

Mandag den 20. august 2012 (D)

1

99. møde

Mandag den 20. august 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om en børne- og ungedydelse, personskatteloven m.v. (Skattereformen – forhøjelse af beskæftigelsesfradraget og topskattegrænsen, ekstra beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere, aftrapning af børne- og ungedydelsen for familier med høje indkomster m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven. (Nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension og adgang til fusion mellem pensionskasser m.v. og forsikringsselskaber m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, brændstofforbrugsafgiftsloven, tonnageskatteloven og forskellige andre love. (Indeksering af forskellige punktafgifter og de løbende bilafgifter, regulering af tonnageskatten, forhøjelse af udligningsafgiften og forlængelse af afgiftsfritagelsen for brint- og elbiler).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af vurderingsloven og skatteforvaltningsloven. (Afskaffelse af grundforbedringsfradrag og ændring af regler om genoptagelse m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven. (Beskatning af aktionærlån, felt-

låsning for selvstændigt erhvervsdrivende, bedre forskudsproces m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og andre love. (Ændret regulering af forskellige indkomstoverførsler i årene 2016-2023 samt forhøjelse af den supplerende pensionsydelse og pensionstillæg til folkepensionister).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 14.08.2012).

Kl. 13:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om en børne- og ungedydelse, personskatteloven m.v. (Skattereformen – forhøjelse af beskæftigelsesfradraget og topskattegrænsen, ekstra beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere, aftrapning af børne- og ungedydelsen for familier med høje indkomster m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven. (Nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension og adgang til fusion mellem pensionskasser m.v. og forsikringsselskaber m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, brændstofforbrugsafgiftsloven, tonnageskatteloven og forskellige andre love. (Indeksering af forskellige punktafgifter og de lø-

bende bilafgifter, regulering af tonnageskatten, forhøjelse af ud-ligningsafgiften og forlængelse af afgiftsfritagelsen for brint- og elbiler).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af vurderingsloven og skatteforvaltningsloven. (Afskaffelse af grundforbedringsfradrag og ændring af regler om genoptagelse m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrollloven og kildeskatte-loven. (Beskatning af aktionær-lån, feltlåsning for selvstændigt erhvervsdrivende, bedre for-skudsproces m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).
(Fremsættelse 14.08.2012).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden :

Som tidligere meddelt grupperne og ordførerne vil taletiden for ordførerne være på op til 15 minutter. Endvidere vil jeg, hvor der skønnes behov for det, være indstillet på at give tre i stedet for to korte bemærkninger til ordførerne efter hver ordførertale. Det vil nok mest udpræget være, hvor grupperne kun er repræsenteret i debatten ved ordføreren.

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Torsten Schack Pedersen fra Venstre.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er en fornuftig skatteaftale, vi i dag skal behandle her i Folketinget. Fra Venstres side valgte vi for snart 2 måneder siden at indgå en skatteaftale med regeringen. Aftalen betyder i hovedtræk, at danskerne får ægte skattelettelser for over 7 mia. kr. Aftalen betyder, at regeringens forsøg på at ramme boligejerne ikke bliver til noget, og Venstre har været med til at forpligte regeringspartierne til at afstå fra med dollartegn i øjnene at kigge på de danske boligejere, når der skal indkræves skatter og afgifter i de kommende år. Venstre har med aftalen sikret, at folkepensionens grundbeløb ikke udsættes for det angreb, som regeringen lagde op til i sit udspil – et angreb, der for alvor ville svække tilliden til at spare op, være ansvarlig og tage ansvar for eget liv – og lytte til utallige politikeres samstemmende udmeldinger om, at folkepensionens grundbeløb ligger fast. Endelig fik Venstre ved at indgå aftalen fjernet den aldersdiskrimination, som regeringen også lagde op til, i form af at personer over og under 65 år ville blive behandlet forskelligt i forhold til topskattegrænsen. Det fik vi fjernet.

For Venstre er det helt afgørende, at det kan betale sig at arbejde. Det skal kunne betale sig at yde en ekstra indsats, at være flittig, og det skal kunne betale sig at tage en uddannelse. Det har været den røde eller rettere blå tråd i de 10 år, hvor Venstre havde regeringsansvaret. Af tre omgange satte vi skatten ned på arbejde. Vi indførte et beskæftigelsesfradrag, som gør det mere attraktivt at være i beskæftigelse end på passiv forsørgelse. Vi afskaffede mellemskatten og løftede grænsen for, hvornår danskerne skulle betale topskat. Samtidig sikrede vi tryghed om boligejernes økonomi, og vi stod vagt om skattestoppet.

Nu kunne jeg være fristet til at genopfriske, hvad særlig Socialdemokratiet og SF mente om beskæftigelsesfradraget, da VK-rege-

ringen sammen med Dansk Folkeparti i sin tid indførte det, men det vil jeg nu undlade, for man skal jo altid glæde sig over de omvendte. For det er en rigtig god idé, at det kan betale sig at arbejde, og derfor synes vi i Venstre godt om, at beskæftigelsesfradraget forhøjes med skatteaftalen. Det betyder, at det bedre kan betale sig at arbejde og yde en ekstra indsats. Alternativet til, at det kan betale sig at arbejde, er jo absurd. Det har vi så rigelig set i debatten om Karina og regeringens ophævelse af loftet over kontanthjælpen.

Det er helt grundlæggende i et samfund, at det skal kunne betale sig at arbejde, ikke bare for motivationen og rimeligheden i det, men også, fordi det er så demotiverende og urimeligt, at der er folk på arbejdsmarkedet, som passer deres arbejde, som skal opleve, at andre har en bedre økonomi ved ikke at tage et arbejde. Derfor er beskæftigelsesfradraget en rigtig god opfindelse fra VK-regeringens tid, og Venstre synes, at det er ganske fornuftigt, at vi med skatteaftalen øger beskæftigelsesfradraget. Det øges til 10,65 pct., maksimalt 34.100 kr., og det betyder en lettelse på godt 4.100 kr. i skat på arbejde. For enlige forsørgere sker der yderligere en forhøjelse med indførelsen af et særligt beskæftigelsesfradrag til denne gruppe på op til 20.000 kr. Netop denne gruppe er i højrisiko for at havne i en situation, hvor det ikke vil kunne betale sig at være i beskæftigelse i forhold til passiv forsørgelse, og det modvirkes med dette forslag.

Med hensyn til topskatten, hvor der også lempes, betyder lempelsen en lavere skat på op til lige knap 8.600 kr. for en person, der tjener op til eller over den nye topskattegrænse. I alt sænkes skatten på arbejde altså med mere end 12.500 kr. for personer, der tjener op til den nye topskattegrænse. I alt løftes 275.000 danskere ud af topskatten, og det er faktisk 25.000 flere, end regeringen lagde op til med sit udspil, men det skyldes, at forslaget om at gøre forskel på, om folk var over eller under 65 år, er taget ud.

Samlet er aftalen positiv i forhold til effekten på arbejdsudbuddet. Det øges med knap 16.000 personer, og det bidrager med 2,7 mia. kr. til at forbedre de offentlige finanser.

Ligeledes indholder aftalen mellem regeringen, Venstre og De Konservative, at den såkaldte iværksætterskat, der retmæssigt er en beskatning af selskabers aktieavancer og unoterede porteføljeaktier, afskaffes. Det vil være med til at sikre bedre adgang til risikovillig kapital for iværksættere og vækstvirksomheder og dermed også være med til at forbedre vilkårene for at drive virksomhed i Danmark, og det har vi absolut brug for.

Derudover rummer aftalen også en forhøjelse af ældrechecken på 4.500 kr., en forhøjelse af pensionstillægget og mulighed for, at førtidspensionister på den gamle ordning kan skifte til den nye ordning.

Kl. 13:06

Ingen kan være i tvivl om, at det har været centralt for Venstre, at der kom ægte skattelettelser med skatteaftalen. Der skulle ikke bare være tale om at flytte pengene fra den ene lomme til den anden, for siden regeringens tiltrædelse har den øget skatter og afgifter med over 6 mia. kr. – det gør det dyrere at være dansker, og det gør det dyrere at drive virksomhed i Danmark. Det har vi ikke brug for; det koster arbejdspladser, vækst og velstand. Derfor var det helt afgørende for os i Venstre, at skatteaftalen ville betyde, at skattetrykket i Danmark sænkes. Og det blev tilfældet med aftalen. Som sagt er det lettelser på over 7 mia. kr., vi oplever – skatten sættes reelt ned, og det glæder vi os over i Venstre.

Det har også været helt centralt for Venstre, at boligmarkedet ikke skulle svækkes yderligere. Det var derfor helt afgørende for Venstre, at de forringelser af rentefradraget, som regeringen i sit udspil lagde op til, blev taget af bordet. For det var jo ikke kun hver tiende boligejer, der ville blive ramt; det viste sig hurtigt, at det var rigtig mange boligejere, der med tiden ville opleve at få forringet deres rentefradrag med det udspil, som regeringen kom med, og dette i øvrigt til trods for løfterne fra i hvert fald to af regeringspartierne om det modsatte. I Venstre står vi ved, at vi har lagt den største vægt på

at sikre tryghed i forhold til boligejernes økonomi. Derfor måtte forringelsen af rentefradraget tages af bordet, før Venstre kunne indgå en aftale, og da det skete, ja, så kunne Venstre være med i en skatteaftale.

Det har også været centralt for Venstre, at danskerne kan bevare tilliden til folkepensionens grundbeløb. Danskerne har haft en berettiget forventning om, at folkepensionens grundbeløb kunne alle regne med. Og derfor var vi i Venstre meget bekymrede over regeringens forsøg på at reducere folkepensionens grundbeløb med næsten en fjerdedel. Derfor måtte forringelserne af folkepensionens grundbeløb tages af bordet, før Venstre kunne indgå en aftale, og da det skete, ja, så kunne vi være med i en skatteaftale.

Det har også været centralt for Venstre, at der ikke kom aldersdiskrimination over for ældre, der fortsætter på arbejdsmarkedet. Regeringen lagde som sagt op til, at der skulle være skattemæssig forskel på to kollegaers skatteforhold alene på grund af deres alder. Det kunne vi i Venstre ikke se nogen rimelighed i; vi synes faktisk, det er en rigtig god idé, når folk fortsætter på arbejdsmarkedet lidt længere, og derfor måtte aldersdiskriminationen tages af bordet, før Venstre kunne indgå en aftale. Da det skete, ja, så kunne vi være med i en skatteaftale.

Er alt så er fryd og gammen med denne skatteaftale? Nej, bestemt ikke. Fra Venstres side havde vi som bekendt gerne set, at flere af de reformmilliarder, som regeringen selv har anvist i sin 2020-plan, var blevet brugt til at finansiere de lavere skatter. Skatteaftalen betyder, at skatterne reelt sænkes med godt 7 mia. kr., der lempes i alt for 14 mia. kr., og der er finansiering på skatteområdet på omkring 7 mia. kr., mens resten kommer uden for skattesystemet. Det tal havde vi gerne set havde været større. Men det er det faktisk også. For skatteministeren har i et notat måttet præcisere, at de ændrede regler omkring beskatningstidspunkt for kapitalpensioner ikke kun har et isoleret skatteprovenu, men faktisk også besparelser på offentlige udgifter på omkring 300 mio. kr., så lettelsen i skatteaftalen er faktisk 300 mio. kr. større, end det hidtil har fremgået. Og det glæder vi os naturligvis over i Venstre.

Er de skattemæssige finansieringsforslag så lige i skabet og uproblematisk? Nej, det er de bestemt ikke. Men det var den pris, som vi i Venstre måtte betale for at indgå en aftale; vi fik luget de største og mest alvorlige tidsler ud, men bestemt ikke alt. Lad mig bare fremhæve to eksempler. For det første er der ophævelsen af ligningslovens § 33 a, som giver udsendte danskere en mulighed for ved udstationering at blive fritaget for dansk skat uden at skulle opfylde reglerne for at komme ud af at være skattepligtig til Danmark. Det er bestemt ikke uproblematisk at ophæve denne bestemmelse. Høringsvarene til dette forslag har også vist en massiv modstand mod forslaget. Et meget bredt felt af universiteter, virksomheder, brancheorganisationer, fagforeninger, bistandsorganisationer og sågar nogle af regeringens egne styrelser har advaret mod dette forslag.

Kl. 13:11

I Venstre deler vi den bekymring, der er rejst. Vi står naturligvis ved de aftaler, vi har indgået – det skal der ikke være tvivl om – men det gør et stort indtryk, at advarslerne er så massive og fra så bredt et spektrum. I Venstre vil vi derfor igen opfordre regeringen til at genoverveje dette element af skatteaftalen. Vi har også anvist finansieringen. Vi har en gammel aftale om såkaldt kantinemoms, og de penge matcher meget godt. Regeringen kan i hvert fald regne med, at vi i Venstre er mere end velvillige til at forbedre skatteaftalen ved at tage netop dette element om ligningslovens § 33 a op til fornyet overvejelse. Regeringen møder kun en udstrakt hånd fra Venstre på det punkt.

For det andet er aftrapningen af børnefamilieydelsen heller ikke helt uproblematisk. Udover det åbenbare, at det indirekte øger marginalskatten, hvor målet med skatteaftalen jo netop er det modsatte, ja, så er forskelsbehandlingen mellem gifte og ikkegifte på grund af

SKATs it-systemer hverken logisk eller rimelig. Det har vi fra starten sagt fra Venstres side, men det har længe ikke været muligt at få regeringen på bedre tanker. Derfor glæder det os, at skatteministeren nu har tilkendegivet, at det er forkert, at der er den forskelsbehandling, og det glæder os i Venstre, at regeringen derfor vil sætte et arbejde i gang for at undgå denne forskelsbehandling. Regeringen fortjener ros for at have lyttet til den berettigede kritik, som har været rejst fra flere sider.

Har Venstre så fået nok ud af skatteaftalen? Tja, vi ville jo naturligvis gerne have haft mere, men vi har opnået at få fjernet de værste tidsler. Vi har opnået at sikre skattelettelse på over 7 mia. kr., måske næsten 8 mia. kr. Det synes vi er et godt skridt i den rigtige retning. Og lad mig så i al stilfærdighed slå fast, at det ikke er Venstre, der har haft problemer og har skullet afholde krisemøder med vores bagland på grund af skatteaftalen.

Når regeringen laver aftaler med Venstre og De Konservative, sættes skatten ned; danskerne får flere penge mellem hænderne. Når regeringen laver aftaler med Enhedslisten, sættes skatten op; det bliver dyrere at være dansker og drive virksomhed i Danmark.

Som sagt synes vi i Venstre, at vi sammen med De Konservative har lavet en fornuftig skatteaftale med regeringen med gode aftryk fra Venstre og De Konservative, og det glæder vi os over, og vi støtter derfor den samlede pakke af lovforslag fra skatteministeren.

Kl. 13:13

Formanden :

Der er et antal korte bemærkninger. Først er det hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordførertalen fra Venstres ordfører. Jeg vil høre, om Venstres ordfører ikke godt kan se, at det her simpelt hen er lovsjusk af værste skuffe. Jeg har lagt mærke til, at Venstre flere gange har været ude i pressen at undsige stort set alle finansieringselementerne i skattereformen. Bare for at tage et af dem kan man tage det med børnechecken, som hr. Torsten Schack Pedersen selv var ude at undsige, og hvor der ikke blot er forskel på, om man er gift eller ugift, men også er forskel på, om man nu er mand eller kvinde i det ugifte forhold. Er det nu f.eks. en mand i et forhold, der tjener 900.000 kr. – grænsen ligger på de 700.000 kr. – så bliver der ikke modregnet i børnechecken, men er det en kvinde, der ligger på de 900.000 kr., ja, så bliver der modregnet. Det er da lovsjusk af værste skuffe. Kan Venstres ordfører ikke se det?

Så vil jeg høre, om Venstre, når man er så kritiske over for det, så stemmer nej til forslaget eller lader det køre igennem Folketinget? For så bliver det da hurtigt tom snak, hvis man godt kan buldre og brage hele lortet – undskyld udtrykket, hr. formand – ud i pressen, men ender med at stemme for, når det kommer til Folketingssalen, selv om man godt kan være kritisk.

Kl. 13:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:14

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Dennis Flydtkjær beskriver det, at der er den forskelsbehandling, og det har vi fra starten af været kritiske over for fra Venstres side. Der har bestemt heller ikke hersket nogen tvivl om, at det er noget, vi har fundet dybt besynderligt, altså at man ikke kunne sikre, at man ikke gjorde forskel på, om folk var gift eller ej, for familiernes økonomi er jo alt andet lige temmelig upåvirket af, om folk er gift eller ej, hvad angår de penge, der er i familien.

Det har vi rejst som et kritikpunkt, og derfor glæder jeg mig da over, at skatteministeren nu har sagt, at det er han sådan set enig i at der skal kigges på. For det er jo et generelt problem, når vi taler om overførselsindkomster – ikke bare, hvad angår børnechecken, men på en række områder – at der er den forskel. Og det glæder jeg mig da over at regeringen så vil tage hånd om.

Kl. 13:15

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær, men med et sprogbrug, som vi kan tillade her i salen.

Kl. 13:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Det beklager jeg, hr. formand.

Der er jo et godt eksempel, vi kan bruge: Hvis man står i et hul og er ved at grave og finder ud af, at man graver et forkert sted, så graver man ikke videre; så stopper man med at grave, indtil man finder det rigtige sted at grave og begynder så der. Det er det, der er problemstillingen i det her. Skatteministeren har godt nok givet tilsagn om, at man vil kigge på det her, men efter at det er vedtaget. Så man fortsætter simpelt hen med det, selv om alle i Folketinget kan se, at det her er rent lovsjusk. Var det ikke bedre at stoppe op og sige, at de 120 mio. kr., som i øvrigt er et mindre bidrag i skattereformen, kan vi godt leve med først bliver finansieret om måske 3 eller 4 måneder, hvis man så får lavet lovarbejdet godt nok?

Er det her ikke bare et tegn på, at man i Venstre har været for hurtigt på aftrækkeren, da man den fredag eftermiddag inden for 4 timer sagde ja til en skattereform, som er smækfyldt med fejl, og som man nu står og tager afstand fra? Er det ikke bedre at stoppe med at grave og så få kigget ordentligt på det i stedet for at blive ved med at vedtage ting, som man ved er skadelige?

Kl. 13:16

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi står naturligvis ved de aftaler, vi laver. Og jeg gjorde også i en stor del af min ordførertale meget ud af at gøre rede for, hvorfor det var, at Venstre kunne indgå den skatteaftale. Det var, at vi fik nogle massive indrømmelser i forhold til at kunne sikre, at vi sænker skatten reelt med over 7 mia. kr. Det synes vi var et godt tilbud. Vi undgik nogle af de værste finansieringselementer, og når vi ikke selv har 90 mandater, ja, så må vi jo strække den så langt, vi kan.

Vi opnåede nogle markante indrømmelser, og med hensyn til andre ting måtte vi jo slå til og sige, at det følger med i pakken. Som jeg også sagde, er der finansieringselementer, vi ikke er begejstret for, og jeg glæder mig jo så over, at regeringen også har indset, at der her er en udfordring, og at man så sætter et arbejde i gang for at undgå det problem.

Kl. 13:17

Formanden :

Jeg har noteret, at der er 12, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg tager ikke flere korte bemærkninger ind end dem, der allerede er noteret.

Det er hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:17

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Jeg tror lige, at vi skal resumere, hvordan det gik, da Venstre indgik skattereformforlig med regeringen. Det var jo sådan, at Venstre havde meldt sig ud af forhandlingerne, og vi var så nogle andre, der stadig væk var med i forhandlingerne, og som gerne ville trække det her forslag i en bedre retning. Så fandt Venstre ud af, at det ikke var populært hos de grupper, som Venstre gerne ville tale til, og derfor oversprangede man sådan set de forhandlinger, der var i gang

mellem regeringen og Venstre og Konservative. Man spurtede ind fra sidelinjen, kastede sig ind på banen foran bl.a. Liberal Alliance og slugte stort set rub og stub det, der lå på bordet på det tidspunkt. Vi var i gang med at forhandle de tre tidsler ud, som stadig væk er tilbage, for hr. Torsten Schack Pedersen glemte sådan set den her med indkomstregulering af børnechecken. Venstre har været ude at undsige indkomstreguleringen af børnechecken. Venstre har været ude at undsige, at man tager ligningslovens § 33 a væk. Spørgsmålet er så nu: Ønsker Venstre efter et folketingsvalg, hvor der måtte være borgerligt flertal, at tage de her ting væk?

Kl. 13:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:19

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu tror jeg, at alle, der har fulgt både forløbet og også de beskrivelser, der har været efter forløbet omkring aftalen, jo har været klar over, at man også godt kan forhandle uden nødvendigvis at sidde ovre bag glasdøren i Finansministeriet. Der var jo løbende kontakt mellem regeringen og Venstre, og derfor lavede vi så en aftale, fordi vi fik de indrømmelser, som jeg har redegjort for. Jeg erindrer også, at hr. Anders Samuelsen fra Liberal Alliance var ude at sige, at den aftale, der var landet, ikke var helt på månen, fordi den jo netop betød, at skatten blev sænket i Danmark. Og det var afgørende for os.

Jeg vil gerne her slå fast, som jeg også sagde i min ordførertale, at der sådan set kun er en binding i den her aftale, og det er bolig-ejerne. Der er ikke nogen af de partier, der har lavet den her aftale, der med dollartegn i øjnene kan kigge på boligejerne og sige, at der skal vi hente nogle flere penge i skat. Det er vi glade for at vi har låst regeringen på, men ellers har vi fuld frihed til at foreslå, hvad vi vil på skatteområdet.

Kl. 13:20

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Ole Birk Olesen (LA):

Så det vil sige, at når vi forhåbentlig og måske endda forventeligt efter næste valg har et borgerligt flertal igen og hr. Lars Løkke Rasmussen er statsminister i Danmark, så forpligter Venstre sig på sammen med Liberal Alliance at afskaffe de uhensigtsmæssigheder, der er i denne skattereform, herunder de to ting, som Venstre har sagt var forkerte, nemlig indkomstreguleringen af børnechecken og afskaffelsen af ligningslovens § 33 a, som gør, at danskere ikke kan konkurrere skattemæssigt i udlandet med udenlandske arbejdstagere.

Kl. 13:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg sagde – og tiden tillod ikke, at jeg fik lov til at uddybe det fuldstændig, så det vil jeg gerne gøre nu – binder skatteaftalen kun på boligområdet, og det synes vi er fornuftigt. For Venstre var det afgørende, at vi bevarede vores fulde handlefrihed på skatteområdet, og derfor er der jo tale om en aftale og ikke et forlig, hvor man er bundet på hænder og fødder. Derfor har vi i Venstre vores frihed til at foreslå, præcis hvad vi ønsker på skatteområdet. Men jeg tror, at hr. Ole Birk Olesen må væbne sig lidt med tålmodighed, for jeg står ikke her i dag og fremlægger Venstres valgprogram – der går jo de

sværre nok nogle år, inden vi skal i valgkamp. Men det er klart, at der er fuld frihed, og det har vi tænkt os at benytte os af.

Kl. 13:21

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Frank Aaen (EL):

Det er jo helt forståeligt, at Venstre er tilfredse med den aftale, de har indgået. Vi har godt nok i løbet af sommeren hørt, at der var nogle ting, man ikke kunne lide, men i grundtrækkene er man enig. Det er man også, fordi det jo ligger i forlængelse af det, man har sagt at man ville gennemføre og har gennemført i de 10 år, man selv havde magten, nemlig at man gav skattelettelse til de rigeste ved at tage penge fra dem, der var fattigst som f.eks. de arbejdsløse. Det er helt forståeligt. Det går også ud over velfærden. Det er jo den linje, man hele tiden har haft: at det er bedre at give skattelettelse end at sørge for, at der er penge til velfærd. Men jeg har et spørgsmål.

Når man nu siger, at den her aftale betyder flere i arbejde, er det så, fordi man dermed er enig med f.eks. Det Radikale Venstre i, at der kommer flere i arbejde, fordi lønnen trykkes? Altså: Betyder skatteaftalen, at når lønningerne bliver trykket og der bliver en lavere lønudvikling, kommer der flere i beskæftigelse? Er det det, der er ræsonnementet bag den aftale, man har indgået?

Kl. 13:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg er glad for, at hr. Frank Aaen mener, at det her ligger i forlængelse. Jeg tror ikke, jeg vil bruge helt den samme beskrivelse af det, som hr. Frank Aaen gjorde, men det ligger i forlængelse af de ændringer, vi har lavet på skatteområdet de seneste 10 år, nemlig at sikre, at det bedre kan betale sig at være i beskæftigelse.

Om det, at beskæftigelsesfradraget hæves, hvilket der ikke var voldsomt mange andre end den daværende regering og Dansk Folkeparti, der var begejstrede for, at flere danskere løftes ud af en top-skat, og at folk får lov til selv at beholde lidt flere af lønkronerne, vil jeg sige: Jamen det har vi i 10 år arbejdet for, og derfor går vi også ind i en aftale, som betyder, at danskerne får lov til at beholde nogle flere af deres egne penge.

Arbejdsudbudseffekten er opgjort til at være på knap 16.000. Det er jo regeringens maskiner, der spytter det tal ud, og så må jeg bare sige, at jeg ikke blander mig i løndannelsen på det danske arbejdsmarked.

Kl. 13:23

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:23

Frank Aaen (EL):

Vi er jo enige, kan jeg høre. Altså, de 10 års skattereformer, der er lavet af V, K og Dansk Folkeparti, der gav flere penge til bankdirektøren og færre penge til de arbejdsløse og færre penge til pensionister og førtidspensionister, er bare det, der videreføres med det, vi debatterer i dag. Det er vi jo så enige om. Det behøver vi ikke at debattere. Men hvordan er det så, at sådan en skattereform medfører, at flere kommer i arbejde? Det har man jo skrevet under på: Vi mener, at det her betyder, at flere kommer i arbejde.

Jeg kan ikke helt forstå, hvordan der kommer flere i arbejde af, at man skærer i lønnen. Kan vi ikke bare få en indrømmelse, en tilken-

degivelse af, at den logik, som Venstre har, er, at hvis der skæres ned på lønningerne, ved at man skærer ned i pengene til de arbejds-løse og dermed presser lønningerne, kommer der flere i arbejde, fordi folk får en lavere løn? Er det ikke det, der er logikken, eller er Venstre imod, at det er logikken?

Kl. 13:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror bare, at jeg vil referere til, hvad to personer har sagt i forbindelse med sammenhængen mellem arbejdsudbud og beskæftigelse. Den ene er LO's formand, Harald Børsting, der har sagt, at sådan hænger det sammen, og beskæftigelsesministeren har også bekræftet det i et svar til hr. Kristian Jensen, og det anerkender vi fuldt ud. Jeg er så bare enig med hr. Frank Aaen i, at der er ting, vi er fundamen-talt uenige om.

For Venstre er det altså afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det kan jeg godt forstå hr. Frank Aaen ikke er så optaget af, og det er fair nok. Jeg synes bare, det er problematisk for samfundet, at hvis dem, der går på arbejde og sørger for, at tingene fungerer i dette samfund, altså dem, der sørger for at passe vores børn, dem, der sidder ved kassen i Netto, og dem, der går på byggepladserne eller sidder i kontorerne rundt omkring, oplever, at det bedre kan betale sig ikke at lave noget. Jeg synes, det er et problem, at folk, der hver dag går på arbejde, skal opleve det, og derfor er det afgørende for Venstre, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Kl. 13:26

Formanden :

Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Anders Samuelson (LA):

Nu har vi inden for det seneste års tid været vidne til en række såkaldt historiske aftaler, som skulle sikre, at vi fik styr på den stigende arbejdsløshed og konkurrenceevnen. Venstre og Konservative stod selv i spidsen for tilbagetrækningsreform og skattereform. Der er kommet en ny regering, som har lavet kickstart og energiaftale, også støttet af Venstre og Konservative. Og senest har vi så nu set en skatteaftale. Vi kan konstatere, at Danmarks Statistik siger, at arbejdsløsheden stadig væk stiger. Kan vi ikke bare blive enige om, at den økonomiske politik, der bliver ført i Danmark i dag inklusive den skatteaftale, som Venstre nu har lagt stemmer til, ikke virker? Den har ikke nogen effekt. Det tror jeg vi burde kunne blive enige om, og mit spørgsmål er så til Venstres ordfører: Hvad er Venstres svar på det? Hvad skal der egentlig til?

Kl. 13:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:27

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er enig i, at der ikke findes sådan en snupagsløsning, og at vi så herindefra kan løse alle problemer, men jeg mener faktisk, at en række af de aftaler, som hr. Anders Samuelson omtaler, er med til at trække i den rigtige retning. Jeg mener også, og det troede jeg egentlig at Liberal Alliance var enig i, at den her skatteaftale, som sænker skatten med over 7 mia. kr., er med til at gøre det danske samfund mere konkurrencedygtigt, for det er da en nyskabelse, i hvert fald med den her regering, at man prøver at sætte skatten ned i stedet for at sætte skatten op. Jeg mener jo, at finansloven for i år er et godt

eksempel på, at det er problematisk og bevidstløst at hæve skatter og afgifter med over 6 mia. kr., hvilket er tilfældet. Det ser vi jo konkrete eksempler på, hvor virksomheder bliver presset på konkurrenceevnen, hvor danske virksomheder ikke er i stand til at hive de ordrer hjem til landet, fordi vores afgifts- og skattesystem ikke er konkurrencedygtigt nok. Med den her aftale lempet vi skatten på arbejde, og det glæder vi os over.

Kl. 13:28

Formanden :

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:28

Anders Samuelsen (LA):

Den her skatteaftale lempet – muligvis – skatten, for det afhænger af, om man får gennemført de aftaler omkring besparelser i forsvaret osv., muligvis med ca. 7 mia. kr. ud af de ca. 1.000 mia. kr., som vi bruger i den offentlige sektor. Det er jo det samme som stort set ingenting. Min pointe er jo, at nu har man sagt og brugt og misbrugt ordet historiske reformer så mange gange, at det svarer lidt til Peter og ulven, og til sidst så tror man jo ikke på det længere. Og her er der god grund til ikke at tro på det længere, fordi tallene fra Danmarks Statistik viser, at det ikke virker. Det virker ikke, og derfor er jeg lidt skuffet over svaret fra Venstres ordfører om, at der ikke rigtig findes nogen løsninger, noget, vi kan gøre, som trækker lidt i den rigtige retning osv.

Man må da være mere ambitiøs som Danmarks ubetinget største parti end at stå og sige, at vi gør noget, der trækker lidt i den rigtige retning, når det oven i købet er sådan, at det, der trækker lidt i den rigtige retning, som Venstres ordfører peger på her, de 7 mia. kr., altså bare lige skal lægges til, at man f.eks. gør det dyrere for virksomhederne at udstationere, altså forringer konkurrenceevnen, og at det kommer i halen på en energiaftale, som koster os yderligere adskillige milliarder kroner, og som Venstre lagde stemmer til.

Kl. 13:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Med hensyn til snuptagsløsninger må jeg sige, at der havde jeg jo i allerhøjeste grad regeringens kickstart i tankerne, hvor jo også Det Radikale Venstre har været ude at sige, at den måske ikke var så effektiv, som man gik og troede. Det tror jeg måske er læren, altså det med at tro, at man sådan ved en kickstart, som regeringen har forsøgt, kan se, at så går alle problemer væk. Det er i hvert fald er svært at konstatere, at det er tilfældet.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Anders Samuelsen i, at der er brug for mere. Altså vores ambitionsniveau er også højere end det her, og hr. Anders Samuelsen kan være evig forvisset om, at det kommer han til at se konkrete bud på, ud over hvad han allerede har set, men også fremadrettet fra Venstre. For vi er nødt til at sørge for, at det er attraktivt at drive virksomhed i Danmark, at vores virksomheder er konkurrencedygtige, for hvis ikke der er nogen, der vil investere i Danmark, hvis der ikke er nogen, der ser en idé i, at her er det attraktivt at drive sin virksomhed, har hr. Anders Samuelsen jo ret i, at så bliver det et fattigere samfund, og så bliver det jo en mindre og mindre kage, vi skal forholde os til. Det er ikke vores ambition, og vi er enige i, at der er der brug for langt mere end det, der ligger her. Det et skridt på vejen, men der skal mere til.

Kl. 13:30

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes jo, at det var interessant, at ordføreren i sin ordførertale valgte også at komme ind på nogle af de ting, der ikke er med i den her skatteaftale. Det var måske, fordi ordføreren udmærket er klar over, at det er nogle af de ting, som vi alligevel vil rejse i den her debat.

Jeg synes jo, det er ret underholdende at opleve Venstres ordfører stå og sige, at man egentlig gerne vil anmode regeringen om at genoverveje de her dele omkring indkomstsreguleringen af børnechecken og det her omkring beskatningen af danske indkomster i udlandet, for det er faktisk en del af en aftale, som ordføreren eget parti har skrevet under på. Så synes jeg, for at sige det mildt, at det virker ret underholdende, at man nu i dag står og beder og trygler ens egen aftalepartner om at genoverveje noget, som ens eget parti for ganske få uger siden har nikket o.k. til. Er det ikke et tegn på utrolig dårligt lovgivningsarbejde af regeringen og Venstre i den her sag? Skulle man ikke have de ting afklaret, inden man går i salen og beder os andre om at tage stilling til noget, som ikke engang regeringen og dens aftalepartner selv er blevet enige om?

Kl. 13:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi har jo lavet mange gode ting sammen med Dansk Folkeparti i de 10 år, vi havde regeringsansvaret. Det sidste på skatteområdet var forårspakke 2.0, som var en stor skattereform, der sænkede skatten med omkring 30 mia. kr.

Jeg tror også, at hr. Hans Kristian Skibby kan huske, at vi i fællesskab lavede forskellige justeringer undervejs og lavede serviceeftersyn, fordi tingene udviklede sig lidt anderledes, end vi troede, da vi lavede aftalen. Det havde vi i Venstre gode erfaringer med i de aftaler, vi lavede med Dansk Folkeparti. Kunne vi blive enige om at gøre en tidligere indgået aftale bedre, så gjorde vi selvfølgelig det, hvis vi kunne få både økonomi og politiske holdninger til at stemme overens. Det har vi jo gjort gentagne gange.

Jeg mener, at nogle af de justeringer, som vi lavede i fællesskab, gjorde en ganske god skattereform, forårspakke 2.0, endnu bedre. Jeg håber da, at også den røde regering er indstillet på at sige: O.k., tingene kan godt se lidt anderledes ud, så lad os da prøve at kigge på det igen. Det havde jeg da i hvert fald gode erfaringer med, da det var Venstre, der sad for bordenden.

Kl. 13:32

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:32

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg tror nu mere, at årsagen til, at Venstre er begyndt at zigzagge i den her sag, er, at man, siden man indgik den her aftale, er blevet godt og grundigt presset af erhvervsorganisationer og virksomheder og af partiets eget bagland. Det er jo derfor, at ordføreren selv var ude at sige, at man alligevel er nødt til at kigge på det med børnechecken, for det er ikke rimeligt og solidarisk osv. Det er jo ikke noget, der er kommet af sig selv.

Så må ordføreren jo også anerkende, at den tidligere regering og Dansk Folkeparti da aldrig nogen sinde har forhandlet på den her måde, hvor vi er gået herved i salen og har spurgt: Vil I ikke nok genoverveje det her? Når vi havde lavet en aftale, så havde vi en aftale. Der må vi bare i det her tilfælde konstatere, at der ikke er nogen af-

tale, for Venstre står her ved førstebehandlingen og beder på flere centrale punkter om, at de andre aftaleparter genovervejer den her skatteaftale. Det giver jo ikke nogen mening. Mange af de vælgere, der sidder og følger det her derhjemme, vil da også tænke: Hvad har de egentlig gang i?

Kl. 13:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi står naturligvis ved de aftaler, vi har indgået. Det sagde jeg også i min ordførertale, og det skal man ikke være i tvivl om, for når man laver en aftale, så laver man en aftale, og så er et ord et ord. Men derfra og så til at sige, at de synspunkter, som man har præsenteret før forhandlingerne og under forhandlingerne, skal man lægge i skuffen og sige, at det, man sagde før, mente man faktisk ikke, ville da være underligt. Vi står ved de aftaler, vi laver, og vi håber, at de kan blive endnu bedre, hvis vi i fællesskab kan finde en løsning.

Jeg synes, det ville være mærkeligt, hvis vi ikke forsøgte at kæmpe for vores synspunkter i så lang tid som overhovedet muligt. Jeg synes, det er en vigtig opgave, at man kæmper for det, som man tror på. Så må vi se, om det inden for den aftale, som vi har indgået, kan lade sig gøre eller ej, for selvfølgelig står vi ved de aftaler, vi har lavet. Det er fuldstændig korrekt. Vi har sammen med Dansk Folkeparti gode erfaringer med, at når vi lavede en aftale, havde vi en aftale, men vi kunne i fællesskab af og til gøre den endnu bedre.

Kl. 13:34

Formanden :
Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Liselott Blixt (DF):

Tak. Ordføreren står lige og siger, at man er blevet klog af at have lavet den tidligere skattereform. Så undrer det mig, at man ikke er blevet så meget klogere, at man har undgået lave de samme fejl endnu en gang, for af skade skulle man jo gerne blive klog. Det er Venstre åbenbart ikke blevet, for man har lavet de samme fejl endnu en gang.

Det, vi ser med den her skattereform, er jo, at man endnu en gang lægger udgifterne over til nogle mennesker, som kan have det svært. Jeg ved, at jeg tidligere har stået hånd i hånd med Venstre og beklaget, at der er blevet lagt afgifter på røgtobak, øl, sukervarer osv. Det kritiserede vi i hvert fald den siddende regering for for ikke så mange måneder siden. Alligevel går man med til en aftale, der gør, at det er pensionister og andre med lav indkomst, som kommer til at betale for det. Men dem er Venstre også ligeglad med. Det er jo Dansk Folkeparti, der har fået dem med, når vi tidligere har talt om det med Venstre. Men hvad så med grænsehandelen, når vi nu hæver afgiften på kaffe, te, jordnødder, hasselnødder, øl og cigaretter – selv anden røgfri tobak lægger vi også afgifter på nu?

Kl. 13:36

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Lad mig lige starte med at slå fast, at i forhold til pensionisterne kommer der jo en forhøjelse af ældrechecken og pensionstillægget. Det nævner jeg bare for fuldstændighedens skyld.

Det er fuldstændig korrekt, at der er udfordringer i Danmark omkring grænsehandelen. Derfor er det også vigtigt, at det af aftalen

fremgår, at parterne noterer sig, at regeringen løbende følger udviklingen i grænsehandelen, herunder udviklingen i priserne på grænsehandelsfølsomme varer. Det har været vigtigt at få den bestemmelse med, fordi vi er helt med på, at grænsehandelen siden nytår har været i massiv vækst med de afgiftsstigninger, som regeringen og Enhedslisten har indført på en lang række varer. Så jo, grænsehandelen er absolut noget, man skal være enormt vågen over, og jeg kan love fru Liselott Blixt, at det vil vi med garanti også være fra Venstres side.

Kl. 13:37

Formanden :
Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:37

Liselott Blixt (DF):

Det kan der så åbenbart ikke have været, for allerede nu ved man, at inden for det sidste år er der 57 pct. af den danske befolkning, der har været over grænsen for at handle – 57 pct.! Det må da være noget, man tager til genmæle over for allerede nu i stedet for at lave en aftale. Som der var en ordfører, der sagde, skal man ikke blive ved med at grave et hul, som er lavet det forkerte sted.

Der er også lavet en undersøgelse, der viser, at de pensionister, der får en ældrecheck, der bliver hævet med 400 kr., faktisk kommer til at skulle betale over 1.000 kr. Så de bliver ikke tilgodeset. De kommer til at mangle penge. Er Venstre tilfreds med de to scenarier: det med grænsehandelen og det med, at pensionisterne kommer til at betale?

Kl. 13:37

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu er det svært at sige, at det er den her aftale, der har fået folk til at grænsehandle, i og med at den først kommer til at gælde om nogle år.

Jeg deler fuldstændig bekymringen omkring grænsehandelen. Jeg har jo selv stået som ordfører for Venstre på en række af de her afgiftsstigningsforslag, og vi kan jo se, at siden nytår er grænsehandelen eksploderet. Vi kan se, at grænsen for, hvornår det kan betale sig at gøre det, er rykket endnu længere op i Jylland. Fleggaard udsender jo nærmest sine reklameaviser i hele Danmark og ikke kun i de dele af landet, som ligger relativt tæt på grænsen. Der er ingen tvivl om, at de stigninger i afgifterne, som regeringen har indført fra den 1. januar, har haft en enorm effekt. Derfor fremgår det af aftalen, at der skal være et fokus på grænsehandelen, og det er noget, vi uanset den her aftale fra Venstres side holder under skarp overvågning.

Kl. 13:38

Formanden :
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er tankevækkende, når der spørges til grænsehandelen, og Venstres svar nu er, at man er tryk ved det, for det følger regeringen. Det studsede jeg bare lidt over. Det er da en ny stil fra det store oppositionsparti.

Det her er jo enormt besværligt, for man har jo tilrettelagt det fra aftalepartiernes side, således at vi skal behandle alt på én gang. Vi skal altså her i Folketinget lige behandle seks voldsomme skatteforslag, der har stor indgribende karakter for danskerne, under ét, så man undgår al for megen detaljebeskrivelse og ligesom kan holde det

på de overordnede linjer. Hvis jeg skal prøve at spille med på det – selv om jeg egentlig synes, det er forkert, fordi jeg synes, at risikoen for lovsjusk er åbenbar, når man tilrettelægger arbejdet i Folketinget på denne måde – skal det være ved, at jeg spørger Venstres ordfører, hvad den her aftale egentlig binder i forhold til.

Jeg har hørt Venstres ordfører sige her i dag, at man naturligvis står ved de aftaler, man indgår, og det synes jeg selvfølgelig er noget, man da normalt gør. På den anden side har jeg jo set, at ordføreren har været citeret i dagspressen for at sige, at man ikke er bundet; man er fuldstændig frit stillet, og man kan så i virkeligheden gøre stort set, som man vil. Der er ikke nogen, der binder hinanden – skattereformen binder ikke nogen, tror jeg ordføreren brugte som udtryk. Så kan vi på et senere tidspunkt lave alle de ting, som er uoprettelige i den her skatteaftale, om, uden at man i Venstre er bundet op på den aftale, man har indgået her? Jeg synes, det er interessant at få skåret fuldstændig ud i pap, hvordan det nu er.

Kl. 13:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Til den første del vil jeg sige, at jeg nævnte noget fra aftaleteksten om, hvad regeringen gør med hensyn til grænsehandlen, og jeg sagde så afslutningsvis, at det også er noget, vi i Venstre selv holder meget, meget øje med. Hr. Kristian Thulesen Dahl kan være helt sikker på, at det overlader vi ikke alene til regeringen at være opmærksom på, det er vi bestemt også selv.

Det, vi har lavet en aftale med regeringen om, er den her skatteaftale. Det er de forslag, der ligger, og dem stemmer vi hjem. Så er der i skatteaftalen en bestemmelse om, at aftalepartierne ikke kan hæve boligskatterne og forringe rentefradraget og på den måde skabe usikkerhed omkring boligmarkedet frem til 2020, og ellers er aftalepartierne frit stillet. Det er klart, at vi i Venstre ikke er bundet af at sige, at vi ikke kan gøre noget ved det, som vi har lavet en aftale med regeringen om nu, i forhold til hvad der med en ny regering forhåbentlig er flertal for i Folketinget efter næste valg.

Kl. 13:41

Formanden :
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for begge dele af svaret. Det er selvfølgelig tilfredsstillende, at Venstre på den måde ikke er forpligtet ud over altså at stemme for de her forslag. Det er nok også derfor, man ikke kan sige, at man stemmer imod det med at lave skat på ægteskabet, for det har man åbenbart forpligtet sig til at stemme for, og så kan man først lave det om bagefter, når det er vedtaget; når skaden er sket, kan man så reparere på skaden. Det er dog bedre, end at man ikke kan.

Betyder det så også, at hvis regeringen f.eks. sammen med Dansk Folkeparti vil fjerne fedtafgiften og vil fjerne sukkerafgiften, der indføres fra 1. januar 2013, ved ikke at hæve topskattegrænsen så meget som foreslået i den her aftale med Venstre, så kan regeringen frit gøre det? Det er jo rigtigt, at det er sådan en frihed, man laver. Det er jo meget atypisk, at man laver en aftale, som ikke binder – undtagen altså på to områder og ud over det kan man gøre, som man vil. Det har den fordel, at Venstre er frit stillet, ja, men det har også den pointe, som kan være god eller dårlig – afhængigt af øjnene, der ser – at det er regeringen jo så også. Så jeg skal bare have bekræftet, at regeringen kan lave en sådan aftale med Dansk Folkeparti eksempelvis her i efteråret.

Kl. 13:43

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:43

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er korrekt, at friheden gælder begge veje. Det er en aftale og ikke et forlig, og der er ikke nogen bindinger, som gør, at regeringen ikke kan gøre, som hr. Kristian Thulesen Dahl foreslår. Jeg ville dog finde det politisk meget besynderligt, hvis regeringen, som fornuftigt nok har været optaget af at øge arbejdsudbuddet og været med til derigennem at sikre en bedre holdbarhed i økonomien – altså skatteaftalen sikrer jo 2,7 mia. kr. til at finansiere den målsætning, vi er fælles om omkring vækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. – så bagefter løb baglæns på noget af det, der virkelig bidrager dertil. Det ville jeg politisk synes var meget besynderligt, men jeg har ikke et forligsboldtræ, som jeg så kan komme og slå regeringen oven i hovedet med, det er fuldstændig korrekt.

Kl. 13:43

Formanden :

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 13:44

Christian Juhl (EL):

Tak. Det skal kunne betale sig at arbejde, siger hr. Torsten Schack Pedersen, og derfor er der lavet den her skatteaftale. Nu synes jeg jo, det næsten altid kan betale sig at arbejde – alene glæden ved at arbejde sammen med andre er jo en stor fornøjelse. Det er ikke sikkert, at borgerlige synes, at der er så meget ved det, når man kun vil arbejde sammen med sig selv.

Så nævner man kun én ting, der er til gavn, nemlig arbejdsudbuddet – arbejdsudbuddet forbedres med 16.000. Jeg ved godt, det er mange gange, jeg har spurgt, men jeg er nødt til at stille spørgsmålet endnu en gang: Arbejdsudbud og arbejde er ikke det samme, vel? Det er bare for at være helt sikker. Arbejdsudbud betyder bare, at der er flere, der står i kø og venter på et stykke arbejde. Hvornår og hvordan vil det her skatteforlig skabe flere arbejdspladser? Hvilke arbejdspladser er det, forliget skaber, og hvor bliver de skabt? Hvem skal tage initiativet, er det regeringen og Venstre, eller er det det private erhvervsliv, og hvordan sætter vi gang i det?

Kl. 13:45

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg gentager gerne, at jeg er enig i, både hvad LO's formand og beskæftigelsesministeren har sagt om sammenhængen mellem arbejdsudbud og beskæftigelse. De anerkender den sammenhæng og er enige i, at den er der, og det er jeg også fuldstændig. Jeg må da sige, at det, at vi med den her skatteaftale sørger for, at danskerne får lov at beholde nogle flere af deres egne penge, altså at danskerne får over 7 mia. kr. ekstra mellem hænderne, da har en rigtig god indvirkning på dansk økonomi. At danskerne kan få lov til at beholde noget mere, at det bedre kan betale sig at arbejde, og at vi også får fjernet bl.a. den såkaldte iværksætterskat, som er med til at sikre, at man bedre kan tilvejebringe kapital til vores virksomheder, så der kan komme flere investeringer, er da med til at sikre, at det danske samfund bliver lidt mere konkurrencedygtigt og dermed skabe forudsætningen for, at vi kan få mere beskæftigelse.

Kl. 13:46

Kl. 13:49

Formanden :

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:46

Christian Juhl (EL):

Jeg blev ikke så meget klogere, men det kan være, det er min skyld. Det skal kunne betale sig at arbejde, og så skal der være forskel på løn og offentlige ydelser, eller i hvert fald løn og de dagpenge, vi skal leve af, når vi er arbejdsløse, men jeg kan ikke forstå, hvorfor førtidspensionister og folk på barseldagpenge også skal presses, sådan at der er forskel på deres ydelse og løn. De skal vel ikke også arbejde samtidig, eller hvad er meningen med det? Det forstår jeg ikke logikken i. Hvorfor skal man ramme de her folk? De tilhører endda – ifølge Jyllands-Posten – nogle af de grupper, der enten mister penge på det her eller får meget, meget lidt ud af skatteforliget. Hvorfor skal førtidspensionister og folk på barseldagpenge også presses, de skal vel ikke inspireres til at tage arbejde?

Kl. 13:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:47

Torsten Schack Pedersen (V):

For det første indeholder aftalen på førtidspensionsområdet jo også en mulighed for, at man kan skifte fra den gamle ordning til den nye ordning. Jeg tror, at det, som hr. Christian Juhl søger at rette fokus på, er den regulering af overførselsindkomsterne, som jo så behandles på et særskilt lovforslag senere i dag. Men jeg må bare konstatere, at med den regulering, der er lagt op til, vil også de grupper få en reallønsfremgang i den periode, der er tale om. Det er bare for lige at slå det helt fast.

Kl. 13:47

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Jeg synes, det virker, som om Venstres ordfører forsøger at tegne et billede af, at folkepensionisterne ikke bliver ramt af den her skattereform. Men det er jo sådan, at når den her reform er fuldt indfasat, vil omkring 100.000 folkepensionister ifølge Ældre Sagen få omkring 3.500 kr. mindre udbetalt om året. Det er jo, fordi alle overførselsindkomster, herunder folkepensionen, fremover skal stige i en lavere takt. Og de folkepensionister, der bliver ramt, er jo dem, der har en for lav indtægt fra private pensioner til at få glæde af topskattelettelserne, men som samtidig har en for høj indtægt til at modtage den større ældrecheck og det højere pensionstillæg, som er målrettet de laveste indtægter.

Jeg skal bare lige have ordføreren til at bekræfte, at der altså vil være tusindvis af folkepensionister, som økonomisk taber på den her skattereform, for at sådan nogle som f.eks. os folketingsmedlemmer, der sidder her i dag, kan få skattelettelser. Kan ordføreren bekræfte, at Venstre har indgået en skattereform, hvor tusindvis af folkepensionister taber penge?

Kl. 13:49

Formanden :

Ordføreren.

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, jeg har slået fast, og det, der var helt afgørende for Venstre, var den nedsættelse af folkepensionens grundbeløb med nogle og tyve procent, hvis jeg husker tallet korrekt, som regeringen lagde op til. Det syntes vi var en rigtig dårlig idé, for det vil svække den tillid, der er hos danskerne, til, at folkepensionens grundbeløb kan man regne med; folk sparer op i berettiget forventning om, at folkepensionens grundbeløb kan alle få. Og det var afgørende for os, at den del blev taget ud; det gjorde den, og derfor kunne vi lave en aftale. Og som jeg svarede hr. Christian Juhl, kommer debatten specifikt om satsreguleringen jo senere.

Men det er korrekt, at med aftalen reguleres satserne mindre, end de ville blive med de regler, der gælder i dag, men stadig væk på en sådan måde, at de vokser mere end priserne. Så der er stadig væk en realfremgang for de personer, der oplever, at reguleringen bliver mindre, end den er i dag.

Kl. 13:50

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen det er da positivt, at Venstres ordfører i det mindste indrømmer åbent her i dag, at der er omkring 100.000 folkepensionister i Danmark, som kommer til at tabe flere tusinde kroner årligt på den her skattereform, fordi der skal gives skattelettelser til f.eks. ordføreren, der i dag står på talerstolen for Venstre, eller sådan en som mig selv. Venstre bekræfter, at det er den politik, man går ind for.

Et andet spørgsmål, som hr. Christian Juhl også har haft fat i, er det her med førtidspensionisterne. Venstres ordfører har igen og igen sagt på talerstolen i dag, at det skal kunne betale sig at arbejde. Jo, jo, men førtidspensionister har netop fået førtidspension, fordi de ikke kan arbejde. Vi har som samfund sagt: Her er nogle mennesker, som f.eks. har været udsat for en arbejdsulykke, og som derfor ikke er i stand til at arbejde. Hvordan kan det dog på nogen måde give mening i Venstres hoveder med en argumentation, der hedder, at førtidspensionisterne skal have mindre at leve af, så de bliver motiveret til at komme i arbejde?

Kl. 13:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:51

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis man kigger i aftaleteksten, kan man se, at det fremgår, at der med aftalen er en realvækst for de her grupper. Det er rigtigt, at væksten ikke er så stor, men der er en fremgang. Og det lyder bare på fru Johanne Schmidt-Nielsen, som om de folk oplever at have færre penge til rådighed, end de har i dag. Nej, de vil også have en fremgang, for der er en vækst. Den er ikke så stor, som den ellers ville have været, det er fuldstændig korrekt, men at sige, at det, man får mere, er, at man får mindre, har jeg lidt svært ved at forstå.

For jeg synes, at det, der står tilbage, er: Ønsker man, at danskerne skal have mulighed for at beholde nogle flere af deres egne penge, og ønsker man at lave en skatteaftale, der giver danskerne over 7 mia. kr. i ægte skattelettelser, og undgå de værste elementer af det, regeringen lagde på bordet? Ja, det syntes vi i Venstre var et tilbud, som vi var nødt til at slå til over for, og vi tror faktisk, det er langt bedre for Danmark, at Venstre og Konservative har lavet aftalen med regeringen, end hvis regeringen havde lavet den med Enhedslisten.

Formanden :

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

som modvægt til den politik, som regeringen hidtil har ført – hvor det bare konstant er blevet dyrere at være dansker og blevet dyrere at drive virksomhed i Danmark – at undgå, at boligejere og folkepensionens grundbeløb blev ramt og at undgå den aldersdiskriminering, som regeringen også lagde op til, var det, der gjorde, at vi kunne indgå en aftale, selv om den indeholder finansieringselementer, som hr. Kim Christiansen godt ved ikke er noget, som vi selv ville have foreslået.

Kl. 13:55

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Da Dansk Folkeparti tidligere på året indgik en aftale med regeringen og Enhedslisten om at sikre 1 mia. kr. til bedre og billigere kollektiv trafik, var Venstre meget pikeret over, at man på den måde tog 1 mia. kr. fra bilisterne – vel at mærke fra dem, der havde råd til at udnytte nogle tvivlsomme leasingregler. Så kan det jo undre, at Venstre ikke på samme måde er pikeret over, at man med skatteaftalen ønsker at tage 750 mio. kr. – knap 1 mia. kr. – fra hårdtarbejdende danskere, der har brug for deres bil hver dag. Og her taler jeg selvfølgelig om udligningsafgiften på dieselmotorer. Den vil man altså godt tage fra danskere, der har behov for deres bil hver dag for at kunne passe deres job, hvorimod man var meget, meget utilfreds med, at Dansk Folkeparti lukkede et smuthul i leasingreglerne.

Kl. 13:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:53

Formanden :

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak for ordet. Det, som interesserer mig, er, hvordan Venstre har det med en del af skatteaftalen, nemlig det, at man tager fra pensionisterne. Det er o.k. at begå fejl, og det er jo fint, hvis man kan indrømme, at man har begået fejl. Vi ved jo alle sammen, at der, hvis man ringer til Brasilien, er lidt forsinkelse på linjen, og på samme måde er Venstre med forsinkelse kommet i tanker om, at det var forkert at skære i børnechecken. Men så har Ældre Sagen været ude at sige, at der er 100.000 pensionister, der, når reformen er fuldt indfasat, mister 3.500 kr. om måneden. De penge vil Venstre så give i skattelettelser, f.eks. 5.400 kr. til de rigeste danskere. Jeg vil bare høre, om Venstre også fortryder den her del af skattereformen.

Kl. 13:56

Torsten Schack Pedersen (V):

Til den sidste del vil jeg sige, at jeg aldrig helt har forstået den måde, som regeringen har lavet det regnestykke på. For hvis man lukker et skattehul, får man som regel ikke flere penge i kassen; så undgår man at tabe nogle penge. Men det mente regeringen, at man på besynderlig vis gjorde, hvis man lukkede et hul. Blandt regeringspartierne var der også lidt diskussion om, om det var et hul eller ej. Men dem om det.

Kl. 13:53

Men det, som hr. Kim Christiansen siger, er fuldstændig korrekt husket, og her må jeg jo bare sige, at vi fik mulighed for at lave en aftale, som gav lettelse på over 7 mia. kr., og som fik fjernet de værste tidsler. Og så er der ting, vi måtte stemme for, som ikke er groet i vores have. Det er fuldstændig korrekt.

Kl. 13:54

Formanden :

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 13:54

Kim Christiansen (DF):

Skal jeg tolke det på den måde, at Venstre ikke ønsker den del af skattelovgivningen, der beskatter de danske brugere af dieselmotorer med yderligere 750 mio. kr.? Er det noget, man ønsker at få taget ud af det her forslag?

Kl. 13:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:54

Torsten Schack Pedersen (V):

Som jeg sagde, fik vi de værste tidsler ud. Men der er stadig væk mange ting, som bestemt ikke er groet i vores baghave, og som vi ikke ville have lagt på bordet, hvis det var os der havde siddet i regeringskontorerne. Det er fuldstændig korrekt. Men vi pressede regeringen og kom så langt, som vi kunne, og der er så røget ting med, som vi ikke er begejstret for. Men vi har lavet en aftale, og den må vi så stå ved.

Vi måtte jo så gøre regnebrættet op fra Venstres side. Det har vi gjort, og der har vi sagt: At få ægte skattelettelser på over 7 mia. kr.

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:56

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, det må være en fortalelse, når der blev sagt, at der var nogle pensionister, der skulle miste 3.500 kr. om måneden, men det bliver der jo så lejlighed til lige at få præciseret. Jeg vil bare gerne benytte lejligheden til igen at slå fast, at den regulering af overførselsindkomsterne, som der lægges op til – nu bliver det så et lovforslag, der behandles senere i dag – betyder, at der er en realvækst på 1,4 pct. Altså får man mulighed for at købe flere varer, end man kan i dag, og det synes jeg da er ganske fornuftigt – at der også er en fremgang til de pensionister, som omtales her. Derfor har jeg sådan lidt svært ved at købe præmissen om, at der er nogle, der så skal opleve, at deres økonomi bliver svækket. Jeg vil indrømme, at stigningen ikke er så stor, som den ellers ville have været, men der er en forskel på, at stigningen er mindre, og så på, at man oplever en tilbagegang.

Kl. 13:57

Formanden :

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:58

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg skal beklage fortalelsen. Det, det jo helt konkret drejer sig om, er, at pensionister, når reformen er fuldt indfasat, sidder med færre penge mellem hænderne, end hvad de har kunnet se frem til, før Venstre lavede en skatteaftale med regeringen. Derfor undrer det mig, at Venstre kan have et slogan om, at det ikke må være dyrere at være dansker. Altså, hvis det bliver dyrere at være folkepensionist, fordi du har færre penge, hvis det bliver dyrere at være arbejdsløs, hvis det bliver dyrere at være syg, jamen så bliver det jo dyrere for nogle danskere, medmindre Venstre ikke tæller de her grupper med i kategorien danskere. Så jeg vil gerne høre Venstre, om det er tilfældet. Er det simpelt hen sådan, at syge, folkepensionister og arbejds-

løse ikke er i kategorien danskere, så det er helt i orden, at det bliver dyrere at være i de her grupper?

Kl. 13:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:58

Torsten Schack Pedersen (V):

Altså, det sidste er simpelt hen så meget noget vås, at det ikke fortjener at blive kommenteret yderligere. Det er da totalt grotesk at høre sådan nogle budskaber.

Lad mig bare slå fast, at der *er* en fremgang, også for de grupper, som omtales. Det er rigtigt, at den ikke er så stor, som den ellers ville have været, men der *er* en fremgang. Det lyder på Enhedslisten, som om at det, at man ikke får så stor en fremgang, betyder, at man så får færre penge. Sådan er det ikke i min optik. Altså, hvis man har en fremgang og kan købe flere varer, end man kan i dag, så har man en fremgang, og det mener Enhedslisten så ikke. Der er en grund til, at vi ser forskelligt på verden.

Kl. 13:59

Formanden :

Hr. Martin Henriksen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 13:59

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg har jo med interesse fulgt debatten om skattereformen hen over sommeren og har kunnet lytte mig til, at Venstre er modstander af dele af skattereformen. Så vil jeg høre, om ikke Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen, kan ridse alle de elementer af skattereformen op, som Venstre er modstander af.

Kl. 13:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg brugte en god del af min ordførertale til at fremhæve nogle af de væsentligste elementer. Det, der var drømmescenariet for Venstre, var jo, at vi kunne have lavet en skatteaftale, hvor vi kunne have brugt de reformmilliarder, som regeringen selv har anvist i 2020-planen, for så kunne vi jo have undgået at skulle have generet danskerne med en række af de her finansieringsforslag på skatteområdet. Det er sjældent, man kan opkræve 100 eller 200 eller 300 mio. kr. i skat, uden at der er nogen, der opdager det, og uden at det har nogle negative konsekvenser.

Men man må jo gøre regnestykket op, og vi måtte jo så bare sige: O.k., godt 20 mia. kr. i ekstra skattelettelser og undgå, at regeringen forringede rentefradraget, at folkepensionens grundbeløb blev udsat for en barbering på over 20 pct., og at man indførte en aldersdiskriminering på arbejdsmarkedet. Det gjorde så, at vi måtte sige, at så slår vi til, selv om vi ikke fik det, præcis som vi ville. Lad mig så bare gentage, hvad jeg også sagde i min ordførertale: Det er ikke i Venstre, at vi har haft krisemøder i baglandet på baggrund af den her skatteaftale.

Kl. 14:01

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:01

Martin Henriksen (DF):

Hvis succeskriteriet er, at man ikke har haft krisemøder i baglandet, er det trods alt et lidt lavt succeskriterie, synes jeg. Jeg synes, at

Venstres ordfører, når nu han har lejligheden til det, altså har taletiden til det, jo lige så godt kan sige klart og tydeligt, hvor det er, at Venstre er modstander af skattereformen. Altså den snak, som ordføreren lige kom med, har vi jo hørt et par gange, og jeg synes, at det kunne være interessant, hvis Venstre helt præcist sagde: Det er vi modstander af, det er vi modstander af, og det er vi modstander af. Så har vi andre også noget, som vi kan forholde os til, og hvorfra vi kan diskutere politisk i salen, om man f.eks. kan trække Venstre i en anden retning. Man har jo nævnt et par gange her den ekstraskat på ægteskab, men jeg synes også, at det kunne være interessant, om der er andre områder, som ikke har været fremme endnu, hvor Venstre faktisk ønsker at lave skattereformen om.

Kl. 14:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:01

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg må jo sige, at vi har lavet en aftale på godt og ondt, og den står vi ved. Når man laver aftaler med Venstre, ved man, at det kan man regne med, og derfor er der jo elementer, vi er meget begejstret for, som jeg har redegjort for flere gange, og jeg tror ikke, at hr. Martin Henriksen kan finde eksempler på, at nogle af de finansieringselementer, der i øvrigt ligger i skattereformen, er nogle, vi sådan har gået og barslet med i Venstre og tænkt, at det lige var det, vi stod og ventede på, og det ville være helt uproblematisk.

Jeg tror, og det kan man jo også se, at der selvfølgelig på alle finansieringselementer, det fremgår af hørings svarene, er forskellige, der påpeger, at det ikke er uproblematisk, og det er det desværre ikke. Det tror jeg også at hr. Martin Henriksen kan huske, når vi tidligere har lavet skatteaftaler, hvor vi sørgede for, at finansieringen var i orden, hvor vi jo også måtte lave nogle finansieringsforslag, som vi jo heller ikke, nogen af os, var synderlig begejstrede for. Vi forsøgte at finde dem, der var mest skånsomme, som så kunne opveje de fordele der, hvor vi kunne sænke skatten, men finansieringsforslag på skatteområdet bliver man sjældent populær på, og jeg kan sige, at det er ikke noget, vi har haft liggende i posen og sagt: Tjek det her, det er lige, som vi vil have det. Vi måtte gøre regnestykket op og sige, at samlet set fik vi så en aftale, som vi mente var bedre for Danmark end det, regeringen lagde op til, og det, regeringen vil lave med Enhedslisten. Vi mente, at det tilbud, vi fik, var et skridt i en retning, der var bedre for Danmark, og derfor slog vi til.

Kl. 14:03

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

»Danmark i arbejde« er en meget præcis titel på en skattereform, som sætter det arbejdende Danmark i fokus, og det er en titel, der går igen i regeringens øvrige arbejde, fordi regeringen fra dag et har erkendt, at det kun er igennem hårdt arbejde, vi sammen får bragt Danmark ud af krisen med et styrket og stærkere fællesskab. Der er ingen anden vej. Vi skal arbejde os til et rigere Danmark. Kun på den måde kan vi få bedre råd til det samfund, som vi ønsker, med stærke og rummelige skoler, ordentlig omsorg for vores ældre, syge og sårbare og en øget indsats over for dem, der desværre er blevet arbejdsløse.

Derfor er vi også godt tilfredse med, at et bredt udsnit af Folketingets partier har lagt blokpolitikken til side og valgt at støtte op om den her reform. Med denne skattereform belønner vi danskernes ar-

bejdsindsats og flid. Det gælder dem, der er så heldige at være i arbejde, og det gælder dem, der i de kommende år kommer i arbejde. Om nogen ved de danske lønmodtagere, hvad det vil sige at tage ansvar. Vi behøver blot at vende blikket mod forårets overenskomstforhandlinger, hvor lønmodtagerne udviste beundringsværdig ansvarlighed med løntilbageholdenhed. Derfor er det også helt på sin plads, at vi honorerer deres ansvarlighed og med denne skattereform sikrer lidt mere på lønsedlen efter skat til de hårdtarbejdende lønmodtagere og deres familier.

Men mest af alt har skattereformen fokus på det arbejdende Danmark, fordi vi er bevidste om, at Danmark står på skuldrene af det arbejdende folk. Socialdemokratiets vision har altid været drømmene og værdierne for det arbejdende folk i Danmark; alle dem, der står op hver morgen, afleverer børnene i børnehaven, arbejder hårdt og er stolte af de resultater, de skaber, og stolte af de faglige resultater på arbejdspladsen og stolte af de muligheder, som arbejdsindkomsten skaber for familien, for dem selv og for de fællesskaber, man er en del af. Det arbejdende Danmark har skabt, vedligeholder og udvikler dag efter dag et stærkt og smukt fællesskab i det danske velfærdssamfund. Vi socialdemokrater tror på et samfund, hvor vi løser opgaverne i fællesskab – fra forsvaret af vores land til pasning af vores børn og uddannelse af vores unge. Det er jo alt dette, vores skattebetaling går til, nemlig et stærkt velfærdssamfund, og det er jo netop hovedårsagen til, at danskerne generelt betaler deres skat uden at kny.

Vi ved, at et stærkt fællesskab og et godt velfærdssamfund er fundamentet for vækst og velstand – ikke bare for de få, men for den brede befolkning. Vi ved, at når danske virksomheder har succes og skaber arbejdspladser, er det ikke på trods af det danske velfærdssamfund, men i høj grad på grund af det danske velfærdssamfund, fordi samfundet bidrager med veluddannede medarbejdere, god infrastruktur, et ordentligt retssystem, en stabil energiforsyning, sikkerhed for virksomheden og tryghed for dens medarbejdere. Vi socialdemokrater ved, at det er fabriksarbejderen, rengøringsassistenten, metalarbejderen, sygeplejersken, læreren og mange andre lønmodtagere, der er det kit, der holder vores samfund sammen. Det er derfor, at vi efter 10 års højreorienteret styre med store skattelettelser til de allermest velstillede danskere med vores skattereform markerer, at det nu er de hårdtarbejdende lønmodtageres tur.

Den svenske nobelpristager i økonomi, Gunnar Myrdal, sagde engang, at hvis man vil se et sandt mirakel, skal man vende blikket mod Danmark; et lille land i Norden uden råstoffer, men som alligevel er blevet til et af verdens rigeste samfund. Det er et sandt mirakel. Og hvorfor? Svaret er, at vi i Danmark igennem det tyvende århundrede har satset på alle mennesker, ikke kun på de rige og de privilegerede, men på alle mennesker uanset baggrund. Vi var et af de første lande i verden til at sikre alle børn skolegang, uanset hvor kummerlige vilkår de kom fra. Det er en smuk dansk kongstanke, at uddannelse til alle er vejen frem for et lille og råstoffattigt land. Og lige så vel som vi via uddannelse har investeret i det enkelte menneskes dygtighed og muligheder, har vi insisteret på at give flest mulige danskere, mænd og kvinder, mulighed for at skabe såvel deres egen som samfundets velstand og velfærd ved at arbejde og få deres velfortjente løn og dermed mulighed for at betale skat og bidrage til at udvikle fællesskabet.

Den røde tråd igennem den nyere danmarkshistorie er, at vi er et land af arbejdere. Først landarbejdere, senere industri- og servicearbejdere, og nu kaldes arbejderklassen for lønmodtagere. Men nu som før er vi afhængige af, at folk arbejder, for med et land som vores er mennesket det mest værdifulde råstof. Det har været ledetråden i de tiltag og reformer, der igennem generationer har styrket det danske samfund, og når krisen har kradset, har en insisteren på, at alle, der kan bidrage, også skal bidrage, og at alle, der kan, også er selvfor-sørgende, ført Danmarks sikkert igennem kriser.

Kl. 14:08

Det er derfor, at denne skattereform skriver sig ind i den fortælling om det danske velfærdssamfund, som nobelpristageren en gang har kaldt et sandt mirakel, fordi vi med denne skattereform ubetinget retter fokus på Danmarks råstof, nemlig alle hårdtarbejdende danskere.

Den største udfordring for dansk økonomi er, at vi desværre har mere end 160.000 danske lønmodtagere uden arbejde. I modsætning til den foregående regering trækker denne regering ikke ubekymret på skuldrene og lader stå til med et naivt håb og en teoretisk tro på, at markeds kræfterne nok selv skal få folk i arbejde. Regeringen har sat sig som hovedopgave at skabe arbejdspladser her og nu, hvor tusindvis af danskere er arbejdsløse, og endnu flere er nervøse for, om de kan beholde deres arbejde.

Derfor har vi allerede gennemført tiltag, der skal skabe mere end 11.000 nye arbejdspladser i 2012 og 22.000 nye arbejdspladser til næste år. Vi har sat gang i en kickstart for 18,7 mia. kr., en renovering af nedslidte almene boliger for 5,1 mia. kr., nybyggeri af almene boliger, og vi har indgået en kommuneaftale, der giver kommunerne mulighed for at investere 2,5 mia. kr. ekstra i klimatilpasninger på spildevandsområdet. Vi har indgået en energiaftale med masser af grønne arbejdspladser, og så har vi indført en udviklingspakke, der skaffer tiltrængt finansiering og lånemuligheder til et presset erhvervsliv, så det også kan skabe arbejdspladser, og vi har alle sammen her i Folketinget indgået et forlig om et investeringssvindue, der skaber investeringer, øget produktivitet, øget konkurrenceevne og dermed flere nye arbejdspladser.

Helt overordnet fører regeringen en ansvarlig økonomisk politik, der sikrer tillid til dansk økonomi og dermed en lav rente til gavn for virksomhedernes investeringsmuligheder. Kort sagt: Regeringen knokler for at skabe arbejdspladser i den private sektor til de arbejdsløse her og nu.

Denne skattereform letter skatten på arbejde. Den er socialt afbalanceret og fuldt finansieret, skaber arbejdspladser til de arbejdsløse her og nu i 2012 og i årene fremover, og når vi om nogle få år står i den situation, at vi mangler arbejdskraft, så er reformen med til at øge udbuddet af arbejdskraft på længere sigt. Sidst, men ikke mindst, skaber skattereformen et øget økonomisk råderum, så vi kan styrke vores fælles velfærd.

Men denne skattereform giver ikke de største skattelettelser til de mest velstillede, som det tidligere VKO-flertal jo gjorde med forårspakke 2.0. Vi ændrer nemlig ikke på topskattesatsen. Vi sænker ikke skatten på den sidst tjente krone for de allermest velstillede. Skattelettelserne i vores udspil er målrettet lønmodtagere med lav- og mellemindkomster. For regeringen er det helt afgørende, at skattereformen har en social balance. To tredjedele af alle skattelettelserne går til et højere beskæftigelsesfradrag. Det vil give en lettelse af skatten til alle de 3 millioner danskere, der er i arbejde, og det vil gavne lønmodtagere med helt almindelige indkomster. De 130.000 enlige fædre og mødre i job får et særlig højt fradrag.

Skattereformen vil øge beskæftigelsen varigt svarende til næsten 16.000 flere i job, og reformen styrker vores fælles velfærd med 2,7 mia. kr. Vi får flere i job og får bedre muligheder for at udvikle vores samfund, lønmodtagerfamilierne, der har udvist løntilbageholdenhed, får mere til sig selv, og vi får bedre råd til at udvikle velfærd og investere i fremtiden.

Skattereform indeholder en lang række elementer, som jeg vil fremhæve nogle af. Vi fordobler omtrent beskæftigelsesfradraget for alle lønmodtagere. Det vil gavne mennesker med helt almindelige indkomster, f.eks. industriarbejdere, SOSU-hjælpere og frisører. Vi giver som noget nyt enlige mødre og fædre et ekstra beskæftigelsesfradrag oveni. En enlig mor eller en enlig far vil dermed ikke blot få fordoblet, men tredoblet sit beskæftigelsesfradrag, og det giver en

større gevinst ved at være i arbejde, så færre sidder fast i et liv uden arbejde.

Vi hæver grænsen for, hvornår man skal betale topskat. Her vil jeg gerne understrege, at vi mener, at topskat skal være en skat, der er målrettet folk med de højeste lønninger og som derfor har mulighed for at bidrage lidt ekstra til fællesskabet. Vi ændrer ikke på top-skattesatsen, men derimod løfter vi 275.000 danskere ud af topskatten. Omkring halvdelen af dem, der ikke skal betale topskat i fremtiden, er LO- og FTF-lønmodtagere, og for os har det aldrig været hensigten, at så mange mennesker med helt almindelige lønninger skulle betale topskat.

Skattereformen indeholder ikke kun lettelser af skatten på arbejde, den indeholder også forbedringer for de fattigste folkepensionister. Vi vil hæve ældrechecken med op til 4.500 kr. Det vil gavne de folkepensionister, som har de laveste indkomster og de mindste – eller slet ingen – formuer. Det vil for en enlig sige en supplerende indkomst under 66.000 kr. og en likvid formue under 79.000 kr. og så er der en helt konkret gruppe, som vil få stor gavn af den markant forbedrede ældrecheck, nemlig folk, som i mange år har været på førtidspension, og som ikke har haft mulighed for ligesom lønmodtagerne at spare op til folkepensionisttilværelsen. Dem imødekommer vi og sikrer, at de blandt andre får del i ældrechecken.

Kl. 14:13

Mange folkepensionister vil allerede fra 2016 få forhøjet pensionstillægget med 750 kr., hvis han eller hun har en supplerende indkomst under 300.000 kr.

Reformen vil også give erhvervslivet bedre vilkår for at skabe arbejdspladser. Frem mod årsskiftet og hele næste år får virksomhederne mulighed for ekstra afskrivninger for investeringer. Det vil betyde ekstra investeringer i milliardklassen og vil skabe i underkanten af 9.000 nye arbejdspladser i de kommende år.

Endelig vil jeg fremhæve, at vi med skattereformen forbedrer særligt nystartede virksomheders vilkår ved at afskaffe den iværksætterskat, som den tidligere regering indførte. Det er en skat, der hæmmer iværksætteri og virkelyst, og med mere end 160.000 arbejdsløse er det præcis det modsatte, vi har brug for i dag.

Skattelettelserne er selvfølgelig fuldt finansierede. Den tidligere regering gav i flere omgange skattelettelser, der dybest set ikke var råd til. Det gør vi ikke. Finansieringen skal alle samfundsgrupper bidrage til. Vi tager sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti endnu et opgør med skattestoppet og regulerer en række afgifter, så de fremover følger denne almindelige prisudvikling i samfundet. Vi lader i en periode fra 2016 til 2023 overførselsindkomsterne stige lidt langsommere end hidtil, og her er det vigtigt for mig at understrege, at overførslerne vil stige i perioden, og at der ikke er nogen modtager af overførsler, der får et mindre krone-øre-beløb på kontoen. Når overførslerne følger den almindelige prisudvikling i samfundet, opretholdes købekraften, og man vil derfor fremover kunne købe de samme dagligvarer, som man tidligere har kunnet.

To væsentlige bidrag til skattereformens finansiering er, at vi fremover giver 1 mia. kr. mindre til EU-budgettet, og at vi sparer 2,7 mia. kr. på forsvaret.

Så er det på sin plads, at der bliver ført flere penge fra bankerne til fællesskabet. Derfor pålægger vi den finansielle sektor en højere skat. Vi mener, det kun er rimeligt, at banker og den finansielle sektor betaler deres del af skattereformen, ved at de fremover betaler mere i lønsumsafgift.

Vi fortsætter med at styrke indsatsen mod social dumping på de danske arbejdspladser og følger med skattereformen nye tiltag til indsatsen. Det betyder et lavere rejsefradrag, så danske lønmodtagere ikke skal opleve at miste arbejdet på grund af ulige konkurrence fra udenlandsk arbejdskraft, og det er vel at mærke blot et blandt mange af regeringens tiltag mod social dumping.

Skatten på kapitalpension fremrykkes, uden at den enkelte af den grund skal betale mere i skat eller får mindre i pension. Opsparingen i kapitalpension ændres, så man ikke længere beskattes, når man får sin kapitalpension udbetalt. Til gengæld kan man ikke længere fradrage sine indbetalinger.

Børne- og ungedydsen er fortsat en rettighed for folk med helt almindelige indkomster. Men med denne skattereform er alle forligspartier enige om, at de højeste indtægter – dem over 700.000 kr. om året – fremover skal modtage mindre i børne- og ungedydelse. Dermed bidrager de højeste indkomster mere til finansieringen af skattereformen, og det er kun ret og rimeligt ud fra princippet om, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste byrder.

»Danmark i arbejde«. Denne skattereform er fuldt finansieret og letter skatten på arbejde. Vi belønner danskernes arbejdsindsats og flid. Det gør vi, fordi det danske velfærdssamfund står på skuldrene af det arbejdende folk. Vi sikrer, at den hårdtarbejdende lønmodtager får mere i løn efter skat, og vi øger samfundets velstand og velfærd. Vi skaber grobund og incitament til, at virksomhederne kan skabe tiltrængte arbejdspladser. I en krisetid, som vi står midt i, skal vi stå sammen og alle bidrage. Det gør danskerne med den her skattereform.

Det er værd at gentage, at denne skattereform adskiller sig markant fra de sidste 10 års skattereformer under VKO-flertallet. Vi giver ikke de største skattelettelser til de mest velstillede, som VKO gjorde i 2009. Skattelettelserne i denne skattereform er målrettet lønmodtagere med lav- og mellemindkomster. Skattereformen er god for Danmark. Regeringen har brudt blokpolitikken og genskabt det samarbejdende folkestyre, også når det kommer til skattepolitikken. Forliget om skattereformen er indgået som en bred aftale mellem regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det er godt med så bred en opbakning til det kommende års skattepolitik. Det skaber ro og tryghed om skatten både for virksomheder og borgere, og det er det, der er brug for i en krisetid.

Kl. 14:18

Formanden :

Der er et antal korte bemærkninger. Det er min agt at tage i alt 12 ligesom i forrige omgang, så det slutter med den sidste af de tilmeldte, som er fru Karina Aadsbøl. Fru Stine Brix for den første korte bemærkning.

Kl. 14:18

Stine Brix (EL):

Tak for det. For 3 år siden lavede Dansk Folkeparti og De Radikale og den daværende regering, Venstre og Konservative, jo en aftale om dagpengene, som indeholdt et temmelig alvorligt angreb på dagpengeperiodens længde og også på muligheden for at genoptjene retten til dagpenge.

Konsekvensen ser vi jo nu. Man kan se det, hvis man bare åbner en avis og læser om de rigtig mange danskere, som bliver ramt af den her dagpengereform. Konsekvensen for dem er jo, at de risikerer at falde helt ud af dagpengesystemet og ende i en økonomisk ruin.

Nu har regeringen så lavet en skatteaftale med endnu et angreb på bl.a. dagpengene. Når aftalen er fuldt indfaset, betyder det faktisk, at en dagpengemodtager får 13.000 kr. mindre om året. 13.000 kr. er rigtig mange penge, når man i forvejen er gået markant ned i indtægt efter at have mistet sit arbejde.

Så jeg har sådan set et ganske enkelt spørgsmål: Hvordan kan det være, at Socialdemokraterne mener, at det igen er bl.a. dagpengemodtagerne, som skal være med til at finansiere skattelettelser, som, uanset hvor pænt ordføreren taler om reformen, faktisk først og fremmest kommer dem, der har en høj indkomst, til gode? Hvad er egentlig det rimelige i det?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:19

Thomas Jensen (S):

Det, der er vigtigt for regeringen med den her skattereform, er at sætte gang i dansk økonomi. Det er at sørge for at skabe nogle arbejdspladser og samtidig også bidrage til, at de lønmodtagere, som har haft en meget ansvarlig løntilbageholdenhed under forårets overenskomster, alligevel får noget ud af det på lønchecken efter skat, fordi vi går ind og giver de her lettelser bl.a. gennem beskæftigelsesfradraget for folk med helt almindelige indkomster.

Hvad er det, en person på dagpenge allerhelst vil have? Det er arbejde. Som det fremgår klart og tydeligt af min ordførertale, har regeringen lagt sig alvorligt i selen for at skabe en masse arbejdspladser. Vi er i fuld gang med masser af initiativer, der gerne skulle resultere i, at der kommer en masse nye job. Det er jo også en følge af den her skatteaftale, at vi har lavet et investeringsvindue, der gør, at vi sørger for at fremrykke erhvervsinvesteringer. Det skal alene i år og i de kommende år skabe 9.000 nye arbejdspladser. Det skulle meget gerne være med til at bidrage til, at nogle af de folk, der er på dagpenge i dag, kan komme i arbejde.

Kl. 14:20

Formanden :
Fru Stine Brix.

Kl. 14:20

Stine Brix (EL):

Det er jo et meget hæderligt formål, og jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at det er den absolutte hovedopgave for os som Folketing. Det er det absolut bedste bud på, hvad vi skal gøre for de mennesker, som er uden for arbejdsmarkedet i dag, og som så gerne vil ind.

Men der er jo intet til hinder for, at vi sammen laver en indsats for at skabe nogle flere arbejdspladser, uden at vi beder dem, som har været så uheldige at miste deres arbejde som følge af krisen, om at betale for skattelettelse til de rigeste.

Hvorfor kigger vi ikke på dem, som allerede har rigtig meget i forvejen, og beder dem om at være med til at sørge for, at vi kan lave en ekstra indsats? Hvorfor beder vi ikke f.eks. erhvervslivet om at være med til at skabe nogle arbejdspladser, sådan at der kan blive bedre plads? Hvorfor er det de arbejdsløse, som skal af med penge, for at de kan komme i arbejde? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 14:21

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:21

Thomas Jensen (S):

Den her skattereform sørger for, at mange helt almindelige lønmodtagere kan mærke en kæmpe skattelettelse, ved at vi øger beskæftigelsesfradraget. Det er i særdeleshed en lettelse for enlige forsørgere, fordi vi nærmest tredobler det. Der er nogle, der vil opleve en rigtig stor lettelse.

Jeg synes også, vi skal have fokus på, at retorikken med, at det kun er de rigeste, der får noget ud af den her skattereform, lyder, som om retorikken fra de tidligere skattereformer bliver videregivet. To tredjedele af lettelserne i den her skattereform bliver simpelt hen brugt til at øge beskæftigelsesfradraget, og på den måde sikrer vi, at folk med helt almindelige indkomster får en skattelettelse.

Derudover er jeg sikker på, at den store indsats, vi gør for at skabe en masse nye arbejdspladser, vil bidrage til, at mange af de folk, der er på dagpenge i dag, i fremtiden vil komme i arbejde, så de ikke skal være på dagpenge i så mange år, som fru Stine Brix går og kalkulerer med, når hun tager ændringen for hele perioden fra 2016 til 2023, som er på omkring 13.000 kr. Det er jo sådan, at dagpengeperioden, det ved vi jo alle herinde, er på 2 år nu, og inden for den periode er ændringen i dagpengene begrænset.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til hr. Thomas Jensen for en tale, der faktisk over lange stræk var ret god. Den betonedede vigtigheden af, at danskerne arbejder, og den betonedede, at det er det, at danskerne arbejder meget – i hvert fald tidligere har gjort det – og at mange arbejder, der har gjort, at Danmark er blevet et velstående land. Det er lidt nogle andre toner end dem, man f.eks. senest har hørt fra finansministeren, om, at en af grundene til, at Danmark er et rigt land, er, at der er meget omfordeling. Der har man med det her skattefor-slag jo erkendt, at omfordelingen er for stor, at skatterne er for høje, hvis man gerne vil have velstand her i Danmark; så der går man den anden vej. Så det er nye toner fra Socialdemokraterne.

Jeg vil gerne have, at Socialdemokraterne også går det sidste stykke vej. Det er jo sådan, at f.eks. 2,5 mia. kr. til finansieringen kommer fra afgiftsforhøjelser, og det er jo også afgifter, som betales af det arbejdende folk, og som gør, at det mindre kan betale sig at arbejde, altså fordi man skal betale så høje afgifter. Det kunne regeringen have sparet, hvis regeringen ikke havde så store ambitioner om, at der skulle ansættes flere personer i den offentlige sektor. Regeringen vil øge det offentlige forbrug med 0,8 pct. om året. Det svarer til cirka 60.000 flere offentligt ansatte end i dag. Hvis regeringen blot ville nøjes med at ansætte 52.000 flere, kunne man helt have sparet at hæve nogen skatter i forbindelse med denne skattereform.

Jeg vil bare gerne spørge hr. Thomas Jensen: Hvorfor er det nødvendigt at have 60.000 flere offentligt ansatte og ikke 52.000 flere offentligt ansatte?

Kl. 14:24

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:24

Thomas Jensen (S):

Jeg vil sige tak til hr. Ole Birk Olesen for de pæne ord om talen, og så vil jeg minde hr. Ole Birk Olesen om, at der bestemt også var rigtig meget af talen, der handlede om fællesskab og omfordeling. For det er jo netop det, der er kernen: at vi skal have rigtig mange mennesker til at arbejde, og at vi for at sikre, at vi også kan tage hånd om nogle af de folk, der ikke har det så godt og ikke selv kan tilvejebringe deres indkomst, så også skal lave en omfordeling her i samfundet.

Så vil jeg, når hr. Ole Birk Olesen også begynder at blande antallet af offentligt ansatte ind i det her, sige, at de der bevillingsdele jo ikke er en del af den her skattereform. Så det er jo ikke noget, vi har været inde at se på. Det, vi har haft fokus på, er at sikre, at vi fremover skaber et velfærdspolitisk råderum på 5 mia. kr., og at sikre, at den offentlige sektors vækst i fremtiden også kan være 0,8 pct. Det synes jeg er nogle rigtig, rigtig gode og flotte mål, og dem bestræber regeringen sig på at leve op til.

Kl. 14:25

Kl. 14:28

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:25

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo ikke rigtigt, at det ikke er en del af skattereformen. Så det er ikke mig, der blander noget ind i det her; det er sådan set regeringen og forligspartierne selv, der har skrevet på side 3:

»Parterne er enige om, at forøgelsen af det finanspolitiske råderum på ca. 2,7 mia. kr. som følge af aftalen om en skattereform medvirker til at finansiere en offentlig forbrugsvækst på 0,8 pct. årligt.«

Så det er sådan set en del af aftalen, at man vil øge det offentlige forbrug. Og så er det bare, at jeg spørger: Hvorfor er det så vigtigt for bl.a. Socialdemokraterne, at der skal være 60.000 flere offentligt ansatte i 2020 og ikke blot f.eks. 52.000 flere offentligt ansatte i 2020? For hvis man kunne nøjes med 52.000 flere offentligt ansatte i 2020, behøvede man slet ikke at finde nye finansieringskilder via forhøjelser af skatter i den her skattereform. Hvad er det, de sidste 8.000 offentligt ansatte partout skal ansættes til?

Kl. 14:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:26

Thomas Jensen (S):

Nu er det jo ikke nødvendigvis til mandetimer, at de her penge skal afsættes. Nogle af dem skal selvfølgelig, men nogle af pengene kan f.eks. også bruges til, hvis der er nogle behandlingsformer inden for sundhedssektoren, der er dyrere; så kræver det jo flere penge. For at leve op til den velfærd, som vi i fremtiden gerne vil skabe – og det gør vi jo frem til 2022 med den her reform – må vi jo se på, hvad der fremtidig er behov for, altså for at det råderum bliver skabt. Og på den måde er vi sikre på, at vi i hvert fald har pengene, når vi får brug for dem i de kommende år til at skabe et ordentligt velfærdssamfund.

Kl. 14:26

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Frank Aaen (EL):

Som bekendt var der ret intense forhandlinger mellem regeringen og Enhedslisten om den her skattereform. Vi var meget enige om, at der skulle gives skattelettelse til dem, der er i arbejde, og ikke mindst til dem, der er i arbejde og har en lav indkomst. Vi var også enige, indtil Venstre kom på banen, om, at det ikke skulle betales af de arbejdsløse, og at det ikke skulle betales af pensionister og førtidspensionister.

Det, der stadig væk undrer mig en hel del, er, hvorfor regeringen vælger, at de skattelettelse, der skal gives til dem med lav indkomst, skal betales af folk, der er arbejdsløse, 100.000 pensionister samt førtidspensionister. Hvorfor vælger man, at pengene skal tages der i stedet for der, hvor vi forslog de skulle tages, det vil sige fra dem, der har mest, og som regeringen var enige i var dem, der skulle betale – ikke dem, der har mindst? Hvorfor vælger man det? Hvorfor tog man den linje, som V og K har stået for i årevis, nemlig at det er de rigeste, der skal have, og at det er de fattigste, der skal betale? Hvorfor ændrede man ikke kurs?

Kl. 14:28

Formanden :

Ordføreren.

Thomas Jensen (S):

Regeringen indgik en aftale med Venstre og Konservative, fordi Venstre og Konservative stort set tilsluttede sig regeringens udspil til en skattereform. Det var ganske få ændringer, der blev lavet. På den måde kunne regeringen få mest muligt af sin politik igennem med Venstre og Konservative.

Derudover er der også rigtig mange positive tiltag i den skattereform, der her er indgået aftale om, det er en rigtig, rigtig god skattereform. Vi får nemlig skabt mere råderum til velfærd. I den skitse, der forelå til aftale med Enhedslisten, var der ca. 1,8 mia. kr. til velfærd, og i den aftale, vi indgik med Venstre og Konservative, er der 2,7 mia. kr. til velfærd. Fordelingsmæssigt er det f.eks. sådan, at med den reformaftale, vi har indgået med Venstre og Konservative, vil en SOSU-assistent få op til 1.000 kr. mere i skattelettelse på arbejdsindkomsten, end vedkommende ville få efter den skitse, der lå med Enhedslisten.

Så alt i alt er den skattereform, vi har indgået aftale om, simpelt hen bedre end den skitse, der lå med Enhedslisten, og derfor indgik vi aftalen.

Hr. Frank Aaen spørger ind til finansieringen, og der er det jo sådan, at det er bankerne, der bidrager, det er EU og forsvarret, der sammen med afgifter og overførsler bidrager til finansieringen. Så det er ikke det der ensidige billede, som hr. Frank Aaen prøver at tegne.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:29

Frank Aaen (EL):

Jamen der var mulighed for at lave en aftale med Enhedslisten, som gav skattelettelse til dem med lav indkomst – uden at tage pengene fra de arbejdsløse, uden at tage pengene fra de 100.000 folkepensionister, der taber på det her, uden at tage pengene fra førtidspensionisterne, der taber på det her. Altså, det er det, jeg ikke forstår.

Man kunne lave en reform, som i al væsentligt opfyldte regeringens ønsker, nemlig om skattelettelse til folk med lav indkomst, uden at tage pengene fra dem, der er arbejdsløse, og det forstår jeg stadig væk ikke. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg kan godt forstå, at man siger: Jamen vi fik mere igennem af vores oprindelige udspil, end vi ville have fået sammen med Enhedslisten. Det var, fordi det var et dårligt udspil. Men hvorfor valgte man – og det synes jeg godt vi kan få svar på i dag – at lave en reform, som tager fra dem, der har allermindst i samfundet, for at kunne give skattelettelse til dem, der har allermost. Det synes jeg da en regering må kunne forklare med andet end bare at sige, at det var lidt bedre end det bla bla bla. Hvorfor skulle der tages penge fra dem, der har mindst, og gives til dem, der har mest?

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Thomas Jensen (S):

Jeg prøvede også i mit svar til hr. Frank Aaen at konkretisere, hvad det er for nogle fordele, der er ved den aftale, vi har lavet med Venstre og Konservative, og jeg kan godt prøve at gentage dem.

Der bliver mere råderum til velfærd. Der er flere, der kommer i job – der er 6.500 flere, der kommer i job, ved den aftale, vi har lavet med VK. Når hr. Frank Aaen kerer sig om de svageste og fattigste mennesker i det danske samfund, synes jeg også, at han skal

fæstne sig ved, at vi rent faktisk går ind og løfter de førtidspensionister, som er på den gamle ordning. De får mulighed for at komme over på en ny ordning, og de førtidspensionister, som har været på førtidspension i mange, mange år og ikke haft mulighed for at spare op ved siden af, fordi de ikke har haft nogen arbejdsindkomst, får også mulighed for at få en forøget ældrecheck på op til 4.500 kr. Det synes jeg er nogle virkelig gode velfærdstiltag over for nogle af de fattigste mennesker i det danske samfund.

Jeg vil også gerne understrege i forhold til overførslerne, at det jo er sådan, at der ikke er nogen, der bliver sat ned i overførsler. Overførslerne stiger jo stadig væk, men bare ikke i samme takt, og på den måde bliver købekraften jo ikke udhulet. Jeg ved godt, at der er nogle i Enhedslistens folketingsgruppe, der i diskussionen har haft lidt svært ved at anerkende det, men det er rent faktisk de faglige, objektive fakta, der gør sig gældende, og det tror jeg også godt hr. Frank Aaen ved som uddannet fagøkonom.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil egentlig også gerne rose ordføreren for nogle gode elementer i talen, bl.a. det her med, at flere skal arbejde, og at man er kommet til den erkendelse, at lavere overførselsindkomster betyder, at flere kommer i arbejde. Det var også det, ordføreren lige hentydede til. Jeg kan egentlig godt forstå, at man er lidt forvirret oven i Enhedslisten, og det er der måske også mange vælgere der er, for det, man har lagt frem her, ligger jo ret langt fra det, man gik til valg på. Og hvordan kan det hænge sammen, for ordføreren sagde lige, at man lavede den her aftale med V og K, fordi V og K stort set tilsluttede sig det, som regeringen har lagt frem?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Thomas Jensen (S):

Den skatteaftale, der blev indgået, lever faktisk mere end fuldt ud op til de ambitioner, som de tre regeringspartier i fællesskab har formuleret i regeringsgrundlaget. Det er sådan, at vi faktisk får et større jobbud eller flere i arbejde med den her reform, vi har indgået, end hvad vi egentlig har sat os for, da regeringsgrundlaget blev skrevet sidste år i september måned. Så på den måde synes jeg, det er ganske, ganske ambitiøst og et rigtig, rigtig flot resultat. Der er selvfølgelig altid nogle ting, når der er flere partier, der indgår et forlig, hvor man siger, at det måske godt kunne have været lidt bedre. Men når man alt i alt ser på, at vi har fået skabt et bredt forlig og en rigtig god og bred opbakning her i Folketinget til at skabe ro om skatten i de kommende år, så synes jeg, det er en rigtig, rigtig god skattereform.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:33

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen nu spørger jeg ordføreren, som er socialdemokrat, og jeg henfører ikke til regeringsgrundlaget, jeg henfører til det, som ordføreren parti gik til valg på, og der lød der jo helt andre toner; der blev der ikke snakket om mindre satsregulering, for når forskellen mellem at være på overførselsindkomst og være i arbejde blev større,

kom der flere i arbejde osv., der blev talt om, at der var flere, der skulle betale topskat. Det her er jo noget, der er diametralt modsat i forhold til det, man gik til valg på. Kan ordføreren forklare den danske befolkning, hvad det er, der har gjort, at Socialdemokratiet er blevet klogere på det område siden valget?

Kl. 14:34

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Thomas Jensen (S):

Socialdemokratiet gik sammen med SF til valg på et skatteudspil, og der var det helt klart, at bankerne skulle betale noget mere til fællesskabet, og det kommer bankerne til med den her skattereform. Og jeg er rigtig glad for, at vi også har fået Venstre og Konservative til at bakke op om det. Derudover får vi også forsvaret til at bidrage med 2,7 mia. kr., mindre EU-bidrag, og så er der også nogle afgifter og forskellige ordninger rundtomkring i det danske skattesystem, som der bliver ryddet op i. På den måde er der en lang række forskellige danskere, der bidrager til den her skattereform, og det synes jeg er godt, for det er det, der kendetegner Danmark, når vi står i en krisetid, nemlig at alle skal bidrage til, at vi kommer ud af krisen, og det gør danskerne med den her skattereform.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:34

Finn Sørensen (EL):

Tak for ordet. Jeg skal bare spørge ordføreren, om han er enig i, at den her skattereform øger uligheden i indkomstfordelingen i vores samfund, og at den gør det, fordi den uden for arbejdsmarkedet, heriblandt en stor gruppe, der ikke har en chance for at få et arbejde, skal betale for skattelettelser til dem, der er så heldige at have et arbejde, og at lavtlønnede i øvrigt også kommer til at bidrage på den måde, at de skattelettelser, de får, er forsvindende små i forhold til dem, som højere indtægtsgupper får. Er ordføreren enig i, at den her skattereform øger uligheden, og hvordan mener ordføreren at det forholder sig til regeringens målsætning om, at man skal mindske ulighed og fattigdom i Danmark?

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:35

Thomas Jensen (S):

Den her skattereform vil – lige så vel som den aftaleskitse, der forelå med Enhedslisten – øge uligheden marginalt. Jeg håber, at alle medlemmer af Enhedslistens folketingsgruppe er bevidst om, at der var en ændring i Ginikoefficienten i den aftaleskitse, der lå med Enhedslisten. Det er der også i den skattereform, vi har indgået aftale om med Venstre og Konservative, ja, men alligevel er ændringen marginal. Så på den måde kan man sige, at der er noget ulighedsskabende i den, men det er marginalt, og ordføreren for Enhedslisten ved lige så vel som alle os andre her i Folketingssalen, at det også var det, der forelå i den skitse, der var med Enhedslisten.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:36

vi skal til at betale mere? Så er det fuldt finansieret, eller er det bare en eller anden fugl på taget?

Kl. 14:39

Finn Sørensen (EL):

Tak. Så skal jeg bare spørge ordføreren, om han er opmærksom på den helt afgørende forskel mellem det skatteforlig, der kunne indgå med Enhedslisten, og det, man nu har indgået med højrefløjen, nemlig at det ikke var syge, arbejdsløse, folkepensionister og førtidspensionister, der ville komme til at betale regningen af det skatteforlig, man kunne have indgået med Enhedslisten. Er ordføreren opmærksom på den forskel? Det tror jeg at ordføreren er, og kan ordføreren så forklare mig, hvorfor det var så magtpåliggende, at det lige nøjagtig var de grupper, der skulle betale regningen for skattelettelserne?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Thomas Jensen (S):

Den skattereform, der er indgået aftale om, er rigtig, rigtig god for Danmark, og den skattereform ligger tæt på det udspil, som regeringen kom med tilbage i slutningen af maj måned. Og hvis man ser på den aftaleskitse, der forelå med Enhedslisten, kan man se, at der simpelt hen var så mange ændringer i forhold til det udspil, som regeringen var kommet med, og de var nok heller ikke færdige med at kræve ændringer i forhold til den skattereform. Så derfor vil jeg sige, at den skattereform, vi har indgået aftale om med Venstre og Konservative, ligger så tæt op af regeringens politik, at vi selvfølgelig ikke kunne sige nej til at indgå en aftale med Venstre og Konservative. Og derfor vil jeg også sige, at de ændringer, der er i den aftaleskitse, der lå med Enhedslisten, i forhold til dem, der er i den indgåede aftale om en skattereform, er marginalt små. Det er sådan, at Ginikoefficienten i Danmark er på 24,4, og i den aftaleskitse, der lå med Enhedslisten, ville påvirkningen være, jeg tror, det var 0,19, og den aftale, vi har lavet med Venstre og Konservative, ændrer den med 0,27. Så der er en forskel på 0,08 i forhold til den aftaleskitse, der lå med Enhedslisten. Så jeg synes altså, det er marginalt, hvad der er af forskel på de to aftaler.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren om noget af det, der blev nævnt flere gange i ordførerens tale, nemlig om det med, at den her skatteaftale er fuldt finansieret. Det synes jeg jo lyder utrolig spændende, og vi glæder os selvfølgelig til at se, hvor de penge kommer fra.

Det er jo sådan, at 1 mia. kr., der skal gå til de her skattelettelser, er penge, som man siger skal komme fra EU, ved at Danmark skal give mindre for at være medlem af EU, Europa-Parlamentet osv. Men der er det jo sådan, at Kommissionen for det første ikke rigtig har hørt fra Danmark og kravet om, at vi ønsker den her milliard kroner tilbageført. I øvrigt er der for det andet kommet et nyt udspil fra Kommissionen om, at vi da ikke skal se frem til at få tilbageført flere penge eller give et mindre tilskud, men kan se frem til 2020 og fra 2014 at skulle betale op til 2 mia. kr. mere for allernådigst at få lov til at være medlem af EU.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvordan kan man så sige, at det er fuldt finansieret, når man ikke har sendt nogen som helst skrivelse af sted eller sat det på EU's og Kommissionens dagsorden i sin formandsperiode, og når vi nu faktisk kan se, at de i et oplæg siger, at

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Thomas Jensen (S):

Man begynder at blive lidt forvirret. Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti og hr. Hans Kristian Skibby står og taler imod, at vi skal skære ned på bidraget til EU. Jeg ved ikke, om det er det, der er blevet Dansk Folkepartis politik. Men regeringen lægger sig i hvert fald i selen for at sørge for, at den milliard kroner, som vi vil bidrage mindre med til EU-budgettet, også kommer igennem. Det skal vi nok få hus. Og i al den tid kan vi jo vurdere, om Dansk Folkeparti vil kæmpe for, at vi skal opretholde det nuværende bidrag til EU, eller hvad ordførerens holdning er.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kunne måske godt blive en anelse radikal, når man hører på de svar, der kommer. Altså at sætte punktum, hvad betyder det? Vi kan kigge på, hvad der har været fremme i dagspressen, og vi kan tage Altingets dækning af det her, hvor Socialdemokraternes egen EU-ordfører, hr. Jens Joel, jo siger, at man sådan set anerkender, at der kan ske det, at vi skal til at give et større bidrag for at være med i EU, men at vi måske kan se frem til at få en forhandling om, at vores stigning i bidraget bliver 1 mia. kr. mindre, end det ellers skulle have været. Det er vel ikke penge, man kan bruge til velfærd, skattelettelser eller alt mulig andet her i Danmark. Det er papirpenge; det er Anders And-penge; det er Mickey Mouse-penge; det er ikke nogen, vi har til rådighed i Danmark. Derfor kan man jo ikke bare sætte punktum.

Det er en ganske almindelig offentligt kendt hemmelighed, at Kommissionen siger, at Danmark skal betale flere milliarder kroner for at få lov til at være med i EU. Det må Socialdemokraterne altså forholde sig til frem for bare at sige punktum.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:41

Thomas Jensen (S):

Jeg kan kun konstatere, at regeringen selvfølgelig arbejder på, at vi skal betale den milliard kroner mindre til EU, og det skal vi nok få igennem i EU-systemet.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg kan da fortsætte, hvor den tidligere ordfører slap, for hvis den forrige regering lavede ufinansierede skattelettelser, er det her bestemt også ufinansierede skattelettelser. En ting var dem, som min kollega, hr. Hans Kristian Skibby, var inde på, men samtidig er der også de afgifter, man lægger på forbrugsvarer som te, kaffe, øl, vin, sukker og chokolade, som vi ved at folk rejser til andre lande for at hente. Vi ved, at det sidste år var 57 pct. af Danmarks befolkning,

der var over grænsen for at handle. Vi ved, hvad det vil betyde for danske virksomheder: De vil lukke.

Så hvad angår de arbejdspladser, som man også bare bliver ved med at snakke om at vi får, vil jeg sige: Det kan være, at det er nogle af dem, vi bliver nødt til at se på ryger til udlandet, netop fordi man køber sine varer andre steder. Hvem er det så, der køber dem her-hjemme? Det er dem, der ikke kan rejse ud. Det er pensionisterne, det er førtidspensionisterne og de psykisk syge, netop dem, som har det socialt dårligt.

Man undrer sig nogle gange over, at der står et S, for det lyder ikke, som om det er Socialdemokraterne, der står og taler, når man hører, at det er dem, der kommer til at blive ramt netop af den her skatteaftale.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Thomas Jensen (S):

Der kom vi langt omkring. Men hvis vi skal holde os til den saglige del om afgiftsstigninger, vil jeg sige, at det er sådan, at vi går ind og sørger for, at afgifterne udgør den samme andel af varens pris fremover. Vi går simpelt hen ind og aflyser skattestoppet, og jeg synes, det er rigtig, rigtig positivt, at Venstre og Konservative går med på at aflyse skattestoppet fuldt ud og aldeles, sådan at vi sørger for, at afgifterne også fremover stadig væk udgør den samme procentdel af varens pris. Det tror jeg ikke vil føre til øget grænsehandel.

Jeg tror, at hvis der er noget, der har ført til øget grænsehandel, er det noget af det, Dansk Folkeparti har været med til at indføre: fedtafgiften. Hr. Lars Løkke Rasmussens fedtafgift har Dansk Folkeparti været med til at indføre. Jeg tror, at hvis man skal tale om, at der sker en kickstart af grænsehandelen, er det den, vi skal ind at se på, og det tror jeg også de kommende rapporter vil komme til at vise. Der bærer Dansk Folkeparti selv et kæmpe ansvar, og det tror jeg også godt at Dansk Folkeparti selv ved.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:43

Liselott Blixt (DF):

Jamen det, som ordføreren står og siger, passer jo ikke. Vi kan se, at der netop på side 40 står, at konsekvensen af dette forslag vil føre til øget grænsehandel. Vi har også tidligere været ude at sige, at vi gerne vil se på den her fedtafgift, så vi kan få lavet den om, fordi det har vist sig, at det var forkert. Der er også andre partier, der har sagt til netop regeringen: Lad os nu lave det her med fedt- og sukkerafgiften om, fordi den rammer de forkerte steder. Hvorfor forholder ordføreren sig ikke til, at man ved det i forhold til pensionisterne?

Det kan godt være, at man giver lidt mere i ældrecheck osv., men alle udregninger viser, at det er dem, der taber. De får færre penge at leve for. Vi taler så meget om sundhed og forebyggelse, men hvor er den henne? De får færre penge til at købe den sunde mad, som de har brug for, fordi der bliver lagt afgifter på, og fordi man flytter nogle arbejdspladser til andre lande. Dem, der kommer til at betale, er dem, der ikke kan komme andre steder hen, dem, der ikke har så mange penge. Og det er ellers dem, som Socialdemokraterne tidligere har sagt, at de arbejder for.

Derfor vil jeg spørge: Vil ordføreren stadig væk påstå, at det ikke giver øget grænsehandel, selv om det står i papirerne på side 40?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt sige til fru Liselott Blixt, at Dansk Folkeparti selv har været med til at vedtage nogle af de love, der mest har ført til grænsehandel i de seneste år.

Det, regeringen gør her med skattereformen, er at gå ind og sikre, at afgiften altid vil udgøre den samme procentdel af en vares pris. Det vil sige, at den følger den almindelige prisudvikling. Derudover er det også sådan, at der i vores nabolande, Sverige og Tyskland, også vil være en prisudvikling. Derfor vil den relative forskel på priserne mellem landene jo ikke lige pludselig opleve et boost. Det er jo sådan en løbende udvikling, der sker.

Hvis vi virkelig skal være saglige omkring grænsehandelen, så er det jo sådan, at Konkurrencestyrelsen – det hedder den vist ikke mere; den hedder noget finere i dag – for kort tid siden kom med en analyse, der viste, at konkurrencen på det danske detailmarked desværre er for dårlig, og det betyder, at forbrugerne betaler for høje priser for bl.a. fødevarer. Det synes jeg er noget, som vi, alle partier her i Folketinget, skulle se på, for det ville virkelig være at imødekomme alle samfundsklasser i Danmark, men især dem, der ikke har så mange penge, hvis vi kunne sørge for at lave nogle tiltag, sådan at konkurrencen kunne stige og dagligvarepriserne falde.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Mikkel Dencker (DF):

Nu har ordføreren jo allerede været inde på, at han mener, at den her reform er fuldt finansieret. En del af finansieringen kommer jo fra, at man skærer i dagpengemodtageres og pensionisters overførselsindkomst; der vil man skære 5 pct. af den regulering, som de skal have det kommende år. Jeg undrer mig bare, for i den valgkamp, vi havde for et år siden og i lang tid op til da, blev det aldrig nævnt med et eneste ord, og Socialdemokratiet og for den sags skyld også SF ville overhovedet ikke røre ved overførselsindkomsterne. Tværtimod kunne man jo få det indtryk, at de mennesker skulle have et løft. Så det er jo altså endnu et løftebrud i forhold til, hvad man har lovet tidligere, og det følger bare op på den lange række af løftebrud, som regeringen jo har leveret indtil dato.

Så jeg vil bare spørge, hvorfor det blev holdt hemmeligt i valgkampen, at man havde tænkt sig at skære i overførselsindkomsterne, som det er tilfældet, og som man gør i dag, et år senere?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Thomas Jensen (S):

Jeg tror, at hr. Mikkel Dencker er bitter over, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke udviste nogen forhandlingsvillighed i forhold til den her skattereform, for det, der er faktum, er, at Dansk Folkeparti ikke har været med til at aftale, at ældrechecken stiger med 4.500 kr. Det er jo det, der er faktum. Og så står hr. Mikkel Dencker her og prøver at fordreje debatten til, at vi skærer hammer hårdt ned over for landets folkepensionister. Det er jo bare ikke sandt, det er direkte usandt. Socialdemokratiet gik til valg på at sørge for at give de svageste ældre noget mere, og det gør vi med den her skattereform. Det

er fuldt ud at leve op til vores valgløfte, så jeg tror nok, hr. Mikkel Dencker skal hjem og læse lidt mere op på, hvad vi diskuterede i valgkampen for et års tid siden.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:47

Mikkel Dencker (DF):

Jeg står her med forligsteksten, som regeringen har indgået med Venstre og Konservative, og jeg læser ikke det hele op, men en enkelt sætning: Den afdæmpede regulering udgør samlet 5,1 procentpoint – 5,1 procentpoint af den stigning, den regulering i overførselsindkomsterne, som der ellers skulle have været over de næste år. Det er 5,1 pct., som man bare tager med et snuptag. Ha ha, dem giver man så ikke, og så bruger man pengene på bl.a. topskattelettelser i stedet for. Det er løftebrud, for man har på intet tidspunkt i valgkampen sagt, at man ville skære i overførselsindkomsterne for at bruge pengene på topskattelettelser. Man fik tværtimod det modsatte indtryk. Så jeg tror, det er hr. Thomas Jensen, der skulle hjem og læse, hvad det er, man har gået og sagt i valgkampen. Og så synes jeg, man skulle prøve at finde frem til mig, hvornår man så har fortalt i valgkampen, at man ville skære i de her overførselsindkomster, for det blev i hvert fald holdt som en hemmelighed. Og hvorfor blev det så det? Det mangler hr. Thomas Jensen at svare på.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Thomas Jensen (S):

[Lyddudfald] ... bliver ikke sand af at blive nævnt to gange, vil jeg sige til hr. Mikkel Dencker. Jeg vil godt gentage, at vi i valgkampen sagde, at vi ville gå ind og sikre, at de svageste folkepensionister fik noget mere, og det gør vi ved at hæve ældrechecken med 4.500 kr., men det vil Dansk Folkeparti åbenbart ikke være med til. Dansk Folkeparti er ikke med til at sikre, at de svageste folkepensionister får 4.500 kr. mere i ældrecheck. Det er det, der står tilbage, og det var også det, vi gik til valg på i 2011, og det er det, vi nu har gennemført året efter. Tak.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil gerne vende tilbage til diskussionen om grænseafgifterne, for jeg kan jo forstå, at Socialdemokraternes ordfører holder hårdnakket fast i, at der ikke bliver øget grænsehandel. Jeg vil så godt henvise til side 40 i lovforslag nr. L 197, hvor der står:

» ... at danskernes grænsehandel stiger og udlændinges grænsehandel i Danmark falder.«

Mere præcist kan det vel ikke siges. Det er skatteministerens egne ord i lovforslaget. Jeg håber da, at den socialdemokratiske ordfører er enig i, at det betyder, at der nok er en god chance for, at der kan komme øget grænsehandel.

Jeg vil så sige til hr. Thomas Jensen, at man indekserer bare afgifterne, hvilket ikke nødvendigvis betyder, at der kommer øget grænsehandel, alene fordi man følger prisudviklingen. Jeg vil gerne høre, om Socialdemokraternes ordfører kan bekræfte, at man altså ikke i Tyskland har haft stigende afgifter på øl i 20 år, ligesom både Tyskland og Sverige slet ikke har nogen afgift på sodavand, og nå

vi så i Danmark indekserer vores afgifter, bliver spændet naturligvis større og større, og det vil vel meget logisk, medmindre man er socialdemokrat, give øget grænsehandel.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Thomas Jensen (S):

Nu kan jeg høre, at Dansk Folkeparti slet ikke er interesseret i, at der skal ske en øget indeksering. Kan vi så konkludere her i dag, at Dansk Folkeparti er de sidste – måske sammen med Liberal Alliance – her i Folketingssalen, der holder fast i skattestoppet, for nu har Venstre og Konservative i øvrigt forladt det? Det kunne jeg godt tænke mig at få svar på, men det får vi nok mulighed for at spørge ordføreren om senere i dag.

Ellers vil jeg sige, at ser vi på den udvikling, der har været i grænsehandelen over de sidste mange år, har den været nogenlunde stabil, men der skete nogle ting, altså en stigning i grænsehandelen, da Dansk Folkeparti indgik den skatteaftale, der hed forårspakke 2.0, og også ved eftersynet af den. Dansk Folkeparti har nemlig været med til at indføre fedtafgiften. Der kan det undre mig, at Dansk Folkeparti ikke kom og forhandlede om den her skattereform og sørgede for at få forhandlet sådan noget som det ud. Dansk Folkeparti havde jo sendt sin økonomiske ideolog til Kina, og dem, der så sad tilbage i Dansk Folkepartis gruppe, kunne ikke rigtig finde ud af, hvad de ville, og så forlod de forhandlingerne. Det synes jeg er lidt pauvert, når vi så i dag hører om alle de ting, som Dansk Folkeparti godt vil love alle mulige mennesker på skatteområdet, for så skulle man jo være blevet i forhandlingslokalet og sørget for at skabe resultater.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:51

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for de mange spørgsmål fra hr. Thomas Jensen. Det ville klæde ham lidt at stille dem, når det er mig, der står som ordfører på talerstolen, for så har jeg måske bedre mulighed for at svare på dem, og det ville også klæde hr. Thomas Jensen som ordfører at svare på spørgsmålene, der bliver stillet til ham.

Jeg spurgte ganske enkelt, om man ikke kunne bekræfte, at der kom stigende grænsehandel, netop fordi spændet til prisen på f.eks. sodavand fra Tyskland og Sverige bliver større og større. Når vi indekserer vores afgifter, gør afgifterne løbende større, hvor de andre slet ikke har en afgift, vil det da naturligt give en øget grænsehandel.

Hr. Thomas Jensen siger så, at vi slet ikke har set nogen stigning i grænsehandelen, men så sent som i dag er der på Ritzaus Bureau kommet en undersøgelse fra De Samvirkende Købmænd, der viser, at vi nu er oppe på, at 57 pct. af danskerne mindst en gang om året handler i Tyskland. Det er altså en stigning på ret mange procent. Sidst de lavede undersøgelsen, var det under 40 pct.

Skatteministeren har meddelt, at der skulle komme en grænsehandelsrapport senere på året. Jeg vil så spørge Socialdemokraternes ordfører, om det ikke er sjusket, at man ikke venter på at få den rapport, så vi har et ordentligt grundlag at lovgive på. Det virker da fuldstændig tåbeligt, at man hæver afgifterne måske 2 måneder før, man får en grundlæggende analyse af, hvordan grænsehandelseffekten har været. Burde vi ikke have ventet på den her grænsehandelsrapport, inden afgifterne sættes endnu mere op, når vi tydeligt kan se, at grænsehandelen bare stiger og stiger?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:52

samfund. Og jeg er hundrede procent sikker på, at de mere end 160.000 danskere, der er arbejdsløse i dag, hellere end gerne vil have et job, og derfor kan de også være rigtig, rigtig glade for, at vi med den skatteaftale, vi har indgået her, skaber flere job, end der var i den aftaleskitse, der forelå med Enhedslisten. Så på den måde er det her endnu en reform, hvor regeringen lægger sig i selen for at løse det største problem, der er i dansk politik, nemlig at skabe arbejdspladser. Vi er i fuld gang med at gøre det, og vi har opnået mere med den her aftale, end vi kunne opnå med Enhedslisten. Derfor – bl.a. – er det en rigtig god aftale.

Kl. 14:56

Thomas Jensen (S):

Jeg kan forstå på hr. Dennis Flydtkjær, at hr. Dennis Flydtkjær kun tror, at varers priser kan stige, hvis der kommer øgede eller ændrede afgifter. Det er sådan, at tyske købmænd jo altså også kan sætte prisen op, og det vil de jo gøre, efterhånden som der sker en eller anden udvikling i engrospriserne. Så vil detailpriserne også ændre sig. Når priserne i butikkerne ændrer sig i Tyskland, samtidig med at vi i Danmark laver en indeksering af afgifterne, sådan at priserne også herhjemme løbende ændrer sig, jamen så ligger der ikke noget til grund for at sige, at udviklingen i Danmark skulle være højere end den, der sker i Tyskland, og dermed ligger der ikke noget til grund for at sige, at grænsehandelen vil booste på grund af det.

Der tror jeg at man skal have den selverkendelse i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, at man skal stå på mål for den politik, man har været med til at føre sammen med Venstre og Konservative i 10 år på det skattepolitiske område, og der har man bl.a. indført en fedtskat, som jeg tror på har været med til at booste grænsehandelen, og det synes jeg også bare man skulle være ærlig at gå ud at fortælle de mennesker, som er trætte af den fedtskat.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg mener faktisk ikke, at fru Stine Brix fik et ordentligt svar på, hvorfor Socialdemokraterne synes det er en god idé, at man nu forringer dagpengesystemet yderligere. Det er jo resultatet af den her skattereform, at man forringer dagpengesystemet yderligere. Jeg synes, det er en skam, at der ikke kom et svar på det spørgsmål, men det er nu ikke det, jeg vil spørge til.

Ordføreren for Socialdemokraterne har rigtig mange gange på talerstolen sagt »hårdtarbejdende danskere«. Jeg tror, at ordene hårdtarbejdende danskere er blevet sagt mindst lige så mange gange, som Venstres ordfører sagde: Det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg kunne bare godt tænke mig at spørge Socialdemokraternes ordfører, om ikke Socialdemokraterne anerkender, at de her hårdtarbejdende danskere kan få en fyreseddel eller kan blive ramt af en arbejdsulykke og derfor er afhængige af, at vi har en ordentlig førtidspension og nogle ordentlige sygedagpenge, og om ikke Socialdemokraterne anerkender, at de her hårdtarbejdende danskere for langt de flestes vedkommende på et tidspunkt skal på folkepension, altså at de hårdtarbejdende danskere alle sammen har en klar interesse i, at vi har et godt sikkerhedsnet, der griber os, hvis vi bliver fyret, hvis vi bliver syge, eller når vi bliver gamle.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Thomas Jensen (S):

Jeg er glad for, at fru Johanne Schmidt-Nielsen er kommet i et sådan mere tåleligt toneleje nu her, når vi skal diskutere skattereform. Det er meget klædeligt.

Jeg vil så sige, at selvfølgelig har jeg som socialdemokrat herfra nævnt de hårdtarbejdende lønmodtagere mange gange, for det er trods alt dem, vi skal have til at skabe de værdier, der er i det danske

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:56

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har hørt – og det tror jeg alle, der har fulgt med i debatten, har – at Socialdemokraterne virkelig synes, det er en rigtig god aftale. Som det blev sagt fra talerstolen: Det er godt for Danmark, at man laver en aftale, hvor man bl.a. forringer dagpengesystemet. Jeg forstår ikke den politiske logik, men jeg har hørt, at det mener Socialdemokraterne.

Jeg vil bare så frygtelig gerne have svar på mit spørgsmål: Hvad er det for en skillelinje, som man åbenbart fra Socialdemokraternes side trækker, mellem de såkaldt hårdtarbejdende danskere, som er så heldige ikke at være blevet ramt af sygdom, og som er så heldige ikke at have fået en fyreseddel, og så alle de hårdtarbejdende danskere, som har fået en fyreseddel på grund af krisen, eller som er så uheldige at være blevet ramt af en arbejdsulykke? Og de fleste af os kommer på et tidspunkt i en alder, hvor vi har behov for folkepension.

Er Socialdemokraterne pludselig af den holdning, at vi skal skelle mellem de, der er så heldige at være i arbejde, og de, der har fået en fyreseddel? Kan Socialdemokraterne ikke se, at vi alle sammen, uanset om vi er i arbejde eller ikke er i arbejde, har interesse i, at der er et sikkerhedsnet, der griber os, hvis vi får en fyreseddel eller bliver ramt af sygdom?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt lige anholde, at fru Johanne Schmidt-Nielsen går ind og siger, at dagpengesystemet nærmest bliver fuldstændig ødelagt ved den her skatteaftale. Lad os lige holde fast i, at det, der sker på dagpengeområdet, er, at krone-øre-beløbet stadig væk er stigende. Det er et faktum. Der er stadig væk stigende overførsler på dagpengeområdet; det reguleres bare med en mindre sats. Det følger i fremtiden prisudviklingen, og det betyder jo, at købekraften bliver opretholdt for de folk, der er på dagpenge. Jeg er fuldstændig sikker på, at det, som alle de folk, der er på dagpenge, allerhelst vil have, er et job, og vi gør altså alt, hvad vi kan for at skabe en masse arbejdspladser. Jeg håber også, at Enhedslisten, når vi kommer frem til finanslovforhandlingerne, vil være med til at skabe en masse job til de folk, der er arbejdsløse i dag.

Jeg synes så også, at Enhedslisten i de indlæg, der har været i dag, lidt negligerer alle de positive ting, der er. Der er en god social balance i den her aftale. Der er en forøgelse af ældrechecken på 4.500 kr. Det er væsentlig mere end det, der lå i den aftaleskitse, der var med Enhedslisten. Vi går ind og sørger for, at førtidspensionister på gammel ordning kan komme over på ny ordning, og vi går ind og sikrer, at de førtidspensionister, som ikke har haft noget arbejde i mange, mange år og derfor ikke har kunnet spare op til alderdom-

men, får gavn af ældrechecken på 4.500 kr. Og så er det jo også sådan, at SOSU-assistenten altså får en skattelettelse på 1.000 kr. mere i den aftale, vi her har lavet med V og K, end i den aftaleskitse, der lå med Enhedslisten. Så alt i alt er den her skattereform socialt afbalanceret, fuldt finansieret og rigtig, rigtig god for Danmark og danskerne.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Karina Adsbøl (DF):

Jeg må sige, at ordføreren minder lidt om en ulv i fåreklæder. Ordføreren starter i sin tale med at sige: Danmark i arbejde. Men hvor er arbejdspladserne henne? Og hvad har regeringens kickstart medvirket til?

Jeg er jo meget bekymret som handicapordfører, så jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ordføreren, hvordan ordføreren har det med at finansiere skattelettelser i forbindelse med førtids- og fleksreformen. Har ordføreren det godt med det? Eller tænker han ikke på de mennesker, der bliver ramt af den reform, som også omhandler skattelettelser til at finansiere den. Hvordan har ordføreren det med det?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Værsgo.

Kl. 14:59

Thomas Jensen (S):

Nu spørger fru Karina Adsbøl om, hvor arbejdspladserne er henne, og jeg synes, det er godt, når det er en fra Dansk Folkeparti, der spørger om det. For med den opbakning til VK's politik eller måske mangel på samme i forhold til at skabe arbejdspladser, så har Dansk Folkeparti jo været med til at sende 130 arbejdspladser ud af Danmark hver evig eneste dag i den tid, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister. Så jeg vil sige, at når der bliver spurgt, hvor arbejdspladserne er, så burde Dansk Folkeparti selv vide det.

Men hvor kommer de nye arbejdspladser henne? Det er jo det, der er vigtigt. Det er jo det, vi skal hæfte os ved i dag. Hvor kommer de nye arbejdspladser? Der har vi jo lavet et investeringsvindue, som vil skabe lige i underkanten af 9.000 nye job inden for de kommende år, og jeg forestiller mig, at det bliver rigtig meget inden for fremstillingsindustrien, hvor vi kan få en øget produktivitet ud af de investeringer, og så kommer der også en masse nye grønne job som følge af energiaftalen. Der kommer en masse job inden for bygge og anlæg som følge af, at der skal renoveres almene boliger, og der skal bygges nye almene boliger. Så jo, der er masser af arbejdspladser på vej til de danskere, der er arbejdsløse i dag. Men desværre er de ikke kommet endnu. Vi knokler for det, og vi skal nok få dem skabt.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 15:00

Karina Adsbøl (DF):

Jeg fik jo ikke svar på mit spørgsmål, for ordføreren har så travlt med at skyde skylden på Dansk Folkeparti, som har taget ansvar i 10 år, men ordføreren kan overhovedet ikke tage noget ansvar her i salen i dag. Det er simpelt hen for ynkeligt.

Men jeg prøver lige igen. Hvordan har ordføreren det med at finansiere skattelettelser gennem førtids- og fleksreformen? Og så kunne jeg godt tænke mig lige at opsummere, for det her er jo også

et kæmpe tillidsbrud over for vælgere, som har stemt på Socialdemokratiet. Men den må man så tage med vælgerne. Men var ordføreren og regeringens slogan ikke »Velfærd frem for skattelettelser«? Så kunne det være, at ordføreren kunne svare i den her omgang i stedet for at skyde skylden på Dansk Folkeparti, som har taget ansvar i 10 år. Det kunne godt være sådan rimelig dejligt, at ordføreren kunne tage ansvar for, hvad ordføreren selv foretager sig, når man sidder i regering, i stedet for at skyde skylden på andre. Det er simpelt hen under lavmålet.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Thomas Jensen (S):

Vi tager ansvar ved at lave en skattereform, og jeg tager ansvar ved at svare på de spørgsmål, jeg bliver stillet. Og fru Karina Adsbøl spurgte bl.a. om, hvor arbejdspladserne var henne. Det prøvede jeg at redegøre for. Nu i anden omgang kan jeg så få mulighed til at sige, at den her skattereform, der er indgået, ikke finansieres af den fleksreform, der er indgået i forsommeren. Finansiering af den her skattereform kommer fra bankerne, fra EU, fra forsvaret, fra ændrede indekseringer af afgifterne og fra overførslerne, som vi har diskuteret meget i dag. Den kommer fra en lang række steder. Det er en lang række forskellige mindre områder. Alt i alt sørger vi med den finansiering for at få skabt en skattelettelse til de 3 millioner danskere, der er i arbejde, ved at vi øger beskæftigelsesfradraget og sørger for at gå ind og løfte mange af de helt almindelige LO-lønmodtagere, der i dag betaler topskat, ud af topskatten. Sidst, men ikke mindst, synes jeg, at det er rigtig, rigtig flot, at vi især over for de enlige fædre og de enlige mødre sørger for, at de får en virkelig god tilskyndelse til at arbejde. De får nemlig næsten tredoblet deres beskæftigelsesfradrag.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er plads til yderligere en kort bemærkning, og den er fra hr. Christian Juhl.

Kl. 15:02

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Hr. Thomas Jensen sagde, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste læs. Ordene er jeg sådan set enig i, men hvornår er de arbejdsløse og dem, der er på overførselsindkomst, blevet dem, der har de bredeste skuldre? Jeg bruger bevidst ordet reducerede overførselsindkomster, for jeg gider ikke slås om, om man går tilbage eller stiger i indtægt; hvis jeg har en mindre købekraft, end jeg havde forventet, så synes jeg, det er tilbagegang, men det skal vi ikke diskutere her. Overførselsindkomsterne er i hvert fald reducerede, og er det rigtigt forstået, at 3,24 mia. kr. af disse penge, som skal bruges til skattelettelser, kommer fra overførselsindkomster? Det er der noget, der tyder på. Jeg kunne se i Jyllands-Posten, at man også kunne se, hvordan de er fordelt, og det er jo ikke rigtigt, at ingen får det ringere. Ifølge det mister den dårligst stillede tiendedel af danskerne penge på det her, og det er studerende, kontanthjælpsmodtagere og selvstændige med lavt selvangivet indkomst. De sidste kunne vi sandsynligvis godt unde gik lidt tilbage. Er det virkelig de bredeste skuldre, der bærer i den her skattereform, hvis man går til benet og kigger på fordelingen af det?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Thomas Jensen (S):

Det er de bredeste skuldre, der bærer mest, ja. Nu har jeg nævnt en lang række mindre tiltag, men der er også et større tiltag i det her, som jeg ikke har behandlet så meget heroppefra i dag, og det er, at vi går ind og gennemfører en modregning i børne- og ungeydelsen for de højeste indkomster. Jeg synes, det er fuldstændig retfærdigt, at vi sørger for, at de, der tjener over 700.000 kr. om året, får en modregning på 2 pct. af al indtægt ud over de 700.000 kr. På den måde sørger vi for, at de bredeste skuldre virkelig også bærer i den her reform.

Så vil jeg sige, at jeg er meget, meget glad for, at hr. Christian Juhl nu på vegne af Enhedslisten anerkender, at det er sådan, at der ikke er nogen, der får skåret i deres overførselsindkomst, men at overførselsindkomsterne stadig vil stige, dog med et lidt lavere niveau. Overførselsindkomsterne vil nemlig følge prisudviklingen, og på den måde sikrer vi, at folk på dagpenge også fremover vil kunne opretholde deres købekraft og kunne købe de samme varer for den overførselsindkomst, de får, som de kan i dag.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:05

Christian Juhl (EL):

Jamen der er jo en verden til forskel på at følge lønudviklingen og prisudviklingen i et samfund. Det ved både hr. Thomas Jensen og jeg. Før det her forlig fulgte de arbejdsløse ikke engang den udvikling, der var i samfundet, fordi der skulle lægges nogle penge til side andre steder, og de har et efterslæb, som fru Stine Brix fortalte tidligere i dag. De har i forvejen et efterslæb, og nu får de endnu et efterslæb, og det vil sige, man laver uligheden, skævheden større i dagpengesystemet. Det er det, jeg protesterer overfor. Om det er en tilbagegang eller en fremgang, kan vi jo diskutere, lige så længe vi har taletid til det.

Ordføreren sagde, at der skulle være mere råderum til velfærd. Jeg kan forstå, at det kun er for nogle, det er især for dem, som er topledere, akademikere, økonomer, ingeniører, jurister, gymnasielærere og læger, det er dem, der får de 5.400 kr. om året i fordel eller 30 gange så meget som ledige folkepensionister og kontanthjælpsmodtagere. Der er dog en vis forskel i, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen, hvor meget den nuværende regering deler ud, og der bliver delt ud på en ubehagelig skæv og asocial måde med det her.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Thomas Jensen (S):

Det, som jeg indledte min ordførertale med, var, at vi skal tage hatten af for, at vi har en meget, meget ansvarlig fagbevægelse i Danmark, som ved forårets overenskomstforhandlinger udviste en løntilbageholdenhed, som i sig selv sikrer, at vi kan holde på 17.000 arbejdspladser i Danmark, og det er simpelt hen, fordi man har holdt igen med hensyn til lønudviklingen. Det er netop dem, vi går ind og honorerer med den her skatteaftale, ved at vi sørger for at øge beskæftigelsesfradraget, sådan at de får mere ud efter skat på lønsedlen. Det synes jeg er værd at hæfte sig ved. Var vi ikke gået ind og havde set på det forhold, der er mellem dem, der er i arbejde, og dem, der er på overførselsindkomst, ville det rent faktisk have været sådan, at mens lønmodtageren udviste utrolig stor ansvarlighed, så ville vi have givet flere penge til de folk, der stod uden for arbejds-

markedet i den samme periode. Det var jo rent faktisk det, der ville komme til at ske. Så vi får skabt et ekstra råderum til øget velfærd, og vi får skabt et ekstra råderum i den offentlige sektor, og på den måde kan vi også i fremtiden gøre en bedre indsats over for f.eks. de folk, der er på dagpenge i dag og er arbejdsløse, og være med til at sørge for, at de kommer tilbage i arbejde. For målet for Socialdemokraterne er, at vi skal gøre alt for at få de folk, der i dag er arbejdsløse, tilbage i arbejde, og det har vi virkelig lagt os i selen for med alle de initiativer, jeg også har nævnt her i dag.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Thomas Jensen som ordfører. Ja, der er mange papirer, der skal med ned. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan starte med at sige, at jeg synes, det er grotesk, at vi skal sambehandle alle seks lovforslag på skatteområdet i dag. De indeholder vidt forskellige ting, og hver især fortjener de en grundig debat. Det bliver i høj grad forhindret af, at man nu sambehandler alle sammen, hvilket giver kortere taletid, end man ellers ville have, og en stor forringelse af vilkårene for korte bemærkninger.

Jeg vil her prøve kort at ridse op, hvad de egentlig handler om, for at vise, hvor omfattende lovforslagene er. Det handler om forhøjelse af beskæftigelsesfradraget og topskattegrænsen, ekstra beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere, aftrapning af børne- og ungeydelse for familier med høje indkomster, nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark, afskaffelse af fradragsret m.m. ved indbetaling til kapitalpension, adgang til fusion mellem pensionskasser, indeksering af forskellige punktafgifter, indeksering af de løbende bilafgifter, regulering af tonnageafgiften, forhøjelse af udligningsafgiften, forlængelse af afgiftsfritagelse for brint- og elbiler, afskaffelse af grundforbedringsfradrag og ændring af regler om genoptagelse, beskatning af aktionærlån, feltlåsning for selvstændige erhvervsdrivende og bedre forskudsproces m.m.

Når man ser den lange liste af ting, der skal gennemgås i løbet af en lovbehandlingsproces, fatter jeg simpelt hen ikke, at de partier, der står bag skattereformen, har valgt at sambehandle den store pulje. Det kan kun give en dårlig demokratisk proces og opfordre til lovsjusk, og det synes jeg er meget beklageligt.

Jeg har også den mistanke, at det er noget, partierne bag skattereformen bevidst har gjort for at prøve at ødelægge debatten, for det er klart, at når man sambehandler så mange lovforslag, giver det mindre mulighed for at komme ned i detaljen og sætte fokus, sætte fingeren, på de steder, hvor der er behov for ændringer.

Det skal siges, at vi fra Dansk Folkepartis side faktisk klagede til Folketingets formand, for vi mener ikke, det kan være i folkestyrets interesse, at tingene jappes igennem på den måde. Vi er overbevist om, at det her giver lovsjusk, når vi ikke får behandlet det ordentligt. Folketingets formand har trods alt forlænget taletiden fra 10 til 15 minutter, men der er åbenbart ikke ændret på antallet af korte bemærkninger. Allerede nu, da Venstres ordfører var på, var der to af Dansk Folkepartis folketingsmedlemmer, som ikke fik mulighed for at stille spørgsmål, selv om de trods alt er medlemmer af Skatteudvalget. Jeg synes, det er meget beklageligt, at man har sådan en debat her i Folketinget.

Angående det politiske i det kan jeg sige, at Dansk Folkepartis generelle holdning til skattereformen er, at man slet ikke skulle have lavet en skattereform. Skattereformer skal jo ikke laves, når der er lavkonjunktur, eller når vi er på vej ud af lavkonjunkturen, hvilket

man kan håbe på vi er, for når vi er i en lavkonjunktur, er der brug for ro. Folk er i tvivl om, hvorvidt de har deres arbejde i morgen, folk er i tvivl om, hvorvidt de kan bruge penge, forbrugertilliden er i bund, virksomhederne tør ikke investere deres penge, når der varsles en skattereform, fordi de ikke ved, hvordan de langsigtede investeringer bliver påvirket, så derfor mener vi, at tidspunktet for en skattereform er helt forkert. Den skal i stedet for laves i opgangstider.

Begrundelsen for skattereformen skulle jo reelt være, at man vil skabe et øget arbejdsudbud, men hvordan hænger det lige sammen med, at vi har omkring 160.000 arbejdsløse? Når man så øger den pulje af arbejdsløse, hvad skal de så egentlig lave? Det giver simpelt hen ikke mening, at man på den måde nu laver en skattereform, der øger arbejdsudbuddet, mens man med den anden hånd nedlægger arbejdspladser. For det er jo det, vi bl.a. har set med sukerafgiften, som blev indført. Dansk Industri har regnet sig frem til, at det koster omkring 1.000 arbejdspladser. Vi havde nogle punktafgifter i december, som også kostede rigtig mange arbejdspladser i detailledet. Der har været NO_x-afgift osv. Så arbejdspladserne sprøjter ud af landet, samtidig med at man vil have flere til at stå i arbejdsløshedskøen, og det giver bestemt ikke mening.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at det var bedre, at man prøvede på at beholde arbejdspladserne her i Danmark. Grunden til, at skattereformen er blevet lavet, er jo alene, at regeringen har lavet en katastrofal finanslov for 2012, som havde store negative konsekvenser for beskæftigelsen. Så vidt jeg husker, mindske den arbejdsudbuddet med omkring 5.000 personer på lang sigt, og det er så det, man prøver på at rette op. Så havde man ikke lavet den katastrofale finanslov for i år, kunne man have undgået den her katastrofale skattereform.

En anden grund til, at vi synes, det her er skidt, er jo, at det rammer socialt skævt. Hvis man kigger i lovforslaget, ser man, at der er en tabel over, hvordan det rammer fordelingsmæssigt. Man nævner, at førtidspensionisterne får et beløb, der er 3.400 kr. mindre om året. Efterlønsmodtagere får tilsvarende et minus på 3.440 kr. Det er simpelt hen ikke Dansk Folkepartis politik, at det er dem, som har allermindst og ikke engang har mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, der skal betale regningen.

Kl. 15:12

Der er flere uspiselige finansieringselementer i lovforslaget, og dem vil jeg prøve at gå slavisk igennem, så vidt tiden tillader det. Det første er jo ændringen af børne- og ungeydelsen, som jo er rent lovsjusk af værste skuffe. Det rammer fuldstændig skævt, når det ses, at der er forskel på, om man er gift, eller man er ugift og dermed bliver modregnet i ydelsen. Men også bare for dem, som er ugifte, altså bare er samlevende, er der forskel på det.

Et godt eksempel til illustration er en mand med en indtægt på 900.000 kr. Han bliver modregnet for 200.000 kr., men da manden har indtægten, bliver man ikke modregnet, fordi de ikke er gift. Hvis det omvendt var kvinden, der havde indtægten på de 900.000 kr., var familien blevet modregnet på omkring 4.000 kr. i deres børnebidrag. Det er simpelt hen rent sjusk, at man laver lovgivning, der på den måde rammer så skævt, alt efter om man er gift eller ej. Det, der står tilbage, er jo bare, at det her er et angreb på ægteskabet, når det er de par, som bliver ramt.

I øvrigt synes jeg, det er helt til grin, når man ser på provenuvirkningen af det, for det, man får ind, er 120 mio. kr. ud af en samlet skattereform på omkring 14 mia. kr. Så er det lidt sølle, at man ikke sørger for at få tingene på plads, inden man fremsætter dem.

Jeg kan sige, at jeg har bemærket, at skatteministeren meget belejligt i dag, et par timer før førstebehandlingen, har sagt, at han gerne vil kigge på loven, men først når den er vedtaget. Det kan være, man gerne vil undgå kritik, men jeg skal sige, at det gør man alligevel ikke. Hvis man kan se, at en ting ikke virker og er forkert, så venter man da med vedtagelsen, så udskyder man det da, til at man

har tingene i orden. Som jeg tidligere sagde i mit spørgsmål til hr. Torsten Schack Pedersen: Hvis man står og er ved at grave et hul, og man finder ud af, at man graver det forkerte sted, så stopper man med at grave, så graver man ikke videre. Så venter man med at grave, til man har fundet det rigtige sted, og man går så i gang der. Det samme råd burde regeringen og partierne bag skattereformen have med i dag. De kan så sige: Vi kan se, at den her lov rammer totalt skævt, det er helt ude i hampen, for vi ved, vi skal ændre på det senere. Jamen så skal man da vente med at vedtage det, til man har fundet en løsning på det.

I øvrigt er det ganske underholdende, at jeg har fået nogle svar på nogle spørgsmål allerede inden i dag. Jeg har spurgt, hvordan det kan være, at man ikke kan modregne på samme måde, som man gør med folkepension osv. Der kan man godt finde ud af om folk er samlevende. Jeg har så fået det svar, at det skyldes, at man ikke har nogen registre over det i dag. Men det skyldes også det faktum, at man jo ikke ved, om to samboende måske kan være to studerende, som ikke er et par og lever sammen som par, eller om det er to, som reelt er i et forhold med hinanden.

Igen kan man jo kun smile, for det her handler om børnechecken, og jeg går da ud fra, at har et par et barn sammen, så skulle der være en lille sandsynlighed for, at de måske også er i et forhold med hinanden og derfor godt kan modregnes. En ganske simpel ting kunne jo være, at man kunne slå op, hvem der er far og mor til barnet – for det bliver registreret – og sammenkøre de to registre. Har de samme folkeregisteradresse, kunne der være en chance for, at man måske kunne se, at der er en sammenhæng der. Så jeg synes, det her er et stykke dårligt politisk håndværk, og derfor synes jeg, man burde have ventet, til man havde fundet en fornuftig løsning.

Så er der jo beskæftigelsesfradraget. Det er faktisk en af de ting, som vi synes er positive i skattereformen. Det betyder, at det jo reelt kan betale sig at gå fra passiv forsørgelse til at tage et arbejde. Det giver en lettelse til de mennesker, som arbejder, og det er en lettelse for de mennesker i bunden, så det er en af de ting, som faktisk er rigtig positive i skattereformen.

Så er der den forhøjede topskattegrænse, som jo meget afhænger af, hvordan finansieringen er. Det er derfor, vi er store modstandere af at hæve topskattegrænsen i den her sammenhæng, fordi man har valgt at sige, at det skal være folk på overførselsindkomst, der skal betale gildet. Den, der har mindst, altså førtidspensionisten, som jeg sagde før, mister omkring 3.400 kr. Det synes jeg ikke er rimeligt, og det er derfor, vi ikke kan støtte denne del.

Så er der L 95-delen, som starter med nedsættelsen af rejsefradraget fra 50.000 kr. til 25.000 kr. Målet skulle være at gå efter udenlandsk arbejdskraft, der ikke betaler ret meget skat i Danmark. Det kan jo være en ganske fornuftig grund, men man skal bare være bevidst om, at sådan et forslag også har sine omkostninger. Der er en række negative konsekvenser ved at forringe rejsefradraget, fordi der er rigtig mange jyske håndværkere og arbejdere og specielt bornholmere, der bliver ramt af det her. Bornholmere har jo det specielle problem, at de har lange afstande, for at de kan komme til at arbejde i bl.a. København. Der er også mange nordjyder, ved jeg, der arbejder i Norge, og som vil blive ramt af det. De vil såmænd miste 3.700 kr. i rådighedsbeløb, når man gør skattereformen op.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på den kronik, som er skrevet af skatteministeren, inden skattereformen kom frem. Her skrev man, at det er den hårdtarbejdende arbejdsmand med leverpostejmadderne, der skulle have noget ud af skattereformen. Jo tak, det er så ikke den hårdtarbejdende arbejdsmand med leverpostejmadderne, som arbejder i udlandet, og som er væk fra sin familie, som skal have noget ud af det. De skal så have minus 3.700 kr. ud af den her skattereform. Jeg tror ikke, det er det, de hårdtarbejdende folk havde forventet, da de så, hvad den her regering ville gennemføre. Så der

er ganske mange minusser ved den her del af forslaget, da det både mindsker mobiliteten osv., så den del er vi heller ikke tilhængere af.

Så er der beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, altså det, der fremgår af ligningslovens § 33 A. Det er den, der har fået utrolig meget kritik. Jeg tror aldrig, jeg har set så mange høringsvar på en gang, der er kritiske over for det. Det er stort set alle, lige fra kirkelige organisationer over nødhjælpsorganisationer til store erhvervsorganisationer, Læger uden Grænser, Danmarks Rederiforening osv. Alle er modstandere af det. Det kan jeg bestemt godt forstå.

Kl. 15:17

Det er noget, der er utrolig skadeligt for Danmark, og jeg er sikker på, at den her ændring vil medføre, at danske virksomheder fremover vil få deres konkurrenceevne forringet drastisk. De vil holde op med at ansætte danske medarbejdere, der skal udstationeres, de vil ansætte udenlandsk arbejdskraft, og det jeg tror bestemt ikke var det, der skulle have været formålet med det her. Så jeg tror, at det fremover bliver svært at finde dansk arbejdskraft, der vil være villig til at tage arbejde i udlandet, hvis man fremover skal beskattes efter danske forhold.

Jeg har bidt mærke i høringsvaret fra Danmarks Rederiforening, som bl.a. anfører, at en ophævelse af ligningslovens § 33 A betyder øget beskatning, som enten vil medføre, at de udsendte opgiver deres skattepligt i Danmark, eller at virksomheden lader arbejdet udføre af en medarbejder i udlandet og dermed forringer betingelserne for internationalt aktive hovedkontorer i Danmark. Jeg tror bestemt ikke på, at det var det, der var målet med det her i dag. Jeg har også bidt mærke i, at COWI i pressen har sagt, at de regner med, at de mister 150 arbejdspladser på det her. Foreningen af Rådgivende Ingeniører sagde – så vidt jeg husker – at det ville koste noget med 70-100 mio. kr. alene for dem. Så jeg er meget enig med de høringsvar. Jeg tror, at omkostningerne ved den her del af forslaget langt overstiger de indtægter, man regner med at få.

Så vil jeg kort nævne to andre ting i forslaget, som vi støtter. Det er beskatning ved arbejdsudleje, og det er udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark; det er to forslag, vi støtter, men på grund af begrænset taletid vil jeg ikke uddybe det nærmere. Men det betyder så, at vi gerne vil have lovforslaget opdelt, når vi kommer til det, for der er nogle elementer, vi godt kan støtte, og nogle elementer, vi ikke kan støtte.

Så er der en del af forslaget, som omhandler beskatning af fri bil, og der vil vi gerne medgive, at det kan være et problem i dag, at man kan spekulere i overtagelsestidspunktet. Hvis man f.eks. får registreret sin firmabil i december, er det kun en beregningsperiode på 25 måneder, fordi det er de 2 år ekstra ved siden af. Hvis man nu modsat havde gjort det i januar måned, var det 36 måneder. Men problemet med dette forslag er bare, at det kommer til at virke med tilbagevirkende kraft; det synes vi ikke er rimeligt, så det stiller vi et ændringsforslag om. Jeg synes kun, det her burde virke fremadrettet for de mennesker, der køber en bil nu, og ikke med tilbagevirkende kraft for de mennesker, som har indrettet sig i god tro.

Så er der næste del om afskaffelsen af kapitalpensionerne, hvor man vil fremrykke pensionsbeskatningerne fra fremtiden til i dag. Det er jo sådan, at man får fradrag for pensionsindbetalinger nu, og så bliver de beskattet, når de bliver udbetalt. Det har man så rykket til, at de bliver beskattet i dag, altså en fremrykning af likviditet, og det synes jeg er et utrolig skadeligt og ret negativt forslag, og jeg vil opfordre meget til, at man får det pillet af finansieringsdelen for skattereformen, for det er jo penge, man så ikke får i kassen om 30 år. Den bedste måde, man kan lave et eksempel på, er ved at sige, at det svarer til, at vi – os, der sidder i Folketinget – hver måned får løn, som vi så kan bruge til at betale vores husleje med. Men hvis vi nu får lønnen 1 måned tidligere – det kan selvfølgelig være meget godt, det klinger godt i kassen – og går hen og bruger de penge, så

mangler de jo til at betale huslejen med næste måned. Og det er det, der vil ske med det her, hvis man ikke passer meget på. Nu får vi alle pengene, som skal bruges om 30 år, men hvad nu, hvis der er nogle uansvarlige politikere, som går hen og bruger pengene? Det kunne jo godt tænkes, når man har et socialistisk flertal i Folketinget, altså at man ikke helt kan finde ud af at styre økonomien. Det i hvert fald min frygt. Jeg synes, det her er utrolig ærgerligt. Og jeg kan ikke lade være med at tænke på, at man den aften, hvor skattereformen blev vedtaget, så fru Johanne Schmidt-Nielsen stå i fjernsynet og sige, at regeringen pissede på folk. Jeg vil ikke lige bruge det udtryk, men jeg kan da i hvert fald sige, at det her jo svarer til, at regeringen tisser i bukserne for at få varmen. For det er jo det, det kommer til at betyde, når man fremrykker de her pensionsbetalinger til, at de bliver beskattet nu. Så det er et utrolig skadeligt forslag, som jeg håber man vil pille af.

En ting, som jeg også synes er meget bemærkelsesværdig i det her forslag, og som kan gøre det endnu mere skadeligt, er, at man ikke har nogen forligsbinding på hinanden. Hvis der var en forligsbinding, kunne der jo trods alt bare være et ansvarligt parti, der sagde, at de her penge skal vi gemme til om 30 år. Men nu er det sådan, at der slet ikke er nogen forligsbindinger. Man kunne jo godt tænke sig, at et flertal på et tidspunkt eller det nuværende flertal uden forligsbinding kunne finde på at bruge pengene, hvis der pludselig var brug for en ny Storebæltsbro eller var et finanspolitisk underskud, og det synes jeg da er utrolig ærgerligt.

Der er også et problem i den fremrykning, man vil lave af pensionsbetalingerne – det giver simpelt hen et likviditetsproblem. Skatteministeren regner med, at det giver 5 mia. kr. nu, men der er jo en skatterabat på 2,7 pct. i forhold til at fremrykke sin kapitalpension til nu, og det tror jeg får rigtig mange mennesker til at fremrykke den. Hvis man forestiller sig, at der er bare 100 mia. kr. i kapitalpension, der bliver fremrykket, så står pensionsselskaberne og mangler 37,5 mia. kr., som skal indkasseres nu og betales til staten, hvilket man kan forestille sig giver et kæmpe problem i forhold til aktiemarkedet osv., for så er det simpelthen nødt til at holde brandudsalg af deres ting.

Så er der ændringerne omkring de stigende afgifter, som igen er et utrolig skadeligt forslag. Igen er det her en skattereform, som vil lave øget vækst, men det er bare øget vækst i grænsebutikkerne. Og det kan godt være, at stigningen pr. år ikke er ret stor, men det kan have en utrolig stor psykologisk effekt, når man som borger gang på gang kan se, at afgifterne bliver sat op. Jeg tror ikke på, at der skal ret store stigninger til. Jeg tror, mange folk sidder derhjemme og bliver meget økonomisk bevidste efter krisen, og hver gang de ser noget i pressen om, at der er større og større incitament til at tage til Tyskland, så vil de gøre det, og det vil øge grænsehandelen drastisk. Ud over det rammer de her grænsehandelsafgifter socialt skævt, da det belaster familier med de laveste indkomster hårdest, og jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi har en S- og SF-ledet regering, som ikke prøver på at tage hånd om det.

Så er der det problem, at nabolandene ikke indekserer deres afgifter, hvilket bare gør, at spændet bliver større og større ... Jeg skal nok skynde mig, formand. Jeg håber, det er i orden, jeg lige bruger et par sekunder mere.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, men ikke meget mere.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg springer hurtigt i det, og så må jeg jo tage en anden omgang, hvis det er.

Jeg vil lige nævne, at jeg synes, det er ærgerligt, at vi hele tiden kan se i pressen, at fedtafgiften skal afskaffes, men når man kommer ned i Folketingssalen, gør man det stik modsatte, for med skattereforen bliver fedtafgiften sat op med 15 pct. Det synes jeg da er utrolig ærgerligt.

Så konklusionen er bare den, at vi står tilbage med en skattereforen, der øger grænsehandelen, så vi mister arbejdspladser, og som giver en masse negative sundhedseffekter, fordi folk køber mere.

Jeg vil høre formanden, om der er mulighed for en anden omgang.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Jamen ifølge forretningsordenen er der mulighed for en anden omgang. Men nu er der gået 15 minutter, og nu slutter vi her.

Så er der korte bemærkninger, og det er først fra hr. Frank Aaen.

Kl. 15:24

Frank Aaen (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, at den skattereform, der er lagt frem, er asocial, fordi den giver penge til dem, der har mest, og den tager fra folkepensionister og andre. Den erkendelse kan vi jo godt blive enige om. Men betyder det så, at Dansk Folkeparti fortryder de skattereformer, man har været med til igennem de sidste 10 år, som jo systematisk har givet skattelettelse til de rigeste? Man har hver eneste gang snydt de arbejdsløse, hver eneste gang har man snydt dem, der får førtidspension, hver eneste gang har man snydt folkepensionisterne, på nær måske lige de allerfattigste, som har fået nogle håndøre. Har man fortrudt den skattepolitik, som man har været med til at gennemføre i de sidste 10 år?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Dennis Flydtkjær (DF):

Nej, vi har bestemt ikke fortrudt den skattepolitik, vi har været med til at føre. Man kan ikke i den nuværende situation sætte dem over for hinanden. Hvis man tager skattereformen fra 2009, hvor vi f.eks. sænkede topskattegrænsen lidt, hvor vi sænkede skatteprocenten, så står det nye forslag jo ikke ved siden af det. Det er jo ikke sådan, at man siger, at vi kom her ned til, og den nye går her ned til. Nej, den nye skattereform ligger jo i forlængelse af det.

Så hvis den gamle oppositionen og den nye regering var så sure over den gamle skattereform, burde man jo rulle den tilbage, inden man laver det her. Det gør man ikke. Her bygger man jo videre på den. Den gamle skattereform står jo stadig væk ved magt, og nu bygger man bare videre på den. Hvis man dengang i 2009 mente, at den var socialt skæv, er det da helt skævt, at man bygger oven på den. Det er der, at jeg ikke mener at man kan sammenligne de to ting. Og vi står fuldt ved den skattepolitik, som vi har været med til at føre igennem de sidste 10 år.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:26

Frank Aaen (EL):

Det er næsten en gang sludder for en sladder. Altså, jeg spurgte efter, om man har fortrudt det, man har været med til i 10 år. Så får jeg nu at vide: Nej, men man er imod, at den politik fortsættes. O.k., jeg synes da, at det er en erkendelse, at man er imod, at den fortsættes. Men er man så ikke også imod det, man har været med til?

Dansk Folkeparti har systematisk været med til at sænke skatten for dem, der tjener mest, og snyde alle dem, der tjener mindst. Det er så det, der fortsættes nu. Det er jeg fuldstændig enig i, og det er derfor, at vi er imod. Det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti også er. Så spørger jeg bare: Skulle man så ikke også være imod det, man har været med til, for det er jo at øge uligheden i samfundet? Det har jo givet bankdirektørerne enorme skattelettelse – f.eks. hundredtusindvis af kroner til en enkelt bankdirektør – mens man har snydt de arbejdsløse. Ville det så ikke være en god idé, at man, når man er imod det, der sker i dag, også erkender, at det, man har gjort, var forkert?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:27

Dennis Flydtkjær (DF):

Der er jo en stor markant forskel på den skattereform fra 2009 og skattereformen i dag, nemlig at det ikke var dem, der har allermindst, der kom til at betale gildet. Hvis man ser på det med indkomstdecilet – jeg tror, at det var hr. Frank Aaen, der selv nævnte det – kan man sige, at det er det nederste lag, der kommer til at betale gildet. Alle andre får et overskud ud af det, men den nederste tiendedel kommer til at betale for hele gildet. Hvis man ser på førtidspensionisterne, viser det sig, at de får et negativt rådighedsbeløb ud af det her på 3.400 kr. om året.

Sådan var det altså ikke i de skattereformer, vi var med til at lave igennem nullerne, men her er det jo tydeligt, at det er efterlønsmodtagerne, førtidspensionisterne og sygedagpengemodtagerne, der kommer til at betale den store del af gildet. Det er jo den store forskel på det, og det er det, der gør det socialt skævt, og det er det, der gør, at vi ikke vil være med til det.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for ordet. Jeg synes, det kunne være rart i forbindelse med det spørgsmål, der lige har været stillet, at Dansk Folkeparti så bare fremover lovede, at de ikke ville give skattelettelse til de rigeste. Så kan vi jo bare få det gjort klart en gang for alle fra talerstolen, at i fremtidige forhandlinger om skat vil Dansk Folkeparti aldrig give skattelettelse til de rigeste, når man nu har en erkendelse fra ordførers side af, at det er forkert. Det var ikke forkert, da Dansk Folkeparti gjorde det, men det er forkert at gøre det nu.

Derudover er der en anden ting, som Dansk Folkeparti har fortrudt. Man har jo fortrudt, at man indførte den her fedtafgift, som jeg er meget enig i rammer meget asocialt. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre Dansk Folkepartis ordfører fortælle, hvordan Dansk Folkeparti har tænkt sig at finansiere en afskaffelse af fedtafgiften.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Dennis Flydtkjær (DF):

Lad mig starte med det sidste: Min gruppeformand, hr. Kristian Thulesen Dahl, var ude med et forslag i pressen, og det gik ud på, at det kunne være, at man f.eks. nedsatte den forventede stigning i topskattegrænsen med bare 30.000 kr. Det kunne gøre, at man så får fjernet både fedt- og sukerafgiften. Det synes vi der kunne være en god balance i. Vi har så mange arbejdsløse i dag – der ved jeg at vi deler

samme bekymring som Enhedslisten – nemlig 160.000, og så synes vi, det var bedre, at man afskaffede fedt- og sukkerafgiften og i stedet for sørgede for, at de arbejdspladser kunne blive på danske hænder.

Så var der det med finansieringen. Det afgørende er ikke, hvem der får skattelettelsen. Det afgørende er jo finansieringen af den. Hvem skal betale den her regning? Jeg har i princippet ikke noget imod, at danskerne får en skattelettelse og bliver sat ned i skat, hvis man kan finde en god socialt afbalanceret finansiering af det, og det er jo det, der er problemet med den her skattereform. Den rammer helt ved siden af. Ud over indekseringen af overførselsindkomsterne er der jo bl.a. de her punktafgifter på sodavand, slik og alt fra nødder til kaffe. De bliver sat op og rammer dem, som har færrest penge, forholdsmæssigt hårdere. Dem, der har det laveste rådighedsbeløb, bliver ramt hårdere. Så det er jo finansieringen, der skal afgøre, hvordan man laver det. Jeg har i princippet ikke noget imod, at man laver skattelettelser, så længe de er finansieret på en god og socialt afbalanceret måde.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:30

Nikolaj Villumsen (EL):

Så man mener simpelt hen, at det var velfinansierede skattelettelser, der blev givet til de rigeste danskere i 00'erne, og at det var helt fair, at bankdirektøren fik 500.000 kr. mellem hænderne, mens der blev skåret ned i ældreplejen, i børneomsorgen og på folkeskolerne. Er det Dansk Folkepartis udlægning af en socialt afbalanceret skattereform? Er det så også det, vi kan forvente fra Dansk Folkepartis side i fremtiden?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er sådan set ikke den gamle skattereform, der er til debat i dag, men jeg svarer da gerne på spørgsmålet, også hvis der skulle være flere fra Enhedslistens side. Men nu var det sådan set ikke en del af skattereformen i 2009, at der skulle spares noget på ældreområdet. Det var ikke en del af skattereformen dengang, at man sagde til kommunerne, at I skal skære noget ned på folkeskolen. Så det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Men jeg kan holde mig til det overordnede, som jo er, at man skal finde en god socialt afbalanceret måde at finansiere det på, og det synes jeg faktisk vi gjorde i 2009, hvor der kom mere til de svageste pensionister osv. Jeg synes egentlig, at det var en ganske fornuftig skattereform, vi fik lavet dengang.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne høre ordføreren, hvorfor pokker os, der tager en tur over grænsen og handler lidt og synes, at det er en dejlig fornøjelse, skal hetzes sådan imod i den her debat. Jeg har efterhånden næsten ikke hørt en skattedebat, uden at vi skal lægges for had, bare fordi vi synes, det er en fornøjelse at besøge vores venner i Tyskland og også tage ind forbi Pötsch, og hvad de hedder dernede. Det synes jeg er uretfærdigt.

Men jeg vil sige, at skulle ordføreren have lyst til at have flere argumenter at hetze med, vil jeg gerne indrømme, at jeg både køber kaffe i Bolivia og rom fra Cuba og sukker fra Nicaragua og bananer fra Ecuador, og jeg gør det med stor glæde, og jeg synes, at international samhandel er en god ting. Det kan være, at det ikke sådan er særlig pænt at handle ind nede ved grænsen, men jeg kan hilse og sige, at de fleste varer, der står i butikkerne, er produceret i Danmark og er danske varer. Det kan godt ske, at staten måske mister en lillebitte smule af skatteindtægten, men mange af dem er da trods alt produceret af danske arbejdere, altså både smør, øl osv., som man kan finde på at købe dernede. Men jeg vil gerne bede ordføreren om ikke at hetze sådan mod os, der synes, at det er en spændende ting og en dejlig fritidsinteresse.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg tror, at der er tale om en misforståelse, for jeg laver simpelt hen ikke nogen hetz imod dem, der handler der. Min hetz er nærmere mod de politikere og regeringen, som sidder herinde, som gang på gang sætter afgifterne op, hvilket gør, at det kan betale sig at køre derned og handle. Jeg kan godt forstå, at danskerne kører derned, for vi vil vel alle sammen gerne spare et par kroner på at købe en ramme øl eller en ramme sodavand. Vi er jo helt oppe på nu, at det er omkring hver fjerde øl, der bliver drukket i Danmark, der bliver købt i grænsebutikkerne, og hver tredje sodavand bliver købt i grænsebutikkerne, og det er den omsætning, man vil puste til, så den bliver endnu større. Den omsætning vil jeg da meget hellere have er i Danmark. Det er rigtigt, at mange af øllene er produceret i Danmark, men detalilledet har altså utrolig mange ansatte, som ikke får gavn af det her.

Lad mig minde om, at hvis man bare kan få grænsehandelen ned med 10 mia. kr., er der altså til sammenligning en butik som Fakta, der også omsætter for 10 mia. kr. og har 6.500 ansatte. Hvis man forestillede sig at det kunne være sammenligneligt, vil jeg da hellere have, at vi har 6.500 ansatte mere ved at holde grænsehandelen hjemme i Danmark, i stedet for at vi alle sammen skal køre derned, plus at der er en miljøgevinst ved, at vi ikke sender lastbiler derned, afleverer varerne, og så kan vi tage vores bil og vores trailer og køre ned og hente dem igen. Det er da tåbeligt. Så er det da bedre, at vi både beholder de ansatte og de penge og får en større miljøgevinst ud af, at vi holder varerne i Danmark.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl? Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til Dansk Folkepartis ordfører.

Hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre. Er han forsvundet? Vi skal have fat på Det Radikale Venstres ordfører. Vi giver ham lige en lille respit, ellers må de jo gå fra debatten. Der er ikke nogen hr. Nadeem Farooq her i øjeblikket, så derfor går vi videre til hr. Jonas Dahl som ordfører for ... Der kommer han, glimrende. Man skal være på sin plads, hr. Nadeem Farooq. Det er ganske, ganske vigtigt, og det er sjusk, når man forlader pladsen og ikke følger med i debatten.

Hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:34

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Det handler om at kende sin besøgstid, og det vil jeg skrive mig bag øret.

Højere beskæftigelse, flere job, bedre produktivitsudvikling, gunstigere konkurrenceevne, økonomisk vækst, ja, skattereformen er skøn eliksir for den danske økonomi. Dansk økonomi tørster efter de rette stimuli. De danske virksomheder er begyndt at få bedre bundlinjer, og det er vi glade for, men virksomhederne afventer situationen. Dansk økonomi har brug for, at virksomhederne sætter i gang igen, at de ansætter flere danskere. Regeringen har med en kickstart, en energiaftale, et investeringsvindue og nu en skattereform allerede smurt hjulene i den danske økonomimaskine. Nu skal maskinen op i gear igen. Med skattereformen kommer vi et skridt tættere på at få genskabt optimismen og fremdriften i dansk økonomi.

Skattereformen er en vigtig del af regeringens økonomiske politik. Skattereformen er et stort og nødvendigt skridt i retning af at skabe flere arbejdspladser, men skattereformen er ikke tilstrækkelig, forstået på den måde, at reformtempoet på ingen måde stopper med skattereformen. Vi skal gøre mere for at styrke det danske erhvervsliv. Vi skal gøre mere for at forbedre de danske virksomheders afsætningsmuligheder, og vi skal gøre mere for at sikre, at lavtuddannede og udsatte danskere ikke bliver fremtidens tabere i kampen om arbejdspladser.

For Radikale Venstre handler skattepolitik lige så meget om at åbne det danske arbejdsmarked op for flere danskere, som det handler om at skabe vækst og sikre et stærkere erhvervsliv, og når det kommer til stykket, hænger de to ting faktisk sammen. Skattereformens formål er at øge gevinsten ved at være i job og ved at yde en ekstra arbejdsindsats. Det er derfor, vi sætter ind på forskellige måder i indkomstskattesystemet. Derfor vil det være sådan, at dem, der er i arbejde i hele den erhvervsaktive periode, simpelt hen stilles bedre med reformen. Men der vil også være betydelig fremgang i bredeste forstand for de ledige, der kommer i arbejde, i kraft af reformens dynamiske effekter.

Den lavere skat på arbejde er i høj grad målrettet dem, som har lav- og mellemindkomster samt mellemindkomster i den gode ende. Det er så især sidstnævnte, der i særlig grad vil få gavn af, at grænsen for topskat bliver sat op, og grænsen for topskat bliver jo sat op, i det omfang at det giver mest arbejdsudbud for pengene, mens topskatprocenten forbliver uændret.

Med den historiske skatteaftale med Venstre og Konservative sænker vi skatten markant på arbejde. Det kommer over 3 millioner danske lønmodtagere til gode, og bredere endda, når reformen får virkning. Reformen lægger kimen til en stærkere dansk økonomi helt i tråd med regeringens oprindelige udspil. Det, man jo glemmer, er, at den endelige skatteaftale, når man skærer alle mulige retoriske gloser væk, ligger meget tæt op ad regeringens oprindelige udspil. Det forhøjede beskæftigelsesfradrag sikrer, at langt flere danskere kommer i beskæftigelse. Og så er der andre ting. Der er også et særligt jobfradrag for enlige forsørgere, men én ting, som jeg især gerne vil hæfte mig ved, er, at vi omsider får begravet iværksætterskatten, som er en reel væksthæmmer for spirende virksomheder.

Jeg kunne jo blive ved med at diske op med superlativerne, men jeg tror, at jeg holder her, og så ser jeg frem til en fortsat god debat og en god behandling videre i udvalget.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Nadeem Farooq. Der er en række korte bemærkninger, og jeg læser lige listen af navne op. Hr. Finn Sørensen, fru Johanne Schmidt-Nielsen, hr. Hans Kristian Skibby, fru Stine Brix, hr. Frank Aaen, hr. Nikolaj Villumsen, hr. Joachim B. Olsen, hr. Christian Juhl og hr. Ole Birk Olesen. Hvis der er nogen, der føler sig overset, må de endelig reagere på det. Det er først hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Finn Sørensen (EL):

Tak for ordet. Jeg vil gerne bede ordføreren høre ganske nøje efter, for jeg vil nu citere et lille stykke fra Jyllands-Posten, som jeg vil bede ordføreren forholde sig til, og jeg citerer fra Jyllands-Posten den 1. august:

»Højere arbejdsudbud kommer til at trykke lønnen. Det gør vi ikke i regeringen, fordi vi synes, det er rart at trykke lønnen, eller fordi der er ideologi i det. Men vi ved bare, at vores lønkonkurrenceevne er blevet markant dårligere i forhold til Tyskland de seneste 10 år. Vi skal ikke ned på tysk niveau, men vi bliver nødt til at tage bestik af realiteterne. De er, at flere job vil flytte til Tyskland, hvis der er for stor forskel mellem den tyske og danske lønkonkurrenceevne.«

Jeg tror godt, ordføreren ved, hvem der sagde det, for det gjorde ordføreren selv. Jeg vil gerne høre: Er ordføreren enig i det, ordføreren blev citeret for i Jyllands-Posten den 1. august?

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Nadeem Farooq (RV):

Det er sjovt nok, for jeg mener, jeg har hørt det citat før.

Det, som det jo handler om, er at beholde flest mulige job på danske hænder. Det nytter ikke noget, hvis vi kommer til et scenarie, hvor industrien skaber flere job i udlandet end i Danmark. Det vil være et skråplan. Så det, det handler om, er at værne om vores lønkonkurrenceevne. Man kan sige, at det i bund og grund handler om, at vi sagtens kan få høje lønstigninger – det er egentlig også det, vi skal arbejde på – men at det, der er det afgørende, jo er, at vi også sikrer, at der er produktivtæmmæssig baggrund for lønstigningerne. Så jeg synes, at vi sammen skal arbejde for, at dansk produktivitet igen kommer op i højere gear, for det vil jo kunne legitimere højere lønstigninger. Og så handler et højere arbejdsudbud om at sikre, at flere kompetencer kommer i spil på det danske arbejdsmarked og derved øger beskæftigelsen.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:42

Finn Sørensen (EL):

Jamen så vil jeg tillade mig at konkludere, at nu er ordføreren, efter at han måske har forsøgt at bortforklare den der udtalelse, blevet enig med sig selv om, at det var korrekt, hvad der blev udtalt den 1. august. Det vil sige, at det overordnede formål med skattereformen, hævelsen af jobfradraget, er at trykke lønningerne. Så spørger jeg: Hvordan er det så lige, at der kommer nogle rigtige, konkrete arbejdspladser ud af den øvelse, man nu er i gang med, med at hæve jobfradraget og øge topskattelettelserne? Kan vi få at vide: Hvad er det for 16.000 arbejdspladser, der vil blive resultatet af den her øvelse?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Nadeem Farooq (RV):

Nu ved jeg, at Enhedslistens forstand på økonomi er lige så forbigående som den danske sommer. Det, som det jo i bund og grund handler om, er at øge incitamentet til at være i arbejde. Og det hand-

ler også om at sikre, at man får et incitament til at arbejde mere – altså dem, som allerede er på arbejdsmarkedet.

Så er der den her misforståelse om, at det handler om at presse lønnen. Det gør det ikke – det handler ikke om at presse lønnen. Det, vores reformarbejde handler om, er at øge beskæftigelsen. Og jeg ved ikke, om hr. Finn Sørensen hørte godt nok efter, eller om han var så forhippet på at stille sine spørgsmål, men jeg vil sige, at vi jo godt kan retfærdiggøre høje lønstigninger, vi skal bare sikre, at produktiviteten også er høj. Så på den måde mener jeg faktisk at vi kan opnå vækst, høj produktivitetstilvækst og mere jobskabelse. Det ene udelukker ikke det andet.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil undlade at gå ned på et niveau, hvor jeg kommenterer den radikale ordførers forstand eller mangel på samme. Jeg vil i stedet stille et konkret spørgsmål: Mener den radikale ordfører, at øget arbejdsudbud, som situationen er i dag, vil medføre tryk på lønningerne?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:44

Nadeem Farooq (RV):

Det tror jeg ikke. Jeg tror ikke på, at øget arbejdsudbud vil trykke lønningerne. Hvis vi kan være så heldige at øge arbejdsuddet på en måde, sådan at vi kan få højere beskæftigelse, kan det være med til, at vi kan undgå den situation, vi havde i 00'erne, nemlig at der i nogle brancher skete en lønexplosion, sådan at vi kan få en mere lønstabil udvikling, hvilket sådan set også var min pointe i Jyllands-Posten. Jeg vedkender mig helt åbenlyst, at det måske ikke var så godt kommunikeret ud.

Det, vi også skal se på, er, at vi rent nationaløkonomisk står over for en situation, hvor vi også skal udfylde hullet efter årgangen, som går på pension, eller som på andre måder går fra arbejdsmarkedet, og derfor er det vigtigt, at det højere arbejdsudbud og højere beskæftigelse er med til at kompensere, således at vi kan skabe stabilitet på det danske arbejdsmarked. Kan vi tilmed også få en mere lønstabil udvikling i en periode, synes jeg, det er fint.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:45

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

O.k., så det, der udtrykkes i den sætning, der står i Jyllands-Posten, hvor ordføreren udtaler, at højere arbejdsudbud kommer til at trykke lønnen, mener ordføreren ikke længere. Jeg kan forstå, at ordføreren siger, at hvis der skabes arbejdspladser, så vil øget arbejdsudbud ikke medføre løntryk. Hvis ikke der skabes arbejdspladser, hvis ikke man pludselig finder en måde at skabe arbejdspladser til de mange mennesker, som nu går ledige, kan ordføreren så bekræfte, at et øget arbejdsudbud – jeg citerer sådan set bare ordførerens egne argumenter, og jeg kan forstå, at ordføreren selv mener, at ordføreren og Det Radikale Venstre har meget forstand på økonomisk politik – medfører løntryk? Jeg vil også gerne høre, om ordføreren mener, at det er positivt eller negativt for den danske økonomi, hvis vi oplever en mindre stigning i lønningerne.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Kl. 15:46

Nadeem Farooq (RV):

Nu kan det godt knibe lidt med at høre efter, men det skal jeg råde bod på. Det kan også være mig, der fejler med kommunikationen, men det tror jeg så ikke det er. For at tage den en gang til handler det om at sikre, at vi ikke får en lønexplosion i bestemte brancher, som dermed giver flaskehalse. Vi skal have en mere lønstabil udvikling i en periode, men på længere sigt mener jeg faktisk, at reallønnen – det er jo det, vi kæmper for – stiger, fordi vi bliver rigere og flere kommer i arbejde. Det her med at øge arbejdsudbudet – det er ikke sikkert, at Enhedslisten helt har forstået det – handler jo om at sikre, at vi bliver rigere, at der er flere til at løfte opgaven med at finansiere velfærdssamfundet. Der er jo en meget klar sammenhæng. Hvis vi relaterer det til skattereformen, handler det også om at skabe 15.000 job, som igen vil sikre, at flere bærer den opgave at løfte velfærdssamfundet. Så jeg håber, at sammenhængen efterhånden er klar.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 15:47

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes jo, det er interessant at høre hr. Nadeem Farooq tale om en øget beskæftigelse og flere job i Danmark. Ordføreren siger også, at den helt store opgave for det danske samfund faktisk er at sikre, at vi kan fastholde de mange produktive industrijob i Danmark. Ordføreren sagde ordret industrijob.

Hvis vi så bare går tilbage til januar i år, var den radikale ordfører på energiområdet, en partikollega til hr. Nadeem Farooq, ude at sige om Aalborg Portland, at de bare kunne flytte deres virksomhed til udlandet, for det er ikke den type fabrik, man har lyst til at have i Danmark i årene fremover. Ordret citeret blev det sagt, at de er uinteressante for det danske samfund. Det er så en virksomhed, hvor der er næsten 1.600 job, hvoraf små 800 er placeret i Danmark.

Jeg synes, det er ret interessant, at ordføreren svinger sig op på den høje hest og taler om at forsvare og bevare de danske industrijob, når partiets egen energiordfører siger, at de her produktive job, som skaber eksport og genererer stor omsætning, er uinteressante for Danmark. Jeg vil gerne have ordføreren til enten at afkræfte eller bekræfte, at det er radikal politik.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Nadeem Farooq (RV):

Det der med at svinge sig op på den høje hest er ikke ligefrem min stil. Det handler om noget meget jordbundet, om noget, der er meget nede på jorden, nemlig en nøgtern konstatering af, at vi bliver nødt til at sikre, at nogle af dem, der er de mest udsatte på vores arbejdsmarked, de lavtuddannede, specialarbejderne, ikke bliver tabere i fremtidens kamp om arbejdspladser. Det, jeg frygter med den teknologiske udvikling, som er god og gunstig, og som gør os rigere, er, at der opstår nogle områder på vores arbejdsmarked, hvor mennesker har svært ved at komme i job. Jeg mener, at vi skal gøre en særlig indsats for, at der bliver skabt industrijob i Danmark, og at de ikke bliver udflaget. Det synes jeg faktisk er en opgave for os, uanset om man er til højre eller venstre.

Jeg mener så, at min overførerkollegas, hr. Rasmus Helveg Petersen, udtalelser bliver taget lidt ud af konteksten. Det, jeg forstår på min ordførerkollega, er, at han taler om, at fremtidens grønne jobskabelse ikke er den, der sker på Aalborg Portland. Det er jo ikke det samme som at sige, at man vil af med Aalborg Portland.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:49

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan altid tærskes langhalm på det i ganske lang tid, men fakta er altså, at det skete i forbindelse med en debat om de NO_x-afgifter, som hr. Nadeem Farooqs egen regering har gennemført her i Folketinget tidligere på året. Der blev det jo sagt i forbindelse med NO_x-afgifterne, at den type job ikke er interessante for Danmark at have i fremtiden. Det, der blev udtalt af den radikale ordfører, synes jeg ikke at man kan tolke på anden måde.

Så synes jeg måske også godt, at man bare kunne erkende, at det var en svipser frem for at holde fast i en forklaring, som kunne lyde vældig god, når man så samtidig siger, at man har et mål om, at man både vil forsvare, bevare og udvikle nye job i Danmark. Jeg synes, at det, ordføreren siger, er vældig fint. Det er slet ikke det. Men jeg synes da også, når man så siger de ting, at man skulle erkende det der, hvor man har sagt noget forkert.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:50

Nadeem Farooq (RV):

Jamen hvis det er en ny erkendelse fra Dansk Folkeparti side af, at vi skal modvirke udflytning, er vi jo enige. Og så kan vi egentlig godt undvære den overflødige polemik.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Stine Brix for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Stine Brix (EL):

Jeg havde egentlig planlagt at ville rose hr. Nadeem Farooq, for jeg synes faktisk, det var meget befriende, da ordføreren for 20 dage siden som den første fra regeringspartierne side sagde, at regeringens politik om at øge udbuddet af arbejdskraft er med til at lægge et pres på lønnen, og at det i øvrigt var en god effekt og en tilsigtet effekt. Det har vi sådan set forsøgt at gøre regeringen opmærksom på rigtig mange gange, også i forbindelse med skattereformen. Men jeg kan så forstå, at hr. Nadeem Farooq ikke længere er så begejstret for at sige det, og jeg må så gemme rosen til en anden gang; det kan jo være, der igen bliver lejlighed til det.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge om noget, for jeg ved, at ordføreren er økonom af uddannelse. Når professor i økonomi Michael Svarer siger, at når man øger arbejdsudbuddet, er en del af mekanismen, at det er med til at have en lønmodererende effekt, og han siger, at konsekvensen så er, at lønstigningerne ikke bliver så høje, tager professoren så fejl? Og når tidligere overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen omkring en reform af efterlønnen sagde, at det var med til at have en effekt på lønnen og på den måde kunne sikre beskæftigelsen på langt sigt, tog han så fejl? Lytter De Radikale ikke længere til økonomerne, eller hvordan skal vi forstå de udmeldinger, der kommer i dag?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Kl. 15:52

Nadeem Farooq (RV):

Nu blev Hans Jørgen Whitta-Jacobsen og Michael Svarer omtalt som to store økonomiske eksperter. Det er jo fint nok, at Enhedslisten fremhæver dem, gid man så også lyttede lidt mere til dem i dagligdagen, kunne jeg fristes til at sige. Nej, vil jeg sige, de tager selvfølgelig ikke fejl. Men det er jo også udtryk for, hvis man nu ser på udtrykket løntryk, om der er tale om, at det er lønningerne, der skal reduceres, eller om der er tale om lønmoderation og en mere lønstabil udvikling.

Når jeg i Jyllands-Posten var citeret for at sige løntryk, vedkender jeg mig, at det ikke var en særlig elegant måde at formulere det på, for det handler ikke om at trykke lønningerne. Jeg mener ikke, at et højere arbejdsudbud skal trykke lønningerne, men at vi skal sikre en mere lønstabil udvikling, sådan at lønningerne ikke eksploderer, samtidig med at vi skal sikre reallønnen – altså, reallønnen skal jo stige. Jeg håber, at det er o.k. at nuancere det på den måde. Jeg håber også, at det gør indtryk på Enhedslistens ordfører, at man faktisk godt kan skille tingene ad på den måde. At sikre højere realløn er jo ikke det samme som at skulle acceptere, at der sker lønekspllosioner i forskellige brancher.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Stine Brix.

Kl. 15:53

Stine Brix (EL):

Jeg er sådan set enig i, at det ikke var en specielt intelligent måde at udtrykke sig på. Det, som ordføreren jo også sagde i samme omgang, var, at vi skulle konkurrere med lønningerne i Tyskland. Det var et af de eksempler, som ordføreren brugte, på, at vi havde problemer med konkurrenceevnen.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at lønningerne i Tyskland er nede på omkring 52 kr. og 58 kr. i timen, alt efter om man befinder sig i øst eller vest. Er det det niveau af lønninger, vi skal konkurrere med i fremtiden? Eller skulle vi snarere forsøge med en model med, at det, vi konkurrerer på i Danmark, er nogle andre ting, f.eks. viden eller det, at vi har et velfærdssamfund, som betyder, at arbejdsgiveren ikke skal betale for en sundhedsforsikring, som de skal i Tyskland. Altså, i hvor høj grad skal vi løbe efter den udvikling, der er i andre lande, og i hvor høj grad skal vi forsøge at fortsætte med den model, som jo har vist sig at have en vis succes: den nordiske velfærdsmodel, bl.a. også med et højt lønniveau for dem, der har ufaglærte job og dermed også har et højt niveau af lighed.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Nadeem Farooq (RV):

Nu synes jeg, at Enhedslisten udstiller sig selv igen, igen. Jeg håber da, at ordføreren i det mindste læser på tingene eller får andre til at læse dem op for sig, for sådan har jeg jo ikke sagt det. Jeg sagde netop ikke, vi skulle konkurrere på lønnen med Tyskland, for det kan vi jo ikke gøre, men lønstigningerne, sagde jeg så, må ikke blive sådan, at der bliver skabt et stort, stort hul i forhold til Tyskland. Jeg mener stadig, at vi skal have råd til pæne lønstigninger. I øvrigt vil jeg ikke blande mig i løndannelsen. Men jeg mener, at det er et problem, hvis

det er, at der fra dansk side bliver skabt flere industrijob i udlandet end i Danmark.

Det her viser jo også lidt om, at Enhedslisten har en meget kynisk tilgang til tingene. I bund og grund er man jo ligeglad med de ledige, bare man kan få lidt polemik ud af det. Er Enhedslisten slet ikke interesseret i at beholde danske job på danske hænder, eller er det bare ord?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:55

Frank Aaen (EL):

Vi er i høj grad interesseret i at sørge for, at der kommer beskæftigelse i Danmark. Vi er ikke imponeret af, at man i Tyskland har lønninger, der er banket så lavt ned, at nogle kan være i arbejde og samtidig få kontanthjælp. Deres løn er så elendig, at man ikke kan leve af lønnen. Det synes jeg måske lige man kunne tænke over hos De Radikale. Men lad det så være.

Jeg har forstået, at De Radikales mening er, at hvis vi banker lønningerne ned ved at forringe dagpengene, kommer der flere i arbejde. Det er vi uenige i, men o.k., det har jeg forstået – det er De Radikales synspunkt. Hvorfor skal efterlønsmodtagere, hvorfor skal pensionister, hvorfor skal førtidspensionister, altså folk, der ikke skal bankes ned i indkomst for at komme i arbejde, fordi de er gået ud af arbejdsmarkedet, have forringelser i deres indkomst? Det er jo også en del af den her skatteaftale. Hvorfor skal efterlønnere, pensionister – store grupper af folkepensionister og førtidspensionister – miste penge ved den her reform?

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:56

Nadeem Farooq (RV):

Altså, det helt overordnede formål med skattereformen er jo at øge jobskabelsen, at skabe flere reelle job. Og det er også at sikre, at dansk økonomi igen kommer på fode. Så er det klart, at skattelettelserne skal finansieres, og der har vi sikret, at der sker en meget bred finansiering af skattelettelserne. Når hr. Frank Aaen taler om førtidspensionisterne, glemmer han, at der er nogle på en ny ordning og nogle på en gammel ordning, og dem på den gamle ordning har mulighed for at komme på den nye ordning og derved få et højere beløb. Det er også det, vi har afsat 400 mio. kr. til i skatteaftalen. Så de ting er tænkt ind i vores skatteaftale, hvilket Enhedslisten måske lidt behændigt overser.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:57

Frank Aaen (EL):

Det er ikke korrekt. En gruppe af førtidspensionister får en forhøjelse – det ville de også have fået med den aftale, Enhedslisten var med i – men den samlede gruppe af førtidspensionister taber ved det. En stor gruppe af folkepensionisterne taber ved det. Alle efterlønsmodtagere taber ved det. Der er store grupper, som bare skal betale, og de skal bl.a. betale for, at dem, der har de højeste indtægter, får en skattelettelse. Det har jo ikke noget at gøre med, at man skal sørge for, at flere kommer i arbejde; altså, virkningen af reformen er, at nogle af dem, der har allermindst at leve for i det her samfund, betaler for, at nogle af dem, der i forvejen er rigtig rige og har rigtig

mange penge, får en skattelettelse. Og det har ikke noget at gøre med at sætte folk i arbejde, det er bare en omfordeling fra de fattigste til de rigeste. Hvorfor synes Det Radikale Venstre, at det er en god idé?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Nadeem Farooq (RV):

For os er skattelettelser jo ikke – når vi f.eks. giver skattelettelser til de gode mellemindkomster, som vi gør her ved at flytte topskattegrænsen – et mål i sig selv, nej, skattelettelser er et værktøj til at opnå nogle andre ting, nemlig øget jobskabelse, højere økonomisk vækst. I hr. Frank Aaens univers er der en meget statisk tilgang til tingene. Men jeg håber, at ordføreren også anerkender, at der er nogle nationale økonomiske mekanismer, som kan sikre, at der er en dynamik, som gør, at vi bliver rigere. Og det kommer jo alle til gode. Altså, hele øvelsen med skattereformen handler jo netop om at genskabe fremdriften i dansk økonomi. Vores reformarbejde er med til at sikre, at vi bliver rigere. Når vi bliver rigere, mener jeg, at vi skal sikre – og det er helt klart også et radikalt formål – at især de udsatte danskere kommer med på vognen. Og det gør de jo ikke, hvis Danmark står i økonomisk stampe i årene, der kommer. Så får vi jo netop en situation, hvor de fattige – hvis jeg må bruge det udtryk – de udsatte kommer til at betale relativt mest i forhold til at betale krigens regning, og det er vi ikke interesseret i.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen tak for det. Tusind tak for ordet. Nu svarede ordføreren jo så ikke på, hvorfor det var, at der skal skæres i indkomsterne til en stor gruppe folkepensionister, en stor gruppe førtidspensionister, altså folk, som man ikke på nogen som helst måde regner med kommer ud på arbejdsmarkedet igen eller som er kommet på pension, fordi de har haft et langt liv på arbejdsmarkedet. Hvorfor skal de rammes af regeringens politik?

Nu begynder jeg så at forstå, hvad det er, ordføreren måske mener. Det er jo altså lidt svært, når ordføreren mente noget for 20 dage siden, den 1. august, som ordføreren så ikke mener længere, men det er åbenbart forkert, at det at skære i overførselsindkomsterne vil presse lønnen. Det er rigtigt nok, vi må bare ikke kalde det løntryk, vi skal kalde det en lønstabil udvikling. O.k., fint, så kalder vi det en lønstabil udvikling, men kunne ordføreren så ikke bekræfte, at regeringens jobskabelsespolitik åbenbart er en lønstabil udvikling, der giver lønmodtagerne en lavere indkomst?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Nadeem Farooq (RV):

Det synes jeg er en meget, meget forkert måde at stille det op på. Det er måske meget kendetegnende, synes jeg. Det er selvfølgelig uheldigt. Jeg havde forventet lidt mere, så det er lidt sørgeligt, vil jeg sige. Men det må man selv ligge og rode med.

Jeg synes, at det må stå klart, at det for Det Radikale Venstre ikke er et formål at trykke lønningerne. Det er ikke et formål at skære i danskernes realløn. Formålet er jo netop at øge reallønnen over tid. Det er helt klart vores mål med den økonomiske politik. Vores mål-

sætning med den økonomiske politik er jo faktisk at skabe flere job, øge den økonomiske vækst, sikre højere produktivitet, så Danmark bliver rigere. Derved kan vi faktisk få højere lønninger i sidste ende. Men inden vi når dertil, kan det godt være, at vi skal værne om danske job ved at sikre, at vores lønudvikling ikke eksploderer.

Derfor skal vi sikre en lønstabil udvikling, ligesom fagforeningernes motto og mantra om hellere jobfest end lønfest. Deri ligger ikke, at reallønnen skal falde, det handler sådan set blot om at sikre, at lønningerne i nogle brancher ikke går amok, som vi så i 00'erne. Det kan ingen være tjent med, for det betyder øget udflagning af danske arbejdspladser, og det at forhindre det er noget, som ligger mig meget på sinde. Det ved jeg ikke om vi kan enes med Enhedslisten om. Det er sørgeligt, hvis vi ikke kan, vil jeg sige.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nikolaj Villumsen har yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak. Jeg vil så i denne sammenhæng bede ordføreren om at svare på det spørgsmål, som både hr. Frank Aaen og jeg har stillet: Hvorfor er det, at der skal skæres i beløbene til folkepensionisterne, til førtidspensionisterne? De skaber jo umuligt et øget arbejdsudbud og kan umuligt presse lønnen. Hvorfor skal de straffes af regeringens skattereform, der giver allermost til de rigeste danskere?

Og så i forhold til, at jeg åbenbart sagde det på en forkert måde, vil jeg bare bede ordføreren bekræfte, at målet med den her lønstabile udvikling, som er regeringens politik, er at undgå en såkaldt løn-eksplosion. Kan man ikke bare bekræfte, at det selvfølgelig vil betyde, at lønmodtagere skal have en lavere løn end den, som de så ud til at kunne få før skattereformen?

Kl. 16:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:04

Nadeem Farooq (RV):

Nu synes jeg, at ordføreren stille og roligt er ved at komme frem til det, det handler om, nemlig skattereformen. Det tog sin tid, men bedre sent end aldrig.

Det, som skattereformen handler om, er jo at sikre, at gevinsten ved at være i arbejde skal være større end gevinsten ved ikke at være i arbejde. Det er sådan rimelig håndgribeligt, det handler om kroner og øre. Derudover handler det også om, at vi gerne vil have flere af dem, som allerede er på arbejde, til at smide nogle flere timer på jobbet hver uge. Det kan vi også gøre med vores skattelettelser. Så løntryk som følge af skattereformen? Jeg kan ikke se nogen sammenhæng.

Så havde ordføreren et spørgsmål til sidst, som jeg har glemt, men det håber jeg at vi kan få lejlighed til at få repeteret via en af de andre ordførere.

Kl. 16:05

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren nævnte, at man hævdede grænsen for, hvornår der betales topskat, fordi man var af den opfattelse – nu kan jeg ikke lige huske formuleringen – at det handlede om at få mest arbejdsudbud for pengene. Hvorfor sænkede man så ikke topskattesatsen, for jeg er endnu

ikke stødt på en analyse, som ikke siger, at man får klart mest arbejdsudbud for pengene ved at sænke topskattesatsen?

Kl. 16:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:06

Nadeem Farooq (RV):

Jeg tror, at hr. Anders Samuelsen lige skal bede sine partikolleger om at repetere deres læsestof lidt. Jeg har ellers hørt, at hr. Joachim B. Olsen har læst samtlige kommissionsrapporter og vismandsrapporter igennem. Der er vist nogle, som vedkommende har misset, for det, sagkundskaben er enig om – i hvert fald den mest ærdelige sagkundskab inden for økonomi – er nemlig, at det giver størst effekt på arbejdsudbuddet, hvis du, når du f.eks. har 5 mia. kr., bruger dem på at øge topskatgrænsen frem for at sænke topskatteprocenten. Men det må være en fodfejl, og det skal ikke spærre for, at ordføreren egentlig har rimelig god forstand på økonomi.

Kl. 16:06

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:06

Joachim B. Olsen (LA):

Hvis jeg har lavet en fejl, skal jeg beklage den. Men jeg kan jo læse op fra en analyse, som Finansrådet har lavet, før den her reform blev lavet, og det var en kommentar til den reform, der blev lagt frem. Der står der, at når ændringer i topskatten sammenlignes, fremgår det, at lettelser i topskattesatsen forekommer som den billigste løsning for staten. Mens en ændring i topskattesatsen medfører et tab for staten på 4,5 mia. kr., giver tilsvarende ændring i topskattegrænsen et tab på 5,3 mia. kr.

Men det kan selvfølgelig godt være, at de ikke er så gode til at regne inde i Finansrådet. Det ved jeg ikke.

Kl. 16:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:07

Nadeem Farooq (RV):

Nej, jeg tror, at Finansrådet regner rimelig godt, men hvis jeg nu alligevel skal tilrettelægge min skattepolitik ud fra nogen, vil jeg trods alt hellere basere den på Skattekommissionens og vismændenes arbejde.

Kl. 16:07

Formanden :

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Christian Juhl (EL):

Inden vi begynder at diskutere, vil jeg bede hr. Farooq om at forholde sig til politikken, altså vores intelligens. Enhedslisten er jo ikke så interessant for ret mange andre end os selv. Og derfor tænkte jeg, om vi kunne få lov til at stille et spørgsmål, på hvilket vi fik et svar. Jeg lytter stadig væk efter det der svar på, hvorfor i alverden man skal ramme førtidspensionister med en skattereform, der skal fremme folks lyst til at tage arbejde. De stakkels folk skal jo ikke i arbejde. Hvis det skulle lykkes at få et indholdsmæssigt svar på det, kunne det være rigtig, rigtig interessant.

Ellers vil jeg gerne gentage det med den opdeling af danskerne, som Jyllands-Posten har offentliggjort, og som skatteministeren bekræfter er den rigtige, nemlig at den fattigste tiendedel af danskerne

mister penge på den her skattereform, i alt 630 kr. Den næstfattigste tiendedel får 170 kr., hvorimod den rigeste tiendedel af danskerne får 5.400 kr. De får ud fra almindelig dansk husmandsregning cirka 30 gange så meget ud af den her skattereform. Hvori ligger det, som De Radikale kalder den sociale vinkel eller det sociale aspekt, som er oppe i debatten i øjeblikket, når man laver en skattereform, som i den grad tilgodeser dem, der er helt oppe i toppen? Der er jo ikke ret meget social vinkel i det, er der det?

Kl. 16:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:09

Nadeem Farooq (RV):

Jo, der er masser af socialpolitik, om jeg så må sige, i skattereformen. Ikke direkte, men indirekte. Der er to ting i det her. For det første handler skattereformen om at styrke den danske økonomi. Gør vi det, kommer det også de udsatte grupper til gavn. Det er helt klart vores formål. For det andet er det sådan, at hvis man ser på fordelings effekter over et livsforløb, så har det altså ikke nogen stor effekt målt i Ginikoefficient. Så det er marginalt. Vi snakker om noget i småtingsafdelingen i forhold til ulighed. Hertil skal man så lægge skattereformens nationaløkonomiske gavnlige effekter. Så samlet set mener jeg faktisk, at det bliver et plus.

Kl. 16:10

Formanden :
Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:10

Christian Juhl (EL):

Den tror jeg også, at jeg – uden de store eksamener – skal have en gang til. Men lad os endelig gøre det en anden gang. Indirekte styrker det økonomien, og det kommer os alle til gavn, siges der. Det kommer da så sandelig an på, hvordan man fordeler den økonomi, der kommer ud af den forbedrede økonomi. Hvis den bliver lige så dårligt fordelt, som den er fordelt de sidste 10 år af den gamle regering, så kommer det jo ikke alle til gavn. Så kommer det de rigeste til gavn igen. Det er, ligesom man skal have det dårligt, før man kan få det godt, men der er nogle, der skal have det dårligt for at blive ved med at have det dårligt. Jeg synes da, at det er almindelig sund fornuft – jeg ved ikke, om det er økonomisk fornuft – at hvis man har 5 mio. kr. og giver dem til de fattigste, så er de bedst givet ud. Hvorfor er de det? Jo, for de omsætter pengene til basisydelse, som skaber beskæftigelse. Giver man dem til de rigeste i et samfund, kan de være så vanvittige at købe en Ferrari eller noget andet, som i hvert fald ikke gavner den danske beskæftigelse, og som er ren luksus. Derfor er det bedre at give de fattigste de fleste penge, også beskæftigelsesmæssigt. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 16:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:11

Nadeem Farooq (RV):

Jamen ordføreren har en helt klar og vigtig pointe, nemlig at når man giver skattelettelser, så vil en del af pengene, altså det højere rådighedsbeløb, jo have en læk, i den forstand at det skaber arbejdspladser i udlandet. Men det er jo en meget lille del af det. Det er tænkt ind i alt det her. Vi har jo tænkt ind i skattereformen og i de afledte effekter, at der er nogle penge, som går tabt rent nationaløkonomisk set. Men med den måde, som vi har tilrettelagt og fordelt skattelettelserne på, så har det en god økonomisk effekt, samtidig med at det

også er socialt afbalanceret. For mig som socialliberal er det vigtigste, at vi har en meget fornuftig fordelingspolitik i skattepolitikken, samtidig med at vi faktisk, om jeg så må sige, får mest arbejdsudbud for pengene. Og det højere arbejdsudbud skal vi gerne omsætte til højere beskæftigelse. I vores tal i skattereformen lægger vi op til at skabe 15.000 flere job målt i årsværk, og det er altså ret flot klaret, synes jeg.

Kl. 16:12

Formanden :
Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne høre den radikale ordfører, om der også er elementer i denne skattereform, som De Radikale ikke ville støtte, hvis de helt selv kunne bestemme. Nu er Venstre jo gået foran med et godt eksempel og har sagt, at der er flere elementer, som man ønsker at få væk igen. Er der også ting i denne reform, som vi kan forvente at Det Radikale Venstre efter et valg vil gå sammen med os andre om at fjerne igen, eller er alt, som det skal være, og uden mulighed for radikale støtte til at få ændret?

Kl. 16:13

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:13

Nadeem Farooq (RV):

Det, vi er optaget af i Det Radikale Venstre, er at få gennemført skattereformen, som den foreligger. Det er en god aftale, vi har lavet, det er en god skattereform, og den skal udmøntes, så vi kan få øget beskæftigelsen og skabt flere job i Danmark.

Jeg er så godt klar over, at det jo altid vil være sådan, at man, når man skal finansiere skattelettelserne, også skal have pengene nogle steder fra, og der er jeg helt med på, at det kan gøre ondt. Det er jo ikke altid lige sjovt at skulle kradse flere penge ind, men jeg mener faktisk, at det er en del af øvelsen, at man tænker helheden. Det gør jeg som radikal ordfører, og det synes jeg også at regeringen er meget opsat på. Vi er meget bevidste om, at skattelettelserne selvfølgelig skal finansieres, men at det er hele pakken, man kigger på.

Kl. 16:14

Formanden :
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:14

Ole Birk Olesen (LA):

Nu kan man tænke på helheden på flere forskellige måder. Der findes jo ikke kun ét facit, når man laver skattepolitik. Man kunne også have tænkt på helheden på den måde, at man sagde, at når man ikke ville kradse så mange penge op i skat, ville man finansiere det ved at være lidt sparsommelig i den offentlige sektor – i stedet for så at hæve andre skatter.

Lad mig derfor spørge konkret: Synes Det Radikale Venstre, at afskaffelsen af ligningslovens § 33 A, hvorved det gøres umuligt for danskere at rejse til udlandet og konkurrere på lige vilkår med lønmodtagerne i andre lande, er god, eller var Det Radikale Venstre hellere foruden, at den blev gennemført?

Kl. 16:15

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:15

Kl. 16:18

Nadeem Farooq (RV):

Det, der er vigtigt, er jo at sikre, at der er forskellige finansierings-elementer, der bidrager til finansiering af skattelettelserne, og der har vi et bredt spektrum af finansieringsforslag i skattereformen. Det er jo ikke alle, der giver lige meget finansiering, men dog er de vigtige, i den forstand at de alle sammen giver os de milliarder, som gør, at vi kan give 3,1 millioner danskere reelle skattelettelser, dvs. reelt lavere skat på arbejde. Der kan jeg undre mig lidt over, at Liberal Alliance, når vi nu giver reelle skattelettelser, også efter at vi så at sige har trukket omkostningerne fra, alligevel ikke vil være med. Det forekommer mig noget useriøst for at sige det mildt.

Kl. 16:15

Formanden :

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:15

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak. Jeg skal prøve at forstå, hvad det er, at De Radikales ordfører mener, når han snakker om, at der ikke skabes mere ulighed. Fordi hans forgænger – Socialdemokraternes ordfører – gav os ret: Mere ulighed er en del af skattereformen. Så derfor vil jeg gerne prøve at forstå det, når De Radikales ordfører siger, at der ikke kommer mere ulighed på grund af skattereformen. Det betyder jo samtidig, at de 250.000, der er på førtidspension, og de 165.000, der er på arbejdsløshedsunderstøttelse, ikke får noget i skattelettelser sammenlignet med de højtloønnede, som får 5.400 kr. Er det ikke ulighed?

Kl. 16:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:16

Nadeem Farooq (RV):

Jeg vil sige, at det er noget af en tilkendegivelse fra Enhedslisten, at man nu faktisk ønsker at fastholde ledige i arbejdsløshed. Altså, vores tilgang er jo netop, at dem, der er på dagpenge, skal i job. Men der kan jeg forstå, at ordføreren mener, at de skal blive ved med at være ledige i alle årene fremover. Hvis det er den måde, man fører beskæftigelsespolitik på, så er det godt nok for viderekomne.

Der er flere måder, hvorpå man kan måle ulighed. Gini-koefficienten er blot en af dem, og der mener jeg, at hvis man ser på Gini-koefficienten over et livsforløb, så får vi en marginal stigning i uligheden. Den skal holdes op imod, at vi faktisk får skabt flere job, og at vi med skattereformen skubber til væksten, så væksten kommer i gang. Det vil jo sikre, at også dem, som er på dagpenge, får muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet. Det er jo det, det i sidste ende handler om. Altså, skattereformen er faktisk i bund og grund en meget fremsynet jobpakke. Vi taler om en skattereform, men det er en jobpakke, fordi vi gerne vil booste jobvæksten i Danmark. Det håber jeg da vi kan blive enige om, men det ser ikke for godt ud med den tilgang, som Enhedslisten lægger for dagen.

Kl. 16:18

Formanden :

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16:18

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen jeg kan godt forstå det argument om flere i job, som du kommer med. Altså flere i job, men hvor mange job er det nu, I skaber?

Formanden :

Må vi lige bede om den rigtige tiltaleform, tak.

Kl. 16:18

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Til den Radikale ordfører vil jeg bare sige, at det handler om 15.000 job. Det sagde den radikale ordfører selv. Hvor mange mennesker på arbejdsløshedsunderstøttelse har vi i dag? Der er ca. 165.000. Det vil sige, at det er mindre end 10 pct., der bliver snakket om fra den radikale ordførers side.

Vi går ind for at skabe så mange job, som overhovedet muligt, men problemet er jo, at i udgangspunktet har vi så mange arbejdsløse, og det bliver vi ved med at have. Under den nye regering er arbejdsløsheden indtil videre enten faldet eller steget. Så i udgangspunktet synes jeg, at man skal sige til sig selv, at der er arbejdsløse i det her land, som vi ikke får i beskæftigelse, så derfor går de ned i løn.

Kl. 16:19

Formanden :

Hr. Nadeem Farooq.

Kl. 16:19

Nadeem Farooq (RV):

Jamen det må da være ambitionen vedholdende og kontant at sikre, at flest mulige kommer i job. Altså, der skal vi jo ikke slå op i banen – vel? Det synes jeg er meget magtpåliggende at sige, og der mener jeg faktisk, at også De Radikale har mange synspunkter, der flugter med Enhedslistens, når det handler om at se på, hvordan vi fremadrettet kan omlægge noget af den bureaukratiske arbejdsmarkeds-politik – den her tunge og bøvlende arbejdsmarkedspolitik – så den kan blive mere effektiv i den forstand, at vi faktisk reelt kan hjælpe de ledige i job i stedet for simpelt hen at gå og køre de ledige igennem en eller anden standardiseret aktiveringsmaskine.

Der må vi bare sige, at hvis vi skal pege på jobpolitikken – der er jo flere reformer, f.eks. en skattereform, og vi har investeringsvindu, og der kommer flere reformer fremadrettet – så er det summen af alle de reformer, som skaber titusindvis af arbejdspladser, altså langt flere end de 15.000, der ligger i skatteaftalen. Men det gør jo ikke skatteaftalen mindre vigtig.

Jeg peger også på, at vi kan tage et opgør med den her bureaukratiske arbejdsmarkedspolitik, og der tror jeg faktisk, at vi har en del lighedspunkter. Der er mere, der samler os, end der skiller os, så det kunne vi arbejde på. Så der er jo meget mere, hvor det kommer fra, hvad angår reformkursen, og noget af det må vi kunne blive enige om.

Kl. 16:20

Formanden :

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg bed mærke i, at den radikale ordfører i et tidligere svar sagde, at man skulle have flest mulige i arbejde. Det er jo ikke ligefrem det signal, regeringen sender, når man laver sukkerafgifter, der koster op mod 1.000 arbejdspladser, altså afgiftsstigninger, som skubber arbejdspladser til Tyskland. Man kan også nævne NO_x-afgiften osv., så det kan da virke lidt underholdende, at man står og siger, at der skal gøres mest muligt, når man samtidig sender arbejdspladser ud af Danmark.

Det var egentlig noget andet, jeg ville spørge om, nemlig den del af finansiering af skatteaftalen, der handler om EU-bidraget. Re-

geringspartierne gør jo meget ud af at sige, at det er fuldt finansieret, men der mangler jo den ene milliard, man skal have i rabat – som det hedder – på EU-bidraget. Jeg synes, det er meget spøjst, når man så hører min partifælle, hr. Morten Messerschmidt, som er medlem af Europa-Parlamentet. Han har spurgt Europa-Kommissionen, som klart siger, at Danmark ikke kan få en rabat på 1 mia. kr. Vi er faktisk slet ikke med i den gruppe af lande, som kvalificerer sig til at komme i betragtning til at få en EU-rabat.

Når Finansministeriet så selv siger nu, at de regner med at gå fra at skulle betale 20 mia. kr. til at skulle betale 22 mia. kr. om året, kan den radikale ordfører så ikke bekræfte, at der så mangler 3 mia. kr. i regnskabet, for at finanserne skal gå op, og ikke bare 1 mia. kr.?

Kl. 16:21

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:21

Nadeem Farooq (RV):

Det er meget rørende at høre Dansk Folkepartis skatteordfører tale om, at man skal skabe job i stedet for at destruere job, når man tænker på, hvad Dansk Folkeparti i 10 år var med til at gøre sammen med den borgerlige regering. Jeg kan huske, at Dansk Folkeparti forsøgte at obstruere flere reformer dengang. Men det er fint, hvis der er en ny erkendelse og nyt gåpåmod fra Dansk Folkepartis side. Det er godt, at det kommer nu.

Men når vi taler om finansieringsdelen, så er det helt klart vores ambition at sikre, at finansieringen holder. Det arbejder vi også på. Jeg ved godt, at der er nogle, der har sat spørgsmålstegn ved, hvorvidt alt kan udmøntes i virkeligheden, men jeg er ret sikker på, at vi får finansieringen på plads, og at danskerne får reelle skattelettelser via denne reform.

Kl. 16:22

Formanden :
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:22

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen jeg går så ud fra, at det forsigtighedsprincip, som regeringen har indført, åbenbart ikke gælder skattereformen, hvor man fra den radikale ordførers side indirekte bekræfter, at man ikke har finansieringen på plads, men at man håber på at få det.

Så jeg vil egentlig bare høre, om den radikale ordfører ikke kan bekræfte, at udfordringen i forhold til EU-rabatten ikke bare er 1 mia. kr., men 3 mia. kr., når nu Finansministeriet selv har beregnet, at Danmark fra 2014 til 2020 skal regne med en stigning fra 20 mia. kr. i bidrag til 22 mia. kr. i bidrag. Når vi så ud over det ikke skal have rabat, så må regnskabet jo være, at man skal finde 3 mia. kr. Kan den radikale ordfører ikke bekræfte, at udfordringen er 3 mia. kr.?

Kl. 16:23

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:23

Nadeem Farooq (RV):

Det afgørende med skattereformen – ud over de positive ting, jeg har nævnt omkring jobskabelse og økonomisk vækst – er, at vi tilvejebringer reelle skattelettelser til danskerne, og den ambition står uanfægtet, også efter at være blevet konfronteret med de tal, som skatteordføreren nævner.

Kl. 16:23

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Vi er kommet relativt langt omkring i debatten i dag, når man ser på de seks forslag, som ellers burde give masser af stof til debat i sig selv, men en del af debatten har også drejet sig om det efterfølgende lovforslag fra socialministeren, så det kan være, det så kan sikre, at debatten bliver en anelse kortere for dem, der står for skud efterfølgende. Men lad os tage diskussionen om skattereformen. SF havde sådan set tre klare mål for en ny skattereform, da vi gik ind til forhandlingerne om det her. Det drejede sig om, at vi gerne ville sikre mere til de lavest lønnede, særlig til de enlige forsørgere, og vi ville gerne sikre mere til de allerfattigste pensionister, sikre flere penge til velfærd og flere arbejdspladser her og nu. Når jeg sådan gør regnebrættet op efter en hed sommer, også for SF, synes jeg, vi må konkludere, at vi faktisk er kommet et rigtig langt stykke ad vejen. Vi er nemlig nu i gang med at behandle en reform, som giver et skulderklap til mange af dem, og de kommer virkelig til at kunne mærke det.

Vi er gået fra at snakke om de mange, som hver dag kæmper for at få det hele til at løbe rundt, til nu rent faktisk at gøre noget ved det. Dem, der godt kunne bruge lidt mere, sikrer vi nu får det en lille smule nemmere, og det gælder ikke mindst de enlige forsørgere, som får et stort og også tiltrængt løft. De har ikke brug for luksus og stor opsparing, men de har brug for lidt mere hjælp til at få hverdagen til at hænge sammen, ikke alene i forhold til dem selv, men også i forhold til deres børn. Derfor er vi fra SF's side også særlig glade for, at det er lykkedes at sikre ikke bare et lille løft, men faktisk et ganske markant løft til netop den gruppe. Vi får endvidere også et løft til sygeplejersken, til tømreren, til de ufaglærte, som nu får et øget beskæftigelsesfradrag. Vi satte et ambitiøst mål om at gøre noget seriøst for den gruppe, og det er lykkedes. Med den her skattereform tager vi faktisk hånd om lav- og mellemindkomstgrupperne, de får et målrettet løft – noget, man ikke kan sige om en række af de tidligere reformer, der har været på skatteområdet. Vi giver også pensionisterne et løft, og jeg synes, det er lidt vigtigt i forhold til den debat, som bl.a. har tegnet sig fra Enhedslistens side i dag, og at det er værd at slå fast, at de fattigste pensionister faktisk får et løft med den her skattereform. Der sker faktisk et markant løft, der sker faktisk et løft af ældrechecken. Så kan man lide det eller ej, det er jo da et fair politisk synspunkt, men jeg synes faktisk, man bliver nødt til at erkende, at de fattigste pensionister faktisk får et løft og vel at mærke et mærkbart løft, og jeg synes faktisk, det er rimeligt, for det er mennesker, der i den grad har brug for det.

Men som altid, når man bruger penge på en række gode ting, skal en skattereform også finansieres. Modsat tidligere reformer fra de borgerlige, der havde en anelse svært ved at finde finansieringen, er den her skattereform fuldt finansieret. Der er en række progressive finansieringselementer, vi bruger nemlig ikke penge, vi ikke har, og derfor har reformen krævet en række meget svære prioriteringer, også fra SF's side, og der er ingen grund til at benægte, at det også har været vanskeligt at foretage den prioritering i forhold til diskussionen om overførselsindkomsterne. Men man kan heller ikke smide om sig med penge og beløb, uden at man rent faktisk også finansierer det. Jeg synes, der er en række ting, som jeg tror rigtig mange, også SF'ere, vil genkende sig selv i, f.eks. beskatningen af fri bil, og udstationerede arbejdere, der tidligere er sluppet for beskatning, kommer rent faktisk nu til at bidrage. Jeg synes, det er rimeligt, at man, hvis man vil være del af det danske samfund og nyde godt af

de fordele, der er i det danske samfund, selvfølgelig også skal yde, og det betyder, man skal betale sin skat. Ydermere kommer der øget beskatning i forbindelse med aktionærloven, øget beskatning af banker, og det er alt sammen tiltag og forslag, som har stået højt på SF's liste i mange år, og nu lykkes det at gennemføre en stor del af det, og det er jeg tilfreds med og stolt over.

Skattereformen er en vigtig del af regeringens politik, men den er ikke det hele, og jeg synes lidt, at debatten har vist, at skattereformen næsten er blevet det hele, for vi har i hvert fald i diskussionen været inde over både beskæftigelses-, social- og næsten også integrationspolitik. Skattereformen betyder selvfølgelig rigtig meget; den betyder noget i forhold til jobskabelsen, i forhold til de job, der skal være, og den betyder noget i forhold til det beskæftigelsesfradrag, man får, når man tager et arbejde. Skattereformen sikrer rent faktisk også, at vi på længere sigt får 16.000 nye job, og når man sammenholder det med regeringens andre initiativer, en stor del af det vedtaget sammen med Enhedslisten, herunder kickstarten og investeringssvinduet vedtaget af en bred vifte af Folketingets partier, skaber det 11.000 job i år og knap 20.000 næste år. Så kan man altid spørge sig selv, om det er nok. Det er det vel ikke, for vi kan stadig væk se, at der er over 160.000 arbejdsløse i Danmark, og det er klart, at det også betyder, at vi skal se på, hvad vi kan gøre for de mange arbejdsløse. Men man skal bare huske på, at når de her mange job er skabt, betyder det faktisk, at arbejdsløshedstallene ikke er blevet højere, end de er.

Kl. 16:29

Det betyder selvfølgelig også, at vi skal holde os for øje, hvad vi fremadrettet kan gøre, og det er jo også det, regeringen har gjort, senest med investeringsvinduet, som faktisk også var en del af den debat, der var omkring skattereformen, og som så sikrede bred politisk opbakning. Men det er jo netop med til at sikre, at vi får gang i beskæftigelsen i Danmark, det er noget, vi har brug for, ikke mindst i forbindelse med de internationale konjunkturer, noget, som visse partier her i dag har forsøgt at benægte, men jeg synes ærlig talt, det er en smule useriøst at benægte, at de internationale konjunkturer har betydning for dansk økonomi, for det har de selvfølgelig.

Når alt gøres op, når man tager de positive elementer, men selvfølgelig også de negative, synes jeg, der er nogle, der har brugt meget tid på at fortælle, hvad de ikke vil være med til af finansiering. Som SF'er har jeg det rigtig godt med store dele af finansieringen, der er selvfølgelig også ting, man kunne have foretrukket så anderledes ud, og det tror jeg heller ikke der er nogen der har været i tvivl om, og det har også afspejlet sig i debatten i SF, men jeg synes ærlig talt også, at vi skal ranke ryggen en smule og sige, at vi faktisk har lavet en bred politisk aftale. Der har været brede politiske drøftelser inden, men det er måske også et udtryk for, at stort set alle Folketingets partier faktisk har haft en forståelse for, at vi skulle lave en skattereform, som sænkede skatten på arbejde.

Nu står vi så med det resultat, som et ret stort flertal er blevet enige om, og fra i hvert fald SF's side kan vi give vores bredeste opbakning til det. Jeg er tilfreds med, at vi sikrer, at almindelige lønmodtagere, enlige forsørgere og de fattigste pensionister uden store midler får et løft, de har brug for det, og det havde de ikke fået under en borgerlig regering, men det får de nu under en ny regering med Socialdemokratiet, SF og De Radikale. Det er jeg tilfreds med, og derfor vil jeg også glæde mig til den videre udvalgsbehandling. Jeg vil også gerne sige, at jeg også er glad for, at SF selvfølgelig bakker op om aftalen.

Kl. 16:31

Formanden :

Der er et antal korte bemærkninger. Først er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:31

Frank Aaen (EL):

Jeg har hørt regeringen sige, at når de valgte at lave en aftale med Venstre og Konservative i stedet for at lave en aftale med Enhedslisten, var det, fordi de fik mest af regeringens politik igennem sammen med Venstre og Konservative. Kunne vi ikke lige få eksempler på, hvad det er, man har fået ud af at gå sammen med Venstre og Konservative i stedet for at vælge Enhedslisten?

Kl. 16:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:31

Jonas Dahl (SF):

Jeg har kun set det refereret i pressen, altså den skitse, som jeg så kan forstå man har diskuteret med Enhedslisten. Men der har været et forhandlingsforløb med Enhedslisten. Man kunne jo ikke nå til en aftale, og derfor nåede regeringen til en aftale med V og K. Jeg synes, man skal forholde sig til den politiske aftale, vi forhandler om i dag, og det er sådan set den aftale, der kunne opnås politisk opbakning til.

Som jeg har forstået det, havde Enhedslisten faktisk inden da muligheden for at sige ja til en aftale, som lå på bordet. Det valgte man ikke at gøre, og derfor var der ikke nogen politisk aftale. Det er der med Venstre og Konservative, og den aftale bakker vi selvfølgelig op fra SF's side.

Kl. 16:32

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:32

Frank Aaen (EL):

Altså, kan vi ikke bare snakke sådan lidt indhold og politik i dag? Der lå en skitse til en aftale, som alle var klar over kunne gøres færdig i løbet af den pågældende weekend. Jeg har så hørt regeringen sige, at da man fik mulighed for sammen med Venstre og Konservative at gennemføre mere af regeringens politik, end man kunne med det, der lå i aftaleskitzen, der var lavet sammen med Enhedslisten, gjorde man det.

O.k., det er politik. Det har jeg ikke noget problem med. Det er bare en dum politik, men det er politik. Men så er det bare jeg siger: Hvad var det, regeringen fik mere igennem af af sin egen politik sammen med V og K, end den fik i den skitse, der var lavet sammen med Enhedslisten?

Kl. 16:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:33

Jonas Dahl (SF):

Sådan som jeg har forstået det, var der ikke nogen endelig aftale med Enhedslisten. Det kan godt være, hr. Frank Aaen har en anden opfattelse af det. Nu har jeg ikke siddet i det samme forhandlingslokale som hr. Frank Aaen, så jeg synes, det er lidt svært for mig at stå her og tage en diskussion pr. stråmand.

Men jeg vil gerne sige, at noget af det, som jeg har forstået – når man ser på tallene i forhold til den aftale, der lå med Enhedslisten – er, at de fattigste pensionister faktisk får mere med den aftale, der ligger på bordet her i dag. Social- og sundhedsassistenten får mere i forhold til den aftale, der lå med Enhedslisten. Det er to konkrete forslag, som jeg i hvert fald kan huske det i hovedet, i den aftale, som så ikke var en aftale, for der var jo ikke en aftale. Der lå jo ikke

en underskrevet aftale. Som jeg har forstået det, var der ikke opbakning i Enhedslisten til det – det kan være, jeg tager fejl. Men faktum er jo, at der ikke var en aftale. Jamen jeg er nødt til sige til hr. Frank Aaen, at så kunne Enhedslisten vel bare have skrevet under på en aftale. Sværere er det vel heller ikke?

Kl. 16:34

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, men altså, man kan jo ikke både have den argumentation, at grunden til, at man fra regeringens side laver en aftale med højrefløjen frem for med Enhedslisten, er, at man sammen med højrefløjen får mere af sin politik igennem, og når vi så spørger om, hvad det er for noget mere politik, man fik igennem, vil man ikke sige det. Der er jo hul i argumentationen.

Så siger ordføreren, at han ikke var til stede. Men ordføreren er da trods alt ordfører i den diskussion, vi har her i dag. Det må da være muligt for ordføreren for SF at sige, hvorfor SF foretrækker den skatteaftale, man har indgået med højrefløjen, frem for det, man havde forhandlet sig frem til sammen med Enhedslisten. Det er jo et ret simpelt spørgsmål, og når argumentet som sagt er, at man sammen med højrefløjen fik mere af sin egen politik igennem, og at det derfor var en bedre aftale, må man fra SF's side jo også kunne svare på, hvorfor den var bedre.

Kl. 16:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:35

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne gentage det svar, som jeg gav hr. Frank Aaen. For det første lå der jo ikke en aftale med Enhedslisten. Hvis der lå en underskrevet aftale med Enhedslisten, synes jeg da, at fru Johanne Schmidt-Nielsen skulle lægge den frem. Mig bekendt ligger der ikke en underskrevet aftale med Enhedslisten. Sådan som jeg har forstået det, kunne Enhedslisten også tidligere i løbet af den forhandlingsuge, der var, have sagt ja tak til en aftale. Hvis man havde gjort det, havde der været en aftale, men der var jo ikke nogen aftale.

Så ligger der et forhandlingspapir, som Enhedslisten har valgt at lægge frem. Der må jeg bare nævne – det var også det svar, jeg gav hr. Frank Aaen – to eksempler fra det, nemlig at de fattigste pensionister faktisk ville have fået mindre, lige så vel som social- og sundhedsassistenten havde fået en mindre skattelettelse end den, de nu får med den aftale, som vi behandler i dag, og som blev lavet sammen med Venstre og Konservative.

Kl. 16:36

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:36

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Så kom der et eller andet, der minder om et svar: Man synes, det var bedre at tage 3 mia. kr. fra førtidspensionister, folkepensionister og arbejdsløse. Det ville man gerne gøre, fordi man så fik hævet ældrechecken lidt mere. At man så samtidig tager fra omkring 100.000 folkepensionister, nemlig fra dem, som ikke er helt fattige nok til at få hævet grundbeløbet, og som samtidig ikke tjener helt nok til at kunne tjene på en hævet topskattegrænse, kan jeg forstå ikke tæller i SF's regnestykke. Det undrer mig.

Men det, jeg vil spørge om, er, hvordan det nogen sinde kan blive SF-politik. Hvordan kan man i SF finde frem, at det er retfærdigt, at det er førtidspensionister, arbejdsløse og folkepensionister, der skal betale for skattelettelser? Hvordan kan det nogen sinde blive SF's politik?

Kl. 16:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:36

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes ærlig talt, at fru Johanne Schmidt-Nielsen skulle tage at høre efter. Jeg svarede sådan set allerede i anden runde på hr. Frank Aaens spørgsmål om det her med de fattigste folkepensionister, som faktisk får mere ud af den aftale, der er lavet med Venstre og Konservative, og social- og sundhedsassistenterne får også mere. Det svarede på jeg på i første runde, jeg ville gerne svare på det i anden runde, og nu svarer jeg også på det i tredje runde. Men jeg synes måske, at det så er rimeligt, at fru Johanne Schmidt-Nielsen er lidt nærværende.

Med hensyn til diskussionen om de arbejdsløse og diskussionen om førtidspensionisterne er det jo faktisk også sådan i den aftale, der ligger, at de fattigste førtidspensionister, der er på den gamle ordning, jo faktisk får mulighed for at få et ganske markant løft ved at komme over på den nye ordning. Det ved fru Johanne Schmidt-Nielsen også udmærket, altså at der rent faktisk er et løft netop i den retning.

Jeg synes faktisk, det er vigtigt netop at sikre, at nogle af dem, der har allermindst, og det er netop de fattigste førtidspensionister, faktisk får et løft. Jeg synes, det er vigtigst at sikre, at de fattige folkepensionister faktisk får et ganske markant løft, også et mere markant løft end det, de kunne have fået med den aftale med Enhedslisten, der lå på bordet.

Kl. 16:38

Formanden :

Hr. Finn Sørensen, kort bemærkning.

Kl. 16:38

Finn Sørensen (EL):

Så må jeg jo prøve at spørge på en lidt anden måde. Hvordan har ordføreren det som erklæret socialist med, at man siger ja til en skattereform, som betyder, at det er arbejdsløse med eller uden a-kasseforsikring, altså a-kasse-forsikrede og kontanthjælpsmodtagere, det er mennesker på sygedagpenge, det er førtidspensionister, en stor gruppe førtidspensionister, det er en stor gruppe folkepensionister og andre mennesker på overførselsindkomster, der kommer til at betale for en voldsom lettelse i topskatten, som ordføreren jo før valget var meget uenig med VKO-flertallet i at der skulle være råd til? Hvordan har ordføreren det som erklæret socialist med det?

Kl. 16:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:39

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, at der er noget positivt i, at man hæver topskattegrænsen i stedet for at diskutere topskattesatsen. Det er dér, der er en meget stor forskel i forhold til debatten om topskat. Jeg synes faktisk, at det er rimeligt, at vi nu ser på, hvordan dem, der ligger i mellemindkomstgruppen, som faktisk i dag havner i topskatten, fremadrettet vil undgå topskatten. Det synes jeg faktisk er en fornuftig prioritering. Hvis vi nu ser på det, er det to tredjedele af den her

skattereforms provenu, der bliver brugt på at lette i lav- og mellemindkomstgrupperne. Det er dem, der får mest ud af det, for der drejer det sig om, at vi letter i arbejdsmarkedsbidraget. Det drejer sig om, at vi rent faktisk giver den forøgelse, som gør, at man får noget ud af det. Det synes jeg er et vigtigt element i det.

I forhold til hele dagpengediskussionen vil jeg sige, at jeg er helt med på, at den er oppe i tiden. Det er jo også derfor, at SF har meldt ud for 1½ uge siden, at vi anerkender fuldt ud, at der er en diskussion i forhold til dagpengene. Det er også baggrunden for, at vi har sagt, at her er et problem, som vi også i regeringen bliver nødt til at se på frem mod den 1. januar. Jeg har sådan set hørt Enhedslisten sige nogenlunde det samme. Så kan vi altid stå her og give store løfter, men jeg tror, at et vigtigt skridt i det er en fælles forståelse og en fælles anerkendelse af, at der er en udfordring med hensyn til dem, der nu mister dagpengene, og dem har vi en fælles interesse i rent faktisk at sikre fremadrettet. Den bedste måde at sikre dem på er et eller andet sted, at vi hjælper dem i gang på arbejdsmarkedet, og det er faktisk noget af det, der sker med den her skattereform.

Kl. 16:40

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:40

Finn Sørensen (EL):

Jeg er jo nødt til at spørge igen, for jeg synes ikke, at ordføreren svarede på et meget menneskeligt spørgsmål om, hvordan ordføreren egentlig har det som erklæret socialist med en sådan politik, hvor de udsatte grupper – grupper, som har mindst i det her samfund – får lov til at betale for skattelettelser, og at man oven i købet bruger rigtig mange milliarder kroner på lempelser i topskatten.

Jeg må prøve igen på en anden måde i håb om at få et svar, når ordføreren ikke vil fortælle lidt om, hvordan han egentlig har det med det her. Kan jeg så ikke få at vide: Hvorfor var det så magtpåliggende at indgå et forlig med de borgerlige partier om det her, når man nu kunne have fået et forlig med Enhedslisten, hvor det ikke var de grupper, der kom til at betale?

Kl. 16:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:41

Jonas Dahl (SF):

Jeg er lidt ærgerlig over, at spørgeren ikke kan svare på det her spørgsmål – vi kan jo tage det efterfølgende – men var Enhedslisten parat til at indgå en aftale? kan jeg jo retorisk spørge retur, for det var jo sådan, at der var et forhandlingsforløb. Det skulle man ikke følge meget med i dagspressen for at kunne se, og hr. Lars Løkke Rasmussen var taget en tur til Rio, så der var sådan set åbnet for ballet for Enhedslisten, hvis Enhedslisten var interesseret i at indgå en aftale. Det var Enhedslisten jo ikke. Enhedslisten valgte ikke at bide til bolle, da muligheden var der for at lave en aftale. Jeg synes, at det er ærgerligt. Enhedslisten havde muligheden for at bide til bolle, men man valgte ikke at gøre det. Jeg skal ikke kloge mig på Enhedslistens dispositioner, men jeg er helt sikker på, at vi måske får et svar på det fra hr. Frank Aaen senere, for forklaringen på det kan Enhedslisten bedst selv give.

Med hensyn til diskussionen om det at få mindre vil jeg også bare sige, og jeg tror, at det var den socialdemokratiske ordfører, der også gjorde lidt ud af det tidligere, at der ingen er, der får mindre. Så kan man diskutere, om 48.000 kr. i stedet for 60.000 kr. – sådan tror jeg tallene nogenlunde er – er at få mindre mere eller mere mere. Det er der andre der har kloget sig på fra den her talerstol og ikke er sluppet specielt godt fra. Men jeg synes immer væk, at hvis man ser frem-

adrettet på det, og at man får 48.000 kr. mere, ikke mister købekraft og får en reel lønstigning, behøver man faktisk ikke at krybe helt så lavt, som man måske gerne vil fra Enhedslistens side.

Kl. 16:42

Formanden :

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 16:42

Christian Juhl (EL):

Hvis du og jeg havde fået lovning på 50 kr. mere i timen og du så stak af med dem alle sammen og jeg ingen fik, eller hvis det bare drejede sig om 40 kr. og jeg ikke fik noget, kunne det måske godt fornemmes som at gå baglæns.

Er 1.190 mio. kr. fra førtidspensionister, 940 mio. kr. fra dagpengemodtagere, 650 mio. kr. fra folk på efterløn, 550 mio. kr. fra kon-tanthjælpsmodtagere og 100 mio. kr. fra folk på andre overførselsindkomster sendt ud til privatforbrug en garanti for flere penge til velfærd?

Jeg nævnte bare det beløb fra jeres eget oplæg, som nu er skrabet ind i forbindelse med opstramninger på overførselsindkomster. De penge bliver sendt ud til privatforbrug, fortrinsvis til den gode middelklasse. Giver det flere penge til velfærd, at man hælder dem ud som skattelettelser?

Kl. 16:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:43

Jonas Dahl (SF):

Et led i den aftale, vi behandler i dag, er faktisk, at der er 2,7 mia. kr. i overskud, eller hvad man nu skal kalde det, som rent faktisk kan bruges på øget velfærd. Det er også derfor, at Ginikoefficienten, når man gør det her op, lander på de her 0,06, netop, fordi der rent faktisk er penge her, som bliver brugt til velfærd.

Så ikke nok med at den fattigste folkepensionist får en ekstra ældrecheck og får flere penge på lommen, der er faktisk også mulighed for at styrke velfærden ved at give et tiltrængt løft nogle steder, hvor der faktisk er behov for det. Det er noget, som måske også vil komme både førtidspensionister og de ældre pensionister til gode.

Kl. 16:44

Formanden :

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:44

Christian Juhl (EL):

Jeg vil sige til hr. Jonas Dahl, at det jo ikke ændrer på, at man hælder 3,2 mia. kr., man har taget fra folk på overførselsindkomster, ud til skattelettelser – 3,2 mia. kr.

Jeg har mødt folk fra den bedre middelklasse, som er flove ved at skulle have skattelettelser nu, og som har sagt: I en situation som den her er det altså ikke os, der skal have penge, vi har fået så rigeligt gennem de sidste 10 år, og tak for det, vi er flove ved det her, og vi vil gerne betale vores skat med glæde. Kunne man ikke forestille sig, at vi sænkede skatten på arbejde, friholdt folk på overførselsindkomster og lod halv- og helmillionærer betale i stedet for?

Så har jeg forstået, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd siger, at hvis man vil tænke i beskæftigelse og skal vælge imellem skattelettelser og offentlige investeringer, skal man absolut vælge offentlige investeringer, fordi skattelettelser er noget rigtig dårligt noget. Effekten er fem gange så stor ved at lave offentlige investeringer frem for ved at give skattelettelser, hvis det er beskæftigelse, man tænker på.

Hvorfor i alverden skal I så smide så mange milliarder kroner ud til skattelettelser i en situation, hvor vi har brug for effektiv, hurtig beskæftigelse? Det stod også i dit eget fjerde punkt: arbejdspladser her og nu.

Kl. 16:45

Formanden :

Vi skal lige huske det med tiltaleformerne, vi bruger ikke du-tiltaleformen i Folketinget, i hvert fald ikke så længe vi har den nuværende forretningsorden.

Ordføreren.

Kl. 16:45

Jonas Dahl (SF):

Det går jeg ikke ud fra at vi får lov til at diskutere i dag. (*Formanden:* Nej, det bliver ikke i dag).

Hvad angår diskussionen, var der både forslag om millionærskat og alt muligt. Jeg tror ikke, det kræver mange studiekredse at finde ud af, at det var noget af det, som SF gik til valg på. Det var noget af det, der ikke var opbakning til. Så kan vi da godt tage en filosofisk diskussion af det, den tager jeg gerne med hr. Christian Juhl. Men faktum var jo, at der ikke var politisk flertal for det, og det er nu engang nødvendigt, for at man kan gennemføre sin politik.

Det var også baggrunden for, at der var nogle forhandlinger med Enhedslisten. Det havde givet et politisk flertal for at lave den aftale, som var skitseret i den forbindelse. Det kunne man ikke nå til enighed om. Så kan man synes, at det var skidt eller godt. Det synes jeg sådan set ikke nytter meget at diskutere. Jeg synes måske heller ikke, at den her debat kommer så meget videre af det.

Men jeg vil godt lige tage fat i et enkelt element, som hr. Christian Juhl tog fat i, for man kan altid diskutere, hvem der skal have mere eller mindre. Men alt andet lige får en person på dagpenge jo også 48.000 kr. mere, hvis vi ser frem til 2023, hvor den her mindre regulering sker. Så kan vi diskutere, om det er nok. Jeg tror sådan set ikke, at der er nogen, der vil være på dagpenge fra i dag og frem til 2023, for det er ikke ladsiggørigt, så skal vi godt nok lave mange midlertidige forlængelser med Enhedslisten – det kan da godt være, at vi kommer til at diskutere det – men jeg tror ikke lige, at det er det scenarie, vi leger i.

Jeg tror, at det, der er det helt afgørende, er, at vi får hjulpet folk i arbejde. Det tror jeg sådan set hr. Christian Juhl er fuldstændig enig i. Der er ikke nogen, der ønsker at være på overførselsindkomst; der er ikke nogen, der har et hedt ønske om at være på overførselsindkomst, fordi de ikke gider at arbejde. Jeg tror faktisk, at de fleste mennesker gerne vil have et arbejde. Derfor er udfordringen netop også at skabe arbejdspladser.

Det er det, vi har gjort med den investeringspakke, som Enhedslisten var med til at diskutere. Det er også det, vi gør med kickstarten af dansk økonomi, hvor Enhedslisten også har været med. Det gør vi, fordi vi netop skal skabe nogle arbejdspladser, og det er jo faktisk også det, der ligger i den her skattereform.

Kl. 16:47

Formanden :

Fru Liselott Blixt, en kort bemærkning.

Kl. 16:47

Liselott Blixt (DF):

Man kan jo undre sig over, hvordan humøret skifter, når man hører ordførerens udtalelser. For ikke så lang tid siden udtalte hr. Jonas Dahl: Jeg har selv været dybt frustreret og vred de seneste dage, efter at man har lavet den her skatteaftale. Nu er man pludselig en glad og stolt SF'er, der har været med til at lave en aftale, som netop forringer det for mange mennesker.

Det er de mennesker, som man har tordnet om de sidste par år, når vi har diskuteret sundhedspolitik, og hvem der får øgede afgifter, og hvem der har råd til at betale for sund mad. For det er jo de mennesker, der har kroniske lidelser, og de psykisk syge eller dem, der ikke selv kan komme i gang og komme i noget beskæftigelse, det handler om i den her skattereform.

Det er dem, der er taberne. Og det var dem, som man førhen beskyttede, og som ordføreren selv har prøvet at beskytte, når det drejede sig om det. Hvor er de henne? Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren svare på, om den her aftale vil skabe større eller mindre lighed mellem dem, der er på overførselsindkomster, og dem, der er i arbejde.

Kl. 16:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:48

Jonas Dahl (SF):

Jamen hvis man ser på Ginikoefficienten, ser man, at den jo ligger nede på 0,06, hvis vi også tager højde for velfærdsdelen.

Jeg tror egentlig, at det, der betyder noget for et sygt menneske, som var det, Dansk Folkepartis sundhedsordfører tog udgangspunkt i, er, om man kan få behandling for sin sygdom. Der betyder det rent faktisk noget, at vi løfter velfærden, og det gør vi jo med den her aftale. Så vil vi også gerne tage en diskussion om overførslerne, men det, der bare står tilbage, er jo netop, at når det drejer sig om det at være syg, drejer det sig om at kunne få behandling, og det drejer sig om, at vi rent faktisk kan løfte velfærden, og det gør vi faktisk med den her skattereform.

Kl. 16:49

Formanden :

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:49

Liselott Blixt (DF):

Nu sprang hr. Jonas Dahl over det, som jeg faktisk spørger til, og det tror jeg også godt at ordføreren er klar over, for den her debat har vi haft tidligere: Hvem er det, der bliver ramt, når man laver afgiftsforhøjelser på dagligvarer som vin, cigaretter osv.? Det her handler ikke om folk, der skal i behandling. Det her handler mange gange om dem, som har været i behandling, men som ikke kan komme videre.

Jeg mener også, at ordføreren er klar over, at der er nogle psykisk syge, som ikke rigtig kan komme videre, fordi de har en meget svær psykisk sygdom, og at der er nogle, som har en kronisk lidelse, som de bliver ved med at skulle leve med, og at der er folk, som får en funktionel lidelse, som er svær.

Jeg kan se, at der er løftede øjenbryn fra talerstolen, men vi har siddet sammen i Sundhedsudvalget, så jeg ved, at ordføreren ved, hvad jeg taler om. Og det er altså de mennesker, som man tager som gidsler i forbindelse med den her skattereform. Er man stolt af det som SF'er? Det er det, jeg gerne vil vide, og som jeg vil have ordførerens svar på.

Kl. 16:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:50

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil sige, at mine rynkede øjenbryn mere drejer sig om, at jeg synes, at vi bevæger os ud i en lidt anden debat end den, der drejer sig om de her konkrete seks forslag i skattereformen. Vi kan godt diskutere psykisk syge, så lad os tage den diskussion. Jamen det er det,

Dansk Folkepartis sundhedsordfører spørger til. Jeg synes sådan set, at der er et behov for at løfte folk med psykisk sygdom. Det var faktisk baggrunden for, at regeringen lavede en finanslovaftale sidste år sammen med Enhedslisten, som ganske markant løftede psykisk syge; man tog fat om hele psykiatrien. Det var måske noget, man skulle gjort i de 10 år, Dansk Folkeparti havde indflydelse. Det gjorde man så ikke i tilstrækkeligt omfang. Det synes jeg da er selverkendelse.

Men jeg vil gerne tage fat i en anden del af det, der bliver spurgt ind til, nemlig det her med sundhed, for jeg har jo også været hjemme og grave lidt i gemakkerne. Der fandt jeg den her aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti – det var så den daværende VK-regering – om forårspakke 2.0. Og der står her under hovedindhold og baggrund for aftalen, at man skal sænke skatten på arbejde på den sidst tjente krone, og:

»Det skal være dyrere at forbruge og producere varer, som er til skade for miljø, klima og sundhed.«

Jeg synes altså, at hykleriet nogle gange er lidt stort, for når det er sådan, at man gør det selv, er det fremragende og godt og visionært, og når nu regeringen har set på hele diskussionen om sukkerafgiften, som i øvrigt er en del af finanslovaftalen, er der nærmest ikke grænser for, hvad det er til skade for. Man skal jo huske, hvad man selv har vedtaget.

Kl. 16:51

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Da den her skatteaftale blev indgået, var der jo en del presseomtale af det, og det har der sådan set været lige siden, kan man sige. Nu er vi valgt begge to i det østjyske, både ordføreren og jeg selv, og jeg noterede mig, at hr. Jonas Dahl selv var på hjemmebanen, bl.a. i Randers, og skulle forsvare over for Socialistisk Folkepartis lokale vælgerforening, hvorfor man egentlig valgte at gå med i det her skatteforlig, som er alt andet end solidarisk.

Det er sådan, at man med de her tilbageholdelser af fremskrivninger af sociale overførselsindkomster overflytter over 3 mia. kr., det er over 3 mia. kr., som bliver finansieret på den måde, så man kan jo ikke sige, at det er en socialt afbalanceret skattepakke, som SF lægger mandater til i dag.

Jeg vil gerne høre ordføreren helt præcis: Er det den politik, som SF gik til valg på, da vi havde valgkampen for 12 måneder siden?

Kl. 16:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:52

Jonas Dahl (SF):

Hvad angår de der møder, der var i Randers, vil jeg sige, at jeg løbende deltager i medlemsmøder i min valgkreds, og hjemme i min fødeby deltager jeg med særlig stor interesse, fordi jeg synes, at det er dejligt at komme tilbage til Randers. Men lad os spare folk for lokaldiskussioner fra det østjyske.

Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, og det kræver ikke mange studiekredse – det var også det, jeg svarede Enhedslistens spørger tidligere – at finde ud af, hvad det var, SF gik til valg på. Men det er sådan, at når man laver en politisk aftale, og det burde Dansk Folkeparti også vide, indgår man også nogle kompromiser. Der er svære kompromiser, og der er knap så svære kompromiser.

Det var ikke så svært et kompromis for SF at gå med til at hæve bankskatten, det har vi sådan set snakket om i årevis. Det er da klart, at det at se på overførselsindkomsterne da tilhørte den sværere del af

det. Nogle gange er det også et spørgsmål om, at hvis man rent faktisk vil sænke skatten på arbejde, er man også nødt til at tage de svære diskussioner, for så skal pengene komme et sted fra. Der var forskellige løsningsmuligheder. Og jeg vil sige det sådan, at det mindst ringe for mig var at se på overførselsindkomsterne. Det var også SF's vurdering, det var baggrunden for, at det var med.

Så kan man altid diskutere, om man skulle have gjort noget andet, det er jo fint nok at gøre det. Men jeg må også bare konkludere, at i dag var det ikke helt skævt ramt, for hovedparten af den skattereform, vi behandler i dag, var sådan set det, der lå i regeringens udkast til en skattereform. Så er der ændret nogle enkelte ting i boligbeskatningen, men resten af skattereformen er faktisk kørt igennem.

Kl. 16:54

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, det er da rigtigt.

Men nu siger ordføreren jo også, at det her er en fuldt finansieret skatteaftale. Der har vi tidligere prøvet på at få nogle svar fra nogle af dem, der har været oppe som ordførere, bl.a. på det om, at man forventer at få 1 mia. kr. i besparelse fra EU, Danmark kræver simpelt hen at få en refusion. Det er et helt andet emne, det erkender jeg blankt, og jeg håber, at ordføreren ved noget om det.

Men det, vi jo kan se, er, at Kommissionen siger: Jamen Danmark får ikke nogen rabat. Vi kan se frem til at skulle betale 2 mia. kr. mere om året frem til 2020. Alligevel har man fra regeringsfletterallets side i forbindelse med den her skatteaftale valgt at sige: Jamen vi forventer, at der kommer en reduktion på 1 mia. kr., og det er så den, vi bl.a. bruger på skattelettelser til dem med de højeste indtægter i Danmark.

Derfor vil jeg spørge ordføreren helt nede på jorden: Hvordan kan det dog være en fuldt finansieret skattereform, når det er en så stor, velvoksen, halvfed, kornfed fugl, vi har på taget, og når Kommissionen selv siger, at den her milliard får Danmark ikke? Der er ikke forhandlinger om, at Danmark skal have en refusion af EU-bidraget, som i dag er på næsten 20 mia. kr.

Kl. 16:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:55

Jonas Dahl (SF):

Jamen hvis det nu er en kornfed fugl, for nu at bruge spørgerens udtryk, er jeg da fuld af fortrøstning og har tiltro til, at man kan finde en lille milliard kroner.

Men det er klart, at de tal ligger til grund for den aftale, der er indgået, fordi det selvfølgelig er regeringens klare overbevisning, og det tror jeg at skatteministeren kan bekræfte senere, at Danmark selvfølgelig henter 1 mia. kr. i rabat. Ellers havde vi selvfølgelig ikke lavet en aftale, hvor den var en del af den. Derfor har jeg da også en forventning om, at når den her skattereform bliver indfaset, vil den milliard selvfølgelig også være til rådighed.

Kl. 16:55

Formanden :

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Karina Adsbøl (DF):

Jeg tror, debatten havde været lidt mere interessant, hvis SF havde sendt fru Özlem Sara Cekic herved som ordfører i stedet for hr. Jonas Dahl, men hende må vi så undvære.

Jeg synes, at det her med god regeringsskik er lidt interessant. Det har regeringen jo udtalt sig om, og den har skrevet en hel side om god regeringsskik. På trods af det vælger man at sende det her ud i høring i sommerferieperioden. Nu sad jeg selv hjemme og havde nogle spørgsmål til ministeren på høreapparatområdet, men dem kunne jeg ikke få svar på, for der var jo ferie og ministrene var på ferie. Det er da fuldstændig dobbeltmoralisk, at man så selv vælger at gøre det på den måde.

Når nu hr. Jonas Dahl siger, at man er nødt til at indgå nogle kompromisser, kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre, om det er meningen, at man skal gå på kompromis med hele sin politik, fordi man sidder i regering.

Kl. 16:56

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:56

Jonas Dahl (SF):

Jamen det er klart, at når man går med i en regering, skal man forholde sig. Det kan jo være, Dansk Folkeparti skal forholde sig til at gøre det en dag, jeg håber det ikke, men hvis det skulle ske en dag, tror jeg, at Dansk Folkeparti også vil skulle forholde sig til f.eks. sin EU- eller flygtninge/indvandrerpolitik.

I forbindelse med diskussionen om bankskat, aktionærlov, beskatning af fri bil, udstationerede medarbejdere, som nu kommer til at bidrage noget mere, og om generelt at sikre, at vi rent faktisk tager fat om nogle af de ting og tager nogle diskussioner om nogle af de vanskelige ting, f.eks. en differentiering af børnepengene, vil jeg sige, at det alt sammen er ting, som SF har sagt tidligere, og alt sammen er ting, som vi faktisk får gennemført nu. Det brugte jeg sådan set også en del tid på at sige i min ordførertale – nu fandt jeg den lige frem igen, for det kunne jo være, jeg havde sprunget noget over, men det har jeg så heldigvis ikke.

Jeg tror måske ikke, der er så mange borgerlige partier, der umiddelbart ville have bakket op om det. Men nu har vi jo lavet en bred aftale, og jeg vil sådan set også gerne kvittere Venstre og Konservative for, at de også bakker op om, at vi nu får indført en bankskat og en aktionærskat. Det er noget, som jeg da er glad for at vi nu har så bred en politisk opbakning til i Folketinget.

Kl. 16:58

Formanden :
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:58

Karina Adsbøl (DF):

Det er faktisk lidt interessant at se regeringspartiernes ordførere på talerstolen, for det er jo lige før, at de hopper af glæde, klapper og smiler – hele deres kropssprog viser virkelig, at det er sådan en god aftale, de her har indgået. Det kan man jo også se ude i deres bagland. Det er helt vildt, som det er.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om ordføreren har læst Ældre Sagens høringssvar. Hvordan forholder ordføreren sig til den gruppe folkepensionister, der fuldt ud vil blive ramt af det her, fordi de ikke kan modtage den regulering, som andre kan, og derfor ligesom falder ned imellem to stole? Jeg ved ikke, om ordføreren har læst det.

Der står jo godt nok også, at man vil lytte til alle høringssvar og sådan nogle ting, men det virker ikke, som om det ligesom er kommet helt ind på øverste etage, kan man sige uden at lyde alt for kritisk. Men hvordan forholder ordføreren sig til Ældre Sagens høringssvar?

Kl. 16:59

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 16:59

Jonas Dahl (SF):

Det var et sjældent set ukonkret spørgsmål om et høringssvar. Vi behandler seks lovforslag, men af det, som jeg umiddelbart kan udlede af det, spørgeren spørger til, så drejer det sig egentlig om lovforslag nr. L 200. Hvis det er det lovforslag, er det sådan set ikke et lovforslag, som vi behandler nu. Det står også oppe på tavlen, hvis man nu kiggede efter.

Men i forhold til diskussionen med Ældre Sagen har der faktisk været opbakning til netop den del om ældrechecken. Det er jo så også noget af det, der skal behandles senere, og jeg er da helt sikker på, at man der kan få en fin diskussion.

Jeg synes sådan set helt grundlæggende, at det er vigtigt, at vi rent faktisk tager hånd om de allerfattigste pensionister. Det er jo faktisk det, vi gør med det her. Der sker det – det er måske også det, der er en del af skuffelsen, og jeg ved ikke, om det er derfor, fru Pia Kjærsgaard valgte at trække sig som formand, eller om det skyldtes andre frustrationer; det kan vi måske diskutere senere – at der rent faktisk nu kommer et yderligere løft af ældrechecken. Det glæder mig sådan set. Jeg er da glad for, at vi rent faktisk nu tager hånd om de allerfattigste pensionister. Det er jeg faktisk stolt af. Så vidt jeg har set svaret fra Ældre Sagen, er det faktisk også noget af det, de har kvitteret for.

Kl. 17:00

Formanden :
Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:00

Nikolaj Villumsen (EL):

Tusind tak. Nu havde vi jo før den radikale ordfører på, og jeg blev så klog, så jeg kunne forstå, at det er forkert, at ordføreren har sagt, at regeringens arbejdsudbudspolitik vil trykke lønnen. Den vil ganske rigtigt trykke lønnen, men man skal kalde det stabil lønudvikling.

Derfor vil jeg gerne høre SF's ordfører, om SF er enig i, at det er regeringens politik, at almindelige hårdtarbejdende danskere skal have færre lønkroner i posen, fordi man med skattereformen vælger at øge arbejdsudbuddet ved at presse og forringe forholdene for de arbejdsløse. Er det virkelig SF's vision for fremtidens Danmark?

Kl. 17:01

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:01

Jonas Dahl (SF):

Jeg forstod den radikale ordfører sådan, at hr. Nikolaj Villumsen og den radikale ordfører havde en diskussion om ordvalget. Jeg nævner det, selv om jeg ikke skal gøre mig til mellemmand i den sag. Jeg hørte sådan set også den radikale ordfører sige, ligesom jeg har hørt den radikale gruppeformand sige, at det ikke er radikal politik at lave decideret løntrykkeri, og at det heller ikke er SF's politik at lave løntrykkeri.

Det, der sådan set er SF's politik og, som jeg har forstået det, og så den radikale og hele regeringens politik, er, at vi med den her skattereform skaber arbejdspladser. Vi letter sådan set skatten på arbejde. Det betyder rent faktisk noget for håndværkeren og social- og sundhedsassistenten. Hvis man ligger på grænsen for, om det overhovedet kan betale sig at tage et arbejde, kan man rent faktisk få mere ud af det. Den enlige forsørger får faktisk et klækkeligt økonomisk incitament.

Det synes jeg faktisk er et vigtigt skridt, men det er klart, at udfordringen er at skabe arbejdspladser. Det er baggrunden, for at vi har lavet en kickstart, et investeringsvindue, mange af delene sammen med Enhedslisten. Det er baggrunden for, at vi har lavet en aftale om grøn energi. Jeg synes faktisk, der er en masse tiltag, der går i retning af at skabe arbejdspladser. Jeg tror faktisk, at det, vi har brug for, er at skabe arbejdspladser. Jeg fornemmer sådan set også, at hr. Nikolaj Villumsen er enig med SF og i øvrigt også resten af regeringen i det.

Kl. 17:02

Formanden :

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 17:02

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er meget enig i, at det er helt afgørende at skabe arbejdspladser. Vi har mange, mange arbejdsløse i Danmark. Det er også derfor, det undrer mig sådan, at regeringen vælger at lave en skattereform, der øger arbejdsudbuddet, altså at gøre køen af folk, der søger et arbejde, længere.

Kunne SF's ordfører ikke forklare mig, hvordan det skal skabe job, hvis ikke det skal ske, ved at de arbejdsløse fremover kommer til at miste penge og derfor bliver mere desperate og vil tilbyde deres arbejdskraft til en lavere løn, så lønnen dermed går ned i Danmark? Hvordan skal der ellers skabes arbejdspladser med den reform, som regeringen vedtager sammen med Venstre og Konservative?

Kl. 17:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:03

Jonas Dahl (SF):

Det her handler jo om at skabe produktivitet, det drejer sig om at skabe vækst i Danmark, det drejer sig om at øge eksporten, det drejer sig om at øge købekraften. Det gør man jo bl.a. med de initiativer, der ligger i skattereformen. Så jeg synes sådan set, at hr. Nikolaj Villumsen er lidt galt på den. Det, der faktisk ligger i det her, er jo, at der på længere sigt kommer 16.000 nye job med den her skattereform. Hr. Nikolaj Villumsen indledte jo med at sige, at vi sådan er enige om, at der skal skabes arbejdspladser. Det, man gerne vil, når man er arbejdsløs – det kender jeg også udmærket fra min egen kone – er at få arbejde. Det er da det, man gerne vil, når man er arbejdsløs. Det, der er behov for, er netop, at vi får skabt nogle arbejdspladser. Der er vi jo fuldstændig enige. Så derfor tror jeg, udfordringen i de kommende uger, måneder og år netop bliver at få lavet nogle initiativer, som faktisk sikrer arbejdspladser. Det gjorde vi med energiaftalen, det gør vi med skattereformen, det gjorde vi med sidste års finanslov. Det er det, der skal til for lige nu at holde hånden under arbejdsmarkedet. Forhåbentlig mindsker det også arbejdsløsheds-køen ganske markant i årene fremover. Det er det, vi har brug for, og det er det, de arbejdsløse gerne vil.

Kl. 17:04

Formanden :

Fru Stine Brix for en kort bemærkning.

Kl. 17:04

Stine Brix (EL):

Hvis vi nu forestiller os, at vi skruer tiden 10 år frem, altså til 2022, hvor den her reform vil være fuldt indfaset, kunne det sagtens være, at en, der i dag har et arbejde, f.eks. på en industriarbejdsplads, i 2022 mister sit arbejde. Det kan være, at fabrikken lukker, eller at der er andre former for nedskæringer, som gør, at vedkommende mister sit arbejde. Den person vil så få nogle dagpenge, som er 13.000 kr. mindre værd om året end det, der ellers ligger i dag.

Hvorfor er det interessant? Det er det, fordi vi samtidig ser en lønudvikling, som vil gå opad. Faldet i indtægten for den person, der mister sit arbejde 2022, vil blive større, end faldet er i dag. Dagpengedækningen vil blive mindre, i forhold til hvad den er i dag. 3F's arkasse har regnet det ud. I dag er dagpengedækningen 64 pct. for en ufaglært, i 2022 vil den være 59,7 pct.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre SF's ordfører: Hvad betyder det for vores arbejdsmarked, som tidligere er blevet rost for at være fleksibelt, samtidig med at vi har en tryghed? Hvad betyder det for trygheden for de hårdtarbejdende danskere, som i dag har et arbejde, at dagpengedækningen falder?

Kl. 17:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:05

Jonas Dahl (SF):

Konkret betyder det, at man kun vil have 2 års dagpenge, for den tidligere regering halverede perioden sammen med Dansk Folkeparti. Konkret vil man have 48.000 kr. mere end i dag. I det øjeblik, man bliver arbejdsløs, vil man have 48.000 kr. mere på bundlinjen om året, i forhold til det man har i dag. Man vil også kunne købe præcis de samme varer som i dag, som man har brug for til at forsørge sin familie, endda lidt mere end i dag. Så købekraften vil sådan set blive bevaret.

Jeg tror, at det helt afgørende for en person, der bliver arbejdsløs, er at bevare nogenlunde den livsstil, vedkommende har, at man rent faktisk kan købe den mad og det brød, man kunne inden man blev arbejdsløs. Jeg synes, at det er det, der er det afgørende.

Jeg tror sådan set, at man vil være mest interesseret i at få et nyt arbejde, og der håber jeg at den her skattereform sammen med en lang række andre initiativer kan være med til at skabe nogle nye arbejdspladser, så man får en kort ledighedsperiode og kan komme ind på en ny arbejdsplads. Så kan man yde sit bidrag, for det vil man som arbejdsløs, og samfundet vil have brug for det, for alt peger i øvrigt på, at vi vil have behov for alle hænder, når vi ser 10 år frem i tiden. Så jeg tror og håber på, at vi i den grad har brug for arbejdskraft til den tid. Det betyder også, at arbejdsløsheden er så lav, at der vil være brug for en et andet sted, hvis virksomheden lukker.

Kl. 17:07

Formanden :

Fru Stine Brix.

Kl. 17:07

Stine Brix (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at der er behov for at skabe arbejdspladser. Jeg håber, at regeringen bliver langt mere ambitiøs end det, vi hidtil har set. Altså, forholdet mellem, hvor mange arbejdspladser der skabes og antallet af arbejdsløse, er i den grad stigende, synes jeg.

Ordføreren sagde noget interessant, som vi er meget enige om: Det er vigtigt for de arbejdsløse i en eller anden forstand at kunne opretholde det liv, de har. Det er netop det, der svækkes, når dagpengedækningen mindskes så markant. Når man har en højere løn, end

man har i dag, og den løn accelererer i forhold til udviklingen af dagpengene, bliver det vanskeligt at opretholde det liv, man har i dag. Lad os sige, man har købt et hus, men man kan ikke længere betale afdragene på det, fordi faldet bliver så drastisk, når man mister sit arbejde. Det er der, hvor regeringen virkelig gambler med noget, der er enormt vigtigt, og som vi roses og beundres for i hele verden, nemlig trygheden ved vores arbejdsmarked, som gør, at der er en fleksibilitet.

Jeg tror nemlig ikke, vi vil se, at folk ikke bliver arbejdsløse i fremtiden. Det vil vi også se i 2022, men hvis vi har et sikkerhedsnet, der griber dem, så de hurtigt kan komme videre, så sker der måske ikke den store sociale katastrofe ved det. Så hvorfor er det, at regeringen gambler med flexicuritymodellen på den måde, man gør nu, hvor man i den grad udhuler dagpengene?

Kl. 17:08

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:08

Jonas Dahl (SF):

Vi er enige om, at det her i allerhøjeste grad drejer sig om rent faktisk at fastholde jobskabelsen og hele tiden at skabe arbejdspladser. Men det, jeg mente med det, jeg sagde, var, at det, man kan købe i dag for sine dagpenge, vil man også i 2023 kunne købe, faktisk lidt mere. Det vil sige, at man i 2023 har mulighed for fuldstændig at fastholde den købekraft, man har i dag. Man vil have mulighed for at købe de samme varer, ting og sager. Det er sådan set det, der er det interessante. Så på den måde kan man faktisk sige, at man fastholder den del af det.

Det lidt mærkværdige er, at vi i de senere år har haft en lidt mærkværdig lønudvikling, fordi den har svinget så meget. Det gør så nu, at overførselsindkomsterne i de her år stiger mere end lønnen. Der er historiske årsager til det, det kan vi senere tage en diskussion om. Jeg tror sådan set, at det centrale – ligegyldigt hvordan vi vender og drejer det, og ligegyldigt hvor høj eller lav dagpengesatsen er – er at skabe nogle arbejdspladser og sikre, at de, der er røget ud i ledighed, rent faktisk kan få et job igen. Der giver skattereformen faktisk et vigtigt bidrag.

Kl. 17:10

Formanden :
Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne gøre det lidt mere lavpraktisk og spørge hr. Jonas Dahl, om han ikke kan forklare, hvorfor det er, at der kommer flere i arbejde, når man regulerer overførselsindkomsterne med en lille smule mindre.

Kl. 17:10

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:10

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror i høj grad, at det har noget at gøre med det, som vi også lægger op til med skattereformen, nemlig at vi rent faktisk giver et incitament til, at man som enlig forsørger får f.eks. et øget beskæftigelsesfradrag. Det betyder rent faktisk, at det økonomiske incitament bliver større. Jeg synes også, det er vigtigt, og det er måske det, hr. Joachim B. Olsen og jeg er uenige om, at have et sikkerhedsnet, som rent faktisk griber dem, der falder ud af jobmarkedet af den ene eller

den anden grund. Det ser vi altså lidt forskelligt på i Liberal Alliance og SF.

Kl. 17:11

Formanden :
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:11

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, men det var sådan set ikke for at gå ind i en større ideologisk diskussion, jeg spurgte. Jeg ønsker bare få et svar på, hvorfor det er, når man får mindre i overførselsindkomst, at der kommer flere i arbejde, hvilket regeringen jo i sit lovforslag skriver at der gør.

Kl. 17:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:11

Jonas Dahl (SF):

Der er to elementer i det. Der er en isoleret del, der ligger på overførselsindkomsterne. Så er der den del, der i sidste ende drejer sig om, at der er nogle, der kommer til arbejde mere, og at vi får brug for flere hænder i årene fremover. Den demografiske udvikling viser med al tydelighed, at vi får brug for flere hænder i de kommende år. Det er jo sådan set også derfor, at vi bliver nødt til at øge arbejdsudbuddet, at vi bliver nødt til at få unge hurtigere igennem uddannelsen, og at vi bliver nødt til at have folk til at arbejde i flere år. Det er sådan set en del af det og et element i hele den politik, som regeringen har lagt frem både i forhold til at komme hurtigere igennem en uddannelse, i forhold til at højne uddannelsesniveaet og i forhold til at sænke skatten på arbejde, og det jo det, der er det helt afgørende, og det er det, vi gør med den her skattereform.

Kl. 17:12

Formanden :

Så er der ikke flere korte bemærkninger til SF's ordfører, og vi siger tak til ordføreren. (*Jonas Dahl (SF): Lampen er gået ud.*) Er lampen for taletid gået ud? Nå, jeg prøver at holde øje med tiden.

Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten. (*Frank Aaen (EL):* Så har jeg ubegrænset taletid, kan jeg forstå.) Nej. (*Munterhed*).

Kl. 17:12

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo ikke helt uden grund, at Venstre og Konservative er glade for den skattereform, vi behandler i dag, for den ligger jo i logisk forlængelse af de skattereformer, der er gennemført de sidste 10 år sammen med Dansk Folkeparti: skattelettelse til de rigeste, ingen eller meget små skattelettelse til dem, der ikke tjener så meget, og de, der er arbejdsløse eller på efterløn eller andet, er konsekvent blevet snydt for skattelettelse. Det er sådan set den linje, der også er i det, vi behandler i dag – de seks lovforslag, vi behandler i dag, plus det, der kommer bagefter – at det er så hammer asocialt. Det jo også derfor, der er ganske mange, der er blevet vrede på regeringen, for man troede vel nok, at når vi fik en ny regering, ville der også komme en ny fordelingspolitik her i samfundet. Men den fordelingspolitik, der behandles i dag, og som altså er aftalt med Venstre og Konservative, er lige så skæv som den, vi har set før.

Det er jo også meget sigende – og måske også lidt sigende for den måde, som Enhedslisten har en rolle at spille i dansk politik på, og vi ville gerne have haft en større rolle at spille end den, regeringen endte med at tildele os – at det, der fik Venstre til lige pludselig at rejse hjem fra Rio og stå op af hængeskøjlen, jo var, at man fik en

mail om, at der nu var ved at blive lavet en aftale med Enhedslisten. Og så kan jeg selvfølgelig godt forstå, at Venstre og Konservative straks kommer på banen og siger, at det er vigtigere end noget andet, næsten, i det her samfund at sørge for, at Enhedslisten ikke får indflydelse.

Det svarer lidt til dengang i 2001, hvor vi fik regeringsskiftet og det første, Venstre og Konservative gjorde, var at gå ind i regeringscomputerne og lave en søg Enhedslisten, trykke på delete, og så fjernede de alle de udmærkede reformer, Enhedslisten havde været med til at lave om f.eks. vedvarende energi og om, hvordan man hjælper folk, der er blevet arbejdsløse, kommet op i årene osv. En lang række reformer blev bare fjernet på et sekund. Nu har man bare været lidt hurtigere, for her skyndte man sig at lave en søg Enhedslisten og delete, før aftalen var endeligt indgået. Det er ikke forunderligt, at Venstre og Konservative gjorde det.

Det er ikke forunderligt, at hr. Lars Løkke Rasmussen fra Rio ligesom sagde: Det med Enhedslisten må vi forhindre. Det, der er det forunderlige, og det, som vi har spurgt til nogle gange i løbet af dagen, er, hvorfor regeringen valgte Venstre og Konservative frem for Enhedslisten. Altså, vi har jo spurgt til det. Hvorfor var det vigtigt at lave det med Venstre og Konservative og ikke med Enhedslisten? Alle de ting, som vi i dag har hørt fra regeringens ordførere om, hvad der er godt i det, man nu gennemfører, er jo alle sammen ting, der var med i den aftale med Enhedslisten, der lå på bordet.

Der er nogle, der har spurgt: Var der en aftale? Nej, der var ikke noget, vi havde skrevet under. Det er jo i øvrigt ikke sådan, at man skriver aftaler under; man laver en aftale. Og det, vi havde lavet sammen med regeringen, var en aftale, der var så langt henne i processen, at vores pressefolk diskuterede, hvordan det skulle præsenteres. Der var uden nogen tvivl noget, der kunne være blevet til en aftale, som også kunne være blevet til lov i dag. Men af en eller anden underlig grund syntes man, det var bedre at lave en aftale med Venstre og Konservative.

Alt det, der lå om at lave forbedringer for de fattigste førtidspensionister, det med at give ekstra skattefradrag til enlige, der kommer i arbejde, det med, at de fattigste folkepensionister skulle have nogle forbedringer, alt det, der er blevet sagt er godt i den aftale, der ligger – og der er nogle enkelte ting heri, der er gode, det vil vi ikke udelukke – var jo med i den aftale, som vi havde lavet skitsen til med regeringen.

Den største forskel på det, der behandles i dag, og det, som vi var med til at aftale eller ville have aftalt, var, at de arbejdsløse ikke skulle betale, at efterlønerne ikke skulle betale, at de fattigste førtidspensionister ikke skulle betale, at de 100.000 folkepensionister, der rammes, ikke skulle betale og slet ikke skulle betale for ekstra store skattelettelser til de rigeste. Forbedringerne var der, og nogle af forbedringerne var lidt mindre end dem, det er blevet til i dag, hvis man snakker om f.eks. skattelettelser til SOSU-assistenten og andre, men der var forbedringer for alle dem, som man i dag siger skulle have forbedringer. De blev vel at mærke jo i virkeligheden ikke typisk betalt – og det skal vi lige huske – af de samme personer, når de blev arbejdsløse. Altså nogle af dem, der i dag får en skattelettelse, skal jo så samtidig se, at de får forringet dagpengesatsen, når de bliver arbejdsløse.

Kl. 17:17

Det er derfor, jeg har spurgt om det flere gange, og nu vil jeg håbe, at skatteministeren kan svare, når han kommer på talerstolen, eller at nogle af de ordførere fra S, SF og Radikale, der ikke mener, at de har forklaret sig godt nok, kan tage en anden runde i debatten og fortælle, hvad det var, der var bedre ved at lave aftalen med V og K end det, der lå på bordet sammen med Enhedslisten. Altså, vi har jo ikke kunnet få noget svar. Vi har kun kunnet få svar på de ting, som er gode i det, der ligger nu. Ja, men de var også med på bordet i aftalen sammen med Enhedslisten. Men vi har ikke kunnet få noget svar

på, hvad man fik af ekstra godt sammen med Venstre og Konservative. Hvorfor var det bedre at lave en aftale med Venstre og Konservative end at lave den med Enhedslisten?

Jeg synes faktisk, at regeringen har et ansvar for at fortælle os, hvad det var, der gjorde, at man valgte det, og hvorfor man siger, at man fik mest igennem af regeringens egen politik sammen med Venstre og Konservative. O.k., det må regeringen jo vurdere er tilfældet, men så må de også kunne fortælle, hvad det var, de mere fik igennem sammen med Venstre og Konservative. Og hvis ikke man kan forklare det heroppefra, har man jo en dårlig sag – det synes jeg så man har i forvejen. Men af hensyn til den demokratiske debat i landet bør man kunne forklare, hvorfor det var, man valgte V og K.

Muligvis er det Radikale Venstre, som kan hjælpe os lidt, for Radikale Venstre har dog trods alt været ærlige i debatten om alt det her med arbejdsmarkedspolitikken, afkortningen af dagpengeperioden og det, der jo i virkeligheden også ligger her, nemlig at når man bliver arbejdsløs, bliver man ikke bare straffet ved, at man ikke får løn, men så får man også en dårligere dagpengesats, og man mister også et skattefradrag, nemlig beskæftigelsesfradraget. Der har man jo været ærlig og sagt, at det er, fordi det skal presse lønningerne. Men så synes jeg, det er en god idé, at ordføreren går op og bekræfter, at det, der er kernen i Radikale Venstres politik, er, at man gør det dårligere for de arbejdsløse: en dårligere dagpengesats, en kortere dagpengeperiode, de mister et skattefradrag, som man får i dag, hvis man er i arbejde. Og alle disse ting har en fælles linje, nemlig at presse de arbejdsløse og på den måde presse lønningerne.

Hvis det er det, Radikale Venstre og regeringen mener med, at de er kommet igennem med mere ved at lave en aftale med Venstre og Konservative, end de kunne være kommet igennem med sammen med Enhedslisten, vil jeg sige, at det jo er korrekt, at vi ikke lavede et grundlag for en aftale, der gjorde dagpengesatsen dårligere, for det er imod vores opfattelse. Og det er også den ideologisk klareste forskel på det, der ligger i dag, og det, som Enhedslisten var med til at ville lave, nemlig at vi ikke synes, at man skal have dårligere dagpengevilkår.

Men jeg vil spørge hr. Farooq, om vi ikke kan få bekræftet heroppefra igen, at der er en ganske klar linje i Radikale Venstres økonomiske politik i forhold til at afkorte dagpengeperioden, i forhold til at formindske dagpengenes værdi, og i forhold til at man skal miste et skattefradrag, når man bliver arbejdsløs, altså, at der er en klar holdningsmæssig linje i det, som går ud på at presse lønningerne, og at det er det, der er Radikale Venstres politik.

Så vil jeg bare bede om at få et svar, også fra regeringen, på det med at skaffe folk i arbejde, for alle har jo sagt, at det er vigtigere, at folk får et arbejde, end at de får dagpenge, at det er vigtigere, at folk får et arbejde, end at de får en højere dagpengesats. Det er en god idé at sørge for, at folk kommer i arbejde; det er helt o.k., det er vi er med på. Men hvad er det så af det, vi diskuterer i dag, der får folk i arbejde? Der er det her med et investeringsvindue, men det er vi jo enige i; det var Enhedslisten med til at vedtage. Hvad er det så i øvrigt i det, der ligger i dag, der skal skaffe folk i arbejde? Det synes jeg også vi bør have et svar på, når man synes, det er så helt berettiget og vigtigt at få folk i arbejde. Altså, jeg vil bede hr. Farooq om at komme op og fortælle, hvorfor det giver flere arbejdspladser at forringe dagpengene. Kan vi ikke få det at vide, så vi kan få lidt debat? Hvad er begrundelsen for, at det at gøre forholdene ringere for de arbejdsløse skulle give flere i beskæftigelse?

Kl. 17:22

Jeg skal ikke sige så meget mere. Vi stemmer i alt væsentligt imod de forslag, der ligger her i dag, fordi vi er imod den skattereform, som regeringen har aftalt med Venstre og Konservative. Vi er sådan set ikke spor i tvivl om, at S og SF helst havde lavet aftalen med Enhedslisten, og det er jo også derfor, vi kom så langt, som vi gjorde, i forhandlingerne. Men – og det er særlig til Radikale Venstre, men i

virkeligheden også til de øvrige regeringspartier – hvad var det, regeringen mente med, at den fik mest af sin egen politik igennem ved at lave aftalen med Venstre og Konservative i stedet for lave den med Enhedslisten?

Kl. 17:23

Formanden :

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren om det her. For jeg synes faktisk, at ordføreren har brugt hele sin taletid på at stille spørgsmål til De Radikale, og det var måske nemmere at gøre det, når De Radikale var på talerstolen, frem for at gøre det omvendt.

Jeg synes jo måske, at ordføreren manglede noget af den helt vigtige substans i det her, og det er sådan set Enhedslistens egen rolle. For Enhedslisten har jo fået en ny rolle efter det valg, vi havde for et års tid siden, og det er, at man har et flertal sammen med en regering. Og i alle de forhandlinger, der har været om skattereformen frem til den 22. juni, hvor der blev indgået det her forlig, som Enhedslisten ikke var med i, var Enhedslisten jo med ved bordet hele vejen igennem. Det lå sådan i kortene, at der skulle være en aftale. Den var på trapperne, og alle medier snurrede derudad, både dem, der var elektroniske, og dem, der ikke var det. De sagde, at nu er der noget på trapperne. Så er problemet jo sådan set, at man i Enhedslistens folketingsgruppe ikke selv kan finde ud af at indgå et forlig og stå ved det. Nej, man skal indkalde sin hovedbestyrelse i weekenden, og så skal man have 25 mennesker, som sidder i et valgt organ under Enhedslistens eget parti, til at bestemme, om partiet skal sige ja eller nej til den foreliggende aftale. Så hånden på hjertet, vil jeg sige til hr. Frank Aaen: Ville det ikke være bedre for Enhedslisten, hvis man søger indflydelse, at man gjorde det sådan, at folketingsgruppen var i stand til både at forhandle og indgå en aftale frem for at skulle trække det hele i langdrag?

Kl. 17:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:25

Frank Aaen (EL):

Jeg takker for omsorgen for Enhedslistens ve og vel og vores mulighed for at få politisk indflydelse. Jeg kan bare berolige med, at det, der lå på bordet, var godkendt i vores folketingsgruppe, og vi havde indkaldt hovedbestyrelsen for at vedtage det. Der er heller ikke nogen tvivl om, at man ville have vedtaget det.

Det kan godt være, at man i Dansk Folkeparti og andre topstyrede partier synes, at det er besværligt med demokrati. Det vil jeg ikke udelukke. Vi har det sådan, at vi synes, det er rigtig godt at have et meget levende demokrati. Det har vi i Enhedslisten, og vi sørger for, at de ting, vi vedtager og indgår aftale om, bliver behørigt godkendt i vores bagland.

Kl. 17:26

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:26

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Men det er jo en sjov form for omdefinering af, hvad topstyring er. Topstyring i Enhedslisten er jo den, at en ikkefolkevalgt hovedbestyrelse på 25 fuldstændig ukendte mennesker kan gå ind og trom-

le de folkevalgte mandater i Folketinget for Enhedslisten ned. Er det ikke topstyring? Er det ikke udemokratisk? Det synes vi i Dansk Folkeparti at det er. Vi synes sådan set, at når folk giver os mandat til at komme ind i Folketinget og være et politisk parti med et eller andet antal mandater, så må det da også være dem, der er valgt til Folketinget, som skal forhandle og forsvare og indgå i de forlig eller også forkaste de forhandlinger, man er med i.

Enhedslisten har jo gjort sig selv til taberne i den her sag ved at have sådan en forkvaklet organisation, hvor man ikke har styr på det, andet end at man skal til at ringe rundt og skrive rundt til 25 vildtfremmede mennesker. Vi andre kender dem jo ikke. Vi har set et billede af dem en gang om året, når der er årsmøde og de vælges. Vi kender ikke de mennesker. Alligevel skal de sidde og have majoriteten, hvad angår det, der skal foregå herinde på Christiansborg. Jeg synes da, at Enhedslisten burde have noget selvransagelse og sige: Den måde kan man jo ikke være et parlamentarisk grundlag for en regering på. Der er det altså nødvendigt, at man tør tage ansvar og stemme ja eller nej og ikke skal trække det i langdrag.

Kl. 17:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:27

Frank Aaen (EL):

Man kan bare kigge ind på vores hjemmeside, og så kan man da se, hvem der sidder i vores hovedbestyrelse. Det er ikke noget problem. Jeg kan sende et link, hvis der skulle være besvær med at finde hjemmesiden. Jeg kan jo forstå, at Dansk Folkeparti har en anden holdning, end vi andre har. Der er det den afgående formand, der udpeger den nye formand. O.k., det er en måde at gøre det på. Vi har altså den opfattelse hos os, at det er vores organisation, det vil sige vores årsmøde og den ledelse, som årsmødet vælger, der lægger den politiske linje i Enhedslisten. Og hvis der skulle være bare den mindste antydning af, at det var, fordi vi har en demokratisk proces, at der ikke blev en aftale med Enhedslisten, så må jeg bare sige, at det intet har på sig. Vi havde en demokratisk proces, og vi var klar til at indgå den aftale, som var lavet med regeringen, indtil regeringen fandt ud af, at den hellere ville lave politik sammen med Venstre og Konservative.

Kl. 17:28

Formanden :

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:28

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes nu egentlig, at det havde været passende, hvis den radikale ordfører var blevet og havde svaret på de spørgsmål, som hr. Frank Aaen stillede ham. Men så skal jeg prøve at gå lidt videre og stille et spørgsmål, som han måske kunne have stillet ordføreren. Vi ved – og det er sådan set empirisk bevist, også i Danmark – at et øget arbejdsudbud fører til øget beskæftigelse, bl.a. som hr. Frank Aaen også har været inde på, fordi der er et vist løntryk. Det er rigtigt, at det ikke sikkert, at det er et lønfald, men det holder lønningerne i ro. Det bevirker, at vores konkurrenceevne bliver bedre, og at der kommer nogle i beskæftigelse, altså, der kommer flere i beskæftigelse – det er da egentlig meget solidarisk. Det er jo egentlig den måde, som markedet er solidarisk på, altså ved at man forbedrer konkurrenceevnen. Og så er der nogle, der kommer ind og får en højere levestandard og kan klare sig selv. Hvad er det egentlig, man har så meget imod det? Er det ikke en værre skæbne at blive i langtidsarbejdsløshed med de sociale problemer, der uundgåeligt følger med at være i langtidsarbejdsløshed?

Kl. 17:29

Kl. 17:32

Formanden :
Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Jo, men er det nu bevist, at jo flere, der søger arbejde, jo flere arbejdspladser er der? Det vil jeg da gerne have et svar på. Altså, hvorfor er der så ikke flere i arbejde i Spanien og i Grækenland? Det er jo præcis sådan, at lande med lav arbejdsløshed sådan set er de rigeste, og lande med den højeste arbejdsløshed sådan set er de fattigste. Så det er sådan set det modsatte af det, hr. Joachim B. Olsen antyder.

Kl. 17:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Joachim B. Olsen.

Kl. 17:30

Joachim B. Olsen (LA):

Det skyldes jo, at ordføreren blander nogle forskellige ting sammen. Altså, der er mange ting, der påvirker arbejdsløshed, f.eks. kan der komme økonomiske kriser osv., men det helt fundamentale er, at når du har et større arbejdsudbud, når der er mere konkurrence om arbejdet, har det en påvirkning på lønningerne – det er også derfor, at lande kommer ud af kriser på et tidspunkt. Men det, det bevirker, er, at der er nogle folk, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Hvorfor er det ikke godt? Er det ikke en værre skæbne at være uden arbejde igennem mange år, end det er ikke at få chancen for at komme ind på arbejdsmarkedet? Og det er empirisk bevist, der er masser af undersøgelser. Man kan finde en inde på SKATs hjemmeside – nu kan jeg ikke lige huske, hvad den hedder, men den ligger inde på SKATs hjemmeside – som empirisk beviser, at øget arbejdsudbud også i Danmark har ført til højere beskæftigelse.

Kl. 17:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:31

Frank Aaen (EL):

Jeg er ikke spor i tvivl om, at man kan finde indtil flere doktordisputater, der viser, at jo flere, der søger arbejde, jo flere arbejdspladser kommer der. Jeg har bare aldrig nogen sinde set andet end teoretiske overvejelser om, hvorfor det er sådan – jeg har aldrig nogen sinde set det i praksis. Lad mig bare sige igen, at hvis det er sådan, at øget arbejdsudbud skulle føre til mere beskæftigelse, fordi det presser lønningerne, hvorfor er det så ikke sådan, at de lande, der har den laveste løn, har den højeste beskæftigelse? Hvordan kan det være, at et land som Danmark, der har høj løn, har den højeste beskæftigelse? Altså, kommer der aldrig nogen sinde sådan lidt en overvejelse ind over om, hvorfor dem, der har meget velfærd, et relativt højt skatte-tryk og relativt høje lønninger, hører til blandt verdens rigeste lande, mens dem, der ikke har noget velfærd, dem, der stort set ikke betaler skat, og som har meget lave lønninger, er blandt de fattigste i verden? Det kunne man måske lige strejfe bare et sekund og overveje, f.eks. hos Liberal Alliance, at det hænger sådan sammen og ikke på den måde, som vi lige har hørt.

Kl. 17:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren. Så er det netop ordføreren for Liberal Alliance, hr. Ole Birk Olesen.

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Dette er en dag, hvor man som liberal, dvs. som en person, der værdsætter frihed og velstand i Danmark, må rose, men desværre også skose flertallet i dette Folketing.

Flertallet skal roses for dets erkendelse af, at beskatningen af danskernes arbejdsindsats er for høj, og for indrømmelsen af, at det ikke er rimeligt, at folk med almindelige lønninger betaler rundt regnet 66 pct. af den sidst tjente krone i indkomstskat, moms og afgifter, og således arbejder fra mandag morgen til torsdag middag for det offentlige, mens de først fra torsdag middag og indtil fyraften fredag kan få lov til at arbejde for dem selv og deres kære. Det er ikke rimeligt, og det forstår man på skatteministerens tale om at tilgodese det arbejdende Danmark, der smører leverpostejmadpakker, og på, at alle tre regeringspartier i dag er enige om det.

Flertallet skal også have et klap på skulderen, fordi det medgiver, at Danmark bliver et fattigere land, end Danmark kunne have været, på grund af al den skat, danskerne betaler. Ja, siger flertallet i dag, der er dynamiske effekter af lavere skat. Det benægtede to af de partier, der er med i dette skatteforlig, for mindre end et år siden, nemlig dengang, hvor man ikke sad omgivet af embedsmænd i ministerierne, og hvor man ikke var forpligtet på at få statens finanser til at stemme. Her taler jeg naturligvis om Socialdemokraterne og SF.

Jeg tror ikke, at jeg har fingre nok på to hænder til at tælle alle de paneldebatter i valgkampen, jeg har deltaget i sammen med fremtrædende repræsentanter for de to såkaldte arbejderpartier, hvor de har hævdet, at folk i arbejde ikke ville arbejde mere med lavere skat, men nok snarere ville arbejde mindre. Den påståede hængekjøeffekt fyldte meget i argumentationen fra Socialdemokraterne og SF, før medlemmer af de to partier fik ministerposter. Her er et eksempel fra pressen. Regeringens nuværende justitsminister, Morten Bødskov, udtalte som finansordfører for Socialdemokraterne disse ord:

»De dynamiske effekter (...) er der jo ikke. Folk prioriterer tid til familie, venner og netværk. Skattelettelserne er penge ud af vinduet, som kunne være blevet brugt meget bedre på øget velfærd.«

Det var altså dengang, han endnu ikke selv var minister.

Nu skal man jo som bekendt glæde sig mere over en omvendt synder end over 99 retfærdige, men det er altså svært at glæde sig over, at vi har en regering med to partier, hvis ledende personer er villige til at påstå hvad som helst i en politisk debat, uanset hvor utroværdigt det ifølge alle førende eksperter er, for så bare at indtage det modsatte standpunkt, når det af strategiske grunde passer bedre ind i deres eget kram.

Socialdemokraternes og SF's besinden sig på virkeligheden er ganske vist positiv, givet at alternativet ville være, at de fastholdt deres fantasier fra oppositionstiden og lod dem være pejlemærker for regeringens økonomiske politik. Men hold da op, hvor det dog også udstiller, hvilke slyngler man i de to partier var i den offentlige debat, mens man ikke havde regeringsmagten. Det er en viden, som jeg håber at alle vælgere og alle iagttagere af dansk politik vil benytte sig af, når Socialdemokraterne og SF ved et valg senest i 2015 er blevet smidt på regeringsporten og formentlig igen følger sig fristet af deres gamle, går den, så går den-metode.

Det var ros nok. Nu er det tid til at skose. Her står man så i flertallet bestående af Socialdemokraterne, Venstre, SF, De Konservative og De Radikale og ved, at den er gal med skatten i Danmark. Man ved også, hvorfor skatten er så høj, nemlig fordi Danmark har verdens mest forslugne offentlige sektor. Ingen andre lande har en offentlig sektor med så mange ansatte og så stort et pengeforbrug som Danmark. Ingen andre lande har så mange i den arbejdsdygtige alder, som ikke arbejder, men lever af en overførselsindkomst fra det offentlige. Det er derfor, skatten er så høj i Danmark. Det er derfor, Danmark har verdens højeste skattetryk.

Tager flertallet så konsekvensen af det ved at udvise lidt sparsommelighed med skatteydernes midler, så skatten kan lettes? Nej, tværtimod. Forligspartierne slår nemlig fast, at de ekstra penge, der kommer i statskassen, når danskerne kvitterer for den lavere beskatning af deres arbejdsindkomst ved at arbejde mere, skal medvirke til at betale for, at udgifterne til den offentlige sektor kan stige med 0,8 pct. årligt. Det står direkte i aftalen. Verdens største offentlige sektor skal altså være endnu større.

Kl. 17:37

Pengene til at lette skatten på arbejde finder man derfor i stort omfang ved at hæve andre skatter end indkomstskatterne. Man hæver afgifterne på biler og en masse forbrugsvarer, så danskerne med et uændret forbrug vil komme til at betale 2,5 mia. kr. mere i afgifter. Det gælder vægtafgift, grøn ejerafgift og afgifter på vand fra haven, glødelamper, elektriske sikringer, kaffe, te, cigaretter, røgfri tobak, vin, øl, alkoholsodavand, mættet fedt, chokolade, is og mineralvand.

Allerede i dag strømmer danskerne til indkøbsmekkaer syd for grænsen for at købe enorme mængder af f.eks. alkohol, slik, sodavand og smør. Det er bl.a. et resultat af, at regeringen forhøjede afgifterne med 5 mia. kr. i sin første finanslov for ikke meget mere end et halvt år siden. Nu drejes afgiftsskruen så en ekstra gang, og regeringen ved allerede, at det vil få grænsehandelen til at stige, så den forventer ikke at få alle de 2,5 mia. kr. i statskassen, den tyske stat skal jo også have sin del.

Man gør det dyrere at køre i dieselbil ved at forhøje udligningsafgiften på dieselbiler. Har man en bil, der kører 20 km på literen, så bliver udligningsafgiften forhøjet med 880 kr., så man fremover skal betale 2.580 kr. årligt. Afgiften pålægges bilejerne, helt uafhængigt af hvor meget de kører. Således betaler en bilejer, der kører 10.000 km årligt i sin dieselbil, nøjagtig de samme 880 kr. ekstra som naboen, der kører 100.000 km årligt. Ingen skal derfor leve under den vildfarelse, at det her handler om miljø. Det handler kun om at få penge i statskassen.

Firmabiler får også lige noget ekstraskat smidt efter sig. Det grønne miljøtillæg forhøjes med 50 pct., og man piller – vel at mærke med tilbagevirkende kraft – ved, hvor hurtigt beskatningsgrundlaget reduceres i takt med bilens alder. I første omgang vil de to ekstraskatter mange steder blive betalt af den medarbejder, som har fået bilen stillet til rådighed, men hurtigt vil de blive til en omkostning for virksomheden, når medarbejderne kræver kompensation for skatteforhøjelsen i deres løn. Danske virksomheders konkurrenceevne, som allerede i dag lider under alt for høje omkostninger i Danmark, vil dermed komme endnu mere under pres. Det vil derfor bidrage til, at velstandsudviklingen og jobskabelsen bliver mindre.

Den skatteforhøjelse, der har været mest kritik af, er den nye beskatning af den løn, som danskere, der arbejder mere end 6 måneder i udlandet, tjener. Kritikken er i den grad forståelig. Ligningslovens § 33 a gør det muligt for danskere at blive udstationeret i udlandet og her arbejde på lige vilkår med arbejdstagere i de pågældende lande. En dansk ingeniør kan f.eks. arbejde til en løn, der kan konkurrere med en koreansk ingeniørs løn, fordi han ikke skal betale mere i skat under sin udstationering i Sydkorea, end koreaneren skal. Skal ingeniøren betale fuld dansk skat, er det omvendt ikke attraktivt for ham at arbejde til koreansk løn. 6.000 danske lønmodtagere arbejder i udlandet under skatteregler fra § 33 a i ligningsloven. En stor del af dem vil nu blive trukket hjem, fordi regeringen og Venstre og Konservative vil afskaffe paragraffen.

Dermed vil der ikke alene være færre arbejdspladser til rådighed for danskere, danskere vil også kunne gå glip af inspiration og ny viden under udlandsophold, som ikke vil blive bragt tilbage til Danmark. Så kan de jo bare emigrere, hører vi fra skatteministerens parti, SF. Ja, det kan de, og nogle vil nok også gøre det, men er der virkelig nogen i dette Folketing, som tror, at det vil gavne Danmark?

Regeringen, Venstre og Konservative finder i alt 4 mia. kr. til deres skattereform ved at forhøje forskellige skatter. Målet med skattereformen er, som der står i aftalen mellem partierne, at skaffe delvis finansiering til, at det offentlige forbrug kan øges med 0,8 pct. om året frem mod 2020. Det svarer til et merforbrug i 2020 på ca. 30 mia. kr. Altså, man vil bruge 30 mia. kr. mere i den offentlige sektor i 2020, end man bruger i dag, og skattereformen skal være med til at finansiere det. De 30 mia. kr. svarer til cirka 60.000 flere offentligt ansatte. Det er tankevækkende, at hvis man blot kunne nøjes med at ansætte 52.000 flere i den offentlige sektor frem mod 2020, behøvede man ikke at hæve en eneste skat for at finansiere denne skattereform.

Kl. 17:43

Grunden til, at danskerne skal betale mere i skat for f.eks. vand, mælk, ost, biler, cigaretter, øl, vin, kaffe, te og glødelamper er, at regeringen, Venstre og Konservative vil skaffe penge til 60.000 flere offentligt ansatte i 2020 i stedet for til 52.000 flere. Grunden til, at ejere af dieselbiler og dem, der kører i firmabil, skal betale mere i skat, er, at regeringen, Venstre og Konservative vil skaffe penge til 60.000 flere offentligt ansatte i 2020 i stedet for 52.000 flere. Og grunden til, at det skal gøres umuligt for danskere at arbejde på lige fod med udlændinge, når danskerne udstationeres i udlandet, er, at regeringen, Venstre og Konservative vil skaffe penge til 60.000 flere ansatte i 2020 i stedet for 52.000 flere.

Vi har nu haft de fleste af forligspartiernes ordførere på talerstolen, men ingen af dem har endnu svaret på, hvorfor det er så vigtigt at få ansat 60.000 og ikke 52.000 ekstra i den offentlige sektor frem mod 2020. Det skal blive spændende at høre, om ministeren kan give et svar, når han om ikke så lang tid indtager pladsen her.

Så skal jeg til sidst anmode regeringen, om den ikke nok vil opdele to af de lovforslag, som er sendt ud, nemlig L 194 og L 199. L 194 indeholder den lavere skat via højere topskattegrænse og et større beskæftigelsesfradrag, men den indeholder også indkomstreguleringen af børnechecken. Vi er ikke tilhængere af yderligere regulering af børnechecken. Det kan vi derfor ikke stemme for. Men vi vil gerne stemme for, at man letter skatten på arbejde, og derfor synes jeg, det ville være en god ting, hvis regeringen ville dele det op.

Yderligere skal jeg anmode om, at man opdeler L 199. Det er simpelt hen en uskik, hvad man gør der. Der er lavet forlig om dele af L 199, som vi sådan set er forpligtet til at stemme for, nemlig omkring feltlåsning, som gør, at virksomheder i højere grad er bundet til deres skat. Det har vi jo indgået forlig om med regeringen, og derfor er vi forpligtet til at stemme for det, men regeringen har puljet det sammen med andre forslag, som ikke er indeholdt i det forlig, forslag, som vi måske, måske ikke – vi skal lige have set nærmere på det – vil stemme for. Men det er simpelt hen bare en parlamentarisk uskik. Det skal ikke være sådan, at når man indgår et forlig om noget, så er man også forpligtet til enten at bryde forliget eller at stemme for noget andet, som der slet ikke er indgået forlig om. Tak for ordet.

Kl. 17:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Før vi går til den sidste ordfører ... Nej, der var en kort bemærkning, og vi må have ordføreren tilbage på talerstolen. Hr. Christian Juhl fra Enhedslisten har meldt sig for en kort bemærkning, men før han får ordet, vil jeg blot oplyse, at der ikke bliver aftenpause. Det skyldes, at når vi kommer til det næste forslag, er der et nyt hold af ordførere, som forhåbentlig møder frem med velpolstrede maver.

Værsgo til hr. Christian Juhl.

Kl. 17:46

Christian Juhl (EL):

Jeg har i dag hørt Liberal Alliance tale om, at man skulle lade være med at ansætte 8.000 offentligt ansatte. Jeg er af den opfattelse, at det er et dumt forslag. Et stykke arbejde i den offentlige sektor er lige så godt et stykke arbejde som i den private sektor for den, som får sin løn. Den service, man yder i den offentlige sektor, er lige så meget værd som den service, man yder i den private sektor. Hvorfor i alverden skulle man så i en tid med stor arbejdsløshed fyre offentligt ansatte? Det viser sig – hvad angår beskæftigelsen – at effekten af en 1 mio. kr. eller 1 mia. kr. er fem gange større i den offentlige sektor, end den er ved at smide dem ud i skattelettelser i den private sektor. Jeg forstår simpelt hen ikke Liberal Alliances skattepolitik på det område.

Kl. 17:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:47

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen nu er der jo ikke tale om, at jeg her fra talerstolen siger, at man skal fyre nogen. Jeg konstaterer, at regeringen og forligspartierne har en ambition om, at der skal ansættes rundt regnet 60.000 flere i den offentlige sektor frem mod 2020. Det er i hvert fald det, man kan få for de 30 mia. kr., som svarer til en vækst på 0,8 pct. i det offentlige forbrug. Så siger jeg bare, at hvis man havde nogle andre prioriteter, som f.eks. at gennemføre en skattereform uden at hæve nogen af de skatter, der generer danskerne og generer dansk økonomi, så kunne man alternativt have fundet finansiering af de 4 mia. kr., som man får ind fra skatteforhøjelser, ved ikke at ansætte 60.000 flere i den offentlige sektor frem mod 2020, men kun 52.000.

Kl. 17:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 17:48

Christian Juhl (EL):

Jamen så forstod ordføreren ikke spørgsmålet, for mit spørgsmål handlede netop om at beholde pengene i statskassen og bruge dem til offentlig service og arbejdspladser i stedet for at smide dem ud til skattelettelser. Jeg mener såmænd godt, at man kunne ansætte 20.000, 30.000 eller måske 50.000 ekstra offentligt ansatte og opkræve den nødvendige skat, for det ville give et meget sundere samfund at leve i – et meget mere lykkeligt samfund – og også en bedre aktivitet.

Derfor forstår jeg ikke, hvorfor i alverden alle de her penge skal smides ud til skattelettelser i en tid, hvor vi har svært ved at yde den offentlige service, vi gerne vil yde.

Kl. 17:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 17:48

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg er sådan set ikke i tvivl om, at Enhedslisten i princippet kunne gå med til et Danmark, der var fuldstændig offentligt og uden nogen private arbejdspladser. Jeg kunne godt forestille mig, at man kunne have det som sådan et endemål ude i horisonten.

Men der er vi bare nogle, der ser anderledes på det. Vi er nogle, der værdsætter privat initiativ og kan se, at økonomier fungerer bedre, hvis der er privat ejendomsret og fri markedsøkonomi, end hvis der er offentlig planøkonomi. Vi sætter også pris på, at folk kan have

noget frihed i deres liv, herunder frihed til at disponere over deres egen økonomi, og man kan altså ikke disponere frit over sin egen økonomi, hvis man skal aflevere alt i skat til det offentlige, fordi alle skal være offentligt ansat.

Kl. 17:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det den sidste i ordførerrækken, hr. Brian Mikkelsen, som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:49

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter regeringens skatteforslag, som vi behandler i dag. For os er bundlinjen, at den aftale, vi lavede med regeringen og Venstre, giver skattelettelser for 14 mia. kr., netto for 7 mia. kr. Det er til fordel for Danmark, og det er til fordel for produktiviteten, arbejdsudbuddet og konkurrenceevnen i det danske samfund.

Den nettoeffekt bliver jo også finansieret af nogle tidsler, som ikke er groet i vores have. Vi står ved dem, men vi lægger ikke skjul på, at vi godt ville have set en ændring af § 33 a. Vi er også meget kede af den udmelding, der var i Politiken i går fra SF's ordfører, hr. Jonas Dahl, hvor der nærmest lød en opfordring til at emigrere fra det danske samfund, hvis man ikke kunne klare lugten i bageriet i forbindelse med det her forslag.

Det er en misforståelse fra hr. Jonas Dahls side, for det blev udlagt, som om udstationerede trækker på danske ydelser og dermed nødvendigvis må betale skat i Danmark. Det er et forslag, som desværre vil koste konkurrenceevne og tab af arbejdspladser i Danmark. Vi stemmer for det, fordi det er et led i en samlet pakke, men det er for provokatorisk og konfrontatorisk at lægge op til en kamp med de danske virksomheder, som kommer med reelle indvendinger og siger, at det her kommer til at koste arbejdspladser og eksportindtægter for det danske samfund.

Skatteaftalen rummer dog også en masse positive elementer, som er til gavn for danskerne og for arbejdspladserne i Danmark. Det er til gavn for arbejdspladserne i Danmark, at beskæftigelsesfradraget bliver fordoblet: 3,1 million danskere, der arbejder, vil opleve en fordobling af deres beskæftigelsesfradrag. Det vil helt sikkert øge arbejdsudbuddet, og det vil øge incitamentet til at give den ekstra skalle og til at være ude på arbejdsmarkedet. Det er de ting, der skal til, for at vi kan sikre arbejdspladserne og produktionen i det danske samfund.

Vi fik også taget fat på topskatten. Det, at man nu får hævet den til 467.000 kr., betyder, at 275.000 færre skal betale topskat i fremtiden. Jeg skal ikke lægge skjul på, at Det Konservative Folkeparti helst så, at man skar nogle procenter af topskatten, ligesom vi for øvrigt gjorde i den sidste skattereform, hvor vi fjernede 7,5 pct. af marginalskatten ved bl.a. at fjerne mellemskatten. Det ville være mest effektivt med hensyn til at sikre velfærd, produktion, produktivitet og arbejdspladser i Danmark.

Men vi er tilfredse med, at vi er med til at sikre, at 275.000 færre danskere kommer til at betale topskat i fremtiden. Det er håndværkeren, det er metalarbejderen, det er de mennesker, som tjener penge hjem til det danske samfund.

Vi kommer også af med iværksætterskatten, og det betyder forbåbentlig, at der kommer flere penge til investeringer i SMV-konceptet, altså at små og mellemstore virksomheder får nogle flere penge til investeringer, udvikling, innovation og procesudvikling.

Så på bundlinjen er det alt i alt et o.k. forslag, som Det Konservative Folkeparti støtter op omkring. Vi er glade for aftalen, og vi vil også godt kvittere for et godt samarbejde med regeringen, som på trods af store, store overvejelser og problemer stod ved det, man havde til hensigt. Jeg synes, det har været nogle gode og konstruktive

ve forhandlinger, og det tegner også godt for det politiske klima i Danmark, at man på den måde kan samarbejde på tværs af partiskel om fornuftige resultater til gavn for Danmark. Så der skal være ros til regeringen for forhandlingerne.

Vi har større ambitioner i Det Konservative Folkeparti – meget større ambitioner. Vi erkender, at vi her har indgået en aftale. Det forpligter i forhold til aftalen, men ikke mere, end at vi gerne ikke bare vil tage fat på at kigge på tidslerne, men også har større ambitioner med hensyn til at sænke skatten på arbejde betragteligt mere for danske beskæftigede.

Vi tror på, at skat betyder noget. Vi tror på, at skat hjælper, og det er jo årsagen til, at man har skat i det danske samfund. Hvis man som regering har en tendens til at ville lægge ekstra skatter og afgifter på bestemte produkter, er det, fordi man fra regeringens side siger, at man vil begrænse forbruget af de produkter. Så har det en negativ effekt. Hvis man så samtidig – som regeringen gør i sine beregninger her – erkender, at der er en dynamisk effekt af, at man sænker skatten på arbejde, så har det selvfølgelig også en effekt, at man sænker skatten på arbejde. Derfor skal vi videre ad det spor. Hvis man skal have flere i arbejde og sikre beskæftigelse og produktion i det danske samfund, bliver vi nødt til at sænke skatterne på arbejde mere i Danmark.

Der, hvor den største effekt er, er i topskatten. Beskæftigelsesfradraget har også en effekt, og alle former for skatter har en effekt i forhold til at motivere folk til at arbejde, hvis man sænker skatterne. Derfor skal vi videre ad det spor. Vi er meget mere ambitiøse, og vi vil også komme med konkrete forslag til det her i den kommende samling.

Kl. 17:55

Vi er også glade for, at vi i forbindelse med aftalen her fik fjernet de angreb, der var på folkepensionens grundbeløb og på husejerne, og at den aldersdiskrimination, som lå i forslaget, blev fjernet.

Så fra Det Konservative Folkepartis side støtter vi forslaget. Vi står ved de aftaler, der er indgået, men lover også, at vi i de kommende år vil have endnu flere og større ambitioner på skatteområdet end den aftale, som vi indgik med regeringen lige før sommerferien.

Kl. 17:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er fem, der har bedt om ordet, og jeg vil give dem ordet i den rækkefølge, hvori de har meldt sig. Først er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:55

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Jeg synes, det er interessant, at den tidsel, Det Konservative Folkeparti tager fat i, er ligningslovens § 33 a. Som ordføreren så rigtigt sagde, har skatter en effekt. De har en effekt på den adfærd, som mennesker udviser, og derfor synes jeg, det er interessant, at den konservative ordfører netop som konservativ ikke tager fat på det faktum, at der er to ting i den her skatteaftale, som er et direkte angreb på familien, som jeg skulle mene var en vigtig institution for netop De Konservative. Det er netop, at beskæftigelsesfradraget for enlige mødre bliver tredoblet, det vil sige, at det altså bliver mere økonomisk attraktivt at være enlig mor, og hvis den konservative ordfører har ret i det, han siger – og det mener jeg at den konservative ordfører har – nemlig at skat gør noget ved den måde, folk indretter deres liv på, så vil man kunne se, at der vil komme flere enlige mødre. Det er der faktisk også belæg for at sige i dansk historie. Så jeg vil bare spørge: Hvordan har De Konservative det med at være med til en skatteaftale, som på to punkter er et angreb på familien?

Kl. 17:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:57

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror nu ikke lige netop, at den sidste del her vil betyde ændrede familiemønstre. Til gengæld tror jeg, at det vil have en større effekt, hvis man får ændret hele børnecheckprogressionen, som for øvrigt er en tidsel, som vi er imod af principielle grunde, ikke kun fordi der er en forskelsbehandling mellem familier og enlige, men fordi det er forkert, at man hæver progressionen, altså hæver marginalskatten for familierne, ved at man nedtrapper børnechecken.

Men i den bedste af alle verdener, hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater, havde vi et anderledes samfund. Vi lever i en verden, hvor vi ikke har haft 90 mandater, men alligevel i de 10 år, vi var i regering, fik gennemført tre skattelettelser, som var markante, fik gennemført god borgerlig politik med de mandater, vi nu engang havde til rådighed. Hvis vi havde 90 mandater i sådan en situation, som vi er i nu, så havde skattereformen ikke set ud, som den gør. Vi har en rød regering. Vi accepterer de parlamentariske vilkår, og vi er glade for, at vi har fået reelle skattelettelser i den forhandling, vi har været igennem, og så har vi måttet acceptere nogle tidsler. Sådan er verden. Vi sætter os ikke bare udenfor med armene over kors og siger: Lad de røde gennemføre deres politik. Det vil være til skade for Danmark, og der vil vi prøve på at reparere på det, også mens de sidder i regering – og helst selvfølgelig sidder i så kort tid som overhovedet muligt.

Kl. 17:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:58

Joachim B. Olsen (LA):

Det synes jeg var en lang gang udenomssnak. Altså, vil det sige, at den konservative ordfører ikke mener, at det, at man forhøjer beskæftigelsesfradraget for enlige specifikt, ikke vil medføre, at der kommer flere enlige? Altså, op igennem velfærdsstatens opbygning har man gjort det mere og mere attraktivt at være enlig, og man har gjort det mindre attraktivt at være en familie, og det har, som ordføreren også ganske rigtigt var inde på, betydet, at der er kommet flere enlige. Økonomiske incitamenter betyder noget. Er det ikke problematisk for et konservativt folkeparti at være med til at lave en skattereform, som er et direkte angreb på familien og på ægteskabet som institution, fordi man gør det mere økonomisk attraktivt at være enlig mor?

Kl. 17:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Brian Mikkelsen (KF):

Man gør det mere attraktivt at arbejde, og det er det vigtigste for os. Vi vil ikke lave noget angreb på familien. For os er familien ukrænkelig, anset hvilken form man vælger at have sin familie i, og derfor er vi også imod og har også kæmpet imod, at man har lavet den progression med hensyn til børnechecken. Den har vi været inderligt imod, og vi har kæmpet med regeringen for at få en ligestilling mellem enlige og gifte i den henseende. For det er vigtigt, at man bevarer familien som institution – den er en base i den turbulente virkelighed, vi lever i – at der er et fast, urokkeligt punkt, og det er ens familie. Derfor vil vi ikke være med til nogen som helst angreb på familien. Vi vil snarere beskytte familien.

Men det er også vigtigt for os at sikre, at der er stor forskel på at være på overførselsindkomst og være på arbejde. Derfor skal incitamentet være til stede både for den enlige og for familien til at være

på arbejde i stedet for at være på overførselsindkomst. Det er et bærende princip i konservativ politik, at det altid – altid – skal kunne betale sig at arbejde frem for at være på overførselsindkomst.

Kl. 18:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 18:00

Kl. 18:00

Frank Aaen (EL):

Så vidt jeg husker, var både Venstre og Konservative meget skarpt imod regeringens skatteudspil, da det kom frem, men lige pludselig har man så godkendt det. Hvad var det, der gjorde, at man lige pludselig ændrede holdning fra at være imod til at være for det?

Kl. 18:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:00

Brian Mikkelsen (KF):

Det kan siges med et klart, rungende nettobeløb, som hedder 7 mia. kr. i reelle skattelettelser til danskerne: 275.000 mennesker, der slipper for at betale topskat, 3,1 million danskere ude på arbejdsmarkedet, der får fordoblet deres beskæftigelsesfradrag. Samtidig fik vi fjernet de urimelige indgreb, der gjaldt boligejerne og folkepensionens grundbeløb, samt aldersdiskriminationen. Alt det fik vi trukket i den helt rigtige retning til gavn for såvel produktionen som incitamentet til at arbejde i Danmark, og man fik f.eks. gennemført det, som vi skal diskutere under det næste lovforslag, altså at der bliver større forskel på at være på arbejde og på at være på forsørgelsesindkomst. Det er god borgerlig politik.

Kl. 18:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 18:01

Frank Aaen (EL):

Det var alligevel påfaldende, at det kom fra en hængekøje i Rio, at man gik fra at være imod til at være for og faktisk i løbet af 4 timer lavede en aftale. Det er derfor, jeg synes, det er lidt interessant også for offentligheden at få at vide, hvad det var, der skete, altså fra, at man sagde fra og ikke engang ville deltage i forhandlingerne, og jeg ved godt, at det var Riemanden, der var mest energisk i den sag, men alligevel, og til, at man på 4 timer kunne lave en aftale. Der må være sket noget, ikke?

Kl. 18:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo et godt detektivarbejde. Nu hører jeg til en af de politikere, der skriver dagbog, så om 25 år, når jeg udgiver min bog, vil jeg fortælle om De Konservatives rolle i det spil. Men jeg kan da roligt sige, at Det Konservative Folkeparti deltog i forhandlinger hver eneste dag, også i den uge, hvor vi indgik aftalen, nemlig fredag aften kl. 18.00.

Kl. 18:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes, at den konservative ordfører steppede lidt rundt om at svare på spørgsmålet fra hr. Joachim B. Olsen. Der blev talt noget om, hvilken slags skattereform der ville komme, hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater, osv. osv., men vi fik aldrig svar på, om de tidsler, som også blev omtalt, omfatter det her med, at man tredobler beskæftigelsesfradraget for enlige. Er det en tidsel, eller er det et element, der også ville have været med i en skattereform, hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater?

Kl. 18:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:03

Brian Mikkelsen (KF):

Nej, det gjorde vi også opmærksom på ved forhandlingerne. Vores finansiering til en skattereform er lavere og færre offentlige udgifter. Vi har en stigningstakst i de offentlige udgifter, som efter vores mening er for høj. Den måde, vi vil finansiere skattelettelser på, er ved færre offentlige udgifter. Det har vi lagt en plan frem om, som er meget ambitiøs, som vil tage fat på at sænke marginals-katten betragteligt i det danske samfund, og som samtidig vil gøre det lettere at være dansker og beholde produktion og arbejdspladser i Danmark. Det vil sige, at vi ville finansiere det ved lavere offentlige udgifter, hvis vi havde 90 mandater.

Kl. 18:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 18:03

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for goddag mand økseskaft-svaret. Jeg spurgte ikke ind til finansieringen. Jeg spurgte ind til et element, der er en udgift i skatterefor-men, nemlig tredoblingen af beskæftigelsesfradraget for enlige. Spørgsmålet lød: Er det en tidsel i Det Konservative Folkepartis måde at se på skatterefor-men på, eller er det et element, som Det Konservative Folkeparti står helhjertet på mål for og også ville have haft med, hvis Det Konservative Folkeparti selv kunne vedtage en skattereform?

Kl. 18:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:04

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror godt, at hr. Ole Birk Olesen som tidligere politisk journalist ved, at det har vi været imod fra dag et, for vi mener ikke, at man skal favorisere bestemte livsformer, f.eks. det at være enlig i stedet for at være en familie. Derfor har vi aldrig foreslået det og vil aldrig selv foreslå det som et konservativt forslag. Men for at få gennemført reelle skattelettelser for netto 7 mia. kr. – 275.000 mennesker slipper for at betale topskat, 3,1 millioner erhvervsaktive får fordoblet deres beskæftigelsesbidrag – har vi måttet acceptere nogle tidsler, bl.a. det forslag, som hr. Ole Birk Olesen lige har nævnt.

Kl. 18:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:05

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg ville gerne fortsætte lidt i samme boldgade, for det er da meget bemærkelsesværdigt, at man på den måde giver køb på gode gamle konservative værdier. Tidligere har Det Konservative Folkeparti jo stået værn om ægteskabet, stået værn om kernefamilien, men jeg kan forstå, at man nu giver køb på det hele, vælger at stemme for skatte-reformen, selv om der er store tidsler, bl.a. det med børnechecken, hvor man favoriserer folk, der ikke er gift i forhold til folk, der er gift. Jeg går da ikke ud fra, at det er en konservativ mærkesag, at de, der er i et ægteskab, ikke skal have samme muligheder som andre. Det samme gælder det, hr. Ole Birk Olesen og hr. Joachim B. Olsen nævnte med beskæftigelsesfradrag til enlige. Er det en god konservativ mærkesag, og er det i overensstemmelse med at værne om gode gamle værdier som kernefamilien og ægteskabet, at man nu vælger at opfordre til det modsatte, så folk får noget ud af netop ikke at være gift?

Kl. 18:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:06

Brian Mikkelsen (KF):

Nej, lige så vel som i det forhold, som jeg nu har været i i 17 år med min hustru, kan jeg heller ikke bestemme alting derhjemme. Det tror jeg hun er meget, meget glad for. Sådan er det heller ikke i politik. Vores mandater i Folketinget gør altså ikke, at vi kan bestemme alting i sådan en skatteaftale. Vi har en rød regering nu, sådan har vælgerne jo bestemt det, det var godt nok snævert, det var meget tæt, men de røde fik et flertal, og det må vi så acceptere og så indgå de aftaler, som kan trække det i den rigtige borgerlige retning. Sådan er det også i mit ægteskab derhjemme, jeg kan have mange ideer, men de udfordringer, familien har, med de børn, vi har, og med de fremtidsplaner, vi har sammen, må min kone og jeg finde ud af at løse. Sådan er politik også, man får ikke sin vilje hundrede procent, desværre, men man jo så argumentere for det, så godt man kan, så man får nogle flere stemmer næste gang, så vælgerne vil belønne de partier, som kæmper for de ting, man nu engang synes er rigtige.

Kl. 18:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:07

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu ved jeg ikke, hvordan hr. Brian Mikkelsen har det derhjemme med sin kone, men jeg går ud fra, at hvis hans kone tager en beslutning, som er komplet uacceptabel, om noget, som strider mod al fornuft, hvilket vi ser med hensyn til børnechecken, ville han stoppe det. Er man ugift, og er det manden, der tjener pengene, bliver man ikke modregnet, men er det kvinden, der tjener pengene, så bliver man modregnet i børnechecken. Det er altså ren lovsjusk.

Jeg går da ud fra, at hr. Brian Mikkelsen også i sit private forhold ville have stoppet det, hvis det var hans kone, der lavede noget sjusk, som hun ikke kunne stå inde for. Hvorfor har Det Konservative Folkeparti ikke sagt klart nej fra starten, da man indgik aftalen om skattereformen. Da vidste man, hvad det her element indebar, og man kunne vel have sagt: Vi synes, det er fint, at man får skattelettelser, men der er nogle elementer, som vi ikke går med til, også selvom vi ikke har mange mandater, synes vi, at det her er noget lovsjusk.

Hvorfor har man ikke sat foden ned under forhandlingerne? Alle partier, selv regeringspartierne, kan jo se i dag, at det her er noget værre rod; man gennemfører det alligevel med de konservative stem-

mer. Men hvorfor har man ikke fra starten sagt, at det her duer simpelt hen ikke, det er ikke godt nok, det er lovsjusk?

Kl. 18:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:08

Brian Mikkelsen (KF):

Det har vi påpeget fra dag et, hvor vi deltog i forhandlingerne med regeringen. Regeringen har påpeget via deres embedsmænd, at det var teknisk meget svært, snart sagt umuligt, at gennemføre en sådan ligestilling. Nu har jeg ud fra de tilkendegivelser, han kommer med, forstået skatteministeren sådan, at man vil se på, om det ikke kan lade sig gøre at lave sådan en ligestilling. Det tager vi til efterretning, for det er vi enige med skatteministeren i, så der ikke bliver nogen forskel på at være gift og enlig i en sådan henseende.

Kl. 18:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sidste spørger er hr. Christian Juhl.

Kl. 18:08

Christian Juhl (EL):

Tak. Det interesserer mig en lille smule at høre De Konservative snakke om, om det gennem skattepolitik er muligt at motivere folk til at tage et arbejde. Jeg har tit tænkt over, hvad der motiverer. Jeg har selv været arbejdsløs en del år og har tænkt på, hvad søren der motiverer mig til at tage arbejde. Man kan spørge: Hvis man får et lønfradrag, tager man så arbejde? Det ved jeg ikke, det kunne jo godt ske, at man gjorde det, hvis der var et stykke arbejde. Hvis nu man får at vide, at man kun kan få sine dagpenge 2 år, og man så falder ud over kanten, og at man ingen kontanthjælp får, fordi man har en gammel bil stående hjemme i garagen, så er det jo en voldsomt motiverende faktor lige pludselig ingen penge at have, vil jeg sige. Det overdøver alt andet sammenholdt med skat efter min mening.

Den bedste faktor, jeg har fundet i mit relativt lange liv i forhold til i hvert fald hr. Brian Mikkelsen, er et antal nye arbejdspladser – helst et par stykker at vælge imellem, sådan at vi arbejdsløse måske kunne have lyst til at sige: Det her vil jeg gerne have, for det lyder spændende, og det her vil jeg så først søge, når jeg kommer rigtigt på den med hensyn til at søge arbejde. Er det ikke udtryk for et arrogant menneskesyn, at arbejdsløse skal piskes for at blive motiverede, mens folk i, hvad skal vi kalde det, overklassen eller den bedre del af middelklassen skal lokkes med gulerod og skattelettelser? Det er, som om der er to slags psykologi i De Konservatives univers: De arbejdsløse skal piskes, de rige skal lokkes. Det er den motivation, der er. Er det ikke lidt forenklet at kigge på motivation på den måde?

Kl. 18:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:10

Brian Mikkelsen (KF):

Det er i hvert fald et forenklet spørgsmål, for vores mål er at skaffe flest muligt arbejdspladser i Danmark, så man ikke oplever en sådan pisket situation, som spørgeren hentyder til. Og det er derfor, at vi skal have lavere skatter i Danmark, så der bliver lavere omkostninger i Danmark, så arbejdspladserne bliver i Danmark.

Jeg er selvfølgelig ked af at berøve spørgeren den illusion, at man bare kan opbygge sit eget lønmarked i Danmark uden at skele til, hvad der sker i omverdenen, men sagen er den, at hvis vi har større produktionsomkostninger i Danmark, hvis det er dyrere at producere i Danmark, så er der ikke arbejdspladser tilbage i Danmark. Derfor

bliver man nødt til at kigge på omkostningsniveauet i Danmark. Derfor er det også nødvendigt, at man kigger på skatter. Når man kigger på skatter, behøver omkostningerne ikke at være så høje, og på den måde hænger tingene sammen.

Med hensyn til dagpenge er det jo en helt anden diskussion. Her bliver jeg nødt til at sige til spørgeren, at al empiri uden undtagelse – uden undtagelse – viser, at når man nærmer sig dagpengeperiodens ophør, kommer flere i beskæftigelse. Jeg er også ked af igen at måtte desillusionere spørgeren: Det viser, at økonomi jo trods alt spiller en rolle.

Kl. 18:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 18:11

Christian Juhl (EL):

Jeg har ikke selv oplevet det i den rækkefølge, men jeg synes, at en arbejdsplads er den vigtigste inspiration eller motivation, også fordi jeg godt kan lide at arbejde. Det tror jeg de fleste mennesker kan, uanset om de sætter penge til på det.

Det andet er: Hvis nu det private erhvervsliv nægter at sætte noget i gang, ligesom de gør i øjeblikket, de sætter sig på den flade og vil ingenting, er tiden så ikke inde til, at det offentlige i en periode bruger den ledige arbejdskraft og trods alt får noget ud af arbejdskraften, f.eks. service over for os ældre, bedre uddannelse i vores skoler osv.? Jeg læste forleden dag om en undersøgelse, der siger, at en milliard investeret i det offentlige giver fem gange så mange arbejdspladser som en milliard investeret i skattelettelser. Det var måske en tanke at investere i den offentlige sektor i en periode, hvor den private sektor strejker.

Kl. 18:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:12

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg ved ikke, hvordan spørgeren selv har det med sin privatøkonomi derhjemme. Hvis der er et stort hul i husholdningsøkonomien derhjemme, så er den løsning, man vælger, jo ikke at bruge endnu flere penge. Hvis der er et minus på kontoen, så er den måde, hvorpå man får det minus mindre, jo ikke at gå ud og bruge nogle flere penge, så minusset bliver større.

Sagen er den, at den danske stat opererer med et kæmpe statsunderskud, som måske – lad os nu se, hvordan konjunkturerne bliver her i løbet af efteråret – vil komme op og nærme sig et trecifret milliardbeløb. Hvis man så vil bruge flere penge i den offentlige sektor, bliver underskuddet større, og så vil spørgerens børn og børnebørn og mine børn og børnebørn komme til at betale af på gæld, fordi vi simpelt hen har levet over evne i de her år.

Det er så banalt, som noget overhovedet kan være. Hvis man har et underskud, så bruger man jo altså ikke flere penge for at få det underskud gjort mindre. Det gør man ikke i spørgerens privathjem, er jeg hundrede procent sikker på, det gør man ikke i nogen private virksomheder, og det gør man selvfølgelig heller ikke i en statslig økonomi.

Kl. 18:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til skatteministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand. Jamen først og fremmest vil jeg sige tak for en god og grundig debat. Jeg synes, at den har været inspirerende og også har omhandlet et helt afgørende politisk tema og et helt afgørende politisk forlig eller en helt afgørende politisk aftale.

Det er klart, at debatten har cirklet om både de overordnede linjer og så sandelig også om nogle af de meget konkrete elementer i skattereformen. Andet manglede da også bare.

Jeg synes nu, at det er vigtigt at holde sig for øje, hvad det egentlig er, formålet med skattereformen har været. Hvorfor er det, at regeringen har ønsket at gennemføre en skattereform? Hvad er meningen med reformen?

Jeg vil gerne fremhæve tre hovedformål. For det første har det været afgørende for regeringen, at en skattereform skulle bidrage til at sætte gang i hjulene her og nu, altså skabe job, ikke om mange år, men i år og næste år.

For det andet har det været afgørende, at lønmodtagerne bliver sikret en større andel af deres løn, altså simpelt hen får mere ud af at gå på arbejde.

Som det tredje formål har regeringen ønsket at skabe et rum, således at vi har kunnet løfte de folkepensionister, der har mindst, og de førtidspensionister, der er på de laveste satser.

Hvorfor har de her formål været afgørende? Jamen det har de, fordi arbejdsløsheden er for høj. Derfor er der brug for at sætte gang i beskæftigelsen her og nu. Det har også været afgørende at give et skulderklap til de personer med de laveste og mellemste indkomster i en tid, hvor der er udvist løntilbageholdenhed.

Derfor har vi med et flertal – og heldigvis kan jeg konstatere, at det stadig består efter sommerferien – fået gennemført en reform, som næsten fordobler beskæftigelsesfradraget og indfører et nyt beskæftigelsesfradrag for enlige. Vi indfører en job- og investeringsspræmie, som i 2012 og 2013 vil skabe nye arbejdspladser. Vi sørger for, at langt færre metalarbejdere og folkeskolelærere skal betale topskat. Og så sikrer vi, at hele øvelsen er fuldt finansieret, fordi Danmark i en økonomisk krisetid selvfølgelig ikke har råd til ufinansierede skattelettelser.

Finansieringen er skruet sådan sammen, at alle bidrager, inklusiv de mest velstillede, i form af en øget beskatning på fri bil og en indtægtsgraduering af børnechecken. Også den finansielle sektor bidrager i form af en højere lønsumsafgift, ligesom vi sætter ind over for social dumping.

Jeg er med på, at finansieringsbidragene skaber diskussionen. Det viser høringssvarene også. Men jeg synes nu, at det er vigtigt at holde fast i, at en ansvarlig skattereform også er en fuldt finansieret skattereform.

Skattereformen synes jeg også markerer en ny kurs i skattepolitikken. Der er sket et skift fra den tidligere regerings skattepolitik, fra nu af er der fokus på lav- og mellemindkomster i skattepolitikken, der er fokus på, at alle skal bidrage til finansieringen, også de velstillede og bankerne, og der er fokus på, at vi er nødt til at tage politisk ansvar for at skabe job her og nu til de arbejdsløse. Samtidig er der skabt rum til, at dem, der har mindst, får lidt mere.

Så synes jeg også, at debatten i dag har vist, at det er nødvendigt at huske på, at skattereformen ikke er hele regeringens økonomiske politik, men en vigtig brik i regeringens samlede og ansvarlige økonomiske politik.

Jeg vil gerne sige tak til aftaleparterne. Jeg synes, at vi har fået en god og solid aftale. Og jeg er også glad for, at vi i dag har fået bekræftet, at alle aftalepartierne står bag den skatteaftale, der er indgået, og selvfølgelig bakker de lovforslag, der udmønter aftalen, op.

En god aftale er også kendetegnet ved, at man giver og tager. Det har der også været ytringer om her fra talerstolen, både fra den ene og fra den anden side i Folketinget. Men jeg tror sådan set, at befolk-

ningen er tilfreds med, at man bredt i Folketinget har kunnet formå at arbejde sammen om en skatteaftale i en tid, hvor dansk økonomi har det svært. Så jeg synes faktisk også, at der er grund til i dag at glæde sig over, at selv om der har været valgkampstemning i det politiske miljø i ganske lang tid, er det faktisk lykkedes os her at kunne få bragt det samarbejdende folkestyre til live og lave en bred aftale. Det er jeg naturligvis tilfreds med.

Jeg vil gerne igen sige tak for debatten. Jeg ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling og glæder mig sådan set til at få lovfor-slagene vedtaget.

Kl. 18:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er fem, der har bedt om ordet, og de vil igen få ordet i den orden, hvori de har meldt sig. Først er det hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:19

Dennis Flydtkjær (DF):

Så virker mikrofonen også. Jeg kan fra diskussionen om skattereformen i 2009 huske, at skatteministerens parti var meget hurtigt ude at køre en langvarig kampagne med, at det var ufinansierede skattelettelser. Det var jo sådan, at man havde valgt at arrangere det på den måde, at den var underfinansieret i starten for senere at blive overfinansieret. Nu har skatteministeren selv valgt nøjagtig samme model, hvor man går ind og laver en skatteform, der er stærkt underfinansieret i starten for senere hen at hive pengene ind. Så jeg vil høre skatteministeren, om han også mener, at den her skattereform består af ufinansierede skattelettelser.

Kl. 18:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Skatteministeren.

Kl. 18:20

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

2009-skattereformen var stærkt underfinansieret, og det har også skabt anelige problemer for dansk økonomi ligesom med tidligere reformer, ikke alene 2009-reformen, som spørgerens parti var en del af under det tidligere flertal. Der blev leveret besluttet ufinansierede skattelettelser, som har skabt økonomiske problemer for landet. Men lad nu det ligge. Den skattereform, som vi behandler i dag, er fuldt finansieret, ikke alene varigt, men også år for år. Det er rigtigt, at vi har prioriteret, at der skal være mærkbare skattelettelser til lønmodtagerne allerede fra årsskiftet, og at vi ikke mener, at der er brug for at øge skatter og afgifter i lige så hurtigt tempo, som vi ønsker at indfase lempelserne. Netop for at sikre en finansiering, også år for år, har vi så valgt, som spørgeren sikkert er bekendt med, at fremrykke en beskatning på kapitalpension, som gør, at reformen er fuldt finansieret, ikke kun varigt, men også år for år.

Kl. 18:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:21

Dennis Flydtkjær (DF):

Der er jo stor forskel på noget, der er underfinansieret, og noget, der er ufinansieret. En skattereform, der er underfinansieret i starten, kan der være mange gode grunde til, f.eks. for at skabe gang i væksten på kort sigt og for så at hive pengene ind senere hen. Det samme har man gjort nu, men forskellen er jo bare, at dengang var det ufinansierede skattelettelser, men det er det åbenbart fra skatteministerens side ikke nu, selv om man har valgt at føje et EU-bidrag ind på 1 mia. kr., som Europa-Kommissionen siger man ikke vil få. Jeg kun-

ne godt tænke mig at spørge skatteministeren om, hvordan man vil få de ekstra penge ind nu, når man ikke alene ikke sparer 1 mia., men faktisk kommer til at betale 2 mia. kr. mere fra 2014? Er det så 3 mia. kr., som skatteministeren vil bede EU om i rabat, for at økonomien skal hænge sammen for regeringen, for pengene kommer jo til at mangle så?

Kl. 18:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Skatteministeren.

Kl. 18:22

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg er simpelt hen nødt til at rette en misforståelse hos spørgeren. Der er ikke tale om, at den her skattereform er underfinansieret; den er fuldt finansieret, både varigt og år for år. Grunden til, at den år for år er fuldt finansieret, er, at man fremover skal betale skat af sin kapitalpension ved indbetaling, og at den så er skattefri ved udbetaling. Det er anderledes end det, der gælder i dag. Det betyder, at staten kommer til at få indtægter for ca. 5 mia. kr. allerede fra næste år, og det er det, der gør det muligt at indfase fuldt finansierede år for år-lempelser i skatten.

Kl. 18:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er yderligere syv, der har bedt om ordet, og det er først hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 18:22

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Jeg vil sådan set stille samme spørgsmål, som jeg stillede til SF's ordfører, hr. Jonas Dahl, men måske jeg kan få et mere konkret svar fra skatteministeren. Når man regulerer overførselsindkomsterne mindre og dermed øger forskellen på dem, som er på overførselsindkomst, og dem, som er i beskæftigelse, hvad er det så, der gør, at der kommer folk i arbejde?

Kl. 18:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Skatteministeren.

Kl. 18:23

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg tror, at alle, der ikke har et arbejde og går rundt og er arbejdsløse, allerhelst vil have et arbejde. Det er også derfor, regeringen mener, at man skal tage politisk ansvar for at sikre, at der er job at få. Jeg synes generelt, der har sneget sig en misforståelse ind i debatten om arbejdsudbuddet, og hvad der ellers er blevet smidt rundt i salen her. Regeringen mener ikke, at arbejdsudbuddet skal øges i 2013; tværtimod mener vi, at der er nødt til at blive taget politisk ansvar, for at der kan blive skabt job. Det er rigtigt, at vi på lang sigt – i en tid, hvor der bliver flere ældre og færre til at få samfundet til at køre rundt – er nødt til at finde metoder til, at vi alle sammen giver et ekstra nap med, men det synes jeg er en anden diskussion.

Kl. 18:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Joachim B. Olsen.

Kl. 18:24

Joachim B. Olsen (LA):

Det var dog et om endnu mere vagt svar end det, jeg fik fra hr. Jonas Dahl. Nu spørger jeg igen sådan helt konkret. Der står i skattereformen, at det, at man regulerer overførselsindkomsterne mindre, isoleret set betyder, at der kommer 6.200 flere i arbejde. Kan skattemini-

steren ikke forklare, hvad det er for en mekanisme, der bevirker, at når folk får en mindre overførselsindkomst, kommer der flere i arbejde? Jeg ved godt, at det ikke falder i kroner og øre, og jeg ved godt, at købekraften forbedres, men hvad er det, der gør, at når folk får mindre i forhold til at være i arbejde, kommer der flere i beskæftigelse?

Kl. 18:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:24

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror, det er vigtigt, at man er opmærksom på, at hvis man skal øge beskæftigelsen meget, så kræver det selvfølgelig, at der er hændelser nok på arbejdsmarkedet, men det kræver også, at der er arbejde at få. Og derfor går regeringens politik sådan set på to ben, og det var det, jeg forsøgte at redegøre for i mit foregående svar.

Når regeringen ønsker at gennemføre en skattereform, der har fokus på at sænke skatten på lav- og mellemindkomster, er det, fordi vi mener, det er vigtigere at give et skulderklap til de danskere, der får vores samfund til at køre rundt. Og en del af finansieringen til den øvelse handler om, at der bliver en lidt mindre regulering af visse overførsler fra 2016 og frem. Det har været vigtigt for os, at købekraften bevares, og det har også været afgørende, at der er rum til, at de fattigste førtidspensionister og de folkepensionister, der har mindst, får et løft. Så det er en del af den samlede pakke, og derfor synes jeg, at det er farligt at diskutere det spørgsmål isoleret.

Kl. 18:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den næste, der har meldt sig, er hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 18:25

Ole Birk Olesen (LA):

Regeringen forventer jo, at skattereformen vil øge det finanspolitiske råderum med 2,7 mia. kr. Hvorfor bliver de 2,7 mia. kr. ikke brugt som finansieringselement i skattereformen? Hvorfor bliver effekterne af skattelettelserne ikke brugt til at finansiere selve skattelettelserne?

Kl. 18:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:26

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Vi mener generelt ikke, at man skal finansiere skattelettelser med skattelettelser. Dynamiske effekter skal ikke anvendes til at finansiere skattelettelser. Det synes jeg er et centralt princip. Det er et princip, der i øvrigt også er blevet holdt i hævd af den tidligere regering, og det tror jeg er afgørende at fastholde.

For os har det været vigtigt at have en fuldt finansieret skattereform, i hvilken man ikke anviser penge ud fra f.eks. lavere vækst i det offentlige forbrug, som jeg kan forstå at spørgeren og spørgerens parti ønsker. Grunden er bl.a., at det har været baggrunden for nogle af de ufinansierede skattelettelser, som vi har set op gennem 00'erne. Forudsætningerne herfor har været skrevet på et stykke papir, og de viste sig at briste. Derfor har det været vigtigt for os, at den finansiering, der har været bragt i anvendelse i forbindelse med skattereformen, har været hård valuta.

Kl. 18:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstår, at skatteministeren mener, at hvis man anvender dynamiske effekter som finansieringsgrundlag for skattelettelser, er der tale om ufinansierede skattelettelser.

Må jeg så spørge skatteministeren: Når regeringen og forligspartierne skriver i aftalen, at de dynamiske effekter fra skattelettelserne, som udmønter sig i 2,7 mia. kr., skal bruges til at medvirke til at finansiere det offentlige forbrugs vækst med 0,8 pct., er der så tale om en ufinansieret forbrugsvækst i den offentlige sektor? Det må der jo næsten være, for hvis man havde anvendt pengene til skattelettelser, ville det have været ufinansierede skattelettelser. Nu anvender man pengene til offentligt forbrug. Det må så være et ufinansieret offentligt forbrug, ikke sandt?

Kl. 18:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:27

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er ikke korrekt forstået. Provenuet anvendes naturligvis, i takt med at det kommer ind. Grunden til, at vi mener, det vil være uansvarligt at finansiere skattelettelser med skattelettelser, inden effekterne realiseres i den faktiske økonomi, er, at det let kunne tage overhånd, også for personer som spørgeren.

Kl. 18:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Frank Aaen er den næste spørger.

Kl. 18:28

Frank Aaen (EL):

Nu har skatteministeren flere gange sagt, at det er en fuldt finansieret skattereform. O.k. Men hvorfor er finansieringen fundet ved at tage fra de arbejdsløse, fra meget store grupper af pensionister og fra efterlønsmodtagere? Hvorfor er det lige der, man har fundet finansieringen?

Kl. 18:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:28

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Der er en bred vifte af finansieringstiltag i reformen. Det vidner lovforslagene også om, også det lovforslag, der skal behandles senere på aftenen. Det er klart, at det, regeringen har været optaget af i en tid, hvor lønmodtagerne har udvist løn tilbageholdenhed, har været at give et skulderklap særlig til lønmodtagerne med de mindste og mellemste indkomster på arbejdsmarkedet. Det har været sigtet med skattereformen.

Al finansiering er svar. Det letteste ville være, hvis man anvendte metoder, som andre her i Folketinget prædiker, nemlig metoder, der betyder, at man ikke tager ansvar for finansieringen. Det mener vi bare vil være uansvarligt. Derfor har vi også lagt op til, at der skal ske en mindreregulering af visse overførselsindkomster fra 2016 og frem. Det er en del af finansieringen, der muliggør, at de førtidspensionister og folkepensionister, der har mindst, faktisk kan få et markant løft, ligesom vi kan skabe job her og nu til de arbejdsløse og lønmodtagerne med de laveste lønninger kan få en reel skattelettelse.

Kl. 18:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Arbejdsløse i det her samfund er sakket bagud i indkomst i årevis. De er sakket bagud i forhold til dem, der er i arbejde. Indkomsttabet fra at være i arbejde og til at blive arbejdsløs er bare vokset og vokset. Alligevel er det den gruppe, man siger skal betale for skattelettelser til dem, der er i arbejde. Det forstår jeg simpelt hen ikke en brik af. Jeg synes heller ikke, jeg fik noget svar på det. Hvorfor er det lige præcis den gruppe, man synes skal finansiere festen for dem, der er i arbejde? Det er uforståeligt. Jeg tror heller ikke, det lå i kortene, da vi fik en ny regering, at det var dem, der var arbejdsløse, der skulle betale for skattelettelser til f.eks. bankdirektøren. Det er et underligt valg. Synes ministeren i virkeligheden ikke også det?

Kl. 18:29

Kl. 18:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er jo heldigvis blevet understreget et par gange her fra talerstolen i løbet af dagen, at beløbet for både dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere fortsat vil blive reguleret. Der vil altså fortsat ske en stigning i kontanthjælp og dagpenge. Det er afgørende for regeringen, købekraften skal ikke forringes.

Når det så er sagt, synes jeg og håber også, at vi kan være enige om, at det mest afgørende, når man er arbejdsløs, er at få et job. Det er det, som alle de arbejdsløse gerne vil have. Det, jeg helt tydeligt siger i dag, er, at vi også er nødt til at tage politisk ansvar for at skabe et job. Det er klart, at hvis en arbejdsløs får et job – det får de fleste heldigvis, og vi skal tage politisk ansvar for, at endnu flere får det – får man heldigvis også glæde af, at skatten på løn er sænket. Det synes jeg sådan set er rimeligt nok. Meningen er ikke, at personer skal være arbejdsløse i årevis, tværtimod.

Kl. 18:30

Kl. 18:31

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste spørger er hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 18:31

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Det undrer mig lidt, at ministeren fremhæver, at særlig lønmodtagerne med de mindste og mellemste indkomster får de største skattelettelser. Som jeg har forstået det, er det klart lønmodtagerne med de største indkomster, der kronemæssigt får de største skattelettelser. I foråret var der en diskussion i ministerens eget parti, SF, hvor ministeren var ude at sige, at SF ikke skulle kæmpe for de særlig privilegerede mennesker; det var piloter, advokater, overlæger og professorer. Hvorfor får de så den største skattelettelse, når man laver en skattereform?

Jeg synes især, det er lidt underligt, for man ved, at regeringen jo havde et valg. Man kunne have valgt at lave en skattereform med Enhedslisten, der ikke tog penge fra dem på overførselsindkomster, og som ville have givet færre penge i skattelettelser til de her grupper. Hvorfor valgte regeringen med en SF-skatteminister at tage det politiske valg?

Kl. 18:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:32

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det var to spørgsmål i et. Undskyld, hvis jeg ikke når det hele her i første runde. Først er der spørgsmålet om, hvordan regeringen har

prioriteret skattelettelserne. Vi har prioriteret næsten en fordobling af beskæftigelsesfradraget og et særligt beskæftigelsesfradrag til de enlige forsørgere, og vi har prioriteret at hæve grænsen for, hvornår man skal betale topskat. Det har vi gjort, fordi vi synes, det er fornuftigt og rigtigt at prioritere lav- og mellemindkomster. Det er rigtigt, at der så vil være personer, som både får glæde af, at man fordobler beskæftigelsesfradraget og hæver grænsen for, hvornår der skal betales topskat. Det er klart. Derfor synes vi også, det er fornuftigt og rimeligt at bede den gruppe om at bidrage til finansieringen. Det er noget nyt i skattepolitikken. Derfor har vi, da vi lavede skattepolitikken, haft fokus på og prioriteret de store provenuer for lav- og mellemindkomster.

Kl. 18:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Nikolaj Villumsen.

Kl. 18:33

Nikolaj Villumsen (EL):

O.k. Så det var vigtigt for regeringen at give skattelettelser, og det var også helt fint, at de skattelettelser mest ramte de allermest velstillede i det her samfund? Men hvorfor skulle de tages fra dem på overførselsindkomster, altså fra arbejdsløse, fra fattige og fra syge? Vi har hørt fra De Radikale i dag, at det var for at øge arbejdsudbudet, som så skulle betyde løntrykkeri, der skulle skabe arbejdspladser. Vi må ikke kalde det løntrykkeri, vi skal kalde det stabil lønudvikling. Men er det resten af regeringens politik? Var det derfor, at man skulle forringe overførselsindkomsterne?

Kl. 18:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:34

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Først er jeg nødt til at anfægte den præmis, der ligger for spørgerens første sætning, nemlig at vi skulle have haft fokus på de mest privilegerede i den her skattereform. Det tror jeg simpelt hen er vigtigt at få understreget. Det har ikke været regeringens fokus.

Det, jeg forsøgte at sige lige før, var, at når man letter skatten på løn – vi synes faktisk, det er fornuftigt at mindske beskatningen af arbejdsindkomst og i stedet for beskatte andre kilder – er det rigtigt, at med de metoder, vi har valgt, nemlig en forøgelse af beskæftigelsesfradraget og en forhøjelse af topskattegrænsen, vil der også være mere velstillede grupper, der nyder godt af det. Det har vi sådan set ikke noget imod, al den stund det er skatten på løn, der kommer ned. Det, der så bare er centralt, er, at de grupper også bidrager til finansieringen. Det er også tilfældet med den her skattereform.

Angående det andet spørgsmål om arbejdsudbud og lønudvikling osv. vil jeg gerne slå fast, at regeringens holdning helt klart er, at løndannelsen klares blandt arbejdsmarkedets parter. Vi synes sådan set, at danske lønmodtagere i den grad har fortjent en god løn. Vores forhåbning er da også, at vi fremover vil opleve en velstandsfremgang blandt danske lønmodtagere, fordi vi faktisk som land evner at blive dygtigere, producere mere og vinde ind på nogle af de vækstområder, hvor Danmark forhåbentlig har en chance i en global verden. Det skal ske både ved at skabe nye arbejdspladser, men også ved at få mere ud af det, vi arbejder med.

Kl. 18:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 18:36

Kl. 18:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Det er mest på grund af skatteministerens beskrivelse af den tidligere regerings skattepolitik, jeg tager ordet. Skatteministeren svarer på en række spørgsmål, at der er fokus på mellem- og lavindkomsterne, fordi vi i fællesskab øger beskæftigelsesfradraget og løfter grænsen for topskat. Det er et klart budskab, og det er vi sådan set enige i, og derfor har vi lavet en aftale. Så er der bare noget, der undrer mig lidt. Da VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti i 2004 og 2007 indførte beskæftigelsesfradraget og løftede grænsen for, hvornår man skulle betale den daværende mellemskat, var det også til gavn for lav- og mellemindkomstgrupperne og ikke ufinansierede skattelettelser til de rige, som jeg tror skatteministeren fik sagt. Jeg håber, at skatteministeren vil komme med den erkendelse, at det ikke er noget nyt, at der er fokus på, at det skal kunne betale sig at arbejde, og jeg håber, at skatteministeren vil indrømme, at det var helt centrale elementer, da VK-regeringen indførte et beskæftigelsesfradrag og løftede grænsen for, hvornår man skulle betale mellemskat. Det var vel ikke skattelettelser til de mest velstillede her i landet.

Kl. 18:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:37

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror bare, vi, uanset hvilken målestok man vælger, må konstatere, at der er lidt forskel på fokus i skattepolitikken fra den foregående regering til den nuværende regering. Bedst udtrykt er det vel med den her meget omdiskuterede bankdirektør, som jo må siges at være omdrejningspunktet og fokuspunktet i den såkaldte rødvinreform, også kaldet forårspakke 2.0, som den tidligere regering gennemførte med Dansk Folkeparti. Hvis man f.eks. kigger på gevinsterne for den her omdiskuterede bankdirektør, vil man se, at der er noget forskel mellem den skattereform, vi behandler i dag, og den, som blev vedtaget af den tidligere regering og støttepartiet, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 18:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Ja, specifikt da beskæftigelsesfradraget blev indført af VK-regeringen, for da var budskabet det samme fra SF, nemlig at det var ufinansierede skattelettelser til de mest velstående her i landet. Den retorik har man brugt, hver gang den tidligere regering satte skatten ned på løn. Så vil jeg bare i al mindelighed spørge, om ikke skatteministeren så med den begejstring, han udtrykker for beskæftigelsesfradraget i dag, og som vi deler – det var derfor, vi indførte det – måske var lige voldsom nok i retorikken, da beskæftigelsesfradraget blev indført.

Man skal jo altid glæde sig over, at folk i dag ser på tingene på samme måde som en selv i dag, særlig hvis de så anderledes på tingene tidligere, men det vil bare være befriende, hvis skatteministeren vil sige, at det ikke var den største fejl og det mest vanvittige, VK-regeringen fandt på, da den indførte beskæftigelsesfradraget og løftede grænsen for, hvornår der skulle betales mellemskat, som den gjorde i 2004 og 2007. Der er jo elementer i det her, der harmonerer fint med, hvad vi tidligere har lavet, og derfor vil jeg bare gerne, om ikke skatteministeren vil give den ros til den tidligere regering, da man indførte beskæftigelsesfradraget i 2004.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:39

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror ikke, der er nogen af dem, der har fulgt den skattepolitiske debat over de sidste 10 måneder, der kan være i tvivl om, at regeringen faktisk synes, at beskæftigelsesfradraget er fornuftigt, og at vi også er glade for næsten at kunne fordoble det i forbindelse med den her skattereform. Spørgeren var også inde på, hvorvidt man skal rose den tidligere regering for at gennemføre ufinansierede skattelettelser, men jeg mener fortsat, det var et problem for dansk økonomi, og det er en del af den oprydningsopgave, vi så har døjet med. Fair nok med det. Derudover er jeg glad for at kunne understrege igen, at fokuset er flyttet i skattepolitikken, for nu handler det om lav- og mellemindkomster og ikke om bankdirektører, når man diskuterer skattereformen.

Kl. 18:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den næstsidsste spørger er fru Stine Brix.

Kl. 18:40

Stine Brix (EL):

Tak for det. Dagpengene giver jo, som vi har talt om tidligere i dag, en meget vigtig tryghed for mange af de mennesker, som har et arbejde i dag. Og hvis man f.eks. arbejder på et slagteri, som lukker og flytter til udlandet, så er de en vigtig forudsætning for, at alting ikke lukker ned omkring en selv og ens families økonomi. Så jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, hvad ministeren mener en rimelig dagpengedækning egentlig skal være sådan i procent af en løn. Hvad er et rimeligt niveau for, at man har en tryghed, hvis man mister sit job?

Kl. 18:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:40

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er selvfølgelig en diskussion, som er relevant, og det er også noget, som jeg sådan set synes er fair at Enhedslisten bringer ind i debatten. Det, som regeringen har været optaget af i forbindelse med skattereformen her – det har jeg også forsøgt at gøre meget klart – er, at vi er nødt til at tage politisk ansvar for, at der bliver skabt job her og nu, for det er det, som de arbejdsløse først og fremmest har en interesse i, og dernæst synes vi også, at det er fornuftigt, at dem med lav- og mellemindkomster får en større andel af deres løn, altså får mere ud af at gå på arbejde. Logikken her er, at det får man så selvfølgelig også glæde af, når man som arbejdsløs får et arbejde.

Kl. 18:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Stine Brix.

Kl. 18:41

Stine Brix (EL):

Ministeren må da kunne svare på, hvad en rimelig dagpengedækning skal være. Det er da utrolig afgørende for en lønmodtager, for vi må jo erkende, at det er en risiko i dag, at man kan miste sit job. Det vil det også være i 2022. Jeg synes faktisk, at ministeren og regeringen bør tage politisk ansvar for, at de med den her skatteaftale udhuler dagpengedækningen. 3F's a-kasse har beregnet, at dagpengedækningen for en ufaglært falder fra omkring 65 pct. til omkring 60 pct. og

for en faglært fra omkring 60 pct. til omkring 55 pct. Det er et væsentligt tab, man så står med som lønmodtager, når man mister sit arbejde, og det er et væsentligt trykkestab, man står med.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig, at ministeren forholdt sig til det og tog et politisk ansvar for den skatteaftale, som også betyder, at dagpengedækningen altså udhules med den her aftale. Ministeren bør forholde sig til, hvad en optimal dagpengedækning bør være. Så kunne vi ikke få et bud på det, altså en procentsats på det? Hvad er målet for regeringen i forhold til dagpengedækningen?

Kl. 18:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:42

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg håber ikke, at der er nogen her i salen, der er i tvivl om, at jeg tager politisk ansvar for den reform, vi behandler. Jeg, hele regeringen, regeringspartierne og i øvrigt også aftalepartierne står i den grad bag reformen, og vi synes, at det er en god reform.

Grunden til, at jeg ikke sætter en præcis procentsats på, er jo, som spørgeren sikkert også ved, at det også varierer fra faggruppe til faggruppe, hvad dækningsgraden er i dag, og hvad den i øvrigt også vil være i fremtiden. Derfor tror jeg, at man skal være meget påpasselig med at sige, at der er en given procentsats, som er den helt rigtige. Men vi kan da altid fortsætte diskussionen.

Kl. 18:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den sidste spørger er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke vil sætte tal på, hvad dagpengedækningen skal være i procent, men så kan jeg stille spørgsmålet lidt mere simpelt op: Er det regeringens holdning, at dagpengedækningen skal øges, eller at den skal mindskes? Skal tabet, hvis man er så uheldig at miste sit job, blive større, eller skal det blive mindre? Her tænker jeg på en gennemsnitslønsmodtager.

Som ministeren selv siger, er det jo et ret relevant spørgsmål ikke mindst i en tid, hvor tusindvis af mennesker har mistet jobbet, og hvor tusindvis af mennesker går rundt og frygter at miste jobbet. Så hvad er regeringens holdning? Nu spørger jeg så for tredje gang – fru Stine Brix har spurgt to gange: Skal dagpengedækningen, hvis man mister arbejdet, stige eller det modsatte?

Kl. 18:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:43

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen synes, det er afgørende, at der er tryghed, også når man bliver arbejdsløs. Derfor står vi sådan set vagt om det, at vi har et fællesskab og i øvrigt også et dagpengesystem, som tager sig af de ledige. I forhold til reguleringen af dagpengene er det, der er lagt op til, at der i en afgrænset periode skal ske en lidt langsommere stigning, end der ellers var planlagt. Hvad det har af betydning for dækningsgraden, vil variere fra faggruppe til faggruppe, men det er sådan set det, regeringen har vurderet er inden for skiven.

Så er vi i øvrigt hele tiden optaget af, hvordan vi sikrer, at folk, der er så uheldige at have mistet deres arbejde af den ene eller den anden grund, får de bedste muligheder for at komme i arbejde igen, dels ved at få gode tilbud om opkvalificering, dels ved at vi tager politisk ansvar for, at der faktisk er job at få. Det er der, vi har investet-

ret alle vores ressourcer, al vores politiske energi, og det er også det, som hele det næste år i den grad vil komme til at handle om.

Kl. 18:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:45

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det burde simpelt hen være muligt at svare på det her spørgsmål, især nu, hvor jeg ikke engang beder ministeren om at sætte tal på, men bare spørger helt åbent, om det er regeringens mål, at man, hvis man mister jobbet, får en bedre dagpengedækning, end man har i dag – og her tænker jeg på en gennemsnitlig lønmodtager – eller en mindsket dagpengedækning. Altså, hvad er regeringens mål?

Jeg kan forstå, at ministeren taler om tryghed for de ledige. I Enhedslisten har vi den holdning, at noget af det, der skaber tryghed for de ledige, er, at det økonomiske tab, hvis man mister jobbet, ikke er alt for stort. Derfor synes vi også, det er et stort politisk problem, at man igennem de sidste mange år har fået en lavere dagpengedækning. Det betyder, at faldet, hvis man mister jobbet, ned til en ledighedsydelse bliver større.

Er det regeringens mål at få en bedre eller at få en dårligere dækning på dagpengeområdet for en gennemsnitlig lønmodtager? Det er egentlig et ret simpelt spørgsmål.

Kl. 18:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:46

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jamen regeringen har ingen planer om at justere dagpengesatserne ud over det, der ligger i den skattereform, vi behandler nu, som altså giver en mindre stigning i en afgrænset periode end det, der ellers var planlagt. Så på den måde er der sådan set ikke lagt op til en justering i forhold til det, som allerede er kendt stof.

Jeg er helt enig i, at det at have tryghed i forhold til den økonomiske dækning betyder meget for de ledige. Regeringen og jeg selv er også af den opfattelse, at det, som for alvor også betyder noget for ledige, når man lige pludselig står i den situation, at man ikke har noget job, er at vide, at der er et stærkt fællesskab, som gør alt, hvad der står i fællesskabets magt, for at hjælpe den ledige i job igen. Det betyder dels gode muligheder for opkvalificering, det betyder dels, at der bliver taget politisk ansvar for rent faktisk at skabe arbejdspladser her og nu.

Kl. 18:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Nej, hr. Frank Aaen ønsker en anden runde, og det er hans ret, så jeg giver ordet til hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 18:47

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Tak til formanden for at holde fast i rettigheder. Jeg har nogle gange i løbet af diskussionen i dag spurgt: Hvorfor valgte regeringen at lave en aftale med Venstre og Konservative i stedet for at lave aftalen med Enhedslisten? Hvad var begrundelsen? Og jeg har særlig spurgt Det Radikale Venstre – derfor er jeg glad for, at hr. Nadeem Farooq står her ved siden talerstolen – hvad der var deres begrundelse for at synes, at det var bedre at lave aftalen med Venstre og Konservative

og dermed tage penge fra de arbejdsløse, en lang række pensionister og alle dem, der er på efterløn eller kommer på efterløn. Hvorfor var det vigtigt at tage pengene der i stedet for, som vi havde foreslået, nogle andre steder, og samtidig gennemføre nogle af de ting, som er vigtige for regeringen omkring skattelettelser for lavtlønnede?

Jeg synes, at når man har en så klokkeklar mulighed for at tage stilling til, om man enten laver en aftale med Venstre og Konservativ, eller om man laver en aftale med Enhedslisten, så bør vi altså heroppe fra Folketingets talerstol kunne få at vide, præcis hvorfor man valgte, som man gjorde. Nu kan jeg se, at der bliver manuducet lidtovre ved skatteministeren. Det er også o.k., bare jeg får et svar.

Kl. 18:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til hr. Frank Aaen.

Jeg kan se, at der ikke er flere, der nu beder om ordet. Hr. Frank Aaen kan ikke spørge sig selv, og dermed er forhandlingen er afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og andre love. (Ændret regulering af forskellige indkomstoverførsler i årene 2016-2023 samt forhøjelse af den supplerende pensionsydelse og pensionstillæg til folkepensionister).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.08.2012).

Kl. 18:49

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til hr. Eyvind Vesselbo, der taler for Venstre.

Jeg skal lige oplyse, at forslaget er fremsat af social- og integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 18:50

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Tak. Jeg skal sige, at jeg også taler på Det Konservative Folkepartis vegne, så det parti er dækket ind af det, jeg siger.

Når man har fulgt debatten her hele dagen og hørt, hvad der er blevet drøftet, så må man sige, at der allerede i debatten om de tidligere lovforslag er blevet taget fat i en del af den problematik, som ligger i det her lovforslag. Men det, der har været problemet, har været, at den debat har været noget sporadisk. Man har kastet en masse kommentarer og påstande ind, og derfor er det vel på sin plads lige at ridse op, hvad det egentlig er, det her lovforslag går ud på.

Det drejer sig om at regulere en række af overførselsindkomsterne i 2016 med 0,3 pct. og med 0,4 pct. i 2017 og i perioden 2018-2023 med 0,75 pct. om året – i alt 5,1 pct. Så har jeg hørt i debatten, at man siger, jamen så er der nogle, der får mindre udbetalt i 2023, end de gør på nuværende tidspunkt. Det er jo ikke rigtigt. Men

det er korrekt, at de får mindre udbetalt end efter det, som har været reglerne tidligere, men deres købekraft stiger altså med den her ordning.

Samtidig er det jo sådan, at der allerede fra 2013 vil være en kompensation på 4.500 kr. til de folkepensionister, som får ældrechecken, og der vil være en regulering af den supplerende pensionsydelse på 750 kr. om året i 2015 og 2016. Så på en eller anden måde må man jo sige, at der virkelig ligger en social ansvarlighed i den her regulering, og at der bliver frigjort nogle midler, som kan gøre gavn et andet sted.

Når man følger debatten her, så er det egentlig meget overraskende, at det menneskelige perspektiv er totalt udeladt i de spørgsmål, der er stillet: Det drejer sig ikke om en menneskelig indfaldsvinkel til det her; det drejer sig om, at der er nogle mennesker, der er på nogle overførselsindkomster, som skal have et lille beløb mere i de næste 10 år, og det drejer sig ikke om at drøfte her, hvordan vi egentlig hjælper de her mennesker med at få et arbejde, og det er bedre at sikre, at de her mennesker får måske 100 kr. eller 200 kr. mere, end det er at diskutere, hvordan vi hjælper de her mennesker med det problem, de har, nemlig at de ikke har et arbejde. Det er den ene del af det.

Den anden del mener jeg er helt fatal. Der er en stor gruppe mennesker i netop de her grupper, som har et helt andet problem end det, der bliver drøftet her, hvor der tales om, om de skal have 100 kr. eller 200 kr. mere om måneden. Det er nemlig de udsatte grupper, hvor det ikke bare hjælper at give 100 kr. mere om måneden. Hvis man giver en narkoman 100 kr. mere om måneden, bliver han så mindre narkoman af det? Nej, det er ikke sikkert. Jeg vil tro, at det er meget usandsynligt. Eller hvad med en hjemløs? Får en hjemløs et sted at bo af at få lidt mere i kontanthjælp?

Det er jo netop det, der er kendetegnende for mange debatter her i Folketinget, nemlig at man ikke fokuserer på det, der egentlig er det reelle problem, nemlig det menneskelige problem. Det er en mangel i den her sag.

Derfor synes jeg, det ville have været meget vigtigere, at man – bl.a. fra Enhedslistens side, der som parlamentarisk grundlag har været meget aktive her – havde taget fat i den regering, man støtter, og havde sagt: Hvad har I tænkt jer at gøre for de udsatte grupper? Altså netop de grupper, der har et andet problem end netop at få 100 kr. mere om måneden. Og hvad har I tænkt jer at gøre for at skaffe flere arbejdspladser end dem, som skaffes på den her måde? For der kommer nogle, men der er jo brug for mange flere arbejdspladser.

Se, det var det, jeg synes, at Enhedslisten og andre, der har her har stillet spørgsmål ved den aftale, skulle koncentrere sig om i stedet for fuldstændig økonomisk ensopret at fokusere på, hvor meget mere kontanthjælpsmodtagere og andre grupper på overførselsindkomster kunne få. Det drejer sig vel ikke om, at de til evig tid skal leve på de her ydelser; det drejer sig vel om, at de skal have et arbejde, og at de udsatte grupper skulle gerne få så gode vilkår, at en stor del af dem også kunne blive en del af det danske samfund og få et arbejde. Det er slet ikke det, der har været debatten her, men det er den, jeg gerne vil rejse.

Vi kan støtte det her forslag, for det er et skridt på vejen.

Kl. 18:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er fire korte bemærkninger. Først fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:55

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Altså, når man hører ordførerens tale her til aften, kan man godt blive lidt bekymret. For ordføreren siger: Jamen hvad så, hvis der er nogle mennesker, som får 100 kr. mere eller mindre om måneden. Ved ordføreren godt, at det, som den her mindre regulering betyder,

er, at f.eks. en dagpengemodtager får 13.000 kr. mindre om året? Altså, hvor kommer det der 100 kr. mere eller mindre om måneden fra? Kender ordføreren for forslaget ikke det forslag, vi behandler? Hvor kommer det der med 100 kr. mere om måneden fra?

Kl. 18:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:56

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen jeg kan godt forstå, at fru Johanne Schmidt-Nielsen gerne fortsat vil diskutere økonomien. Jeg prøvede ellers at rejse et spørgsmål, som burde interessere Enhedslisten, nemlig: Hvad gør vi for de udsatte grupper i Danmark? Men jeg forstår, at det ikke har nogen interesse. Det her gøres til et spørgsmål om at diskutere økonomi og om at diskutere, hvordan vi sikrer, at nogle mennesker fortsat kan være på sociale ydelser. Det her er jo et meget vigtigt spørgsmål om, hvordan vi får folk væk fra de sociale ydelser, og ikke om, hvordan vi fastholder dem på de sociale ydelser. Det gælder om at få et arbejde, og det gælder om at hjælpe de mennesker, som har det svært i det her samfund, med at blive en del af det danske samfund. Men jeg kan forstå, at det er meget, meget vigtigere at diskutere nogle satser, end at diskutere netop den meget centrale problemstilling.

Kl. 18:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:57

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis der sidder nogle mennesker, som er ramt af sygdom og derfor er på førtidspension eller sygedagpenge, eller hvis der sidder nogle mennesker, som på grund af krisen har fået en fyreseddel og derfor er på dagpenge eller kontanthjælp, og hvis de hører ordførerens indlæg her i aften, så tror jeg, de må blive meget forundrede. For de mennesker, som går ledige, og som har så svært ved at få økonomien til at hænge sammen, og for de mennesker, som er ramt af sygdom og derfor f.eks. er på førtidspension, og som har så svært ved at få økonomien til at hænge sammen, der tror jeg faktisk, det betyder ret meget, om det er 100 kr. om måneden, eller om det er 13.000 kr. om året.

Så derfor synes jeg, det er meget relevant at sige, at Venstres ordfører tilsyneladende ikke har sat sig ind i, hvilke økonomiske konsekvenser den her skattereform, som Venstre stemmer for, har for de mennesker i vores samfund, der har mindst. Kan ordføreren bekræfte, at det for en person på førtidspension eller for en person på kontanthjælp eller på dagpenge rent faktisk betyder meget, om vi taler om 100 kr. om måneden eller 13.000 kr. om året? Jeg synes, det er en meget arrogant holdning over for de mennesker, som den her skattereform går ud over.

Kl. 18:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:58

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kan høre på fru Johanne Schmidt-Nielsen, at jeg har ramt et meget ømt punkt her, for jeg kan høre, at den er helt op i diskanten.

Jeg tror udmærket, at de folk, der har set det her, kan forstå, hvad det er, jeg siger, og jeg kan jo så forstå, at det kan fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke. Hun forstår ikke et klap af det, som jeg har prøvet at rejse som en debat her, nemlig at der er nogle grupper i det her samfund, som bliver holdt ude, som ikke får et arbejde, som ikke

bliver hjulpet, fordi de enten er psykisk syge eller de er hjemløse eller på en anden måde ikke er inde i det her samfund.

De reduceringer, som fru Johanne Schmidt-Nielsen nævner her, skal jo ske over 10 år, og det, jeg har pointeret, er, at der jo ikke er nogen, der tager noget fra nogen i den her sammenhæng, for de beløb, som bliver justeret, er jo ikke penge, som nogen har fået endnu. Det er jo en regulering, som bliver justeret nu, og så får man, når man når til 2023, et meget større beløb, end man faktisk får på nuværende tidspunkt. Så det, fru Johanne Schmidt-Nielsen siger, er ikke korrekt.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i rækken til korte bemærkninger er hr. Nikolaj Villumsen, værsgo.

Kl. 19:00

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg har lidt i dag haft det indtryk, at det sejler lidt for Venstre, og derfor vil jeg lige give ordføreren mulighed for at råde bod på det, hvis det skulle være en misforståelse.

Det var jo sådan, at Venstre inden skattereformen tordnede frem med, at folkepensionister skulle fredes og ikke blive berørt af skattereformen på en dårlig måde. Nu kommer Ældre Sagen så og afslører, at 100.000 pensionister vil blive ramt af den skattereform, som Venstre har tænkt sig at lave med regeringen. De ville have færre penge mellem hænderne end det, de kunne have haft, kunne man se, når man havde siddet og regnet på, hvad de ville have i fremtiden. De har simpelt hen ganske enkelt mistet penge, fordi Venstre har lavet en skattereform med regeringen, der rammer folkepensionisterne.

Venstre har jo så haft et slogan, der hedder, at det ikke må være dyrere at være dansker, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren, om det simpelt hen er sådan, at Venstre har droppet sit slogan, har erkendt, at det var forkert og ikke havde noget at gøre med Venstres politik, eller er det simpelt hen er sådan, at Venstre ganske enkelt ikke betragter de her 100.000 folkepensionister som danskere. Det kunne jeg ikke få et svar på under den tidligere debat med hr. Torsten Schack Pedersen, så jeg håber meget, at ordføreren kan give mig et svar i den her debat.

Kl. 19:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:01

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kan jeg høre, at ordføreren fra Enhedslisten kører videre i den samme rille som fru Johanne Schmidt-Nielsen, og som Enhedslisten har gjort hele dagen, nemlig at tale udenom det, der egentlig er det helt centrale problem: den menneskelige indfaldsvinkel til det her. Igen bare økonomi, økonomi. Det her drejer sig om at få mennesker i arbejde. Det drejer sig om at hjælpe dem, som har det svært i det her samfund med at få en plads også på arbejdsmarkedet. Det gider Enhedslisten overhovedet ikke diskutere, for man kører fast i den rille, man hele tiden har fokuseret på, nemlig at fastholde folk uden for det danske arbejdsmarked og ikke hjælpe de udsatte grupper. Det er jo det, der er problemet i det sidste år, hvor Enhedslisten har været parlamentarisk grundlag. Der er intet sket for de udsatte grupper i det her samfund.

Kl. 19:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Nikolaj Villumsen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:02

Kl. 19:06

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg havde håbet, at det ville stoppe med at sejle for Venstre, men jeg må ærlig talt indrømme, at nu sejler det jo endnu mere. Altså det, som jeg snakkede om, var folkepensionister, de 100.000 folkepensionister, som Ældre Sagen har opgjort vil miste penge. Når Ældre Sagen har siddet og regnet på, hvad de ville have til deres alderdom efter deres liv med hårdt arbejde, ser man, at Venstre simpelt hen har taget penge fra dem med den her skattereform. Jeg går ikke ud fra, at Venstre ønsker, at de her folkepensionister skal i arbejde. Det er i hvert fald noget helt nyt for mig, hvis det er det, som Venstre vil melde ud. Så kunne vi ikke bare få et klart svar fra ordføreren på det her spørgsmål: Altså, dropper Venstre sloganet om, at det ikke må være dyrere at være dansker, når nu man tager fra folkepensionisterne, eller er det simpelt hen sådan, at folkepensionisterne ikke er i den kategori, som Venstre siger at det ikke må være dyrere at være i, nemlig danskere?

Kl. 19:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:03

Eyvind Vesselbo (V):

Nu troede jeg lige, at ordføreren havde læst det her lovforslag, så derfor mente jeg også, at ordføreren selv kunne konstatere, at der bliver givet et ekstra tilskud til folkepensionister med ældrechecken på 4.500 kr. næste år, og man forhøjer et andet tilskud med 750 kr. om året fra 2015. Det er vel det, der står i det her lovforslag, så jeg har svært ved at se, hvad problemet egentlig er. Jeg kan høre, at der blev tavshed, så jeg har nok ret.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Var ordføreren færdig med sin besvarelse? (*Eyvind Vesselbo (V):* Ja). O.k.. Den næste, jeg har skrevet op for en kort bemærkning, er fru Rosa Lund, men jeg ser ikke fru Rosa Lund i salen. Så går vi videre til fru Stine Brix, værsgo. (*Der bliver råbt fra salen, at det er Finn Sørensen, der sidder på Rosa Lunds plads*). O.k., men det kunne jeg jo ikke se heroppefra – det er lidt varmt i dag! Men vi skal nok skifte fru Rosa Lund ud med hr. Finn Sørensen. Værsgo.

Kl. 19:04

Finn Sørensen (EL):

Undskyld, at jeg fik trykket forkert, og tak for, at jeg får ordet alligevel.

Altså, jeg er også i tvivl om, om ordføreren for Venstre har læst det her lovforslag. Ordføreren bliver ved med at fremture med, at det er umenneskeligt at beskæftige sig med, hvilken indtægt folkepensionister har. Så kan man jo undre sig over, hvorfor Venstre så gerne ville have pillet den del ud af regeringens oplæg. Og ordføreren bliver ved med at fremture med, at det, det drejer sig om, er, at de her mennesker skal have et arbejde. Så spørger jeg: Er ordføreren bekendt med, at hovedparten af de grupper på overførselsindkomst, der bidrager til finansieringen af skattelettelserne, er folk, som pr. definition er uden for arbejdsmarkedet? Det er efterlønnere, det er ikke arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere, det er folkepensionister, det er førtidspensionister, det er mennesker på barsel, og jeg kunne nævne en stribe mere. Er det fuldstændig forbigået ordføreren opmærksomhed, at det i høj grad er lige nøjagtig de grupper, der kommer til at betale til skattelettelserne?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:06

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er udgangspunktet jo det, at den regulering, som er et forslag i det her lovforslag, vil være sådan, at alle de grupper, som hr. Finn Sørensen nævner, vil få mere i lønningsposen, havde jeg nær sagt, i indtægt, end de har på nuværende tidspunkt. Så man skal lade være med at fortsætte med at sige, at de får mindre, og at vi tager noget, for man kan ikke tage noget fra nogen, der ikke har fået det endnu. Så man skulle lige prøve at fastholde den logik.

Desuden må man vel sige, at en stor del af de grupper, som vi taler om her, er folk, som godt kan tage et arbejde. Og når hr. Finn Sørensen nævner, at der er en stor gruppe, der er ikke arbejdsmarkedssparate på nuværende tidspunkt, er min pointe netop, at det jo var dem, hr. Finn Sørensen skulle koncentrere sig om – hvis ellers hr. Finn Sørensen ville høre efter. Det er netop dem, der ikke er arbejdsmarkedssparate nu, som man jo ikke bare skal opgive, ligesom Enhedslisten åbenbart gør, men sørge for at hjælpe, så de måske kunne få en tilværelse på arbejdsmarkedet. Det er jo der, jeg kan se at vandene skiller mellem Venstre og Enhedslisten.

Kl. 19:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:07

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu forholder det sig jo sådan, at det altså er gruppen af førtidspensionister, der bidrager mest blandt de mennesker, der er på overførselsindkomst, og som skal bidrage til de her skattelettelser. Men ordføreren er vel bekendt med, at betingelsen for at få førtidspension er, at arbejdsevnen er nedsat i en sådan grad, at man ikke er i stand til at forsørge sig selv, det vil sige, at man som udgangspunkt ikke spiller nogen rolle på arbejdsmarkedet. Det går jeg ud fra at ordføreren er enig i.

Men jeg vil bare gerne have, at ordføreren bekræfter det faktum, som er, at de grupper, vi taler om, og som får forringet deres overførselsindkomstsregulering, får en forringelse af denne på 5,1 pct. som følge af det her skatteforslag. Det vil jeg gerne have ordføreren til at bekræfte, så vi ligesom kan få ryddet op i den her tågesnak om, at de jo ikke får mindre, at der ikke er nogen, der tager penge fra dem, og hvad ved jeg. Vil ordføreren gerne bekræfte, at man forringer reguleringen af overførselsindkomsterne, herunder af folkepensionens grundbeløb, med 5,1 pct. som følge af den her skattereform?

Kl. 19:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:08

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det sjældent sådan, at forkerte ting bliver mere rigtige af, at de bliver gentaget. Og det er ikke sådan – det kan jeg ikke bekræfte – at man får mindre udbetalt i sociale ydelser eller i folkepension med de her reguleringer i årene fremover. Man får tværtimod noget mere. Og jeg laver gerne ekstraundervisning i det her, hvis hr. Finn Sørensen vil komme til nogle timer hos mig, for der må jo være noget, der svigter, når hr. Finn Sørensen ikke helt kan se, at når man stiger i ydelse, får man mere udbetalt.

Det andet sted, hvor jeg mener at hr. Finn Sørensen træder helt forkert, er i spørgsmålet om førtidspensionister. Jeg er helt enig i, at

en stor del af førtidspensionisterne har så store problemer, at de har svært ved at få et arbejde, men jeg synes bare, det er sørgeligt, hvis vi af den grund opgiver alle førtidspensionisters mulighed for at få en tilværelse på arbejdsmarkedet, hvis det er muligt for dem. Og det er der, hvor jeg synes der har været et stort problem. Det er ikke sådan, at man skal tvinge førtidspensionister ud på arbejdsmarkedet, men man kan vel sagtens gå ind, hvis en førtidspensionist meget gerne vil have et arbejde og føler sig arbejdsmarkedsparat, og sige: O.k., vi vil gerne hjælpe dig, så du får en mulighed. Det andet er jo at svigte folk.

Kl. 19:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste i talerrækken er hr. Frank Aaen, værsgo.

Kl. 19:10

Frank Aaen (EL):

Hvis der skulle være brug for undervisning, vil jeg også gerne stille mig til rådighed, det lyder, som om der måske kunne være lidt brug for det.

Så vidt jeg har forstået, siger man også fra Venstres side, at skatteformen er fuldt finansieret. Der gives skattelettelse, mest til dem, der har mest både i kroner og i procent, så jo mere man tjener, jo mere får man i skattelettelse. Hvis det er sådan, at nogle får penge, må man så ikke gå ud fra, at de bliver taget et andet sted fra, hvis det er fuldt finansieret? Er det ikke sådan? Eller skal vi have regnetimer?

Kl. 19:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:11

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kan forstå, at hr. Frank Aaen gerne vil tage imod mit tilbud om noget undervisning. Det er helt fint, så er der to med på holdet, og det kan være, resten af Enhedslisten gerne vil være med. Så kan det jo være, vi kan få redt de her tråde ud, så vi ikke bare snakker forbi hinanden, fordi der er et politisk motiv til at diskutere ud fra nogle forkerte præmisser. Det er jo det, der er det store problem herinde i Folketingssalen, altså at vi diskuterer sådan ved siden af hinanden uden egentlig at tage konkret stilling til det, der egentlig er det centrale.

Det var det spørgsmål, jeg prøvede at rejse, nemlig spørgsmålet om at få folk – alle de her grupper, som vi har talt om i dag – med ind i det danske samfund. Og det forstår jeg er en debat hr. Frank Aaen ikke ønsker. Hr. Frank Aaen ønsker at stå og jonglere frem og tilbage med en masse tal, sådan så folk, der sidder foran fjernsynet, bliver helt forvirrede. Men som sagt er det det, det drejer sig om, og det, der er væsentligt, er at have det menneskelige perspektiv med i det her, og det har hr. Frank Aaen ikke.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Frank Aaen med sin anden korte bemærkning.

Kl. 19:12

Frank Aaen (EL):

Sikke en gang sludder. Det eneste, jeg spurgte om, var, at når nogle – og det er dem, der tjener allermost i samfundet – får fuldt finansierede skattelettelse, kan man så ikke regne med, at de bliver betalt af nogen? Og er ordføreren ikke enig i, at dem, der så får mindre end det, der var stillet i udsigt, er dem, der er på folkepension, det er de arbejdsløse, og det er efterlønsmodtagerne? For ellers er det jo ikke finansieret.

Sådan er det jo i det forslag, vi diskuterer i dag – nogle får, og nogle mister. Kan man ikke bare indrømme det i stedet for at komme med alt muligt sludder om, at vi andre ikke synes, at folk skal i arbejde? Altså, det her er jo virkelig nede på niveau med 1.-klasses-regning – hvis der er plus her, er der nok minus der, hvis det hele skal gå op.

Kl. 19:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:13

Eyvind Vesselbo (V):

Nu må man jo sådan selv bestemme, hvilket niveau man vil diskutere på, men sådan at bruge ord som sludder og sådan noget mener jeg ikke gør debatten mere seriøs. Men det er jo sådan et valg, man har, om, hvilket niveau man vil diskutere på.

Men det er da klart, vil jeg gerne sige til hr. Frank Aaen, at når nogle skal have nogle skattelettelse, tager man pengene et sted fra. Det har hr. Frank Aaen fuldstændig ret i, og vi er da nået et skridt hen ad vejen, hvis hr. Frank Aaen også har forstået det.

For det er jo det, det her lovforslag går ud på: For at give nogle skattelettelse, så vi kan få nogle flere arbejdspladser, justerer man på de her sociale overførselsindkomster. Det er helt rigtigt; det er det, der står i i det her lovforslag. Og så skal man jo ikke stå heroppe, som andre jeg har hørt, og prøve at tale udenom, for det er vel det, der er hele essensen af det her.

Det, der er pointen – og det er jo det, hr. Frank Aaen ikke vil diskutere – er, hvordan vi får flere mennesker i arbejde, hvordan vi får flere af dem, som ikke er arbejdsmarkedsparate, og som er i de udsatte grupper, ind i det danske samfund igen. Jeg tager gerne den debat en anden gang, for jeg kan se, at Enhedslisten ikke er villig til at tage den i dag.

Kl. 19:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Stine Brix for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 19:14

Stine Brix (EL):

Jeg må sige, at jeg synes, at hr. Eyvind Vesselbo selv excellerer på højt niveau med at tilbyde regnetimer og alle mulige andre ting, så måske er man selv medvirkende til at få den type spørgsmål, man får. Det ved jeg ikke, men det kunne man jo overveje efterfølgende.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til noget, som ordføreren sagde i sin indledende tale: Hvordan er det lige – hvis man tager penge fra en, der er hjemløs og f.eks. på førtidspension – vedkommende så får et sted at bo? Den sammenhæng vil jeg meget gerne have forklaret.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:15

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg beklager. Jeg kunne ikke høre spørgsmålet, så kunne det blive gentaget?

Kl. 19:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det må gerne gentages, værsgo.

Stine Brix (EL):

Det vil jeg meget gerne: Hvordan er det lige – hvis en person er på førtidspension og er hjemløs, og det er der jo nogle i det her land, der er – når man tager pengene fra førtidspensionen eller regulerer den mindre, lad os ikke skændes om det, at den person kommer tættere på at få et sted at bo?

Kl. 19:15

at man skal stå og foregøgle, at det ikke er rigtigt. Men jeg mener bare, at det vigtigste i den her sammenhæng er, at vi får gjort noget for de grupper, som er uden for eller ligger i periferien af det danske samfund.

Kl. 19:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg har noteret en mere i talerrækken, og det er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 19:18

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen der var min pointe jo det, jeg sagde, nemlig at det da er ganske rigtigt, at det har betydning, hvilken økonomi man har. Men jeg tror ikke, at en hjemløs får et sted at bo eller en narkoman bliver mindre narkoman af, at vi ikke regulerer de her indkomster. Der skal nogle helt andre ting til, og det er det problem, jeg appellerer til Enhedslisten om at tage stilling til. Det her drejer sig ikke bare om at give folk nogle flere penge om måneden; det drejer sig om at gøre en indsats for at hjælpe dem. Og det er der, jeg taler om det menneskelige perspektiv, og det mangler jo totalt i den debat her.

Kl. 19:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Stine Brix for anden korte bemærkning.

Kl. 19:16

Stine Brix (EL):

Det er jeg sådan set meget enig i. Men kunne vi så ikke blive enige om, at der ikke ligger den slags initiativer i den her skatteaftale? Der tager man nogle penge fra de her grupper af mennesker ikke for at bruge dem på nogle initiativer, der kan hjælpe dem ud af hjemløshed eller af stofmisbrug, men for at give skattelettelser til nogle af dem, der har rigtig mange penge.

Så vil jeg gerne udfordre hr. Eyvind Vesselbo en lille smule: Kunne det tænkes, at man kunne arbejde med begge ting – både folks økonomi, som vi er enige om har en betydning, og en indsats i forhold til f.eks. at få et sted at bo og et arbejde? Behøver de to ting nødvendigvis at være i modsætning til hinanden? Og må vi så ikke få et argument for, hvorfor det er en god ting at tage penge fra førtidspensionister, arbejdsløse, sygedagpengemodtagere, barseldagpengemodtagere og folkepensionister? Vi har ikke hørt et eneste argument for, hvorfor det er en god idé at gøre det.

Kl. 19:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:17

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener netop, at det, som bliver nævnt her fra ordførerens side, jo har været min pointe i alt det, jeg har sagt, nemlig at vi skal kombinere de her ting – økonomien og så en hjælpeindsats – for at få folk ind i det danske samfund. Og som jeg sagde før, er det da ganske korrekt, at det har en betydning, hvilken økonomi man har, men jeg er bare ikke enig i – og det har jeg også sagt flere gange – at man tager noget fra nogen. Man tager ikke noget fra nogen. Man kan jo ikke tage noget fra nogen, som ikke har fået det. Det, som man gør, er, at man regulerer her i årene fremover, og der vil blive endnu flere midler til rådighed for de her grupper i årene fremover, end der er på nuværende tidspunkt.

Men jeg medgiver samtidig, at det er mindre, end det ville have været, hvis vi ikke havde reguleret. Det er helt klart. Jeg synes ikke,

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg vil nok sige, at det er sådan lidt ejendommeligt at stå og lytte til den dialog, der lige nu er mellem Venstre og Enhedslistens repræsentanter. Jeg synes måske også, at man nærmest håner hinanden lidt.

Der er jo ingen tvivl om, at sådan et lovforslag – det er jo det samme papir, vi har fået, den samme tekst – åbenbart kan tolkes forskelligt. Når ordføreren flere gange har nævnt det med, at de menneskelige aspekter bør inddrages, så synes jeg egentlig, at hr. Eyvind Vesselbo bør komme lidt mere ind på det. Jeg synes jo netop, at det er de menneskelige aspekter, der bliver inddraget i den bekymring, der fremkommer, og som jeg også senere hen i min ordførertale selv vil fremkomme med. Det er jo netop nogle marginaliserede grupper, det drejer sig om, nogle, som har det svært i samfundet, som jo faktisk bliver ramt af den her skattereform, og der synes jeg måske, at ordføreren egentlig mangler lidt at anerkende det i stedet for at holde meget fast på, at det drejer sig om økonomi, for selvfølgelig drejer det sig om økonomi, men ens liv er jo også meget afhængigt af den indkomst, man nu engang har. Det vil jeg egentlig gerne have at hr. Eyvind Vesselbo prøver at komme med nogle kommentarer til.

Kl. 19:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:19

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men grunden til, at jeg fokuserer på de ting, der sådan ligger lidt ud over det, der ligger i økonomien, er jo, at det er et væsentligt aspekt. Samtidig accepterer jeg ikke det argument, som fru Karin Nødgaard nu også kommer med, nemlig at de mennesker, som bliver ramt af en del af den her regulering, mister nogle penge i forhold til, hvad de har nu. Det er jo det, der er pointen her, at de får mere, end de har nu. Men jeg har samtidig medgivet, at de får mindre, end de ville have fået, hvis vi ikke havde lavet reguleringen. Men pointen her er, at de de næste 10 år får mere, end de på nuværende tidspunkt har.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Karin Nødgaard for anden korte bemærkning.

Kl. 19:20

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Hr. Eyvind Vesselbo er jo også meget inde på, at det drejer sig om at få folk i arbejde, og jeg fuldt ud enig med ordføreren om, at det drejer sig om at få folk i arbejde. Problemet lige nu er bare, at der ikke er så meget arbejde at få.

Derudover drejer det her sig jo også om nogle grupper, som vi ved ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, f.eks. førtidspensionister og nogle handicappede, en del af dem, som vi også kalder de udsatte grupper i Danmark. Derfor synes jeg også, at det egentlig kunne være meget relevant at høre ordføreren, om man, når man ser

i bakspejlet, også vurderer, at det her er det rigtige tidspunkt at gå ind og lave sådan nogle ændringer, som man nu gør, på.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:20

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener egentlig, at det er noget af en laissez faire-holdning at have at sige, at der ikke er så meget arbejde, og derfor er de her mennesker nødt til at være på passiv forsørgelse. Det mener jeg jo ikke er rigtigt. Regeringen nævner jo dagligt, at man vil gøre en masse ting for at få flere folk i arbejde. Derfor kan man jo ikke bare sige, at det er svært, fordi det problem skal selvfølgelig løses.

Jeg mener også, at det er en noget speciel holdning at have til folk, der er handicappede, og folk, der har nogle problemer, at de af den grund ikke skulle kunne få en plads på vores arbejdsmarked, hvis de gerne vil og har en mulighed for det. Det ved jeg også at fru Karin Nødgaard mener. Men det er, som om man bare slår ud med hånden og siger: Jamen der er en masse arbejdsløshed, og derfor kæmper vi for, at folk skal få så meget i sociale ydelser som overhovedet muligt. Det er jo ligesom ikke det, der er pointen her, det er jo netop, at folk ikke skal være på sociale ydelser, fordi de skal være aktive, de skal være en del af det danske samfund, så mange af dem, der nu kan. Jeg må konstatere oven på den her debat, at det, der implicit ligger i nogle af de spørgsmål og svar, jeg har fået – for jeg har jo også fået nogle svar – er, at man stort set er meget enig i den problematik, jeg har rejst, men at man ikke er så meget for at diskutere netop de problemer, som er så centrale i den her debat.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere til korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Maja Panduro, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 19:22

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Noget af det første, som den her regering gjorde, dengang vi overtog ansvaret for at lede Danmark, var, at vi afskaffede de særligt lave fattigdomsskabende ydelser, som den tidligere regering havde indført: starthjælpen, kontanthjælpsloftet og timereglerne. Noget andet, vi gjorde som det allerførste, var at lave en kickstart for at skabe arbejdspladser i det her land. Hvorfor nævner jeg det? Det gør jeg, fordi det på debatten i dag måske nogle gange godt kan komme til at lyde, som om socialpolitikken i det her land starter og slutter med, om satsreguleringen af overførselsindkomsterne er 5,1 procentpoint større eller mindre. Det siger jeg ikke for at forklejne, at det betyder noget, hvor meget vi regulerer satsen. Det anerkender jeg, og jeg anerkender også herfra som socialdemokrat, at det ikke er noget, som jeg synes er rigtig sjovt at gøre. Men når man overtager et Danmark i en historisk dyb økonomisk krise, når kassen er tom og det hele er soldet væk, så er der rigtig mange ting, som ikke er sjove. Men det, som er kendetegnende for socialdemokrater, som altid har været det og altid skal være det, er, at vi tager ansvaret på os. Ikke bare, når det er sjovt og man kan bruge penge, men også – og måske endda især – når tingene er svære. Det gør vi, når der skal tages svære beslutninger, og når der skal prioriteres.

Det er et socialpolitisk spørgsmål, om man regulerer overførselsindkomsterne med 5,1 procentpoint mere eller mindre, og det er jo det, vi bl.a. diskuterer her. Men det er også et væsentligt socialpolitisk spørgsmål at sige: Skal vi målrette indsatsen til nogle af de grupper, som har allermindst i det her samfund. Noget, som jeg er stolt af

som socialdemokrat ved det her forslag, er, at vi laver et målrettet løft, en målrettet indsats, for nogle af de grupper i det her land, som har allermindst, og at vi laver en målrettet indsats for eksempelvis den enlige mor.

Det første først. Med den her reform giver vi et målrettet løft, en målrettet håndsrækning til nogle af dem, der har allermindst, nemlig til folkepensionisterne, som kun har grundbeløbet, og til de førtidspensionister, som har de laveste indtægter, altså er på den gamle ordning. Konkret løfter vi den supplerende pensionsydelse, det, vi også kalder for ældrechecken, med 4.500 kr. om året før skat. Vi løfter pensionstillægget med 750 kr. Det gør vi allerede nu. Og når vi mener, det er vigtigt, er det, fordi de pensionister, som ikke har haft mulighed for at spare en masse op, og som ikke har andet end grundbeløbet, er nogle af de mennesker i det her land, som er dårligst stillede. Det har længe været et ønske fra Socialdemokraterne at kunne komme til at løfte dem. Jeg glæder mig rigtig meget over, at det nu lykkes for os at give dem et klap på skulderen, en tak for, at de har været med til at bygge vores samfund.

Et andet stort ønske, som vi i Socialdemokratiet har haft meget længe, og som jeg ved mange andre socialpolitikere på tværs også har haft længe, har været at kunne gøre noget for de førtidspensionister, som er blevet efterladt, blevet fanget, på den gamle ordning. Den gamle førtidspensionsordning var jo vældig kompleks, og derfor er der nogle, som vil have gavn af at blive på den. Derfor er det frivilligt. Men for nogle af dem, som nu får mulighed for at blive løftet fra den gamle førtidspension over på den nye, vil det betyde en meget, meget mærkbar forskel i deres liv. Nogle af dem, der har mindst, vil kunne opleve at kunne få op til 10.000-15.000 kr. mere om året at gøre noget med. Det er mange penge, når man ikke har nogen. Det har vi ønsket os i lang tid. Det glæder jeg mig rigtig meget over at vi kan gøre nu.

Så er det også selvstændig god socialpolitik at løfte den enlige mor, som står op hver morgen, leverpostej eller ej, pakker de søvnige unger ind i flyverdragterne, op i bussen, og tager på arbejde. Det er sådan i dag, at enlige forsørgere er markant overrepræsenteret i den desværre stadig væk ret store gruppe af danskere, for hvem der er en ikke ret stor økonomisk gevinst ved at arbejde. Jeg siger økonomisk, fordi jeg faktisk tror på, at der er rigtig mange andre gevinster end økonomiske i at komme fra offentlig forsørgelse til beskæftigelse, og jeg tror også på, at folk faktisk rigtig gerne vil.

Kl. 19:27

Men netop derfor bør det da være sådan, at man så oplever, at det også økonomisk kan betale sig, altså at der f.eks. også er til busbilletten hen til arbejdet. Vi har valgt politisk at prioritere at afskaffe kontanthjælpsloftet og timereglerne og starthjælpen, fordi vi ikke ville acceptere, at det betød, at der var nogle børn, der voksede op i en familie, hvor man havde meget, meget lidt. Vi vælger også, at det skal være muligt, hvis du er enlig forsørger, at få friplads til dit barn i daginstitutionen; at du skal kunne få mere i boligsikring, når du har børn. For noget af den vigtigste socialpolitik i det her land handler om lige præcis de børn. Sådan skal det fortsat være, men det har altså betydet, at der for en meget stor gruppe var en meget lille forskel på, om du var i arbejde, eller om du ikke var i arbejde. Det gør vi nu noget ved ved at tredoble beskæftigelsesfradraget for den enlige mor. Hun får nu en forbedring, der betyder, at hun måske kan tage sit barn med på sommerferie, måske kan hun få råd til at købe en opvaskemaskine, der kan lette hendes hverdag en lille smule. Det synes jeg faktisk også er rigtig god socialpolitik.

Det er også rigtig god socialpolitik, også for de her børn, at sørge for, at vores fælles velfærd fungerer; at sundhedsvæsenet fungerer, og at uddannelsessystemet fungerer. Det er vigtigt for os alle sammen, men det er især vigtigt for dem, der har mindst. Derfor har det også været hjerteblod for os, at den her reform skaffer 2,7 mia. kr. ekstra til vores fælles velfærd. Dem har vi brug for, især for dem, der

har mindst, dem, der har mest brug for fællesskabet, dem, som er syge, som har sociale problemer eller – i gåseøjne – bare mangler et arbejde.

Som det sidste er det stadig væk også sådan, at noget af den mest betydende socialpolitik, vi kan lave for f.eks. det her barn af den enlige mor, jo er at sørge for, at mor har et arbejde. Det er desværre stadig væk en meget afgørende ting for et barns livschancer. Derfor er det jo også sådan, at for den her regering er det at skaffe arbejdspladser det første, vi tænker på, når vi står op om morgenen, og det sidste, vi tænker på, når vi går i seng om aftenen. Vi har ført den mest aktive finanspolitik af de lande, vi sammenligner os med. Det gør vi fortsat, og skatteaftalen her er en del af den aktive finanspolitik. Derfor støtter Socialdemokraterne den.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Jeg har foreløbig indtegnet fire, der ønsker korte bemærkninger, og jeg vil tro, at hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance også har trykket på naboens knap. Jeg har i hvert fald fru Merete Riisager på heroppe. Det finder vi ud af, når vi når dertil, men den første til en kort bemærkning er fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:30

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ordføreren fik nævnt rigtig mange gange i sin tale, at man bl.a. har afskaffet starthjælpen. Og det gjorde man jo med Enhedslistens mandater. På et tidspunkt var der faktisk tvivl om, hvorvidt regeringen ville gøre det eller ej, og jeg er glad for, at de endte med at gøre det med Enhedslistens mandater. Jeg vil så samtidig sige, at det er 10.000-15.000 mennesker, det her med fattigdomsydelserne i alt drejer sig om. Alene blandt folkepensionisterne er der omkring 100.000, som økonomisk set taber på den her reform. Så man skal altså bare lige have proportionerne i orden. 10.000-15.000 fik man løftet økonomisk ved at afskaffe fattigdomsydelserne, men det er jo et meget, meget større antal mennesker – af dem, der har mindst – som bliver ramt økonomisk af den her reform.

Jeg kan forstå, at ordføreren interesserer sig rigtig meget for den enlige mor. Lad os håbe, at den enlige mor ikke mister sit job eller bliver syg, for som ordføreren siger, er det ganske rigtigt sådan, at 10.000-15.000 kr. om året betyder rigtig meget. Det lagde ordføreren vægt på. Det er indkomster på det her niveau, de risikerer at miste, når den her reform er fuldt indfaset, fordi man jo lader dagpenge-modtagere osv. betale for skattelettelserne. Og det er sådan set det, jeg vil frem til.

Mit spørgsmål er: Hvorfor prioriterer man i Socialdemokratiet skattelettelser i toppen – altså til sådan nogle som fru Maja Panduro og jeg selv – højere end det at sikre f.eks. et ordentligt dagpengesystem? For faktum er jo, at finansieringen til de her skattelettelser er taget fra dem, der har mindst. Hvordan kan det være socialdemokratiske politik?

Kl. 19:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:31

Maja Panduro (S):

Jeg ved godt, at det er sådan noget, vi har diskuteret hele dagen, men må jeg ikke bare først sige, at jeg faktisk synes, det er meget vigtigt at slå fast, at vi ikke tager penge fra dem på overførselsindkomster, og at man ikke mister noget. Man får en mindre stigning, end man ellers ville have fået. Og fuldt indfaset om 10 år vil reformen for en dagpengemodtager betyde – om end det er sådan lidt af et pseudoeksempel, fordi man jo ikke kan være på dagpenge så længe – at man

får en stigning i forhold til i dag på 43.500 kr. Med den gamle regulering ville man eksempelvis have fået en stigning i forhold til den ydelse, man får i dag, på 56.500 kr.

Jeg startede også med at anerkende i min tale, at det betyder noget. Det forsøger jeg ikke negligere. Når jeg alligevel kan bakke op om aftalen her, er det, fordi jeg synes, det er vigtigt at lave en målrettet indsats, og vi har netop prioriteret at løfte nogle af de allersvageste, sådan at man markant kan forbedre niveauet for dem. Og så er det her jo også en skatteaftale, som skal løse mange ting, men den kan ikke løse alle udfordringer og problemer i dette land. Derfor skal vi jo heldigvis også fortsætte med at lave politik og lave andre ting som f.eks. at fjerne fattigdomsydelserne, som vi gjorde med Enhedslisten. Og det vil jeg gerne kvittere for at vi kunne gøre sammen.

Kl. 19:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:33

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ordføreren får det jo nærmest til at lyde, som om man har taget fra de grupper, som har meget lidt, alene med det formål at give til dem, der har endnu mindre. Men faktum er jo, at man altså har taget 3 mia. kr. på det her område, altså førtidspensionister, folkepensionister, arbejdsløse, og det er jo altså penge, som for langt de fleste kroners vedkommende går til skattelettelser til bl.a. fru Maja Panduro og mig selv. Det er bare lige, så vi får fakta på plads.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om det er Socialdemokraternes mål, at dagpengedækningen forbedres eller forringes, fordi med den her aftale forringer man dagpengedækningen. Altså, det økonomiske fald ned til dagpengeniveau, bliver større, hvis man mister sit arbejde. Det har jo ellers været Socialdemokraternes politik i årtier, at man skulle have et stærkt sikkerhedsnet. Selvfølgelig skal vi skabe arbejdspladser, det er alle jo enige om, og det bedste er, hvis alle kunne være i arbejde. Men erfaringen viser, at der er perioder, hvor alle ikke er i arbejde, og der har det været Socialdemokraternes politik at have et stærkt sikkerhedsnet til at gribe de mennesker, der mister deres job. Med den her skattereform forringer man dagpengedækningen. Er det Socialdemokraternes mål at forbedre eller forringe dagpengedækningen?

Kl. 19:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:34

Maja Panduro (S):

Jeg mener, at vi også fortsat vil have et stærkt sikkerhedsnet i Danmark efter den her aftale er indfaset. Det mener jeg er vigtigt. Som socialdemokrat er jeg stolt over og glad for vores danske model og mener, at vi skal gøre rigtig meget for at bevare den. Derfor er vi også nogle stykker, som er gået stærkt imod, når nogen parter hen over sommeren har ment, at man skulle forringe den danske model. Jeg mener også stadig væk, at vi vil have et stærkt sikkerhedsnet i Danmark, en god, stærk model og en god dækningsgrad også efter den her aftale set i forhold til rigtig mange andre lande.

Kl. 19:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til kort bemærkning er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:35

Kl. 19:38

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg kan forstå på ordføreren, at ordføreren ikke synes, at det er sjovt at tage fra grupper uden for arbejdsmarkedet, fra nogle af dem, der har mindst i det her samfund, for at nogle andre kan få nogle skattelettelser. Det må jeg jo så tro på. Men det ville jo overbevise mig, hvis ordføreren havde sagt, at så lader vi være, hvis vi ikke synes det er sjovt. Hvorfor lod man så ikke være, når der nu faktisk var en mulighed for sammen med Enhedslisten at lave en aftale, hvor man ikke ramte disse grupper, men hvor man alligevel kunne gøre de gode ting, som ordføreren gerne vil gøre, og som vi er enige om, lettelsen til den enlige mor, muligheden for førtidspensionister på gammel ordning for at vælge den nye ordning. Man kunne oven i købet sammen med Enhedslisten også helt have undgået at pille ved folkepensionens grundbeløb, for det er faktisk det, man også gør med den her aftale. Så hvorfor lader man ikke bare være med det, hvis det nu er, fordi det ikke er sjovt og der faktisk er en anden mulighed? Det vil jeg gerne høre.

Kl. 19:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:36

Maja Panduro (S):

Jeg har jo godt hørt, at Enhedslisten siger, at man kunne have lavet en aftale med dem. Så synes jeg bare, at det er ærgerligt, at Enhedslisten ikke slog til. Jeg har også godt set en aftaleskitse, et forhandlingsoplæg, som har floreret i dagspressen. Faktum er jo bare, at der ikke var blevet hugget til. På et eller andet tidspunkt bliver det jo for sent, på et eller andet tidspunkt må man jo lave en aftale, og det var så ikke muligt med Enhedslisten i hvert fald. I den tid, hvor man forhandlede, lavede man en aftale med de borgerlige, som stort set svarede til det oplæg, som regeringen selv havde spillet ud med, som gav en større forbedring for den her enlige mor, end der var lagt op til i det udspil, som Enhedslisten siger at de er klar til at sige ja til, og som også giver et større finanspolitisk råderum til at forbedre velfærden end den aftale, som Enhedslisten siger at de var parat til at sige ja til.

Kl. 19:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:37

Finn Sørensen (EL):

Det vil sige, at ordføreren altså er enig med andre socialdemokratiske ordførere tidligere på dagen i, at man faktisk fik mere af sin egen politik igennem sammen med de borgerlige. Er det rigtigt forstået?

Kl. 19:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:37

Maja Panduro (S):

Hr. Thomas Jensen, vores skatteordfører, og jeg er enige om relativt mange ting, og vi er også enige i, at vi med Venstre og Konservative fik et ja til en aftale, der var stort set identisk med den, som regeringen selv havde lagt frem. Det synes vi er en god aftale. Der er nogle elementer, vi er glade for end andre, men vi er grundlæggende glade for en aftale, som forbedrer vilkårene meget markant for den enlige mor, som løfter førtidspensionister på den gamle ordning over på den nye ordning, og som giver et meget markant løft for nogle af de folkepensionister i det her land, som har allermindst at gøre med.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:38

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg vil godt lige forstå det der helt rigtigt. Det, vi står og diskuterer lige nu, er, om man skal forringe forholdene for syge, arbejdsløse og pensionister for at skaffe nogle milliarder, som man så kan give i skattelettelser. Særligt mange af de her skattelettelser skal så gives til de allerrigeste danskere, eksempelvis advokater, der tjener rigtig mange penge. Mener Socialdemokraterne, at det er godt at gøre det, eller havde ordføreren hellere set, at man ikke havde taget de penge fra overførselsindkomsterne? Det er jo det politiske valg, som regeringen havde, da de sad og kiggede på, om de skulle vælge Enhedslisten, da de skulle bide til bolle, eller om de skulle vælge Venstre og Konservative og hive dem hjem fra hængeskøjlen på Copacabanastranden i Rio. Nu valgte man så at tage Venstre, så det er åbenbart Socialdemokraternes politik, at det er overførselsindkomsterne, der skal betale for advokatens skattelettelser.

Kl. 19:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 19:39

Maja Panduro (S):

Mig bekendt var det vistnok Enhedslisten, der havde lidt svært ved at bide til bolle. Der lå et tilbud på bordet i ganske mange dage, som man ikke ville sige ja til. Nu siger man, at man ville have accepteret det udkast, der lå. Det er muligt, men så kan man jo synes, det er lidt ærgerligt, at man ikke gjorde det. Vi har så i stedet for lavet en anden aftale – en aftale, hvori der bruges allerflest penge på at give skattelettelser til lav- og mellemindkomstgrupperne. Når vi har brug for så relativt mange penge, er det jo, fordi det at give skattelettelser ved at hæve bundfradraget er en relativt dyr måde at give skattelettelser på, fordi det jo berører rigtig mange. Det er sådan set derfor, vi gerne vil gøre det. På en eller anden måde kunne det være billigere at gøre det i toppen, sådan som den tidligere regering har været begejstret for at gøre, men det har vi ikke været så optaget af.

Må jeg bare nævne et enkelt tal, som jeg synes meget godt illustrerer fordelingsprofilen i vores skattepolitik, og som er noget af det, vi har været optaget af. Hvad angår de her modelfamilier, som Skatteministeriet bruger, vil et topdirektørpar med to børn og en årsindkomst på 2,6 mio. kr. miste penge i den her nye aftale, og de fik altså over 100.000 kr. mere til rådighed med forårspakke 2.0, som den tidligere regering lavede. 112.200 kr. mere fik de til rådighed om året. I forhold til dem har vi den helt almindelige LO-familie, som rent faktisk får mere ud af den her aftale, og vi har jo så, som jeg måske synes er det bedste eksempel, den enlige mor, for hvem vi tredobler hendes beskæftigelsesfradrag, så hun rent faktisk får mærkbart mere at rutte med.

Når man hører Enhedslisten, lyder det, som om man kun kan give skattelettelser til de allerrigeste. Det, vi har prioriteret, er at give skattelettelser til nogle af dem, som går på arbejde hver dag, men søreme ikke tjener voldsomt meget ved det. Dem synes vi egentlig gerne vi vil give en lille ekstra håndsrekning til.

Kl. 19:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det hr. Nikolaj Villumsen med den anden korte bemærkning.

Kl. 19:41

Kl. 19:44

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen det er da en sjov prioritering af dem, der ikke tjener så meget, altså at de så får langt mindre i skattelettelse end den advokat, der tjener rigtig, rigtig meget. Det er da en underlig prioritering, man har lavet fra den side. Jeg må sige, at ordføreren jo ikke kan undskylde den her skattereform, man laver nu her, med noget, som vi begge to er enige i, nemlig at den tidligere regering og Dansk Folkeparti lavede en masse uansvarlige, dårlige skattereformer, der gavnede de rigeste danskere. Tværtimod kunne man måske sige, det kunne have været en anledning til at stoppe det og så have ladet være med at give til de rigeste danskere.

Jeg kan jo godt forstå, at ordføreren ikke er helt glad for den politik, som ordføreren skal stå og forsvare, men jeg må sige, at jeg ikke synes, det klæder ordføreren ikke at stå op for den aftale. Det er jo et politisk valg, som man har truffet. Enhedslistens folketingsgruppe godkendte den aftale, der var med regeringen, og ville indkalde hovedbestyrelsen, så de kunne godkende den. Det var regeringens politiske valg at tage fra overførselsindkomsterne, et valg, som ordføreren står og forsvare her i dag, for at give til bl.a. advokaten. Jeg er enig i, at hårdtarbejdende danskere skal have en skattelettelse, men jeg er uenig i, at det er arbejdsløse, syge og pensionister, der skal betale for advokatens skattelettelse, og det er det, regeringen har valgt, og det synes jeg ordføreren bør stå ved.

Kl. 19:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:43

Maja Panduro (S):

Måske skal hr. Nikolaj Villumsen lige beslutte sig for, om han synes, jeg står på mål for aftalen eller ikke står på mål for aftalen. Jeg står på mål for den aftale, vi har lavet. Jeg synes faktisk også, det er mest ærligt som politiker at sige, at det så ikke er alle elementer, jeg synes er lige mega sjove, men når jeg er med i politik, er det for at gøre en forskel, og når jeg er socialdemokrat, er det for at være med til at tage ansvar. Nogle gange ville det garanteret være rigtig meget sjovere og rigtig meget nemmere at stille sig ovre i hjørnet og sige, at man ikke gider være med, og have meget rene hænder, men så rykker man ikke noget. Man kan have nogle meget smukke idealer, man kan have nogle meget hvide hænder, men man ændrer ingenting.

Jeg er så stolt over, at jeg har været med til at lave nogle måske nok små, set med hr. Nikolaj Villumsens øjne, men meget mærkbare forskelle for den her enlige mor, for den førtidspensionist, som kan blive flyttet fra gammel ordning til ny ordning, for den folkepensionist, som har mindst. Det er jeg glad for og stolt over, og jeg synes faktisk, det er fair nok i en situation, hvor kassen er tom. Vi har ikke nogen penge, kassen er tom, og vi bliver nødt til nu alle sammen at være med til at trække læsset og give den en ekstra skalle for at komme ud af det her.

Derfor har vi lavet en skatteaftale, hvor de rigeste bidrager, bl.a. ved at vi aftrapper deres børnecheck, noget, som Enhedslisten ifølge den der aftaleskitse, der lå, sjovt nok ikke ville være med til. Samtidig siger vi, at man over hele linjen må gøre en indsats. Det synes jeg egentlig er fair nok, især når det betyder, at vi får penge til at forbedre psykiatrien, at vi får penge til at løfte økonomien hos nogle af dem, der har det sværest, og at vi får penge til de velfærdsforbedringer, som vi alle sammen gerne vil have.

Kl. 19:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance, værsgo.

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne bede ordføreren forklare, hvorfor det er sådan, at det element, der består i en lavere regulering af overførselsindkomsterne, altså at man får mindre i forhold til dem, som er på arbejdsmarkedet, bidrager til, at flere kommer i beskæftigelse.

Kl. 19:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:45

Maja Panduro (S):

Den her diskussion har jo kørt hele dagen, og jeg tror på linje med det, skatteministeren sagde, at det er vigtigt, at vores beskæftigelsesindsats og vores politik i det hele taget for at få flere i arbejde går på to ben. Jeg tror ikke, vi kan nøjes med at øge arbejdsudbuddet, og jeg tror ikke, at vi på magisk vis kan skabe flere job ved at give folk en mindre ydelse end ellers.

Jeg tror, at vi skal sørge for at skabe nogle job, og derfor er det også det, som den her regering gik i gang med lige fra starten af, da vi overtog ansvaret for det her land, og det har vi tænkt os at blive ved med.

Vi gjorde det med kickstarten på over 18 mia. kr.; vi har gjort det med investeringsvinduet, som vi har lavet i skatteaftalen her, som man vel kan kalde for en slags kickstart nr. 2, for det er nemlig en fremrykning af private investeringer i modsætning til den fremrykning af offentlige investeringer, vi har lavet; og så gør vi det med skatteaftalen her med nogle af skattelettelseselementerne; vi har gjort det med vores energiaftale; vi gør det med boligrenoveringsaftalen. Vi skaber job hver eneste dag, fordi det er det, der er allermest brug for i det her land.

Kl. 19:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Joachim B. Olsen for anden korte bemærkning.

Kl. 19:46

Joachim B. Olsen (LA):

Det var jo en lang tale. Så må jeg bare gå til biddet. Det, der er interessant og nyt i det her, i hvert fald når det er en socialdemokratisk regering, der lægger det frem – ikke engang en borgerlig regering har lagt noget lignende frem i forbindelse med det, vi diskuterer nu – er, at der er en erkendelse af, at det, man får for ikke at lave noget, altså være på overførselsindkomst, har en betydning for, hvor mange der kommer i arbejde. Det vil jeg gerne kvittere for. Det er virkelig god socialpolitik, og det er godt, at man nu er nået til den erkendelse på venstrefløj, at når man giver mere og mere og gør det mere og mere attraktivt ikke at være i arbejde, er der også færre, der er i arbejde. Det er det, der er essensen i det her lovforslag. Det kommer man til en erkendelse af.

Jeg har spurgt tre ordførere fra regeringspartierne, og jeg forstår simpelt hen ikke, at de ikke vil erkende det. Jeg har et svar fra Finansministeriet, og der står, at det, der sker, når der kommer en større forskel mellem at være på offentlig forsørgelse og at være i beskæftigelse, er, at der er flere, der kommer i arbejde. Kan man ikke bare indrømme det sort på hvidt? Det er jo derfor, man laver det. Hvis det ikke betyder noget, hvor meget man får, når man er på overførselsindkomst i forhold til at man kommer i arbejde, er der jo ingen grund til at ændre på det her. Det er den erkendelse, man er kommet til. Og det synes jeg er prisværdigt.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 19:47

man nogle gange være forsigtig med. De kan mange ting, men de kan ikke alting. Der var bare lige for at sige det.

Kl. 19:48

Men det ændrer ikke ved, at jeg gerne står på mål for, at vi laver en mere afdæmpet regulering af satserne. Jeg startede også med at sige – for jeg synes, at man skal være ærlig – at jeg ikke synes, det er sjovt, men jeg tror egentlig, folk har valgt Socialdemokraterne til at tage ansvar, også når det er svært. Vi har jo f.eks. i valgkampen fremlagt et forsigtighedsprincip om, at vi desværre ikke kan bruge pengene, før de er kommet ind. Det har også afspejlet sig i den skatteaftale, som vi har lavet her. Den indebærer rigtig mange forbedringer for nogle af dem, der har allermost brug for hjælp.

Kl. 19:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Stine Brix for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:51

Maja Panduro (S):

Jeg vil sige to ting. Det kan godt være, at hr. Joachim B. Olsen har sine holdninger til, hvad der er interessant i det her forslag. Dem behøver jeg så ikke nødvendigvis at dele. Jeg tror, at det, der er allermost afgørende, for at vi kan øge beskæftigelsen i det her land, er, at vi skaber arbejdspladser. Det er det, vi først og sidst skal gøre, for at vi kan få folk i arbejde. Derfor er det også det, som den her regering er allermost optaget af.

Synes jeg som socialdemokrat, at det er godt, hvis det også økonomisk kan betale sig at arbejde? Ja, det har vi sådan set aldrig lagt skjul på.

Vi har så samtidig haft en holdning om, at der må være grænser for, hvor meget man kan reducere folks indtægter. Det var jo det, man gjorde med starthjælpen, kontanthjælpsloftet og timereglerne. Man reducerede nogle bestemte ydelser meget voldsomt for nogle bestemte mennesker. Dem har vi løftet igen, for vi syntes, det var et uacceptabelt lavt niveau.

Det, vi i stedet for gør, er at lave en mere afdæmpet stigning for nogle af overførselsindkomsterne. Det tror jeg egentlig ikke nødvendigvis i sig selv skaber en hel masse job, det skal vi gøre med den anden hånd. Der er vi måske uenige om, hvordan mennesker fungerer. Jeg tror ikke, der nødvendigvis dukker mange flere job op af at gøre folk fattigere, men jeg synes, det er rimeligt, at vi alle sammen bidrager. Jeg synes også, det er rimeligt, at der i det her land er et bestemt bundniveau for, hvad man har, især hvis man har børn.

Kl. 19:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det fru Stine Brix fra Enhedslisten for en kort bemærkning.

Kl. 19:49

Stine Brix (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, som hr. Joachim B. Olsen siger, at den her regering har formålet at gennemføre noget, som den borgerlige regering end ikke turde drømme om at gennemføre. Det er et markant angreb på overførselsindkomsterne. Det har vi set flere citater om.

Nu holdt ordføreren før en meget indigneret tale om mod til at forandre og om ikke at have rene hænder. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Fortalte ordføreren i forbindelse med valget vælgerne, at en af de ting, en ny regering vil gøre, er at tage penge fra de 10 pct., som ligger i den allernederste indkomstdecil, for at bruge skattelettelserne på de resterende 90 pct.? Var man ærlig om det mod, man har, til at tage fra den lavest placerede gruppe og give til resten? Eller er det først noget, der er kommet efterfølgende?

Kl. 19:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:50

Maja Panduro (S):

Jeg skal bare lige igen starte med at repetere, at vi ikke tager penge fra folk, men de får en mindre stigning. Hvis vi skal tale deciler, bør man nævne, at det i sig selv er en lille smule paradoksalt, at dem, der er i den nederste decil, i virkeligheden er kunstnertyper som Klaus Rifbjerg og sådan nogle. Det skal man bare lige huske. Jeg tror også, at hr. Per Clausen selv har sagt, at Ginikoefficienter skal

Stine Brix (EL):

Det er bare sjovt, for jeg husker mange af de socialdemokrater, jeg debatterede med under valget. De talte først og fremmest om, at man skulle tage nogle flere penge fra dem, der har fået rigtig mange skattelettelser igennem de sidste 10 år. Det er jeg faktisk meget enig i.

Men faktum er jo, at med den skatteaftale, der står her, er det de 10 pct. rigeste, som får flest penge ud af det her, uanset hvor mange typer angrebsvinkler fru Maja Panduro bruger. I kroner og øre er det 5.400 kr. Det er det højeste beløb. Hvordan hænger det sammen med den argumentation, man brugte før valget? Da sagde man, at når man kommer til magten, vil man arbejde for mere lighed og mere retfærdighed og for, at vi i mindre grad skal se det, vi har set de sidste 10 år, hvor det først og fremmest har været de rigeste, der er blevet tilgodeset. Hvordan hænger det sammen? Kan ordføreren forstå, at mange af dem, der har stemt på den nye regering, synes, det er underligt, at det, man sagde man ville gøre før valget, er så svært at få øje på nu? Kan man forstå det?

Kl. 19:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 19:52

Maja Panduro (S):

Må jeg ikke nok gentage, at størstedelen af de penge, som vi bruger på skattelettelser, bruger vi på skattelettelser til de mennesker, der har de laveste indkomster og mellemindkomsterne. Det gør vi, fordi det faktisk er dem, vi er mest optaget af at hjælpe.

Jeg vil også godt gentage de tal, jeg havde før fra de der modelfamilier. Det er jo ikke rigtigt, at det er de allerrigeste, som vi er mest optaget af at give til. F.eks. var der direktørfamilien fra før. De kommer til at betale, de kommer til at miste penge med den her aftale. Det står i modsætning til den skattepolitik, man har ført de sidste 10 år i det her land. Sidst, man gav skattelettelser, har man givet over 100.000 kr. om året til sådan en direktørfamilie. Det har vi ikke været så optaget af. Vi har været optaget af at give skattelettelserne til dem, som tjener mindst, nemlig dem, der ligger i bunden. Det har vi gjort ved at hæve bundfradraget. Det synes jeg faktisk er god socialdemokratisk politik.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg har ikke flere indtegnet til korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførrækken, og den næste ordfører er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 19:54

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti generelt gerne vil være med ved forhandlingsbordet, i hvert fald når vi inviteres, og i forbindelse med forhandlingerne om en skattereform var vi skeptiske over for regeringens udspil, og vi er jo som bekendt heller ikke med i aftalen. Der er områder, som vi ikke mener bærer præg af en social forståelse, og det er jo noget af det, som Dansk Folkeparti mener er meget vigtigt er med i sådan en aftale.

For Dansk Folkeparti har det altid været en mærkesag, at der skal være fokus på den ældre del af befolkningens levevilkår, og at vi skal sikre de svagt stillede medborgere i Danmark. Den førstnævnte gruppe af befolkningen har været med til at bygge vores velfærdssamfund op, så de fleste af os i dag lever en tryk og stabil tilværelse både menneskeligt og økonomisk.

Derfor var det også på Dansk Folkepartis initiativ, at vi i sin tid opfandt ældrechecken. Der er jævnligt blevet trukket på smilebåndet, bl.a. hos de mennesker, der ikke har haft udsigt til at få ældrechecken, men der hersker ikke tvivl om, at det hos modtagerne er et højdepunkt i året, når den kommer ind ad døren i januar måned. Det er en kærkommen økonomisk ekstraindtægt, som faktisk er med til at gøre en forskel i en økonomisk presset hverdag. Det er naturligvis godt og positivt, at ældrechecken forhøjes, men Dansk Folkeparti finder ikke, at det er socialt ansvarligt, at forhøjelsen af ældrechecken og forhøjelsen af folkepensionens tillæg finansieres ved at skabe større økonomiske skel mellem de borgere, der er på arbejdsmarkedet, og de borgere, der er uden for arbejdsmarkedet. Og det er nu engang effekten af regeringens forslag, når man fremover vil regulere med endnu mindre end lønudviklingen fraregnet satsreguleringsprocenten.

I perioden 2016-23 nedsættes reguleringen med samlet 5,1 procentpoint. Det vil sige, at forskellen mellem borgere på og uden for arbejdsmarkedet forøges. Regeringen hævder, at overførselsindkomstmodtagerne med den foreslåede ordning bevarer deres købekraft. Det synes jeg så ikke helt man kan udlede af forslaget, idet det fortsat er lønudviklingen, der danner grundlag for reguleringen af overførselsindkomsterne. Der foretages bare et større fradrag heri, end det tidligere har været tilfældet med satsreguleringsprocenten. Hvis inflationen overstiger lønudviklingen, vil overførselsindkomstmodtagernes købekraft blive udhulet, og da overførselsindkomsterne reguleres mindre end lønudviklingen, vil deres købekraft også blive mindre.

Der er rigtig mange danskere, der bliver økonomisk ramt heraf. Det er ikke kun kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister, som der har været meget fokus på i pressen og også i dag her i salen, det er også folkepensionister, der ikke modtager folkepensionens tillæg, dagpengemodtagere, sygedagpengemodtagere, modtagere af barseldagpenge og personer, der får kompensation for ikke at have fået tilbudt et seniorjob, og herudover er der gruppen af handicappede og socialt udsatte. Af høringsssvarene fremgår det jo tydeligt, at disses organisationer er meget afvisende over for forslaget, som vi behandler i dag.

Regeringen forsvare sig så med, at de økonomisk dårligt stillede pensionister kompenseres. Jeg tror faktisk, at mange pensionister i dag føler, at de har fået en lang næse. I valgkampen lovede S og SF 5.000 kr. mere i pensionstillæg. Nu får folkepensionisterne så, som vi jo også tidligere har hørt i dag, 375 kr. ekstra i henholdsvis 2015 og 2016. Det er altså langt over 4.000 kr. mindre, end de var blevet lovet. Det synes jeg ærlig talt ikke er meget kompensation, når man tænker på det samlede forslag.

Dansk Folkeparti har hele vejen igennem ytret, at der skal være en social balance, og det finder vi ikke at der er i det samlede udspil, som er kommet fra partierne bag skattereformen. Vi ser endvidere, at

der efter aftalens indgåelse har været en del diskussioner blandt aftaleparterne om områder, der skal ændres, og uenighed internt i partierne om, hvorvidt forslaget er godt nok. Det havde været klædeligt, såfremt man havde givet sig den fornødne tid til at lave en reform, der ville kunne holde, så man ikke allerede, inden den i dag bliver førstebehandlet i Folketinget, skulle komme frem med nogle ting, der skal ændres, for det synes jeg er dybt beklageligt.

Jeg synes endvidere, at når man sender et forslag i høring i juli måned, er det faktisk en uskik. Jeg mener faktisk, det er manglende respekt for de mennesker, der berøres af lovgivningen. Og man kan jo undre sig over, at det netop ved regeringens tiltrædelse blev pointeret meget kraftigt, at det var vigtigt, at høringer foregik på ordentlig vis med hensyn til alle frister og tidspunkter, og hvem der skulle høres. Det synes jeg ikke helt har været tilfældet i forhold til det her forslag.

Når sådan en aftale indgås, skal man være meget bevidst om, at den vil påvirke mange menneskers hverdag, og derfor er det meget vigtigt, at den er gennemtænkt og holdbar, så borgerne ved, hvad de har at regne med.

I forbindelse med det videre arbejde med L 200 mener Dansk Folkeparti, at de to elementer, der er i det her forslag, faktisk bør deles op og være i hver sit lovforslag. Dansk Folkeparti ønsker, såfremt en opdeling sker, at stemme for en forhøjelse af ældrechecken og medvirker gerne til at finde finansieringen dertil. Men da vi ikke mener, at det andet element repræsenterer den sociale ansvarlighed, som Dansk Folkeparti mener er så utrolig væsentlig, kan vi ikke stemme for den del. Opfordringen skal derfor lyde, at forslaget netop deles op i to, når vi skal viderebehandle det i Socialudvalget. Tak.

Kl. 19:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt, der har en kort bemærkning. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 19:59

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg er jo meget enig med ordføreren i kritikken af det foreliggende lovforslag. Men jeg spidsede ører, da jeg hørte ordføreren sige, at en af ordførerens begrundelser var, at man ikke ville være med til at øge forskellen mellem dem, der er på arbejdsmarkedet, og dem, der er uden for.

Betyder det, at Dansk Folkeparti fortryder, at de gennem 10 år var støtteparti for en borgerlig regering, der er på flere måder øgede forskellen mellem dem, der var inden for, og dem, der var uden for? Jeg tænker på en faldende dækning af dagpengene via satspuljereguleringen. Jeg tænker også på det seneste angreb på de arbejdsløses vilkår.

Jeg kunne selvfølgelig også spørge mere polemisk, undskyld, mindre polemisk – jeg kunne sikkert også spørge mere polemisk, men jeg vil prøve at gøre det mindre polemisk. Betyder den udtalelse, at vi kan regne med Dansk Folkepartis støtte til, at man får forlænget dagpengeperioden, at man får forbedret genoptjeningskravet, så man vender tilbage til det halve år, der skulle til før i tiden, og at man får rettet op på de nedskæringer, der er foretaget i de supplerende dagpenge?

Kl. 20:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:00

Karin Nødgaard (DF):

Først og fremmest vil jeg sige, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke fortryder noget i forbindelse med de 10 år. Som vi så tit har været inde på her i salen, kræver det, at man kan tælle til 90 mandater.

Derfor kan vi ikke føre ren DF-politik, sådan som vi gerne ville. Men vi har i hvert fald fået rigtig meget godt igennem, synes vi, og derfor har vi også været glade for at agere i den rolle.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i dag er oppositionsparti, og at vi står – hvad skal man sige? – temmelig frit i forhold til rigtig mange af tingene. Og når ordføreren så spørger helt konkret om det med at forlænge dagpengeperioden, ved jeg også, at vores ordfører på de områder har været inde på, at der skal kigges på det.

Kl. 20:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Finn Sørensen for anden korte bemærkning.

Kl. 20:01

Finn Sørensen (EL):

Nu ville jeg jo gerne høre noget, der var lidt mere end noget med sådan at ville kigge på det, fordi ordføreren meget klart kom med den betragtning, og jeg er jo fuldstændig enig i den betragtning og det princip om, at man ikke skal lave en politik, der øger forskellen mellem dem, der er på arbejdsmarkedet, og dem, der er uden for.

Det var derfor, jeg efterlyste, om vi så kunne regne med Dansk Folkepartis støtte til at rette op på nogle af de andre skævheder, der er lavet af den tidligere regering med Dansk Folkepartis støtte.

Dansk Folkeparti har jo været med til de forringelser, som jeg lige nævnte her, så jeg ville da bare blive så vældig, vældig glad, hvis vi kunne få et klart tilsagn om, at Dansk Folkeparti ud fra det udmærkede princip om ikke at ville øge forskellene, ville støtte Enhedslisten, sådan at vi får skrabt 90 mandater sammen for at få rettet op på de her ting; ja, der skal lidt mere til, men det er da en god begyndelse.

Kl. 20:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:02

Karin Nødgaard (DF):

Jeg ved altså ikke helt, om det ville være ønskeligt, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde 90 mandater tilsammen. Det er jeg ikke sikker på at vi nogensinde får. Og der er også uenigheder mellem de to partier indimellem, men vi kan også være enige om noget. Der har vi også set tidligere på socialområdet, at de to partier har kunnet finde sammen. Der må selvfølgelig gerne være andre partier med, og det har jo også vist sig at ske.

Dansk Folkeparti står fuldt og helt ved det, vi har lavet i 10 år som støtteparti. Det, som vi har fået igennem, har vi været stolte af, det er vi glade for. Som også den socialdemokratiske ordfører var inde på, er det ikke alt på alle områder, man er lige vild med, men så længe man ikke har de 90 mandater, er virkeligheden nu engang sådan, at så får man ikke alle sine ønsker opfyldt. Det synes jeg er meget vigtigt at slå fast.

Så vil jeg altså også gerne sige, at det er vigtigt, at alle de grupper i vores samfund, som er udsatte, som har det lidt sværere end de fleste af os andre, har vi en stor forpligtelse til at tage vare på. Og det gør Dansk Folkeparti. Det gør vi med det her lovforslag med den måde, vi anskuer det på, men det gør vi også på alle andre områder – også i forbindelse med kommende lovforslag, også nogle, der måtte komme fra Enhedslisten.

Kl. 20:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnet til denne ordfører, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er fra Det Radikale Venstre, og det er hr. Nadeem Farooq, værsgo.

Kl. 20:04

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Da den sædvanlige ordfører ikke er til stede i salen, vil jeg på dennes vegne fremføre ordførertalen.

Lovforslaget, som det foreligger, betyder, at der i årene 2016-2023 sker en mere afdæmpet regulering af overførselsindkomsterne. Det drejer sig om de mennesker, der er skattepligtige, og reguleres efter satsreguleringsloven. Den afdæmpede regulering indebærer, at den nuværende årlige procentvise regulering af de omfattede ydelser nedsættes med en fastsat procentsats. Vi skønner, at der i gennemsnit for årene 2016-2023 vil forekomme en realvækst i lønnen for de beskæftigede. Det bidrager til at øge tilskyndelsen til at overgå fra overførselsindkomst til aktiv beskæftigelse, hvilket er afgørende for – i hvert fald medvirkende til – at få flere fra passiv forsørgelse til aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet. De skattenedsættelser, der akkompagneres af dette forslag, betyder lavere skat på arbejdsindkomst og dermed et yderligere incitament til at overgå til aktiv beskæftigelse. Dette kan selvfølgelig ikke stå alene, men vi mener, at det er et vigtigt bidrag til realiseringen af det rummelige arbejdsmarked, som er så vigtigt for hele regeringen. Tak.

Kl. 20:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt indtegnet til korte bemærkninger, nemlig hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 20:05

Finn Sørensen (EL):

Jeg har bemærket mig, at ordføreren er stedfortrædende ordfører. Derfor vil jeg spørge ind til noget, som jeg har en fornemmelse af at ordføreren betragter sig som en slags ekspert i, nemlig det her spørgsmål om øget arbejdsudbud osv. Det er jo i forlængelse af den bemærkning, der kom fra ordføreren her, om, at meningen med det her er, at man skal øge tilskyndelsen til at overgå fra passiv overførselsindkomst til aktiv beskæftigelse, eller noget i den retning.

Jamen hvorfor skal man tage penge, hvad man jo relativt set gør, ved at forringe reguleringen af overførselsindkomsterne? Hvorfor skal man tage penge fra folkepensionister, førtidspensionister, konstanthjælpsmodtagere, dagpengemodtagere osv. for at opnå det formål? Hvad skulle det hjælpe?

Kl. 20:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:06

Nadeem Farooq (RV):

Det er vigtigt for mig som radikal ordfører – og det tror jeg også vi er enige om i regeringen – at det ikke er et mål i sig selv at mindregulere overførselsindkomsterne. Det er blot et middel, ligesom det også er et middel, at vi øger jobfradraget ved at være i beskæftigelse. Det, vi opnår ved det, er jo, at den økonomiske forskel mellem at være i arbejde og ikke at være i arbejde bliver større, og dermed får man en større gulerod ved at være i arbejde.

Vi ved også godt, at det ikke kan stå alene, for det, som de ledige så at sige tager bestik af, er jo ikke kun økonomi. Det handler også om efteruddannelse og om at øge kompetencerne for dem, som er uden for arbejdsmarkedet, men den økonomiske gulerod bidrager altså også til at øge beskæftigelsen, og det kan vi ikke overse i hele bestræbelsen på at få flere i arbejde.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Finn Sørensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:07

for at vi forhåbentlig efterhånden vil kunne se nogle effekter af de initiativer, f.eks. om jobskabelse.

Kl. 20:07

Endelig skal skattereformen ses i sammenhæng med en række andre initiativer. Derfor skal den bedømmes i sammenhæng med initiativer på andre ministerområder, f.eks. i sammenhæng med uddannelsesområdet.

Finn Sørensen (EL):

Der er den mulighed, at det er mig, der er tungnem, for jeg forstår det simpelt hen ikke. Så jeg er nødt til at spørge en gang til, og så håber jeg på, at mit spørgsmål er kort og klart og præcist: Hvorfor og hvordan kommer der flere i arbejde, når man tager nogle penge fra folkepensionister, førtidspensionister, folk på barseldagpenge og ikkearbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere, for nu bare at nævne en stor del af de grupper, som får forringet deres vilkår som følge af en dårligere regulering af deres indtægt? Hvorfor og hvordan kommer der flere arbejdspladser ud af den øvelse?

Kl. 20:08

Jeg vil gerne fastholde fokus på, at det er en samlet skattereform. At tage enkelte elementer ud af aftalen betyder, at man mister det samlede overblik og står tilbage med oplevelsen af at være ramt af ganske megen uretfærdighed. Forskellige grupper bidrager på forskellige måder, og der har vi jo tidligere i dag hørt, hvordan toppen af samfundet bidrager.

Jeg vil kort nævne, at børnechecken for folk med de højeste indkomster aftrappes, vi øger beskattningen på værdien af fri bil fra ens arbejdsgiver, og der bliver f.eks. sat flere ressourcer af til at komme skattesnyd til livs.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:08

I SF så vi gerne et generelt højere niveau for dagpenge og kontanthjælp, men i en stram økonomi har vi valgt at prioritere beskæftigelsesfradraget generelt, beskæftigelsesfradraget for enlige forsørgere, mere til de allerfattigste pensionister og så at få skabt flere arbejdspladser.

Nadeem Farooq (RV):

Jeg tror ikke, der er noget i vejen med hr. Finn Sørensens begavelse. Det var selvfølgelig et rigtig væsentligt spørgsmål. Det drejer sig jo om en række mennesker, som blev nævnt nu, som så at sige har været på arbejdsmarkedet, eller som af andre årsager er uden for arbejdsmarkedet. De kan så – f.eks. førtidspensionisterne – blive kompenseret ved at overgå til en ny ordning, og vi kompenserer også folkepensionisterne. Men dem, som vi har en mulighed for at få i arbejde, nemlig dem på dagpenge og dem på kontanthjælp, jamen de får en større økonomisk gulerod, og den synes jeg er værd at forfølge. Selv om økonomi ikke betyder alt, betyder det noget, og det er det, som er begrundelsen for det her forslag.

Kl. 20:09

Det er også vigtigt for mig at slå fast, at skatteaftalen betyder, at dem, der i dag er på de overførselsindkomster, vi nu ændrer, vil bevare købekraft i forhold til i dag.

Vi har en meget høj arbejdsløshed, særlig de unge er ramt, og derfor bliver den mindre regulering først gennemført i 2016. Indtil da prioriterer vi at få skabt job.

Skatteaftalen skaber flere job, og aftalen betyder, at når lønnen falder, er det højere beskæftigelsesfradrag med til at bevare og måske endda hæve det beløb, lønmodtagerne har til sig selv hver måned.

Regeringen ønsker at få flere af de mennesker, der nu står på sidelinen i samfundet, med i fællesskabet. For de mennesker, der står uden arbejde og uddannelse på grund af psykisk lidelse, vil skattereformen give mulighed for at få bedre hjælp. Det sker, fordi flere penge fra en skattereform til velfærd giver mulighed for at kunne kvalificere hjælpen.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnet til korte bemærkninger. Den næste i ordførerrækken er fru Annette Vilhelmsen, SF. Værsgo.

Kl. 20:09

Der er områder og mennesker, som stadig vil have det svært i samfundet, uanset denne eller andre skattereformer. For SF er det vigtigt, at vi fortsætter arbejdet med at inkludere endnu flere i vores fællesskaber, uanset om det er på arbejdspladser, i uddannelser, i fritidslivet, i boligområder, eller hvor det er. Vi skal sammen arbejde konstruktivt på, at de, der står uden for uddannelses- og arbejdsmarkedet, skal have mulighed for at få dagligdagen til at hænge sammen.

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Tak for det. Vi behandler nu den del af skattereformen, som handler om regulering af en række overførselsindkomster. Samlet set er det en skatteaftale, som lever op til det mål, som vi satte i regeringen, nemlig at man skulle lette skatten for lav- og mellemindkomstgruppen. Det har, som det er de fleste bekendt, været en rigtig økonomisk vanskelig tid at skulle lave en skattereform i. Der er rigtig mange mennesker, som oplever, at de står i en vanskelig situation. Der er virksomheder, der lukker, der er virksomheder, der fusionerer, og folk bliver arbejdsløse, og unge har rigtig svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

De udfordringer øger presset på de offentlige udgifter, og vi har som regering ansvaret for, at selv de få midler, der er, anvendes bedst.

Hvad er så bedst? Jamen bedst er at forsøge at holde fokus på det, som var målet med reformen. Reguleringerne skal ses i sammenhæng med, at der skal skabes flere job, der skal gives flere penge til vores fælles velfærd, der skal gives et løft til de fattigste pensionister, og så skal der gives skattelettelser til folk med lav- og mellemindkomster.

Skattereformen skal indføres over tid. Der vil først blive tale om egentlige ændringer fra 2016. Indfasningen skal ske frem til 2023,

I den bedste af alle verdener ville vi kunne meget mere end i dag. Skattereformen indeholder mange gode og fornuftige elementer, men den er ikke svaret på alle politiske udfordringer, og der vil fortsat være vigtige områder at kæmpe for. På den baggrund stemmer SF for lovforslaget.

Kl. 20:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er foreløbig to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:14

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil gerne læse op af et af de høringssvar, som vi har fået i forbindelse med det her lovforslag. Det er høringssvaret fra Rådet for Socialt Udsatte, hvor man bl.a. siger, idet man henviser til den forringede regulering af overførselsindkomster:

»Forslaget medfører derfor en yderligere marginalisering af borgere på overførselsindkomster og skubber socialt udsatte og sårbare mennesker længere væk fra fællesskabet. Det gælder både i konkret

leveniveau og med de signaler, som reformen sender. Rådet kan derfor ikke anbefale, at lovforslaget fremsættes for Folketinget.»

Jeg vil gerne høre, om ordføreren bliver berørt af et sådant høringssvar. Man kunne også tage høringssvaret fra Danske Handicaporganisationer, der siger stort set det samme. Og det, som er budskabet i sådan et høringssvar, er jo, at uligheden vokser som følge af det her lovforslag, stik imod regeringens egen målsætning om at mindske ulighed og fattigdom.

Er ordføreren enig i, at det her lovforslag medfører, at uligheden vokser?

Kl. 20:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:15

Annette Vilhelmsen (SF):

Nej, jeg er ikke enig i, at uligheden vokser. Der var også flere spørgsmål i det, hr. Finn Sørensen rejste.

Det, som jeg pointerede i mit indlæg, var, at det, skattereformen først og fremmest gør, er, at den sænker skatten på arbejde. Det var målet med den, og det er også det, den gør.

Det er jo ikke det samme, som at vi ikke fortsat skal arbejde på at sikre, at socialt udsatte får en væsentlig bedre placering og plads i samfundet, end de har i dag, og end de har haft de sidste mange år.

Jeg hører egentlig, at hr. Finn Sørensen er lige så optaget af udsatte, handicappede og andre folk, som måtte stå på kanten af samfundet, som vi er i SF, og som vi fortsat vil være i SF. Så jeg tager hr. Finn Sørensens indlæg som en invitation til at være med. Det, vi ikke kommer til at gøre her i forbindelse med skattereformen, må vi så gøre på andre måder. Og det er så det, vores konstruktive samarbejde gerne skulle fortsætte i efter den her skattereform.

Kl. 20:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:16

Finn Sørensen (EL):

Jamen ordføreren har da forstået det helt rigtigt. Enhedslisten er stærkt optaget af at mindske uligheden. Det er jo derfor, vi siger nej til det her lovforslag. Og det var derfor, vi gik noget på kant, kan man sige, med vores egne principper og var klar til at lave en aftale med regeringen, der også gav skattelettelser og andre ting, som ellers ikke er Enhedslistens kop te, for netop at undgå, at de grupper, der kommer til at betale regningen her, kom til at betale den. Så det var der en mulighed for.

Men jeg er nødt til at spørge igen: Vil det sige, at ordføreren ikke mener, at det øger uligheden, at studerende og kontanthjælpsmodtagere har et minus på 630 kr. i rådighedsbeløb som følge af den her reform, at ledige, folkepensionister og kontanthjælpsmodtagere kun har et lille plus på 170 kr., at ufaglærte, SOSU-assisterter og deltidsbeskæftigede har et lidt større plus på 1.210 kr., mens der, hvis vi springer op til næstøverste decil, som man siger, med akademikere, faglærte arbejdere, teknikere, lærere, magistre og journalister, er tale om en forøgelse af rådighedsbeløbet på 4.340 kr.?

Så ved jeg ikke, om vi skal op i den del, der hedder topledere og sådan noget, for også at finde folketingsmedlemmer, sådan nogle som os, der får en forøgelse af rådighedsbeløbet på 5.400 kr. Er det ikke noget, der øger uligheden? Er det mig, der ikke kan læse, eller hvad?

Kl. 20:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Annette Vilhelmsen (SF):

Nej, jeg tror faktisk, at hr. Finn Sørensen læser ganske udmærket.

Det, som hr. Finn Sørensen også sagde, var, at Enhedslisten var lige ved at gå på kant med sine principper, da man var ved at indgå en aftale med regeringen. Nu håber jeg ikke, at det er et princip for Enhedslisten ikke at ville indgå en aftale med regeringen efter det her.

Når spørgsmålet går på, om det her øger uligheden, vil jeg stadig væk fastholde, at den her aftale er lavet for at sænke skatten på arbejde. Den er ikke svaret på alle spørgsmål og slet ikke på den sociale skævhed, som er i samfundet, og som for øvrigt har været her i rigtig, rigtig mange år, og som vi jo er nødt til at skaffe økonomi til at få gjort op med.

Vi er simpelt hen nødt til at prioritere den økonomi. F.eks. har vi lavet et initiativ over for psykisk syge. Der er alt, alt for mange, som de sidste mange år har fået en pension og er blevet opgivet, er blevet parkeret uden nogen sinde at have fået en reel mulighed for at føle sig som en reel del af samfundet og fællesskabet.

Det er nogle af de initiativer, vi har prioriteret. Vi har prioriteret et beskæftigelsesfradrag, som giver mere til dem, som er i arbejde, og vi har prioriteret, at enlige forsørgere får mere ud af det.

Jeg håber, at hr. Finn Sørensen også vil lytte til, når vi siger, at det her ikke er svaret på alt, det er svaret på noget. Det er en reform, som har det mål at sikre, at skatten på arbejde bliver sænket. Det er det, vi gør, men vi skal jo arbejde videre herfra.

Kl. 20:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen jeg vil da starte med at kvittere for, at SF her i dag – det har man også gjort et par andre gange i de sidste par uger – melder ud, at man meget gerne vil samarbejde med Enhedslisten, selv om jeg selvfølgelig ville have ønsket, at det også havde gjort sig gældende i forbindelse med skattereformen, hvor regeringen desværre valgte at indgå en aftale med højrefløjen.

Ordføreren har flere gange sagt, at den her reform handler om at sænke skatten på arbejde. Det er fair nok, men når man skal give penge til skattelettelser, må man jo også forholde sig til, hvor de penge kommer fra. Og de, der i allerstørste grad bidrager til de her skattelettelser, er faktisk nogle af de grupper i vores samfund, som har mindst, altså førtidspensionister, arbejdsløse, folkepensionister osv.

Jeg kan forstå på ordføreren, at et af de argumenter, der er for den lavere regulering af overførselsindkomsterne, er, at den først vil blive indfasat om et par år, og at til den tid er flere forhåbentlig kommet i arbejde. Er det korrekt?

Kl. 20:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:20

Annette Vilhelmsen (SF):

Altså, tanken, som den ligger i forslaget, er, at indfasningen sker fra 2016. Og når vi massivt støtter jobskabelse, er det selvfølgelig, fordi vi har en forventning om, at flere vil komme i arbejde.

Der sker jo rigtig mange ting i verden lige nu. Noget af det kan vi styre, og noget af det kan vi ikke styre. Men i hvert fald er det fra regeringens side målet, at flere skal i arbejde.

Det, vi bl.a. også gerne vil, er at sige, at vi ved, at vejen til arbejde kan være rigtig lang for nogle, og for andre er det sådan set bare et spørgsmål om, at jobbene ikke er der. Så det, som jeg også gerne vil benytte lejligheden til her, er egentlig at sige, at det her klarer vi jo ikke alene som regering eller alene som Folketing, det kræver et kolossalt samarbejde med alle de interesseorganisationer, som er her.

Jeg synes også, at erhvervslivet skal være, hvad skal man sige, meget åbent over for at få skabt de her flere arbejdspladser, flere pladser til de unge og skabe et mere rummeligt arbejdsmarked, sådan at der igen er nogle af de mennesker, der måske er længst væk fra arbejdsmarkedet, der igen vil kunne få en plads på en eller anden måde.

Det er bare for at nævne rækken af arbejdsopgaver, som ligger foran os, og som vi sådan set er klar til at indgå i et meget konstruktivt samarbejde om med de faglige organisationer, med erhvervslivet, med uddannelsesområdet og forhåbentlig også med en bred kreds af de politiske partier.

Kl. 20:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen så hørte jeg rigtigt. Man hæfter sig ved fra SF's side, at den her mindre regulering af overførselsindkomsterne først vil blive gennemført om et par år, og at man forhåbentlig har fået sat gang i en masse jobskabelse inden da. Det arbejder vi jo sådan set også for i Enhedslisten.

Så er mit spørgsmål: Hvad så med de mennesker, som er syge, og som derfor f.eks. er på førtidspension? Eller hvad med dem, der er på folkepension? Der er sådan set omkring 100.000 folkepensionister, som taber økonomisk på den her reform. Jeg synes, at det er fint, at man løfter de allerfattigste folkepensionister, men der er omkring 100.000 folkepensionister, som er for rige til at få ældrecheck, men for fattige til at få topskattelettelse, og som betaler til den her reform. Hvad med de mennesker, som er på barseldagpenge? Tænk sig, det er jo også mænd og kvinder på barseldagpenge, som bidrager til finansieringen af skattelettelserne.

Hvad med alle de mennesker? For de står ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, og de skal ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Altså, en folkepensionist, som taber økonomisk på den her reform, bliver jo ikke hjulpet af, at der bliver skabt flere arbejdspladser. En førtidspensionist, som er på førtidspension, fordi hun ikke kan arbejde, og fordi vi fra det offentliges side har sagt, at det kan hun ikke, bliver da ikke hjulpet af, at der bliver skabt flere arbejdspladser, og at der derfor går et par år, før det her bliver indfaset.

Hvordan kan det være rimeligt, at de her mennesker, som er nogle af dem i vores samfund, som har allermindst, og som er nogle af dem, som vi fra venstrefløjens side altid har knoklet for skulle få bedre vilkår, skal finansiere skattelettelser til sådan nogle som ordføreren og mig selv?

Kl. 20:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:23

Annette Vilhelmsen (SF):

Det, der er rigtig, rigtig vigtigt i den her reform, er, at vi simpelt hen har lavet noget fokus i det her, og så siger vi, at der f.eks. er en gruppe mennesker, som står uden for arbejdsmarkedet og uden uddannelsesmuligheder. Det er f.eks. psykisk syge, som er på førtidspension, som endnu ikke er afklaret, og som endnu er, hvad skal man sige, langt fra arbejdsmarkedet. Vi ønsker at lave nogle fokuserede indsat-

ser, sådan at de her mennesker kan blive hjulpet på den bedst mulige måde. Og for at det kan lade sig gøre, kræver det, at vores samfund har en rimelig velfærd og forhåbentlig også en bedre velfærd end den, som vi kender i dag. Det, der bliver sagt fra Enhedslistens side, får mig til at tænke, selv om jeg nødig vil høre det sådan, at det er sådan lidt populært at sige: Hvorfor tager I fra alle dem, der har, og giver til andre osv. Det, der faktisk bl.a. skal ske, er jo, at vores velfærdssamfund skal være bedre fungerende, end det er i dag. På den måde skulle man, når man har brug for velfærdsydelser, også meget gerne opleve, at kvaliteten er blevet bedre. Det er det, der skal økonomi til.

Der sker noget i forhold til de 100.000 pensionister, som fru Johanne Schmidt-Nielsen nævner, fordi det jo bl.a. er pensionister, som har noget; altså de har en økonomi. De har i hvert fald mere end de her allerfattigste pensionister, som jeg ellers synes vi i Enhedslisten og SF har arbejdet sammen om i mange år at få hævet – uanset om det er de allerfattigste børnefamilier, forsørgere eller pensionister. Vi har da i hvert fald altid været enige om, at det var nogle af dem, vi skulle løfte. Det gør vi jo med den her reform.

Ja, der er grupper, som ikke, hvad skal man sige, tjener stort på den her reform, men alle får noget mere, og de kan bevare deres købekraft. Det er noget af det, der er rigtig væsentligt. Når det her er kommet igennem, vil der være grupper, der står tilbage, og hvor man så siger, at her er der afgørende brug for at lave en særlig indsats. Jamen så skal vi jo videre med det. Så skal vi jo finde ud af det med hensyn til finansloven nu, næste år, og hvordan de her ting skal se ud. Det er jo det, der er vores politiske arbejde, også ud over en skatereform.

Kl. 20:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak, og så er der den sidste med en kort bemærkning i denne omgang. Det er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 20:25

Karin Nødgaard (DF):

Nu er det jo ikke så forfærdelig lang tid siden, vi var i valgkamp, og jeg var sammen med forskellige SF'ere. Mange af dem pointerede faktisk vigtigheden af, at der skulle ske noget i forhold til folkepensionisterne osv. Det kan jeg forestille mig at fru Annette Vilhelmsen også har gjort i sin valgkamp. Ikke mindst partiformanden, hr. Villy Søvndal, var jo ude med, at man skulle give 5.000 kr. mere i pensionstillæg til pensionisterne. Det blev slået meget stort op i medierne osv. Det er jo ikke helt det, der er gældende i det her. Det, som jeg også nævnte i min tale, var jo, at man i 2015 får 375 kr., og i 2016 får man 375 kr. Det er altså 4.250 kr. mindre end det, som SF egentlig lovede i valgkampen, som faktisk foregik for præcis 1 år siden.

Er det ikke sådan lidt beklageligt set fra SF's side, at man ikke har holdt ord i forhold til det løfte, man gav dengang? Og følger ordføreren ikke også, eller kan ordføreren ikke godt forstå, at der måske sidder nogle pensionister i dag og er lidt skuffede?

Kl. 20:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:27

Annette Vilhelmsen (SF):

Jeg vil undlade at blande Folketinget ind i, hvad jeg føler. Det er rigtig svært at gøre noget politisk ud af det. Men jeg vil i hvert fald rigtig gerne sige, at det, vi gik til valg på og sagde i valgkampen, jo var vores intention; det var det, vi gerne ville. Og med den her reform viser det sig jo også, at de allerfattigste pensionister faktisk får en hjælpende hånd, en håndsækning økonomisk, som også svarer me-

get godt til de 5.000 kr., som står i det oplæg, som er her i skattereformen.

Men jeg er gammel kommunalpolitiker, og jeg må altså sige, at jeg sådan set er vant til at begå mig i en verden, hvor man sigter højt. Der er noget, man meget gerne vil. Der er et socialt engagement hos os, som der jo også er i Dansk Folkeparti og i rigtig mange andre partier, og så er der en virkelighed, som vi skal agere i. Derfor sagde jeg også i min tale, at vi skal forsøge at gøre det her bedst. Så må vi lægge præmissen for, hvad der er bedst.

Målet med skattereformen var at få sænket skatten på arbejde for lav- og mellemindkomster, og det er det, det her oplæg tager udgangspunkt i. Det svarer ikke på alt, det er ikke løsningen på alt, og det er jo det, vores politiske arbejde fortsætter med. Så når der om mange år bliver valg igen, er jeg helt sikker på, at vi vil mødes i en debat, og så vil jeg igen slå til lyd for, at det er SF's mål at sikre, at folk, der står længst fra uddannelsesmulighederne og arbejdsmarkedet, også skal have en plads.

Kl. 20:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det fru Karen Nødgaard for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:28

Karin Nødgaard (DF):

Tak for svaret. Der var der da i hvert fald også et fint SF-indhold i. I forhold til at fru Annette Vilhelmsen nævner det, som sker for de allerfattigste pensionister, er der jo ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti netop også er meget optaget af den gruppe. Det var jo faktisk derfor, at vi i sin tid opfandt ældrechecken og er vældig stolte af, at den stadig væk lever, og at den også er blevet forøget, og at der også er et forslag her om, at den skal forøges.

I den forbindelse kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre – også ud fra den ordførertale, som ordføreren holdt indledningsvis, og som jo faktisk havde meget med følelser at gøre – om ordføreren vil være med på det, som jeg i min ordførertale foreslog, nemlig at vi deler L 200 op i to dele, sådan at vi netop kan behandle det, der drejer sig om ældrechecken, som et lovforslag, og så den anden del som et andet forslag.

Kl. 20:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 20:29

Annette Vilhelmsen (SF):

Det kan på mange måder være et meget sympatisk forslag, men i min ordførertale lagde jeg også vægt på, at man skal se skattereformen i en sammenhæng. Så min tilgang til det her er, at det er et samlet skatteforslag. Det svarer på noget. Det har stadig væk et fokus, nemlig at skabe flere job, at sænke skatten på arbejde og så få fordelt og omfordelt nogle af de midler fra dem, der har mest, til dem, der har mindst. Hvordan vi senere vil kunne finde ud af at lave et samarbejde i forhold til de ældre, som har mindst, og som så efter fru Karin Nødgaards udsagn ikke bliver set i det her, har jeg selvfølgelig brug for at se nogle flere konkrete tal på. Men vi løfter de allerfattigste pensionister. Det er et stort mål for os, og vi synes, at vi er kommet et stykke. Og der er stadig væk også et stykke vej.

Kl. 20:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere indtegnet lige nu. Vi fortsætter i ordførerrækken. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak.

Kendsgerningen om det her lovforslag er, at mennesker på overførselsindkomster kommer til at betale en meget stor del af regningen for, at de, der er så heldige at have et arbejde, kan få skattelettelser, nogle skattelettelser, der især kommer dem med middelindtægter og dem med de højeste indtægter til gode. 3,7 mia. kr. snupper man fra nogle af dem i samfundet, der har mindst, for at give til dem, der har meget, og som både i procent og i kroner og øre får mest ud af skattelettelserne, bl.a. ved at man lemper topskatten for samlet set 4,8 mia. kr. Det sker ved at forringe reguleringen af overførselsindkomsterne med 5,1 pct. oven i den forringelse, der i forvejen ligger i satspuljereguleringen. Satspuljereguleringen betyder, at overførselsindkomsterne allerede i dag har et efterslæb i forhold til lønudviklingen på mange tusinde kroner, afhængig af hvilken gruppe man befinder sig i, et efterslæb, der bliver mange gange større med den her reform. Vi har jo fået bekræftet, at det for en a-kasse-forsikret drejer sig om et yderligere efterslæb på 13.000 kr. om året, når reformen er fuldt indfasat.

Enhedslisten mener, at det er hamrende asocialt at lade arbejdsløse, syge mennesker og mennesker på førtidspension, revalidering og folkepension samt studerende og en række andre grupper på overførselsindkomster betale regningen for skattelettelser til folk i arbejde. Det var vi før valget enige med Socialdemokraterne og SF om. Der var der ingen meldinger om, at man kan lave en skattereform, hvor de udsatte grupper kom til at betale regningen, tværtimod. Jeg vil gerne lige citere fra Information den 14. april 2011, hvor den nuværende statsminister, fru Helle Thorning-Schmidt, sagde:

Vi arbejder frem mod 2020 med et meget stramt budget, og i den situation er der ganske enkelt ikke råd til, at vi gennemfører de skattelettelser.

De skattelettelser, fru Helle Thorning-Schmidt henviste til, var VKO's forslag om at lempe topskatten med 1,7 mia. kr., altså en klatskilling i forhold til det, man nu selv gør. SF's formand, Villy Søvndal, var enig og sagde:

Vi har brug for pengene i vores plan for at sikre, at vi har råd til velfærd og for at rulle de massive nedskæringer tilbage, som regeringen er i gang med på velfærdsområdet.

Men nu er der nye toner. Nu er det pludselig i orden at lade grupper uden for arbejdsmarkedet, de grupper, som har allermindst i vores samfund, betale for skattelettelser til mennesker, der er meget bedre stillet. Og så må vi altså lige have lov at aflive nogle myter om den her reform. Det er jo ikke rigtigt som påstået fra forligspartierne, at de dårligst stillede ikke mister penge. Den dårligst stillede tiendedel mister penge i form af et mindre rådighedsbeløb. Det fremgår jo klart af regeringens egne beregninger, som viser, at studerende, konstanthjælpsmodtagere og selvstændige med lav selvangivet indkomst – de sidste skal vi måske ikke have så meget ondt af, der kan jo være årsager til, at den er meget lav – har en direkte nedgang i rådighedsbeløbet på 630 kr.

Det er jo heller ikke rigtigt, at reformen ikke rammer folkepensionister. Regeringen har ikke benægtet, at der er en gruppe på ca. 100.000 folkepensionister, der bliver ramt af den forringede regulering af folkepensionens grundbeløb, fordi de ikke er fattige nok til at få glæde af forhøjelsen af ældrecheck og pensionstillæg, men heller ikke rige nok til at få glæde af lempelsen i topskatten.

Derfor er det også korrekt, at denne skattereform vil øge uligheden, og den vil øge den relative fattigdom stik imod regeringsgrundlaget, der flere steder siger, at regeringens målsætning er at mindske ulighed og fattigdom. Jeg synes, at denne skattereform vidner om, at den kyniske holdning til de grupper, der har mindst, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti stod for, nu videreføres af den nye

regering. Luftige regnestykker om øget arbejdsudbud er åbenbart vigtigere end at leve op til valgløfterne og efterleve sine egne målsætninger om at tage vare på de udsatte grupper.

Jeg synes også, den kyniske holdning slår igennem i den måde, man forholder sig til høringsvarene på, især de høringssvar, der kommer fra Danske Handicaporganisationer og Rådet for Socialt Udsatte, der jo begge tager klar afstand fra lovforslaget. Jeg vil gerne citere Rådet for Socialt Udsatte, som jo er et råd, der er nedsat af regeringen. De skriver:

Forslaget medfører derfor en yderligere marginalisering af borgere på overførselsindkomster og skubber socialt udsatte og sårbare mennesker længere væk fra fællesskabet. Det gælder både i konkret levestandard og med de signaler, reformen sender.

Regeringens svar er blot, at der er rimelig social balance, fordi en del af de penge, man stjæler fra mennesker på overførselsindkomster, går til de fattigste pensionister, en underlig form for balance, der går ud på at tage fra de fattige for at give til de andre fattige.

Til slut vil jeg blot sige, at det har været ynkeligt at overvære debatten her i dag. Regeringens og forligspartiernes påskud for skattereformen er, at flere skal komme i arbejde, men vi kan ikke få at vide, hvor de arbejdspladser opstår, hvilket jo ikke er underligt, for regnestykket handler ikke om at skabe rigtige levende arbejdspladser, men at øge arbejdsudbuddet, dvs. sikre, at flere arbejdsløse konkurrerer om jobbene. Det bekræfter jo blot, at det overordnede formål, ikke det erklærede, men det virkelige formål med denne skattereform er det samme som med al den anden snak om øget arbejdsudbud, som regeringspartierne kommer med, nemlig at presse lønningerne nedad til glæde for virksomhedsejerne og de rigeste i samfundet. Det bestyrkes man jo i, når man ser, at nogle af de grupper, der kommer til at bidrage mest til skattelettelserne, er grupper, der ikke kan bidrage til et øget arbejdsudbud af den simple grund, at de er sygemeldte, på efterløn, førtidspension, folkepension, barsel eller voksenuddannelse eller af andre grunde ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet som f.eks. en stor gruppe ikkearbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere.

Jeg slutter nu, formand. Konklusionen er, at flertallet her i Folketinget er i færd med at lave endnu en skattereform, der vender den tunge ende nedad. Det er ikke underligt, at højrefløjens gerne være med til det, men det er beskæmmende, at regeringspartierne vil gøre det stik imod deres egen målsætning. Tak.

Kl. 20:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Til tak til ordføreren. Der er ikke nogen indtegnet til korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 20:37

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Op igennem 60'erne, 70'erne, 80'erne og 90'erne og endda 00'erne var det politisk tabu at stille spørgsmål ved fornuften i at tilstræbe en meget høj grad af økonomisk lighed gennem økonomisk omfordeling. Der var bred konsensus omkring, at økonomisk lighed var et mål i sig selv. Venstrefløjens formåede endda at bilde befolkningen ind, at uligheden var stigende, selv om det modsatte var tilfældet.

Man talte meget lidt om de negative konsekvenser af et samfund, som havde økonomisk lighed som mål, nemlig det faktum, at hundredetusinder af danskere blev skubbet ud af arbejdsmarkedet. Man hævdede kompensationsgraden for folk, som stod uden for arbejdsmarkedet. Det skubbede lønningerne i vejret og gjorde det umuligt for mange mennesker at finde fodfæste på arbejdsmarkedet. Der skete ganske enkelt en revolution. I 1960 var der knap 200.000 danskere i den erhvervsaktive alder på overførselsindkomst. I dag er der over

850.000, SU-modtagere er ikke medregnet. Der er kun *en* rationel forklaring på den udvikling. Man betalte simpelt hen folk for ikke at arbejde. For første gang i verdenshistorien førte højere reallønninger og højere produktivitet nemlig til, at færre mennesker tilsyneladende blev i stand til at klare sig selv. Det kan betegnes som et paradoks.

Nu tager regeringen med dette lovforslag så et lillebitte skridt i den rigtige retning. Ved at regulere overførselsindkomsterne nedad bliver forskellen mellem nydere og ydere større, og det er godt. Som skatteministeren skrev en kronik i Berlingske:

»Jeg forstår udmærket den frustration, der rejste sig i kølvandet på to politikeres besøg hos kontanthjælpsmodtageren Carina, og som en ufaglært kontorbetjent fra København gav udtryk for i Berlingske: »Jeg står op hver dag, og jeg gør en indsats hver dag. Man kunne næsten ønske sig at blive bistandsklient.« Det skal man ikke ønske sig. Alle, der kan arbejde, skal arbejde«.

Dette forslag er faktisk det enkeltelement i skattereformen, som bidrager mest til beskæftigelsen, og det er derfor også god socialpolitik. Det er befriende, at S og SF og De Radikale har taget et skridt væk fra den pladderhumanistiske tilgang til beskæftigelses- og socialpolitik, som har præget dem i så mange årtier. Der er ganske enkelt tale om et paradigmeskifte på venstrefløjens og specielt i SF. Det er dejligt, at SF på dette område har erkendt, at der er en virkelighed, som tilsiger, at menneskers lyst til at arbejde påvirkes af, hvor meget man betaler dem for at lade være.

Jeg vil godt understrege, at Liberal Alliance er af den opfattelse, at man skulle have taget skridtet fuldt ud og reguleret overførselsindkomsterne efter prisudviklingen. Ifølge Finansministeriet ville det have øget arbejdsudbuddet og dermed beskæftigelsen frem mod 2023 med godt 10.000 i stedet for de 6.200, som dette forslag indebærer. Vi er til gengæld uenige i, at folkepensionister med supplerende indkomster over 303.400 kr. skal straffes, fordi de har været så dygtige og ansvarlige at have sparet op til deres pension. Man sender et signal om, at opsparing ikke er ønskværdigt, og det er skidt. Opsparing er en forudsætning for investering, og det er en forudsætning for vækst og velstandsskabelse. Derfor ønsker vi, at lovforslaget bliver delt i to. Tak.

Kl. 20:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Vi har ingen ordfører for Det Konservative Folkeparti, så den næste i talerrækken er ministeren. Værsgo til social- og integrationsministeren.

Kl. 20:41

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak. Jeg vil gerne sige tak for en lang dag med mange indholdsrige og gode debatter. Lovforslaget er, som vi ved, og som vi har diskuteret i mange timer, et led i udmøntningen af aftalen fra den 22. juni om en skattereform, som er indgået af regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti, og lovforslaget er naturligvis udarbejdet i overensstemmelse med den aftale. Det indebærer, som vi har gennemgået, at der kommer til at være en mindre stigning i overførsler.

Til gengæld er der rigtig gode nyheder for rigtig mange mennesker. Dem, som får en ældrecheck, vil opleve at få flere penge. Pensionister, der ikke har supplerende indtægter, bliver kompenseret. Det synes jeg også er rigtig fantastisk. Og så er der jo, som vi også har hørt i debatten tidligere i dag, mange andre rigtige gode gevinster ved den reform, vi laver. 3,1 millioner beskæftigede kommer til at få en håndsrekning. Mennesker, som er i lav- og mellemindkomstgruppen, er dem, som kommer til at få mest ud af det.

Derfor vil jeg sige, at når man ser på, hvad der ligger af gode ting i den her aftale – muligheden for at førtidspensionister på den gamle ordning frivilligt kan overgå til førtidspension på den nye ordning – er der så mange ting, at man må sige, at Danmark *bliver* et bedre og også mere socialt retfærdigt sted, når vi har fået vedtaget forslaget.

Derfor er jeg rigtig glad for, at der har været så bred opbakning til det, for jeg synes faktisk, at det er rigtig godt, at det er dem, som har mindst, der bliver tilgodeset mest, og sådan oplever jeg at det her forslag er.

Hele debatten, som har været der både i løbet af sidste efterår og i løbet af i dag, handler jo dels om teknik, dels om taktik – hvorfor lavede man hvad med hvem? Men dybest set, når man skræller alt det af, kan man sige: Hvorfor er det egentlig, det er vigtigt at have et samfund, hvor der er orden på økonomien? Jo, det er det, for når vi betaler skat, og når der er orden i pengesagerne, har vi også råd til at have en god velfærd: råd til at tage os af de svage, råd til at sørge for, at der er penge til sundhed, til uddannelse, til psykisk syge, så vi er et samfund, som vi er stolte af, og som vi oplever som værende trygt at leve i. Sådan et land har vi, og det skal vi være rigtig taknemmelige for at andre før os har bygget op.

Så kan man jo godt sige: Jo, det ville da have været nemmere, hvis regeringen havde overtaget Danmark i en sådan stand, som det var, da Anders Fogh Rasmussen fik regeringsnøglerne for snart mange år siden i en tid, hvor der var styr på økonomien, og hvor der var guld og grønne skove. Sådan er det bare ikke. Vi står i en anden situation. Vi står i en krise, og vi står med nogle udfordringer, som bl.a. også drejer sig om at kigge på, hvad der er ret og rimeligt. Jeg tror, der er rigtig mange mennesker, der har syntes, at det har været svært at forstå – som det også har været nævnt tidligere i debatten – at man, hvis man tager et arbejde, end ikke har det ekstra tilovers, som busbilletten derhen koster. Det er jo ikke, fordi vi ikke under folk, som er på overførsel, at skulle have et godt liv, hvor der er tryghed, og hvor de har råd til, at de og deres børn kan have det godt – for det skal man i Danmark, der skal man have det godt, der skal man ikke være fattige – men der er altså omvendt også nu en håndsrækning til dem, som har valgt alligevel at tage et job, selv om der økonomisk ikke ville have været nogen forskel for dem eller måske en mindre forskel. Vi siger, at vi anerkender, at der skal være en forskel på, om man er på overførsel, eller om man er i arbejde. Der har været mange modeller, der har været diskuteret – også modeller, som har været debatteret tidligere.

Bl.a. var en del af debatten jo, om man skulle gå ind og skære i personfradraget til alle. Det var noget af det, som man diskuterede, inden man nåede frem til aftalen. Det ville have haft nogle alvorlige konsekvenser især for dem med de små indtægter. Derfor er jeg faktisk rigtig godt tilfreds med, at vi har lavet en aftale, der tilgodeser dem, der har mindst. Førtidspensionister på den gamle ordning får mulighed for at overgå til den nye, hvis der er god økonomi i det for dem; vi afsætter 400 mio. kr. til det. Man kan få lavet en afklaring, en udredning, og der vil vi senere afklare, hvordan processen for det bliver, men det bliver altså frivilligt for folk, om de vil overgå fra en gammel førtidspension til en ny.

Det er ikke småpenge, vi taler om. Hvis man eksempelvis tager en førtidspensionist på mellemste førtidspension i en ejerbolig, for det vil typisk være dem, vil en sådan pensionist i 2013 modtage yderligere 7.680 kr. i forsørgelsesydelse efter skat ved overgang til førtidspension i den nye ordning. Det er rigtig mange penge, og det er et stort løft for rigtig mange mennesker.

Så jeg vil sige: Hvorfor kan vi stå på mål for det her? Det kan vi, fordi det er en håndsrækning til dem med de små indtægter – med mellem- og lavindtægter – fordi vi både sørger for at have fokus, som det har været debatteret hele dagen, på at skabe arbejdspladser, og fordi det er socialt retfærdigt. Rigtig mange, også førtidspensionister, har en indtægt ved siden af deres pension. Jeg tror, det var 31.000 af dem, der sidste år var på førtidspension, som også tjente penge ved siden af. Mange har en ægtefælle, som vil få gavn af et øget beskæftigelsesfradrag. Det er meget komplekst, når man skal se det hele igennem, men det, der har været meningen med regeringens aftale, har været at skabe råderum til at kunne give eksempelvis en

bedre velfærd, og det kan man med den aftale, der er lavet, for der kommer til at være flere penge at gøre godt med, og de penge har vi brug for i en tid, hvor pengene er små.

Kl. 20:46

Så har der kørt en debat frem og tilbage om, hvor mange flere penge man så får, og der vil jeg gerne gentage det tal, som også har været nævnt rigtig mange gange. For en dagpengemodtager betyder den mindre stigning, der er, at man, i stedet for at have fået en stigning i forhold til den nuværende takst på 56.500 kr. i løbet af de næste 10 år, så får en stigning på 43.500 kr. Det vil sige, at der stadig er en stigning på 43.500 kr. Købekraften bliver med andre ord bevaret; det er klart, at priserne stiger, og det er jo også derfor, vi sætter ydelserne på det niveau, som de er sat på, for man skal have råd til at kunne leve på samme niveau. Men jeg synes, at det er en pris, som man godt kan forsvare at stå på mål for, og som gør, at skatteaftalen som et samlet hele rent faktisk giver rigtig, rigtig god mening.

Vi har tidligere lavet mange aftaler, også gode aftaler med Enhedslisten, og vi har også lavet aftaler med andre, som har forbedret forholdene inden for det sociale område. I satspuljeforhandlingerne sidste år hævdede vi taksten til mennesker, som går derhjemme og passer et sygt eller handicappet barn; vi har afskaffet starthjælpen og de fattigdomsskabende ydelser, som har været diskuteret; og vi har nedsat et fattigdomsudvalg i regeringen til at komme med en afdækning af, hvad der vil give mening at tale om, når man taler om fattigdom i dansk sammenhæng.

Men det, der er vigtigt nu og videre, er at sørge for, at vi har en politik, der skaber arbejdspladser. Det har vi gjort med kickstarten, det har vi gjort med investeringsvinduet, og det har vi gjort med en hel række initiativer, vi har taget. Så er der sørget for, at vi har et Danmark, hvor man, når man er på overførselsindkomst, kan leve et godt liv, for det skal man kunne. Når man bor i Danmark, skal man kunne leve et godt liv. Men det skal også være et Danmark, hvor vi sørger for at skabe arbejdspladser til dem, som ikke har, og som gerne vil have et arbejde – for det vil folk, som ikke har et, de vil gerne have et.

Samlet set efterlader aftalen altså Danmark med en stærkere økonomi, og jeg synes, at man har sørget for, at også dem, som har de større indtægter, er med til at betale for regningen. Til debatten om, hvorvidt man skal dele forslaget op, kan man sige, at det jo er meget nemt at bede om at få delt et lovforslag op, for så kan man stemme for det, man synes om, og så kan man lade være med at stemme for det, som man er imod. Men tingene hænger jo sammen. Og hvis man gerne vil være med til at give skattelettelse til dem, som får en skattelettelse med det her lovforslag – 3,1 millioner danskere – bliver man jo også nødt til at stå på mål for, hvordan pengene findes. Sådan hænger det sammen, og det er derfor, debatten også har bølget frem og tilbage om, hvorvidt man tager ansvar for helheden. Det har vi gjort med den aftale, der er lagt frem.

Jeg takker for behandlingen her i salen og vil glæde mig til den videre behandling.

Kl. 20:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er fra hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 20:49

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er jo en fuldstændig entydig formulering i regeringsgrundlaget, at regeringens målsætning er at mindske ulighed og fattigdom. Så vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren mener, at den her skattereform bidrager til det, når vi kan konstatere, at studerende og kontanthjælpsmodtagere får et mindre rådighedsbeløb på 630 kr., hvorimod skatteyderne i ministerens og min egen og andre folketingsmedlemmers og topledernes lønklasse får en forøgelse af deres

rådighedsbeløb på 5.400 kr. Er det noget, der bidrager til at øge ligheden, eller bidrager det til at øge uligheden?

Kl. 20:53

Så er jeg nødt til at stille et spørgsmål mere, men det er forholdsvis enkelt. Ministeren siger, at den her reform skaber råderum til mere velfærd – sådan forstod jeg det. Betyder det, at skatteministeren er uenig med sin kollega, økonomi- og indenrigsministeren, der den 25. juni udtalte til Politiken:

»Der er færre penge til offentligt forbrug, fordi vi har disponeret nogle af pengene til at give skattelettelser.«

Kl. 20:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:50

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Først vil jeg gerne sige – og det fik jeg ikke sagt i min indledende tale – at hr. Finn Sørensen flere gange har omtalt studerende, og jeg vil gerne understrege, at SU jo ikke er omfattet af det her. Det synes jeg er en vigtig pointe at få med.

Så bliver der igen spurgt: Jamen er det her rimeligt? Er det ikke de rige, der får meget ud af det her? Vi har været eksempler igen, hvor vi fik repeteret, hvad den tidligere regerings skattereform gjorde for eksempelvis direktørparret, nemlig en stigning på langt over 100.000 kr. Med et regneeksempel som det her, kommer de af os, som er til stede her i salen, og som har en stor indtægt og også har børn, til at blive skåret i vores børnepenge. Og det er også rimeligt nok. Vi klarer nok at købe vinterstøvlerne, og jeg vil da også hellere selv være med til på den måde at bidrage til, at den fattige førtidspensionist kan få mulighed for at få mere.

Derfor synes jeg, at der er en omfordeling i det her, og at det har et ansvarligt ansigt, når man kigger på aftalen. Der er ikke tale om, at det er en champagnereform eller en rødvinreform. Det her er en rugbrødsreform, som der er blevet talt om rigtig mange gange, hvor der gives en håndsrækning til den enlige forsørger og til dem, der har de små og de mellemstore indtægter, og der bliver sørget for, at det Danmark, som vi efterlader, er et Danmark, som vil være bedre rustet, fordi der vil være penge til fortsat at investere i uddannelse, i forskning, i praktikpladser, i bedre velfærd og i at sørge for, at Danmark også i fremtiden kan være et konkurrencedrevet og fantastisk land, som folk har lyst til at investere i, og hvor vi ikke bliver hængt agter ud af udviklingen.

Kl. 20:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Finn Sørensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:52

Finn Sørensen (EL):

Tak for rettelsen i forhold til de studerende. Der har jeg ladet mig vildlede af nogle eksempler, som en avis har bragt, og det skulle jeg selvfølgelig ikke have gjort. Men beløbene er rigtige nok. Det er nemlig ministeriets og regeringens egne tal, altså at de 10 pct. af befolkningen, der har de laveste indtægter, får et minus i rådighedsbeløbet på 630 kr., mens de 10 pct., der har de højeste indtægter – bl.a. sådan nogle som os her i salen – får en stigning på 5.400 kr.

Hvordan kan ministeren fastholde, at det er noget, der øger ligheden i samfundet? Der står sort på hvidt, at det øger uligheden. Det vil jeg da gerne have ministeren til at bekræfte, og så synes jeg ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål. Fru Margrethe Vestager sagde om resultatet af den her skattereform: »Der er færre penge til offentligt forbrug, fordi vi har disponeret nogle af pengene til at give skattelettelser.« Er ministeren enig i det udsagn, eller er ministeren ikke enig i det udsagn?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Først vil jeg sige om det med lighed, at det jo har været en debat, som også har bølget frem og tilbage i dag, altså hvor meget slår det her ud på Gini-koefficienten. Hvis nu man havde gjort, som der var tale om, da man sad og forhandlede med Enhedslisten, og havde ramt alle mennesker på deres personfradrag, så havde uligheden jo været større. Når tallene bliver korrigeret, ender vi med at nærme os decimaler i forhold til den forandring, der bliver skabt.

Men det, vi ændrer, og som er mere end decimaler, er, at vi kommer til at få mulighed for at kunne ruste Danmark yderligere til også i fremtiden at være et godt land, fordi der bliver penge til uddannelser, til sundhed og til at gøre os klar til de udfordringer, som fremtiden byder. Nogle gange må man bare også tage nogle svære beslutninger, når man skal finde ud af, hvordan man vil finansiere alt det gode, man gerne vil, og det er det her altså en del af.

De ændringer, der er i forhold til økonomien over et livstidsperspektiv, synes jeg godt vi kan stå på mål for, og hvis man igen tager eksemplet i forhold til overførslerne, så vil en dagpengemodtager i stedet for at få 56.500 kr. mere om året – hvilket er tallet, hvis man fortsat bruger den udregningsmodel, man anvender i dag, og hvis forudsætningerne ville holde – om 10 år få 43.500 kr. mere.

Det synes jeg godt man kan forsvare. Og til fru Margrethe Vestagers kommentarer vil jeg sige, at jeg jo ikke har set den sammenhæng, det indgik i, så det synes jeg er svært for mig at udtale mig om her.

Kl. 20:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den sidste i denne runde er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Værsgo.

Kl. 20:55

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Nu var ministeren inde på noget af det, som jeg nævnte i min ordførertale, nemlig opdeling af forslaget. Og jeg kan forstå, at ministeren ikke mener, at det er den rette vej at gå, og at man må tage hele pakken. Men alligevel vil jeg gerne høre ministeren: Var det ikke oprindelig tanken, at det her faktisk skulle have været to forslag, der skulle have været til behandling i salen? Så måske er det ikke sådan helt urealistisk, at man kunne opdele forslaget – faktisk ville det måske endda være meget naturligt.

Nu har både ministeren og jeg siddet i salen det meste af dagen og overhørt debatten, og den har været lang osv. Men deraf kan jeg også forstå på mange ordførere, at der er nogle ting, som man synes er gode, og nogle ting, som man måske synes er mindre gode, men man vil gerne stemme for noget af det. Er det ikke lidt problematisk, at man gør det på den her måde, hvor man laver en stor samlepakke? For regeringen har jo tidligere meldt ud, at man gerne vil have brede forlig, og at man vil gerne have, at der bliver sluttet bredt op om det, som regeringen foreslår. Og det kunne man jo egentlig have opnået her, hvis man både havde behandlet skatteforslagene enkeltvis – altså de seks, der var til behandling i eftermiddag og først på aftenen – og havde behandlet det her lovforslag på social- og integrationsministerens område i to dele.

Kl. 20:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:56

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at det egentlig er mit indtryk, at det her er udtryk for et bredt forlig. Det er bredt hen over Folketinget med de partier, der er med. Der er nogle partier, som står udenfor; det har de forskellige individuelle årsager til.

Når jeg skal kommentere, om man skal dele et lovforslag op, vil jeg sige, at det jo er korrekt, at der har været debat om, hvordan lovforslaget skulle struktureres. Det har været sendt i høring, det er blevet samlet, og for mig giver det god mening at have det samlet.

Så jeg synes, det er fint, at partier kan sige, at de ville have stemt for eller støttet noget af det, men dybest set duer det jo heller ikke, at man kun kan være med til at dele gaver ud, men ikke være med til at tage ansvar. Det synes jeg at jeg har hørt Dansk Folkeparti sige rigtig mange gange i de forløbne 10 år, når Dansk Folkeparti har stået på mål for ting, som jeg har syntes var ganske frygtelige, men som man politisk vedtog alligevel. Og sådan er det jo altså også med det her. Der er gode ting, og så er der ting, hvor pengene skal findes. Det er jo aldrig sjovt at finde pengene; det er sjovere at dele dem ud. Men lovforslagets dele synes jeg hører sammen.

Kl. 20:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Karin Nødgaard for anden korte bemærkning.

Kl. 20:57

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, at den sidste del af svaret var sådan lidt underlig, for jeg synes jo netop, at jeg i min ordførertale sagde, at vi meget gerne medvirker til at finde finansieringen til den her forhøjelse af ældrechecken. Så der er jo ikke nogen problemer i det. Men lad det være.

Et andet område, jeg godt vil høre ministeren om, er hele det spørgsmål om at sende sådan et lovforslag, som jo egentlig er meget kompliceret – det er vel også derfor, at det har taget mange timer i dag både på skatteområdet og her – i høring i juli måned. Jeg synes, at det er lidt bekymrende. Der er mange, der har ytret, at de ikke synes, at de har mulighed for at komme med de kommentarer, som de gerne ville. Jeg nævnte også i min ordførertale Danske Handicaporganisationer, Rådet for Socialt Udsatte, som jo også har været bekymrede over det. Gør det ikke et indtryk på ministeren?

Afslutningsvis vil jeg også gerne spørge ministeren, som jeg også spurgte SF's ordfører i forhold til valglofterne osv., for man nævnte jo meget, at man ville give pensionisterne 5.000 kr. mere i pensions-tillæg. Det, der er fremme nu, er, at de får et noget mindre beløb, faktisk får de 4.250 kr. mindre end det, man egentlig lovede. Har man det egentlig ikke lidt skidt med det i forhold til en gruppe, som man jo ellers gerne vil tage vare på?

Kl. 20:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 20:58

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Til det sidste vil jeg sige nej. Vi har lagt en politik frem. Vi gik til valg på den. Vi fik ikke 90 mandater. Vi har lavet en forhandling. Vi har lavet et regeringsgrundlag, men den politik, som vi vedtager nu, og som vi lægger frem, er en, der trækker i samme retning, som handler om at sørge for, at dem, der har det svært, skal få det bedre. Det er derfor, at vi har afskaffet starthjælpen. Det var derfor, vi afskaffede de fattigdomsskabende ydelser. Det er derfor, at vi har nedsat et udvalg, der skal se på fattigdom i Danmark. Det er derfor, vi valgte at sige, at dem, som passer et sygt barn derhjemme, modtager tabt arbejdsfortjeneste, og Dansk Folkeparti har bl.a. været med til at

lægge stemmer til, at de forældre i den grad mistede penge. Det var derfor, at vi sidste år sagde, da vi diskuterede satspulje, at det var vigtigt for os at få den fejl gjort god igen. Der var jeg også utrolig glad for, at Dansk Folkeparti bakkede op og var med til at løfte niveauet igen.

Vi har hele vejen igennem vores politik haft ét fokus, og det er at få løftet dem, der har det svært. Når mennesker har det svært, skal de have en håndsrekning, og det skal være de bredeste skuldre, der bærer det tungeste læs. Derfor er det også sådan, at vi har sørget for, at når man skulle betale for de skattelettelser, der er i det her lovforslag, så er det eksempelvis også folk, som har store indtægter, der modtager børnepenge. Det er alle de andre ting, der er lagt ind, hvor det også er folk, som har store indtægter, der kommer til at betale. Det synes jeg kun er ret og rimeligt.

Til kommentaren om høringen vil jeg sige, at jo, det er beklageligt, og man kan jo ikke andet end sige, at det ville have været ønskeligt, at det havde været anderledes, men jeg tror, at alle var klar over omstændighederne.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt mere, der har bedt om en kort bemærkning. Hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 21:00

Joachim B. Olsen (LA):

Ministeren siger, at når man vil bruge penge, skal man også finde pengene, og ministeren laver sådan en kobling mellem det og det, at man nu regulerer overførselsindkomsterne lidt mindre for at få nogle penge til at lave nogle andre ting. Men det er jo ikke det, det handler om. Vi bruger 1.000 mia. kr. i Danmark. Hvis det bare handlede om at finde nogle penge, så kunne man have fundet de der 5 mia. kr. nogle andre steder, hvor ingen sikkert kunne mærke det.

Grunden til, at man tager det her initiativ, er jo, at man ønsker at få flere i beskæftigelse, fordi det isoleret set betyder, at flere kommer i beskæftigelse, når der er en større gevinst ved at komme i beskæftigelse. Når det ikke er helt så attraktivt at være på overførselsindkomst, som det ellers ville have været, så kommer der flere i beskæftigelse. Jeg har et svar fra Finansministeriet, der siger det sort på hvidt.

Så det er jo en forkert kobling, når ministeren siger, at det her handler om at finde nogle penge for at sætte skatten ned et andet sted. Nej, spørgsmålet om den mindre regulering af overførselsindkomster handler isoleret set om at få flere i beskæftigelse. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Kl. 21:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 21:01

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror ikke, at det kan komme som nogen overraskelse her i salen, at jeg rent ideologisk er meget, meget uenig i den tolkning, som hr. Joachim B. Olsen lægger for dagen i den her udredning. Det er jo sandt, at hvis man siger til folk, at vi nu fjerner deres ydelser, så vil de være villige til hvad som helst. Man kan da sagtens med incitamenter få folk til at gøre hvad som helst, det gode spørgsmål er bare: Vil man det? Det vil jeg ikke.

Jeg ved godt, at Liberal Alliance tidligere på sommeren spillede ud med, jeg tror, det var, at man kunne spare 39 mia. kr. på den offentlige velfærd. Når jeg kigger på det og spørger, hvad det vil have af konsekvenser på socialområdet, så vil det være en katastrofe. Det er jo et politisk valg. Det kan Liberal Alliance godt mene, det er man i sin gode ret til, jeg er bare ikke enig.

Jeg tror heller ikke, man noget som helst sted ville kunne finde 5 mia. kr., uden at nogen ville kunne mærke det. Jeg tror, det handler om, at når man tager ansvar, så er det også svært, fordi der er nogle derude, der mærker det. Omvendt kan man også lave nogle ting, som stiller Danmark i en bedre situation, og det er det, jeg synes vi gør med den her aftale.

Kl. 21:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:02

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes, det er helt utroligt. Altså, nu har jeg det desværre ikke på mig her, og det er jo selvfølgelig en fejl, men vi har et svar fra Finansministeriet, hvor jeg spørger til, hvorfor en mindre regulering betyder, at flere kommer i beskæftigelse, og det er, fordi det øger incitamentet til at komme i arbejde. Det er derfor, man gør det. Alene af den grund gør man det, for hvis man blev ved med at regulere, som man gør nu, ville det blive mindre og mindre attraktivt for folk at komme i arbejde.

Den mindre regulering handler ikke om at finde 5 mia. kr. til at bruge på noget andet. Det gør den ikke. Det er et isoleret initiativ, som isoleret handler om at få folk i arbejde, og det er rigtig godt, stor ros for det. Men lad være med at bygge det op, som om man nu skal finde nogle penge til at bruge på noget andet. Ud af de 1.000 mia. kr., man bruger i den offentlige sektor, kunne man have fundet 5 mia. kr. andre steder. Det må vi kunne blive enige om: at det handler om at få flere i arbejde isoleret set.

Kl. 21:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 21:03

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi er enige i det sidste, at det handler om at få flere i arbejde. Vi er også enige om, at incitamenter gør en forskel. Derfor har det da også været en katastrofe at konstatere, at der i det Danmark, som vi overtog, hvis man var på overførsel, eller hvis man havde lavtlønsarbejde, stort set ingen forskel var på, hvad man fik. Altså, som socialdemokrat synes jeg da, at det er trist. Det betyder ikke, at jeg gerne vil gøre folk fattigere for at piske dem eller noget. Jeg synes sådan set bare, at det er ret rimeligt, at man også mærker en anerkendelse af, at man tager et arbejde.

Men det gode spørgsmål er jo så: Er det frivilligt, det der med at tage et arbejde? Jamen det er jo ikke alle forundt at kunne få sådan et. Men det er da klart, at hvis man ikke engang kan få til at betale busbilletten, er ens lyst til at være på udkig efter et nok lidt mindre, end hvis man selv synes, at der også er noget i det. Derfor handler det her jo om flere hensyn.

Men vi har aldrig nogen sinde fra Socialdemokratiets side haft en intention om, at folk så bare skal have med pisen, for så kan de lære det. Sådan tænker vi ikke. Vi vil ikke have, at mennesker skal leve fattigt eller have det dårligt, men vi vil gerne være med til at sørge for, at vi skaber et samfund, hvor folk, hvis de går på arbejde, også synes, at de mærker, at der er en anerkendelse af den indsats.

Kl. 21:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren.

Da der er ikke flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 21:05

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes torsdag den 6. september, kl. 10.00, med følgende dagsorden: Første behandling af forslag til lov om finanslov for finansåret 2013.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 21:05).